

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

2 mei 2003

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	2117
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	2141
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2149
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2159
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	2169
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening	2181
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	2189
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	2201
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	2207
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2223
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2226
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	2229

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 2234

Op 19 maart 2003 werd de heer Gilbert Bossuyt Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme werd tevens minister vice-president van de Vlaamse regering, dit ter vervanging van de heer Steve Stevaert, die ontslag nam.

De vragen worden gepubliceerd onder de minister aan wie ze zijn gesteld, en met diens op dat ogenblik geldende titel. Indien het antwoord werd verstrekt door zijn opvolger, wordt dat uitdrukkelijk vermeld.

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

(De antwoorden op de hiernavolgende vragen gericht aan de heer Steve Stevaert, werden verstrekt door zijn opvolger terzake, de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie – red.)

**Vraag nr. 221
van 20 februari 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Mobiliteitsplannen – Parkeerplaatsen binnenstad

In het kader van projecten van De Lijn en van de opmaak van de mobiliteitsplanning is het vaak een uitgangspunt dat het aantal parkeerplaatsen in de binnenstad dient te worden verminderd.

1. Welke criteria worden in het kader van de mobiliteitsplannen gebruikt om het aantal parkeerplaatsen in de binnenstad te verminderen ?
2. Kan de minister vice-president een overzicht geven van het aantal parkeerplaatsen dat sedert de invoering van de mobiliteitsconvenants werd geschrappt, en dit opgesplitst per goedgekeurd mobiliteitsplan ?

Antwoord

1. Er worden geen specifieke criteria opgelegd in het kader van de opmaak van gemeentelijke mobiliteitsplannen om het aantal parkeerplaatsen in de binnenstad te verminderen.

Wel wordt telkens gestreefd naar een duurzaam parkeerbeleid waarbij het stand-stillprincipe gehanteerd wordt.

2. Inherent aan het stand-stillprincipe is dat het totale aanbod aan parkeerplaatsen beperkt wordt tot maximaal het bestaande aanbod. De aanleg van bijvoorbeeld een nieuw (al dan niet ondergronds) openbaar parkeercomplex brengt dan met zich mee dat er dient gesnoeid te worden in het bestaande aanbod aan openbare parkeerplaatsen. Er worden dan ook nooit zo maar ergens parkeerplaatsen geschrappt,

Het lokaal parkeerbeleid behoort tot de gemeentelijke autonomie. Specifieke vragen hieromtrent kunnen alleen door de lokale overheden beantwoord worden.

**Vraag nr. 222
van 20 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

E34 Ranst – Noodoprit

Op 5 februari gebeurde er op de E34 een ongeval waarbij de Lierse brandweer met de nodige verfraging verscheen. Dit was naar verluidt te wijten aan een stel betonblokken aan een noodoprit van de E34, waardoor de brandweer moest omrijden.

Vroeger kon dat via het benzinstation Q8, maar sinds eind vorig jaar is die noodoprit gesloten. Blijkbaar gaat het om een beslissing van de administratie Wegen en Verkeer. Daardoor moet via Wommelgem omgereden worden. Het gaat hier om een vertraging van 8 à 10 minuten, die vitaal kan zijn.

1. Kan de minister meedelen of het hier om een definitieve regeling gaat ?
2. Waarom wordt de bewuste noodoprit niet zodanig afgesloten dat alleen hulpdiensten er in geval van nood gebruik van kunnen maken ?

Antwoord

Ik verwijs naar mijn mondeling antwoord van 27 februari 2003 in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie (Handelingen Commissievergadering nr. 153, blz. 12 e.v.) op de vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde, de heren Koen Helsen en Johan Malcorps over problemen aan de dienstuitgang aan de E313 in Ranst, over het afsluiten van de noodoprit van de E34 in Ranst, en het onderzoek naar alternatieve ontsluitingsmogelijkheden voor bedrijventerreinen in Wommelgem en Ranst.

Vraag nr. 223
van 20 februari 2003
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Zonevreemde campings Lombardsijde – Stand van zaken

Reeds tientallen jaren worden de kustduinen door verscheidene illegale kampeerterrainen ontsierd. Deze kampeerterrainen nemen niet alleen feitelijk een planologisch beschermde open ruimte in de duinen in, maar bovendien veroorzaken zij beschadiging van de omliggende zeeerende duinen.

De meest beruchte onder die zonevreemde kampeerterrainen in de als natuurgebied door het gewestplan bestemde kustduinen zijn "Cosmos" en "Cristal Palace" (thans "Jacques Junior") in Lombardsijde-Bad (gemeente Middelkerke).

In een artikel dat onder de titel "Zand in de ogen" op 20 september 2000 verscheen in het weekblad Knack werd verkondigd dat "Steve Stevaert als Vlaams minister van Openbare Werken, begin september al de onteigeningsbesluiten voor de campings Cosmos en Cristal Palace heeft laten betekenen" omdat "minister Stevaert immers de kustverdediging op het strand en in de duinen van Westende wil verbeteren".

Ik stel echter vast dat beide campings zich momenteel nog steeds onaangeroerd in de zeeerende duinen van Lombardsijde-dorp bevinden ...

Wat is de stand van zaken ? Hoever staan de onteigeningsprocedures ?

Antwoord

De onteigeningsbesluiten werden door mij ondertekend op 6 juli 2000 en betekend aan de eigenaars op 8 september 2000.

De onteigeningsprocedure voor beide campings bevindt zich nog steeds op het niveau van het bevoegde Aankoopcomité te Brugge (Ministerie van Financiën) dat instaat voor opmaak van de onteigeningsakte. In overleg met de eigenaars wordt gepoogd een minnelijk onteigeningsakkoord te bereiken. Volgens informatie die de administratie van het Aankoopcomité heeft ontvangen, is deze mogelijkheid reëel, zodat dit moet verkozen worden boven een langdurige gerechtelijke procedure waarvan de uitkomst allerminst zeker is. De administratie heeft recentelijk het Aankoopcomité verzocht de nodige spoed achter dit dossier te zetten.

Onteigening is maar één aspect ; de ontruiming van deze camping is een ander, dat met het verkrijgen van een onteigeningsakte niet noodzakelijk is opgelost.

Daarom is het interessant te wijzen op de procedure die door Toerisme Vlaanderen (bevoegdheid van mijn collega Landuyt) is opgestart strekkende tot uitdrijving van de campings in deze zone wegens het ontbreken van een exploitatievergunning. Het dossier berust, wat dit aspect betreft, bij het parket voor verdere vervolging.

Vraag nr. 224
van 20 februari 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Files Antwerpse Ring – Liefkenshoektunnel

Reeds een aantal maanden is de situatie op de R1 (Ring Antwerpen) hertekend. Het Vlaams Verkeerscentrum drong aan en verkreeg dat de A12 (Brussel) met twee rijstroken op de R1 richting Nederland invoegde. Een doorlopende witte lijn op de R1 moet ervoor zorgen dat de drie rijstroken tot ongeveer één kilometer voor Borgerhout behouden blijven.

Door deze aanpassing zijn de problemen met het "ritsen" enorm toegenomen, met een dagelijkse file van om en bij de tien (10) kilometer gedurende meerdere uren per dag tot gevolg.

Vroeger stond er een dagelijkse file in de richting Nederland op de R1 tussen Wilrijk en Antwerpen-Centrum. Nu is de file zo groot dat ze door de Kennedytunnel komt. Wanneer dat gebeurt, breekt ze in twee : één deel van Borgerhout tot Antwerpen-Centrum en een ander deel van de Kennedytunnel tot bijna in Haasdonk op de E17.

Werd er, om het hoofd te bieden aan de alsmaar langer wordende files en de daarmee gepaard gaande miljoenenverliezen, reeds overwogen om minstens tijdens de spitsuren de Liefkenshoektunnel tolvrij te maken ?

Antwoord

1. De situatie op de Antwerpse Ring en de toegangswegen is over het algemeen nu beter dan voor de ingreep. Dit is duidelijk te zien bij de dagelijks opvolging van de verkeerssituatie op het Vlaams Verkeerscentrum te Wilrijk.

Door alle betrokken specialisten en de federale politie is dan ook besloten om deze situatie te bestendigen.

2. Op dit ogenblik is alleen bij ernstige "calamiteiten" de Liefkenshoektunnel gratis ter beschikking voor de weggebruiker. Op dat ogenblik is er echter sprake van schaduwtoel, in de zin dat de tol effectief betaald wordt aan de NV Liefkenshoektunnel, maar dan wel door het Vlaams Gewest in plaats van door de weggebruiker. De kostprijs is derhalve aanzienlijk.

De Liefkenshoektunnel dagelijks gratis openstellen om files op de R1 te vermijden, wordt momenteel niet overwogen om het terugbetalingsschema voor de tunnel niet te hypothekeken en om de Liefkenshoektunnel niet nodeloos te verzadigen met internationaal doorgaand verkeer dat geen bestemming heeft in het Antwerpse havengebied.

Vraag nr. 225
van 20 februari 2003
van de heer FILIP DEWINTER

E17 Antwerpen – Wegmarkeringen

Op de E17 richting Antwerpen is er vanaf het benzinestation in Haasdonk tot in Zwijndrecht een continu doorlopende witte lijn getrokken zodat men, als men de verkeersregels volgt, over deze gehele afstand niet meer van de linkse derde verkeersstrook naar de eerste twee rijstroken kan of mag uitwijken. Bij een file aan de Kennedytunnel lopen de drie rijstroken vol en is de afrit Linkeroever niet meer te bereiken. Ook kan een chauffeur die juist voor de ononderbroken witte lijn in Haasdonk tegen 95 km/u een vrachtwagen voorbijsteekt en zijn snelheid niet wenst op te drijven, tot Zwijndrecht niet meer terug naar de tweede of eerste rijstrook.

Hierdoor ontstaan vertragingen en loopt het verkeer vrijwel dagelijks vast op de E17 richting Antwerpen.

In de tegenovergestelde richting geeft de verkorting van de invoegstrook van Antwerpen-Centrum richting Gent, net voor de Kennedytunnel, dagelijks aanleiding tot verkeerschaos en het massaal negeren van de belijning.

1. Deze beide situaties zijn toch absoluut niet bevorderlijk voor de verhoging van de verkeersveiligheid ?

2. Werd er door het Vlaams Verkeerscentrum ooit al een verkeerstechnische evaluatie gemaakt van deze beide knelpunten ?

Antwoord

Verstoringen in de Kennedytunnel (of verderop de R1) kunnen zorgen voor files op de E17. Een alternatief om de Schelde over te steken is via de E34 (N49), de R2 (Liefkenshoektunnel) en de A12-Havenweg. Het probleem is dat men dikwijls pas na kilometers aanschuiven ter hoogte van Zwijndrecht, de file kan verlaten door links uit te voegen richting R2.

Om deze route vlotter bereikbaar te maken, is een doorlopende witte lijn aangebracht tussen de linker- en middenrijstrook. Dat heeft tot gevolg dat men van op de linkerrijstrook niet langer de uitritten Kruibeke en Zwijndrecht kan nemen. Bij ernstige fileproblemen kan deze linkerrijstrook bovendien omgeleid worden in de richting van de Liefkenshoektunnel. Men kan van op de linkerrijstrook dan niet meer door de Kennedytunnel rijden.

Wat de volle lijn op de E17 betreft, kan gesteld worden dat in "normale" omstandigheden een niet onbelangrijk aandeel van het vrachtverkeer op de E17 de afslag naar de binnenring (E34-N49 naar haven / linkeroever en verder) moet nemen. Deze vrachtwagens moesten vroeger wettelijk gezien in één beweging van de rechter- of middenrijstrook over de linkerrijstrook naar de uitvoegstrook manoeuvreren. In de praktijk gebeurde dit veelal stapsgewijs, waardoor ze een tijdje op de linkerrijstrook reden alvorens ze konden uitvoegen. De volle lijn verandert hier niets aan, tenzij dat ze voor deze beweging nu meer tijd krijgen en ook wettelijk op de linkerrijstrook mogen rijden.

Het is juist dat trager verkeer op de linkerrijstrook het achteropkomend verkeer wat afremt, maar dit verhoogt ook enigszins de veiligheid, in die zin dat de hoogste snelheden wat afgetopt worden in de aanloop naar de moeilijke situatie ter hoogte van de Kennedytunnel.

Bij filevorming zorgt deze volle lijn voor een merkkelijk vlottere doorstroming naar de E34-N49. Metingen en camerabeelden tonen dit aan. Het terugbrengen op één rijstrook van de oprit Antwerpen-Centrum / richting Gent heeft eenzelfde positief effect op de doorstroming op de R1.

Vraag nr. 226
van 20 februari 2003
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

N493 Brakel-Geraardsbergen – Rooien van bomen

Het Vlaams Parlement keurde in 2000 reeds een resolutie goed betreffende de aanplanting van hagen en bomen langs wegen en waterwegen (stuk 54 (1999) – Nr. 4). Daarin wordt expliciet gevraagd om bij heraanleg van wegen en waterwegen de bestaande groenelementen, voornamelijk bomenrijen en struiken, zoveel mogelijk te behouden en anders indien mogelijk te compenseren.

Toch werden aan de gewestweg N493 Brakel-Geraardsbergen de bomenrijen gekapt. Beetje bij beetje werden de essen gekapt en verdween de zogenaamde kathedraaldreef. Mensen vragen zich niet alleen af waarom deze ogenschijnlijk gezonde bomen gekapt werden. Blijkt echter ook dat in de voorbije jaren wel werd gekapt, maar tot nu toe nog niets werd heraanplant.

En het kappen gaat blijkbaar gestaag door. Eind januari werden opnieuw essen aangeduid om gekapt te worden.

1. Wil/kan de minister het kappen van de bomen stoppen? Indien niet waarom niet?

Hoeveel bomen zijn reeds gekapt?

2. Wanneer en hoe zal de dreef/bomenrij hersteld worden?

Antwoord

Langs de gewestweg N493 Brakel-Geraardsbergen werden recentelijk 12 bomen geroid wegens duidelijk zichtbare verdrogingverschijnselen in de kruin of verrottingstekenen aan de stam. Op dit ogenblik blijkt er geen noodzaak om het rooien van bomen op korte termijn voort te zetten.

Wat het toekomstperspectief betreft, werd volgend standpunt ingenomen: in het mobiliteitsplan van de stad Geraardsbergen zal de gewestweg N493 vermoedelijk in een "functionele fietsroute" vallen. Dit zal meebrengen dat moet gestreefd worden naar een kwalitatieve fietsinfrastructuur, met dus vrijliggende fietspaden. Het is logisch om dan gelijktijdig de globale herstelling en/of vervanging van de lijnbeplanting onder ogen te nemen.

Deze optie is in elk geval meer aangewezen dan fragmentaire invullingen te realiseren op plaatsen waar nu bomen geveld dienen te worden, temeer daar de huidige schikking uit het oogpunt van verkeersveiligheid toch ongunstig is.

Vraag nr. 227
van 20 februari 2003
van de heer CARL DECALUWE

Autobussen De Lijn – Bezettingsgraad

In het kader van de invulling van de basismobiliteit dienen er meer en meer bussen aangekocht te worden. Tegenover deze investeringen staat de vaststelling dat de kaap van 300 miljoen reizigers werd gehaald.

Over de kostendekkingsgraad werden reeds diverse vragen gesteld en heel wat discussies gevoerd, maar ook de bezettingsgraad is belangrijk. Dit met het oog op de discussies over de overvolle bussen tijdens de piekuren op verschillende trajecten.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de evolutie van de bezettingsgraad sedert 1999?
2. Wat wordt begrepen onder "bezettingsgraad"? Impliceert dit het aantal reizigers per uur/lijn...?
3. Zijn er grote verschillen tussen de steden, gemeenten en provincies inzake bezettingsgraad? Wat is de reden hiervoor?
4. Welk verband moet er zijn tussen de kostendekkings- en bezettingsgraad uit het oogpunt van efficiënt beheer?

Antwoord

1. Pas sinds 2002 wordt de gemiddelde bezettingsgraad als evaluatiecriterium gebruikt. De bezettingsgraad vertoont een stijgende tendens. In West-Vlaanderen bijvoorbeeld is de gemiddelde bezettingsgraad voor alle reguliere lijnen gestegen van 23 in 2001 naar 27 in 2002.

Voor de voorgaande periode geeft de reizigers-evolutie een belangrijke indicatie. Sinds 1998 stijgt het aantal reizigers van De Lijn. Op vier jaar tijd groeide het aantal reizigers met 102 miljoen of 47 %.

Jaar	Aantal reizigers
1998	216,4 miljoen
1999	223,2 miljoen
2000	240,4 miljoen
2001	265,0 miljoen
2002	318,4 miljoen

- De bezettingsgraad is het evaluatiecriterium voor reguliere lijnen, waarbij het gemiddeld aantal reizigers per rit op jaarbasis in kaart wordt gebracht.
- Er zijn regionale verschillen inzake bezettingsgraad. Sociaal-economische kenmerken en ruimtelijke structuur zijn belangrijke redenen voor deze regionale verschillen.
- In samenspraak met de overheid is de gemiddelde bezettingsgraad als representatief evaluatiecriterium voor reguliere lijnen vooropgesteld.

Rekening houdende met dit evaluatiecriterium realiseert De Lijn, met het advies de openbaarvervoercommissie, de exploitatieprojecten met de meest efficiënte exploitatievorm.

Vraag nr. 228
van 20 februari 2003
van de heer DIRK HOLEMANS

N44 Aalter-Maldegem – Ombouw tot primaire weg

In antwoord op een schriftelijke vraag van 13 juni 2001 (vraag nr. 252 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 5 oktober 2001, blz. 26) stelde de minister vice-president inzake de N44 dat "de streefbeeldstudie van de ombouw van de N44 vermoedelijk pas in 2003 zal worden uitgevoerd. Concrete ontwerpen voor de ombouw van de N44 zullen pas worden opgemaakt na afronding van de streefbeeldstudie".

Ondertussen worden in het mobiliteitsplan van de gemeente Aalter wel concrete plannen naar voren geschoven voor de heraanleg van de N44, inclusief de aantakking op de E40. Aangezien hierrond heel wat vragen leven, lijkt het aangewezen te informeren naar de stand van zaken bij de wegbeheerder, in casu het Vlaams Gewest.

- Wat de aansluiting N44 – E40 betreft, wordt geopteerd (volgens het mobiliteitsplan Aalter) voor een rotonde. De vraag is of deze rotonde

op piekmomenten alle verkeer voldoende vlot zal kunnen verwerken.

Zo doet er zich een mogelijk conflictpunt voor tussen enerzijds het verkeer komende van de E40 uit de richting Gent dat de rotonde op wil, en anderzijds het verkeer dat zich reeds op de rotonde bevindt (vanuit E40 komende uit de richting Oostende, verkeer vanuit Tielt, verkeer vanuit Deinze) en zich begeeft naar de N44.

Is deze oplossing cijfermatig onderbouwd ?

Wat is de huidige verkeersstroom (verplaatsingen per uur, op piekmoment) voor :

- het verkeer komende van de E40 (uit richting Gent) dat afrijdt in Aalter, respectievelijk voor richting N44 en andere bestemmingen ;
- het verkeer op de N37 komende uit richting Tielt (dat gebruik zal maken van toekomstige rotonde) ;
- het verkeer op de N409 komende uit richting Deinze (idem) ;
- het verkeer, komende van de E40 (vanuit richting Oostende) dat afrijdt in Aalter ?

- Creëert een rotonde met zuidelijke aftakking naar de N409 geen nieuw gevaarlijk punt op de N409 ?

Wordt hier een rotonde gepland ? Waarom wordt er niet voor geopteerd om deze zuidelijke aftakking (nieuwe rotonde – N409) pal naast de E40 te leggen, zodat geen landbouwgrond en boerderij worden geïsoleerd ?

- Wat het fietspad langs de N37 betreft in de voorgestelde plannen : is het alternatief onderzocht om gebruik te maken van de Katteweg ?
- Zijn er plannen voor het plaatsen van geluidswering op de N44 ter hoogte van het traject St.-Maria-Aalterstraat – Kanaal Gent-Oostende ? Zo ja, wat is daarvoor de timing ?
- Bij de heraanleg van de N44 zullen er ventwegen moeten worden aangelegd. Hierover bestaat heel wat ongerustheid bij mensen met een woning vlak aan de N44.

Welke huizen zullen moeten verdwijnen en bestaat de kans dat de huizen gekneld worden tus-

sen de N44 en toekomstige ventwegen (o.m. in Knesselare, richting Maldegem) ?

De ongerustheid is toegenomen, onder meer na uitlatingen van de burgemeester van Aalter op een informatievergadering in oktober 2002. De burgemeester stelde toen voor om twaalf woningen tussen Groendreef en Nobelstededreef te verkopen aan het gemeentebestuur, met als dreigend argument dat ze later toch onteigend zullen worden door het Vlaams Gewest, maar dan tegen een lagere prijs.

6. Bij de hervorming van de N44 verdwijnt het bestaande fietspad.

Wordt er gelijktijdig met de heraanleg in een nieuw fietspad voorzien ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Voor de herinrichting van het toegangscomplex van de E40 met de N44-N37-N409 in Aalter werd door de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen een voorontwerp opgemaakt. Dit voorontwerp draagt de goedkeuring weg van het gemeentebestuur van Aalter en werd aldus opgenomen in het mobiliteitsplan van Aalter, dat inmiddels goedgekeurd werd.

De gekozen oplossing is een verkeersplein, d.w.z. een rotonde met grote afmetingen. Dit verkeersplein loopt onder de E40 door via de bestaande brug in de weg N37 (naar Tielt) en via een te bouwen brug onder de E40 (meer in de richting van Oostende). De bestaande brug in de N409 (naar Lotenhulle) wordt voorbehouden voor het lokaal verkeer. Het verkeer van de E40, vanuit de richting Gent, naar de N44 (Maldegem en Knokke) en omgekeerd, verloopt via rechtstreekse verbindingen. Deze beide verkeersstromen belasten dus niet het verkeersplein, enkel de N37 en de N409 en de in- en uitritten van de E40, behalve bovenvermelde verbindingen, sluiten aan op het verkeersplein, wat een vlotte afwikkeling op het verkeersplein garandeert.

De huidige verkeersstromen zijn (piekmomenten) :

- uitrit E40 komende van Gent: 1300 vtg/uur.
- op de N44 richting Maldegem: 1500 vtg/uur.
- op de N37 komende uit de richting Tielt: 600 vtg/uur.

– op de N409 komende uit de richting Deinze : 500 vtg/uur.

– uitrit E40 komende van Brugge : 300 vtg/uur.

Fietsers worden op het verkeersplein niet toegelaten gelet op de wegategorisering van de E40 en N44. Voor de fietsers worden afzonderlijke routes uitgestippeld, namelijk via de brug onder de E40 in de N409 en via een te bouwen fietserstunnel onder de E40 ter hoogte van het sportterrein. Het staat de fietsers vrij verder het fietspad langs de N37 ofwel de Kattewegel te gebruiken.

Het plaatsen van geluidwerende schermen, zowel langs de E40 als langs de N44, maakte reeds het voorwerp uit van verscheidene bijeenkomsten van de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen en het gemeentebestuur. Langs beide gewestwegen werden geluidsmetingen uitgevoerd. Het akkoord van de gemeente dient later nog verkregen te worden voor het afsluiten van een module bij het mobiliteitsconvenant inzake de plaatsing van geluidwerende schermen.

Bij de heraanleg van de N44 zullen inderdaad ventwegen langs deze gewestweg aangelegd worden. Deze zullen vastgelegd worden in het nog op te maken "streefbeeld" van de N44 en liggen op dit ogenblik dus nog niet vast. Als basis voor de opmaak van het streefbeeld worden de goedgekeurde mobiliteitsplannen van Aalter, Knesselare en Maldegem gebruikt. De afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen voorziet in elk geval niet de woningen tussen Groendreef en Nobelstededreef te onteigenen.

Bij de hervorming van de N44 worden nieuwe fietsroutes ingesteld langs lokale wegen en langs aan te leggen fietspadvakken. De nieuwe fietsroutes zullen eveneens beschreven worden in de studie "Streefbeeld N44".

Vraag nr. 229
van 20 februari 2003
van de heer JOS DE MEYER

Basismobiliteit – Oost-Vlaanderen

In het decreet "Basismobiliteit" is uitdrukkelijk bepaald dat de maximale afstand tot een halte van geregeld vervoer in een stedelijk gebied 500 meter bedraagt, in een randstedelijk gebied 650 meter en binnen een woonzone in een buitengebied 750 meter.

1. Welke inspanningen werden reeds geleverd om deze bepaling uit het decreet "Basismobiliteit" te realiseren? In welke Oost-Vlaamse gemeenten is de situatie verbeterd in de zin van de vooropgestelde doelstellingen?
2. In welke gemeenten in de provincie Oost-Vlaanderen zijn er in 2002 definitieve projecten vastgelegd?
3. In welke gemeenten in Oost-Vlaanderen wordt er gekozen voor de optie van de belbus?
4. In welke gemeenten in Oost-Vlaanderen is er een overeenkomst met een taxibedrijf?

Antwoord

1. De Lijn zal elk jaar in de gemeenten met de hoogste prioriteit de basismobiliteit invoeren.

Voor de volgende Oost-Vlaamse gemeenten is een project in het kader van basismobiliteit door de openbaar vervoercommissie positief geadviseerd: Kruishoutem, Maarkedal, Wortegem-Petegem, Ronse, Horebeke, Lebbeke, Wetteren, Laarne, Buggenhout, Wichelen, Kluisbergen, Zingem, Oudenaarde, Sint-Niklaas, Geraardsbergen, Ninove, Sint-Lievens-Houtem, Zele, Aalter, Sint-Laureins, Evergem, Maldegem, Oosterzele, Herzele, Knesselare.

2. De vastgelegde projecten zijn dezelfde als voorgaande lijst.
3. In de volgende gemeenten is in het kader van basismobiliteit voor een belbusexploitatie gekozen: Maldegem-Aalter-Knesselare, Geraardsbergen, Ninove, Sinaai-Lokeren, Evergem, Oostakker (enkel tijdens spits), Zele, Oosterzele-Herzele-St.-Lievens-Houtem, Kruishoutem, Sint-Laureins, Maarkedal, Zwalm – Zottegem, Wortegem-Petegem, Zingem, Horebeke, Ronse stad en rand, Kluisbergen – Ronse, Lebbeke – Buggenhout.
4. In geen enkele Oost-Vlaamse gemeente is er een overeenkomst met een taxibedrijf.

Vraag nr. 230
van 20 februari 2003
van de heer JOS DE MEYER

Zwarte punten – Oost-Vlaanderen

Waken over de verkeersveiligheid is een blijvende en belangrijke verantwoordelijkheid voor de overheid. De analyse van de zwarte punten en van de oorzaken van de ongevallen op deze punten is hierbij belangrijk.

1. Kan de minister vice-president het meest recente overzicht bezorgen van de "zwarte punten" in de provincie Oost-Vlaanderen voor het jaar 2002?
2. Wat zijn de belangrijkste oorzaken van de ongevallen in de provincie Oost-Vlaanderen en hoe vaak kwamen ze voor?
3. Welke categorieën van weggebruikers waren bij deze ongevallen betrokken?
4. Welke middelen zijn er voor 2003 uitgetrokken om zwarte punten in Oost-Vlaanderen weg te werken?
5. De provinciegouverneurs hebben een cheque van de minister vice-president ontvangen om de zwarte punten op hun wegennet weg te werken.

Welke prioriteiten worden hiermee in 2003 in Oost-Vlaanderen aangepakt?

Antwoord

1. De term "zwart punt" bestaat niet meer en werd vervangen door "gevaarlijk punt". Een "gevaarlijk punt" is een plaats waar enerzijds in de loop van drie kalenderjaren minstens drie ongevallen met lichamelijk letsel plaatsvonden en anderzijds de op objectieve wijze bepaalde gewogen ernst van de ongevallen voldoende hoog is.

Zoals reeds gemeld bij het antwoord op parlementaire vraag nr. 230 d.d. 01/06/2001 van de heer De Meyer, beschikt het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) over de gegevens die betrekking hebben op de ongevallen waarbij kan worden vastgesteld of een bepaald punt al dan niet een gevaarlijk punt is. De administratie Wegen en Verkeer heeft echter een overeenkomst met het NIS waarin wordt gesteld dat de administratie deze gegevens intern kan gebruiken, doch niet mag verspreiden via derden. De gegevens van het NIS zijn voor 2002 trouwens nog niet beschikbaar. Derhalve is een overzicht voor de gevaarlijke punten van 2002 nog niet mogelijk.

Het staat de Vlaamse volksvertegenwoordiger nochtans vrij om, eventueel via de diensten van het Vlaams Parlement, deze gegevens bij het NIS op te vragen en zodoende antwoord te krijgen op de meer specifiek gestelde vragen.

2 en 3. Wat de belangrijkste oorzaken van de ongevallen betreft, hoe vaak ze voorkomen en welke weggebruikers er bij deze ongevallen waren betrokken, moet worden verwezen naar de statistieken van het NIS en de jaarlijkse analyse van deze gegevens door het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIVV).

De gegevens die door het BIVV worden gebruikt, worden ter beschikking gesteld door het NIS.

4. Voor heel Vlaanderen wordt in een budget voorzien van 100 miljoen euro per jaar, gedurende vijf jaar ; jaarlijks uit de begrotingscontrole te halen. Intussen werd een contract afgesloten met de tijdelijke vereniging Veilig Verkeer Vlaanderen (TV3V).

Deze tijdelijke vereniging staat in voor de studie voor het wegwerken van de bedoelde gevaarlijke punten over de komende vijf jaar.

5. De prioriteitenlijst zal bekendgemaakt worden zodra ze goedgekeurd werd.

**Vraag nr. 231
van 20 februari 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Mobiliteitsplannen – Evaluatie

Een laatste fase van het planningsproces inzake mobiliteitsplannen is de evaluatiefase. Hierin worden de gemaakte beleidskeuzes teruggekoppeld en geëvalueerd.

1. Kan de minister vice-president per goedgekeurd mobiliteitsplan de datum van goedkeuring opgeven ?
2. Hoeveel en welke van deze mobiliteitsplannen zijn reeds onderworpen aan een evaluatiefase ?

Kan de minister vice-president m.b.t. deze geëvalueerde mobiliteitsplannen meedelen welke maatregelen van het actieprogramma reeds werden uitgevoerd ? Welke werden nog niet uitgevoerd en waarom ?

3. Hoeveel middelen werden voor deze evaluatie reeds vastgelegd en gebruikt ?

Antwoord

1. Hierbij de lijst met conform verklaarde gemeentelijke mobiliteitsplannen (stand 1 januari 2003).

Gemeente	Beleidsnota conform
Aalter	18/11/2002
Aartselaar	24/02/2002
Affligem	19/11/2002
Anzegem	16/11/1998
Ardooe	18/02/2002
Arendonk	22/11/2000
Asse	10/05/1999
Assenede	19/08/2002
Balen	29/04/2002
Beerse	23/11/2000
Beringen	22/01/2002
Berlare	19/03/2001
Bertem	17/04/2002
Bever	12/09/2000
Bierbeek	17/07/2001
Bilzen	26/09/2000
Blankenberge	13/11/2000
Bocholt	24/09/2002
Boom	24/02/2000
Bornem	6/03/2001
Brakel	17/12/2001
Brecht	22/11/2000
Bree	26/09/2000
Brugge	9/04/2001
Damme	13/03/2000
De Panne	6/09/2001
Dentergem	8/07/2002
Diepenbeek	24/10/2000
Diest	20/11/2001
Dilbeek	19/11/2002
Edegem	19/12/2002
Essen	11/10/2000
Evergem	19/08/2002
Galmaarden	14/03/2000
Geel	22/04/2001
Geetbets	21/05/2002
Genk	27/04/1999

Gemeente	Beleidsnota conform	Gemeente	Beleidsnota conform
Gingelom	26/02/2002	Lennik	18/09/2001
Gistel	19/06/2000	Lichtervelde	11/12/2000
Gooik	19/11/2002	Lier	11/10/2000
Haacht	14/09/1999	Lille	24/04/2001
Haaltert	18/02/2002	Linter	25/04/2002
Halen	20/08/2001	Lokeren	18/02/2002
Halle	11/12/2001	Lommel	27/02/2001
Ham	26/02/2002	Lo-Reninge	10/12/2001
Hamont-Achel	23/10/2001	Lubbeek	14/11/2000
Hasselt	26/10/1999	Maarkedal	15/10/2001
Hechtel-Eksel	22/10/2002	Maaseik	21/11/2000
Heers	26/11/2002	Maasmechelen	25/01/2000
Heist-op-den-Berg	5/11/2002	Machelen	14/11/2000
Hemiksem	24/02/2000	Maldegem	15/01/2001
Herent	14/11/2000	Malle	22/11/2000
Herentals	2/07/2002	Mechelen	18/11/2002
Herk-de-Stad	21/11/2000	Meeuwen-Gruitrode	23/10/2001
Herne	15/10/2002	Merksplas	7/05/2002
Heusden-Zolder	7/12/1999	Middelkerke	8/10/2001
Heuvelland	14/10/2002	Mol	11/10/2000
Hoegaarden	30/10/2001	Nazareth	18/11/2002
Hoeilaart	15/10/2002	Neerpelt	25/04/2000
Holsbeek	12/09/2000	Nevele	18/01/1999
Huldenberg	10/12/2002	Niel	24/02/2000
Ichtegem	14/02/2000	Nieuwpoort	13/11/2000
Ieper	17/01/2000	Nijlen	5/11/2002
Izegem	2/07/2001	Oosterzele	20/08/2001
Kampenhout	20/02/2001	Oostkamp	10/12/2001
Kapelle-op-den-Bos	18/09/2001	Oostrozebeke	14/01/2002
Kaprijke	27/05/2002	Opglabbeek	24/10/2000
Kasterlee	6/03/2001	Oudenaarde	17/06/2002
Kinrooi	28/05/2002	Oudenburg	14/05/2001
Knesselare	19/03/2001	Peer	23/04/2002
Knokke-Heist	18/11/2002	Pepingen	20/06/2000
Koksijde	14/02/2000	Poperinge	14/10/2002
Kortemark	15/05/2000	Puurs	18/06/2001
Kortenaken	24/04/2002	Ravels	22/11/2000
Kortenbergh	11/01/2000	Retie	11/10/2000
Kortesseme	22/10/2002	Riemst	22/01/2002
Kortrijk	9/09/2002	Rijkevorsel	22/11/2001
Kruishoutem	19/11/2001	Roeselare	13/03/2000
Laakdal	6/03/2002	Rotselaar	20/02/2001
Laarne	18/11/2002	Rumst	24/02/2000
Landen	23/04/2002	Schelle	24/02/2000
Ledegem	10/04/2000	Scherpenheuvel	20/11/2001

Gemeente	Beleidsnota conform
Sint-Amands	24/04/2001
Sint-Gillis-Waas	18/11/2002
Sint-Laureins	27/05/2002
Sint-Lievens-Houtem	20/08/2001
Sint-Niklaas	15/04/2002
Sint-Truiden	22/01/2002
Stabroek	19/12/2002
Staden	13/12/1999
Steenokkerzeel	20/02/2001
Temse	15/04/2002
Tervuren	18/06/2002
Tessenderlo	27/02/2001
Tongeren	21/11/2000
Veurne	8/07/2002
Vilvoorde	25/04/2002
Waasmunster	21/01/2002
Waregem	11/12/2000
Wervik	8/07/2002
Westerlo	5/11/2002
Wetteren	18/02/2002
Wielsbeke	6/09/2001
Wingene	14/09/1998
Zandhoven	16/11/2001
Zaventem	20/06/2000
Zedelgem	9/12/2002
Zeke	20/08/2001
Zelzate	18/11/2002
Zemst	14/09/1999
Zingem	15/10/2001
Zomergem	18/11/2002
Zonhoven	23/04/2002
Zottegem	27/05/2002
Zulte	18/09/2000
Zutendaal	28/05/2002
Zwevegem	14/02/2000
Zwijndrecht	23/11/2000

2. De modaliteiten en timing van de jaarlijkse voortgangsrapportering zijn opgenomen in de omzendbrief OW 2001/4 van 20 december 2001. Zoals in deze omzendbrief werd gestipuleerd, is de eerste evaluatieronde nog volop bezig. De PAC (Provinciale Auditcommissie) verzamelt de jaarlijkse voortgangsverslagen van de verschillende GBC's (gemeentelijke begeleidingscommissies) uit de provincie waar zij actief is. Binnen de PAC wordt door de mobiliteitsbege-

leiders van AWV een provinciaal verslag opge maakt. Deze provinciale verslagen worden door de Mobiliteitscel verwerkt in een samenvattend verslag. Dat samenvattend verslag wordt door de Taskforce Mobiliteitsconvenants mee opgenomen in de jaarlijkse evaluatie van het instrument mobiliteitsconvenants ten behoeve van het Vlaams Parlement.

De administratie beschikt momenteel niet over een gedetailleerd overzicht van de door de gemeenten uitgevoerde of niet uitgevoerde maatregelen, aangezien het de gemeentelijke begeleidingscommissies (GBC's) zijn die het initiatief moeten nemen voor de jaarlijkse voortgangsrapportering. Het zijn immers de lokale besturen zelf die in de eerste plaats belang hebben bij de opvolging van hun mobiliteitsplan.

3. Voor de jaarlijkse voortgangsrapportering zijn geen extra middelen uitgetrokken of vastgelegd.

Wel stelt de administratie Wegen en Verkeer (AWV) momenteel per provinciale afdeling drie ambtenaren van niveau A1 voltijds tewerk als mobiliteitsbegeleiders t.a.v. de steden en gemeenten voor het begeleiden van het planningsproces, waarbij het ondersteunen van de jaarlijkse voortgangsrapportering een onderdeel van hun werктаak is.

Vraag nr. 232
van 20 februari 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Geplande infrastructuurwerken Antwerpen – Sociale gevolgen

Het Antwerpse ACV maakte recentelijk bekend dat het bekommerd is over de sociale gevolgen van de lange reeks van gelijktijdige infrastructuurwerken in en rond Antwerpen.

In 2004 gaan we naar een absolute chaos, zo vreest men. Midden 2004 zouden de lang aangekondigde werken aan de Antwerpse ring tussen de Kennedy-tunnel en het Sportpaleis van start gaan. Eén richting zou ergens in de loop van 2005 klaar moeten zijn. Daarna zou de andere richting worden aangepakt. De capaciteit van de ring rond Antwerpen wordt op 50 % gebracht. Per werkdag passeren aan het stuk Borgerhout-Berchem 190.000 voertuigen. Dit betekent dat 50 % een ander traject of vervoermiddel zal moeten zoeken. Tegelijkertijd zijn de Antwerpse Leien opengebrouwen evenals belangrijke invalswegen zoals de Antwerpsesteenweg, de

Sint-Bernardsesteenweg en de Bredabaan. Tegelijk ook zijn de werken bezig aan het Centraal Station, aan de hogesnelheidslijn en starten er werken aan tramlijnen. En begin 2005 is ook de ingebruikname van de eerste fase van het Deurganckdok gepland.

De administratie werkt aan een aantal flankerende maatregelen om de hinder te beperken. Maar concrete plannen om de verkeershinder te beperken, om bijvoorbeeld bijkomende bussen in te zetten of extra park&ride-zones in te richten, ziet men voorlopig nog niet. Met de NMBS en De Lijn wordt overleg gepleegd, maar zij hebben nu al te kampen met capaciteitsproblemen. Aanbesteding en levering van bijkomende bussen heeft ook zijn tijd nodig. De vraag is of het voor echt structurele maatregelen al niet te laat is.

De administratie reikt uitdrukkelijk de hand naar het bedrijfsleven om mee voorstellen uit te werken. De ondernemers maken zich immers zorgen over hun bereikbaarheid en hun just-in-time transporten. De werknemers en hun verenigingen zien nachtwerk, flexibele urenregelingen, aanpassingen van shiftwerk, invoering van een vierdagenweek, weekendwerk, en andere, op zich afkomen. Maar zij klagen dat ze tot nu toe nauwelijks bij overleg inzake deze grootse mobiliteitsoperatie betrokken werden. Zij voelen zich voor voldongen feiten geplaatst.

1. Kan de minister vice-president meedelen hoe de sociale partners in het Antwerpse (werkgevers én werknemers) betrokken werden bij de voorbereiding van de hele reeks van infrastructuurwerken rond en om Antwerpen? Klopt het dat er onvoldoende overleg was?
2. Zijn alle sociale gevolgen van de geplande werken voldoende ingeschat?
3. Welke initiatieven worden genomen om in overleg met alle betrokkenen tot sociaal aanvaardbare oplossingen te komen?

Antwoord

Tijdens het mobiliteitsforum van het VEV, Unizo en de Kamers van Koophandel op 25.10.2002 werd aan de toehoorders gemeld waarom de opgesomde werken samen uitgevoerd moeten worden.

De werken van het Masterplan zijn dringend nodig om de agglomeratie Antwerpen met zijn belangrijke economische mogelijkheden en waarde uit de mobiliteitsknoep te helpen. De werken aan de R1

zijn nodig omdat de weg na meer dan 30 jaar dienst, en dit zonder grote onderhoudswerken, tot op de draad versleten is en omdat op dit ogenblik de nodige bedrijfszekerheid ervan niet meer gegarandeerd is.

Dit betekent dus dat een aantal werken (Leien, N1 Mortsel, Ring) inderdaad samen moeten uitgevoerd worden. Het gros van de werken start pas in de zomer van 2004. Er is dus nog wat tijd.

Vast staat dat, na een beperkte offerteaanvraag, een aannemer gekozen kon worden die in zijn voorstel een redelijke prijs kon combineren met een zo klein mogelijke en een interessante uitvoeringsperiode. Zo kon de uitvoeringsperiode die eerst geschat was op 2 x 8 maanden, reeds gereduceerd worden tot 2 x 5 maanden.

In de resterende tijd tot de aanvang van de grootste verkeershinder zal :

- een studiebureau aangesteld worden dat de vele initiatieven die nu reeds bedacht zijn, zal bundelen en tot één globaal, zij het nog voorlopig scenario zal uitwerken ;
- werk gemaakt worden van het inzetten van een aantal "bereikbaarheidsmanagers" bij de diverse doelgroepen die door het project zouden kunnen worden getroffen. We denken aan doelgroepen als VEV, Unizo, Kamer van Koophandel, gemeenten, hulpdiensten, scholen, horeca, toerisme. Die bereikbaarheidsmanagers moeten binnen de doelgroepen helpen om de problemen te detecteren, oplossingen te formuleren en uit te werken. Nu reeds zijn een aantal doelgroepen benaderd en worden er reeds voorbereidingen getroffen ;
- door elk van de "mobiliteitsaanbieders" (Vlaams Gewest, De Lijn, NMBS) een voorstel van begeleidende maatregelen gedaan worden, die voor de zomer van 2004 nog kunnen worden gerealiseerd ;
- van alle ingediende voorstellen door het hoger genoemde studiebureau, ten slotte een definitief scenario opgemaakt en gerealiseerd worden.

Het spreekt vanzelf dat alle te nemen maatregelen niet per se infrastructureel moeten zijn en ook niet per se ten laste moeten zijn van de overheid. Nu reeds werden heel wat creatieve ideeën aangebracht. Het is dus duidelijk dat er tegen de zomer van 2004 een degelijk "minder-hinder"-scenario zal zijn dat de bereikbaarheid van Antwerpen moet

garanderen. Hierin zal de communicatiestrategie een zeer belangrijk onderdeel zijn.

Andere maatregelen (o.a. heraanleg Singel) konden niet vroeger gerealiseerd worden, omdat de nodige kredieten ontbraken en vooral omdat er nog geen globale visie was over de rol van de Singel. Die visie groeit nu in een vrij moeizaam overleg. Bovendien is de toekomstige rol van de Singel in het kader van het Masterplan niet noodzakelijk combineerbaar met de rol van die Singel tijdens de werken op de R1. Ik geef er daarom de voorkeur aan tijdelijke maatregelen te nemen om de capaciteit van de Singel optimaal uit te breiden tijdens de R1-werken.

Daar de vakbonden in zo goed als alle entiteiten vertegenwoordigd zijn die aangesproken zullen worden, zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger zeker betrokken worden bij het opstellen van de vele minder-hindermaatregelen. Dit geldt zowel voor het bedrijfsleven, de scholen, de mobiliteitsaanbieders, enzovoort. Ook die doelgroepen waar er minder sociaal overleg mogelijk is, worden door onze campagnes aangesproken.

Ik ben ervan overtuigd dat de vooropgestelde werken veel hinder zullen meebrengen. Het opgestarte overleg wordt door alle betrokken partijen als zeer positief ervaren. Het zal in de komende periode van één jaar stelselmatig worden opgevoerd tot er een optimaal bereikbaarheidsscenario op tafel ligt. Voor dit scenario moeten we kunnen rekenen op een breed maatschappelijk draagvlak.

Ik hoop ook dat dit scenario het embryo zal zijn voor langetermijnvisies die Antwerpen moeten bestendigen in zijn rol ten opzichte van de rest van Vlaanderen.

Vraag nr. 233
van 28 februari 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

De Lijn – Vermindering voor asielzoekers

Families die een uitkering krijgen van een OCMW in Vlaanderen, kunnen via een attest dat wordt afgegeven door een Vlaams OCMW een buskaart kopen met een geldigheidsduur van één jaar waarmee ze zich op een goedkope manier kunnen verplaatsen met De Lijn.

Asielzoekers die in Vlaanderen wonen en die een uitkering krijgen van Caritas Internationaal Hulpbetoon of van een OCMW in Wallonië, vallen hierbij uit de boot. Een verplaatsing, bijvoorbeeld een

dag aan zee tijdens de zomervakantie, valt voor deze gezinnen dan ook veel te duur uit.

De overeenkomst tussen De Lijn en Caritas Internationaal Hulpbetoon zou allicht in deze zin kunnen aangepast worden.

Zijn er systemen onderzocht om elke asielzoeker die in Vlaanderen woont de mogelijkheid te bieden om zo'n buskaart aan te kopen? Zo ja, waarom is dit niet gerealiseerd?

Zo neen, is dit alsnog de bedoeling?

Antwoord

In oktober 1997 werd tussen De Lijn en alle Vlaamse OCMW's een contract gesloten voor het verschaffen van vervoersvoordelen aan bestaansminimumgerechtigden. In oktober 1998 werd de groep gerechtigden uitgebreid met politiek vluchtelingen en personen die recht hebben op een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Het vervoerbewijs dat hiervoor sinds 1 april 2002 gebruikt wordt is het VG-netabonnement. Een VG-netabonnement kost 25 euro per jaar en is geldig op het volledige net van De Lijn (*VE : vervoersgarantie – red*).

Gerechtigden op leefloon (sinds 1.10.2002 de nieuwe benaming voor bestaansminimum) en gelijkgestelden kunnen het VG-netabonnement aanvragen met een attest afgeleverd door het OCMW. Personen die recht hebben op het gewaarborgd inkomen voor bejaarden (of de inkomensgarantie voor ouderen) vragen het abonnement aan met het roze attest dat zij jaarlijks van de Rijksdienst voor Pensioenen krijgen.

Sinds eind 2002 komen ook personen die verblijven in een lokaal opvanginitiatief (LOI) in aanmerking voor het VG-netabonnement. Ook zij kunnen een VG-netabonnement aanvragen met het attest dat zij hiervoor van het OCMW krijgen.

Daarnaast zijn er ook aanvragen ontvangen van asielzoekers die toegewezen zijn aan een OCMW in Wallonië of Brussel, maar die in Vlaanderen verblijven. Met de Waalse en de Brusselse OCMW's is er geen overeenkomst afgesloten. Zij kunnen dus aan de aanvragers geen attesten afleveren.

Aan de VVSG is de vraag gesteld of de OCMW's van de (Vlaamse) gemeenten waarin de asielzoekers verblijven aan deze personen een attest mogen afleveren. Het directiecomité van de VVSG heeft hierop negatief geantwoord. De voornaamste

reden hiervoor is dat de praktijk waarbij asielzoekers niet wonen in de gemeente waaraan ze zijn toegewezen, in strijd is met de spreidingswet. De overheid moedigt de gemeenten dan ook aan om de hun toegewezen asielzoekers zoveel mogelijk te huisvesten, zo niet nemen zij het risico hun toelage te zien verminderen. Voordelen toekennen aan asielzoekers die verblijven buiten de gemeente waaraan ze toegewezen zijn, zou in tegenspraak zijn met het beleid van de regering (*VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*).

Ondertussen voert De Lijn ook gesprekken met Caritas Internationaal Hulpbetoon en de Bijzondere Jeugdzorg in verband met de eventuele uitbreiding van het systeem van VG-netabonnements tot deze doelgroepen. De vragen tot uitbreiding komen van de beide organisaties en zijn nog in behandeling.

Vraag nr. 234
van 28 februari 2003
van de heer CARL DECALUWE

Overdracht provinciewegen – Stand van zaken

Er is al lang sprake van om een beleid uit te stippen om provinciewegen over te hevelen naar het Vlaams Gewest in het kader van het kerntakendebat. Wellicht zijn er losstaande gevallen waar dit ook reeds gebeurd is.

1. Kan de minister vice-president de politiek verduidelijken die gevoerd wordt aangaande de overname van provinciewegen ?
2. Welke provinciewegen of delen van provinciewegen werden reeds door het Vlaams Gewest overgenomen ?
3. Volgens welke criteria en procedure gebeurt dit ? Wat zijn de lasten voor het gewest ?

Antwoord

In het kader van het kerntakendebat op de verschillende bestuurlijke niveaus in Vlaanderen werden besprekingen opgestart tussen het Vlaams Gewest en de provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant omtrent de eventuele overname door het gewest van de provinciewegen. Beide provincies zijn immers sterk vragende partij om zich te ontdoen van hun provinciewegen.

Een stuurgroep heeft hieromtrent een nota opge maakt die nog aan de Vlaamse regering ter goedkeuring voorgelegd moet worden. Dit zal gebeuren wanneer de globale besluitvorming binnen het kerntakendebat voldoende ver gevorderd is.

In een tweede fase kunnen ook met de provincies Oost- en West-Vlaanderen dergelijke besprekingen opgestart worden zodra zij hiervoor vragende partij zijn. De provincie Limburg heeft geen provinciewegen.

Er wordt momenteel nog onderzocht (o.a. op basis van de ruimtelijke structuurplannen) welke provinciewegen naar welk ander bestuurlijk niveau zullen worden overgedragen. In principe worden in Antwerpen en Vlaams-Brabant in een eerste fase alle provinciewegen overgedragen naar het Vlaams Gewest, waarna het Vlaams Gewest de wegen van lokaal belang overdraagt naar de lokale overheden.

Vraag nr. 235
van 28 februari 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Waterbouwwerken – Aanbestedingen

Vooreerst verwijs ik uiteraard duidelijk en formeel naar mijn vraag om uitleg, behandeld in de bevoegde commissie op 11 februari 2003 (Handelingen C132 van 11 februari 2003, blz. 10-15), in verband met mogelijke fraude bij aanbestedingen van waterbouwkundige werken voor het Vlaams Gewest. Terzake kreeg ik vanwege de administratie via de bevoegde minister een eerste antwoord dat echter ten eerste niet volledig was en ten tweede nog heel wat vragen onbeantwoord liet.

Gelet op de belangrijkheid van de betrokken dossiers, gelet ook op de recente eigenaardige verjaring van niet minder dan 300 fraudedossiers inzake openbare aannemingen, en gelet ten slotte op het recente gerechtelijke dossier van fraude bij de aanbesteding en/of uitvoering van waterbouwkundige werken, is het van belang dat het parlement in volle onafhankelijkheid en met voldoende verantwoordelijkheidszin de nodige controle kan uitoefenen. Kan dit politiek tot nader order niet via de instelling van een parlementaire onderzoekscommissie, dan moet dit minstens kunnen via onderzoek door de leden van het Vlaams Parlement. Na dit onderzoek zal dan blijken of er inderdaad naast rook eveneens vuur is, of de feiten zwaarwichtig genoeg zijn om er verder aan te tillen of dat alsnog een onderzoekscommissie aangewezen is.

Zodoende uit ik via deze schriftelijke vraag een eerste reeks van vragen die betrekking hebben op bepaalde overeenkomsten en/of waterbouwkundige aannemingswerken. Een tweede reeks vragen terzake zal normaliter binnenkort volgen. De hierna volgende punten verdienen een meer diepgaande verklaring dan die welke de administratie en/of de bevoegde minister tot op heden aan het parlement heeft verstrekt.

1. De eerste vraag heeft te maken met het project "Uitvoeren van Onderhouds- en Verdiepings-baggerwerken in de Westerschelde en de Zeeschelde tussen Vlissingen en de Nieuwe Zee-sluis te Wintam" (bestek 16/EN/OF/1/98) – contract dd. 01/04/99 > 31/03/06).

Het initiële inschrijvingsbedrag van het contract MVG LIN AWZ afdeling Maritieme Schelde met TV Zeeschelde DI, DN, DC bedroeg € 64 miljoen per jaar. In de periode 2002/2003 bedroeg het werkelijk bestede bedrag echter meer dan € 80 miljoen per jaar. Een verschil van € 16 miljoen in afwijking op het inschrijvingsbedrag is op zijn zachtst gezegd aanzienlijk.

Wat is de vergelijkbare toestand in de andere voorbije jaren ?

Waren er toen ook budgetoverschrijdingen en zo ja, van welke orde ?

Werd de wettelijke motiveringsplicht steeds geëerbiedigd ?

In het antwoord van de minister vice-president op voormelde vraag om uitleg werd inderdaad een te summiere verklaring voor de gewraakte overschrijding gegeven.

Welk percentage wordt met herziening bedoeld ?

Worden bij het aanhalen van de evolutie van de stroom, de Westerschelde en de Zeeschelde bedoeld ?

Wat wordt de facto bedoeld met "evolutie" ?

Bestaat er een wetenschappelijke technische studie die aantoont dat deze evolutie van de stroom zodanig en onvoorspelbaar gewijzigd is dat het onderhoudsbaggerwerk met maar liefst 25 % is toegenomen ? Zo ja, kan dan inzage worden verleend in deze onderzoeksresultaten ?

Zijn de budgetoverschrijdingen contractueel, administratief en juridisch verantwoordbaar ?

2. Blijkbaar is het voor de administratie niet zo duidelijk of er nog andere ruimings- en baggercontracten lopende zijn. Ter info kan worden verwezen naar het contract voor het onderhoud van de maritieme vaargeulen in de Belgische territoriale wateren dat door dezelfde administratie LIN, AWZ, afdeling Waterwegen Kust, gegund is aan de TV Noordzee en Kust (TV DI, DC, DN).

Werd dit laatste contract op dezelfde wijze gegund als dit van de Westerschelde/Zeeschelde ? Wat is het jaarlijks aanbestedingsbedrag van dit contract ?

Is hier ook sprake van budgetoverschrijdingen ? Indien ja, hoeveel bedragen deze ? Zijn deze dan ook verantwoordbaar, cfr. de motiveringsplicht ?

Anderzijds is er ook nog het probleem van het werken met bijaktes aan bestaande contracten en dus ten overstaan van dezelfde contractenaanemers.

Worden aan dezelfde TV's (tijdelijke verenigingen gevormd door dezelfde bedrijven) via bijaktes aan lopende contracten, meerwerken opgedragen voor onder meer de ruiming van wrakken ?

Gunt ook de Nederlandse overheid niet geregeld wrak- en/of ruimingcontracten aan dezelfde TV's en/of de leden ervan ?

In zijn betoog in het kader van de gestelde vraag om uitleg diende de bevoegde minister openlijk te verklaren over onvoldoende gegevens te beschikken omtrent dergelijke substantiële uitgaven.

Hoe komt het dat de bevoegde minister, ondanks de voorbereiding op de vraag om uitleg, vanwege de administratie onvoldoende gegevens ter beschikking krijgt ?

3. De volgende vragen hebben dan weer betrekking op het onderhandelingscontract Boven-schelde tussen de MVG LIN AWZ afdeling Boven-Schelde enerzijds en de TV DI-DEC (beide dochters van de groep DEME). Dit contract werd blijkbaar gegund na een prekwalificatieronde van aannemers die oplossingen moesten aanreiken voor de afname van een zekere jaarlijkse hoeveelheid tonnen baggerspecie.

Is het niet zo dat er medio de jaren '90 door dezelfde administratie reeds stappen werden ondernomen om samen met het bedoelde baggerbedrijf – partner in de voormelde TV – via een publiek-private samenwerking een soortgelijke oplossing uit te werken en dat dit toen in het kader van de wet op de overheidsopdrachten niet kon worden gerealiseerd ?

Is het ook niet zo dat bij de eerste oproep voor kandidaten om oplossingen aan te reiken alleen bedoeld bedrijf in aanmerking kwam/kon komen wegens bovenvermeld voortraject en voorbereiding ?

Wat ligt er ten grondslag om voor te houden dat er aan een aannemer een gunst wordt verleend om zijn investeringen te financieren ?

Tot zover de inhoud van deze schriftelijke vraag, waarbij het uitsluitend de bedoeling is om ook vanuit het parlement en via democratische controle inzicht in en zicht op de waterbouwkundige werken van het Vlaamse Gewest, gefinancierd met substantiële gemeenschapsmiddelen, te verwerven.

Antwoord

1. Budgetoverschrijdingen

Zoals in het vorige antwoord (punt 7) op de vraag om uitleg van 28/01/03 uiteengezet werd, is het aangehaalde bedrag van 80 miljoen euro per jaar niet het werkelijk bestede bedrag.

De werkelijke uitgave voor het pachtjaar 2002-2003 (01/03/2002-31/03/2003) bedraagt 65,402 miljoen euro (met een geraamd bedrag van 4,5 miljoen euro voor de maand maart 2003).

In zoverre men dit bedrag afspiegelt aan het initiële inschrijvingsbedrag van 63,8 miljoen euro aangepast aan het prijspeil van februari 2003 (met een herzieningscoëfficiënt van 1,17682) zijnde $63,8 \times 1,17682 = 75,08$, kan men stellen dat hier geen sprake is van een aanzienlijke overschrijding doch veeleer van het tegendeel.

Werkelijke uitgaven

Pachtjaar 2002-2003: 65.402.000,46 euro

Pachtjaar 2001-2002: 67.930.241,65 euro

Pachtjaar 2000-2001: 68.586.816,68 euro

Pachtjaar 1999-2000: 60.465.101,55 euro

Pachtjaar 1998-1999: 67.352.617,58 euro

Motiveringsplicht

De gemotiveerde beslissing van selectie van gegadigden d.d. 26/10/1998 steunde op de motieven naar voor gebracht in de verantwoordingsnota betreffende de selectie van kandidaten d.d. 28/07/1998.

De gemotiveerde beslissing tot gunning d.d. 9 maart 1999 van de opdracht werd genomen op basis van de motieven die vervat werden in het verslag van de beoordelingscommissie d.d. 12 januari 1999 en rekening hielden met de gunningsuitslag vermeld in het bijzonder bestek 16EF/1/98.

Tevens werd voldaan aan de informatieverplichting t.a.v. de kandidaten en inschrijvers, zoals bepaald in de wetgeving op de overheidsopdrachten.

Herziening

Zoals boven werd aangehaald, bedraagt de herzieningscoëfficiënt; 1,17682 prijspeil februari 2003.

Evolutie van de stroom

Het bestek 16EF/98/1 behelst: "Uitvoeren van Onderhouds- en Verdiepingsbaggerwerken in de Westerschelde en de Zeeschelde tussen Vlissingen en de Nieuwe Zeesluis te Wintam". Het gaat dus inderdaad over de Westerschelde en de Zeeschelde tussen Vlissingen en de nieuwe zeesluis in Wintam.

Een evolutie van een stroom omvat twee elementen :

- de natuurlijke evolutie van het estuarium, uitgaande van de eigen dynamiek, o.m. de morfologie en de stroomsnelheden welke beide van invloed zijn op de diepte van bijvoorbeeld de drempels, wat een impact kan hebben op de uit te voeren onderhoudsbaggerwerken ;
- de evolutie ten gevolge van menselijke ingrepen, o.m. de verruiming van de vaargeul.

Onderzoek evolutie van de stroom

Opvolging van de recente evolutie van de stroom is vervat in MOVE (Monitoring Verruiming Westerschelde), waarvan verscheidene opvolgingsrapporten bestaan.

Hieruit blijkt dat er geen significante verandering vast te stellen is met betrekking tot de hoeveelheid te baggeren specie. Wel is er een wijziging in de verhouding slib/zand. De slibfractie neemt toe. Het baggeren van slib is duurder dan het baggeren van zand.

Verantwoording budgetoverschrijdingen

De baggerwerken in de Schelde worden correct uitgevoerd volgens de bepalingen van het bestek 16 EF/1/98. De opdracht geschiedt volgens prijslijst, waarbij alleen de eenheidsprijzen forfaitair zijn en het te betalen bedrag wordt vastgesteld door de eenheidsprijzen toe te passen op de hoeveelheden van de verrichte prestaties.

Wat de budgetoverschrijdingen betreft, wijs ik op het feit dat het uitvoeren van baggerwerken in een rivier, die een levende materie is, niet kan vergeleken worden met het uitvoeren van een klassiek burgerlijk bouwwerk, waarbij de uitvoering hoeveelheden nauwkeurig kunnen bepaald worden.

Gelet op wat voorafgaat i.v.m. evolutie van de stroom, kan de uitvoering hoeveelheden baggerwerk, afhankelijk van diverse factoren die grotendeels door de natuur worden bepaald, verschillen.

Wel werd getracht de bij het bestek 16EF/1/98 gevoegde opmetingsstaat op te stellen op een zo nauwkeurig mogelijke manier, gebaseerd op jarenlange expertise.

2. Gunningswijze

Het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde contract betreft het "Uitvoeren van baggerwerken in de vaarpassen van de Noordzee en in de Vlaamse kusthavens". Terwijl het contract voor de baggerwerken in de Westerschelde en de Zeeschelde werd gegund via de procedure van de beperkte offerteaanvraag,

vormt het contract voor de baggerwerken in de Noordzee en de kusthavens de bijakte 15 van de overeenkomst voor het uitvoeren van onderhouds-, verdiepings- en verbredingsbaggerwerken in de Nieuwe Buitenhaven, de Voorhaven en de Achterhaven te Zeebrugge, en in de scheepvaartwegen en toegangsvaargeulen in zee voor Zeebrugge, Scheur inbegrepen. In deze bijakte werd eveneens de opdracht van het bestek nr. 117 "Baggerwerken in de havens van Oostende, Nieuwpoort en Blankenberge, alsmede in de rechtstreekse Kil van de Stroombank" gevoegd.

De bedoelde overeenkomst met de NV Baggerwerken Decloedt en Zoon werd op 28/09/1984 gesloten via de onderhandse procedure conform de op dat ogenblik vigerende wetgeving. Deze overeenkomst heeft als einddatum 31/03/2005. De voormelde inschrijving werd eveneens aan de NV Baggerwerken Decloedt en Zoon toevertrouwd en had als einddatum 31/03/1997. Gelet op de overeenkomst tussen de NV Baggerwerken Decloedt en Zoon enerzijds en de Tijdelijke Vereniging NV Baggerwerken Decloedt en Zoon, NV Dredging International en NV Ondernemingen Jan De Nul anderzijds, werd in de bijakte 15 bepaald dat vanaf 01/04/1996 de overeenkomst door de bovenvernoemde Tijdelijke Vereniging werd overgenomen.

Deze bijakte 15 werd op 28/04/1994 goedgekeurd met als einddatum 31/03/2005. Een latere bijakte 15bis werd opgemaakt en op 27/05/1997 goedgekeurd. In deze bijakte werd de nieuwe benaming van de Tijdelijke Vereniging Noordzee en Kust, bestaande uit dezelfde partijen, en werden nieuwe prijzen vastgelegd naar aanleiding van het invoeren van een nieuw meetsysteem, met name de Hopper Well Densymeter. Er werd van de gelegenheid gebruikgemaakt om tevens de prijzen in overeenstemming te brengen met de nieuwe CMK-tarieven, de nieuwe baggertuigen, de nieuwe gewaarborgde hoeveelheden. Met andere woorden : de ervaring van de voorgaande jaren werd ingebracht.

Budgeteringen

Het jaarlijkse bedrag voor de onderhoudsbaggerwerken van deze overeenkomst :

Pachtjaar	91-92	92-93	93-94	94-95	95-96	96-97	97-98	98-99	99-00	00-01	01-02
Uitgaven	1.848	1.794	1.854	1.730	1.748	2.042	1.956	1.848	1.643	1.932	1.950

Dit zijn bedragen in miljoen BEF met inbegrip van BTW en herziening.

Voor het jaar 2002 bedraagt de uitgave 60.879.000 euro en voor 2003 werd 57.015.000 euro vastgelegd. De verhoging van de onderhoudsbaggerwerken, ongeveer 300 miljoen BEF, is te wijten aan de speciale maatregelen die dienden genomen te worden om te voldoen aan de wet ter bescherming van het mariene milieu. Hierdoor kon de oude uitvoeringswijze in de havens van Blankenberge en Nieuwpoort, rechtstreeks storten van baggerspecie in zee, niet meer gebeuren en diende alles te worden vervoerd naar een vergunde stortplaats in de Noordzee.

Wrakkenberging

De wrakkenberging in de Noordzee maakte het onderwerp uit van een volledig afzonderlijke overeenkomst, gesloten door het toepassen van een onderhandelingsprocedure met Europese bekendmaking. De opdracht werd toevertrouwd aan de Tijdelijke Vereniging Bergingswerken, waarvan de boven vernoemde baggerbedrijven deel uitmaken, samen met meer gespecialiseerde bedrijven die in het bezit zijn van het nodige materieel zoals drijvende bokken en hefeilanden.

De Nederlandse overheid gunt haar wrak- en ruimingscontracten volgens de aldaar geldende wetgeving. Het laatste grote contract werd toevertrouwd aan een tijdelijke vereniging waar de Tijdelijke Vereniging Bergingswerken deel van uitmaakt samen met o.a. Smit Tak uit Nederland, 's werelds grootste wrakkenberger (cfr. Koersk, Prestige en Tricolor).

Onvoldoende gegevens

Indien de vraag duidelijk en specifiek is, kan de administratie alle noodzakelijke en precieze elementen voor een antwoord geven. Bij onduidelijkheid in de vraagstelling kan het echter zijn dat het antwoord niet volledig beantwoordt aan de verwachtingen van de vraagsteller.

Ik blijf uiteraard bereid alle nodige informatie over te maken.

3. *Ondernomen stappen*

Door AWZ is er geen enkele stap ondernomen om in de vorm van een publiek-private samenwerking een oplossing te zoeken voor de bag-

gerspecieproblematiek en slibverwerking in het bekken van de Bovenschelde, noch met de TV DI-DEC, noch met een andere partner. Integendeel is door AWZ het initiatief genomen om de markt te consulteren door middel van een (Europese) oproep tot kandidaten gevolgd door een onderhandelingsprocedure. Deze procedure is bepaald in de wet betreffende de overheidsopdrachten.

Als gevolg van dit initiatief heeft de Vlaamse regering op 25 mei 1999 de Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie gemachtigd om een onderhandelingsprocedure met voorafgaande (Europese) bekendmaking uit te schrijven voor de berging en de verwerking van de onderhoudsbaggerspecie in het stroomgebied van de Bovenschelde en de Leie.

Vermits het Vlaams Gewest zelf niet beschikt over de nodige vergunde bergingslocaties voor de baggerspecie enerzijds, en de aanslibbingen in de waterwegen reeds geleid hadden tot diepgangbeperkingen op verschillende plaatsen, was een raadpleging van de markt door een oproep tot kandidaten de enige mogelijkheid om het acute baggerprobleem op te lossen.

Oproep kandidaten

De oproep tot kandidaten bestond destijds uit 2 delen : het eerste deel voorzag in het ter beschikking stellen van bergingslocatie voor baggerspecie vanaf het jaar 2000, en het tweede deel voorzag in het ter beschikking stellen van bergingslocaties vanaf juli 2002.

Voor het eerste deel van de oproep is gebleken dat slechts één kandidaat aan de gestelde voorwaarden inzake vergunde bergingscapaciteit voldeed nl. de TV DI-DEC. De andere inschrijvers voldeden niet aan de gestelde voorwaarden en konden derhalve niet voor de verdere procedure van deel 1 in aanmerking worden genomen.

Dat de TV DI-DEC wel in aanmerking kon worden genomen, heeft uitsluitend te maken met het feit dat deze groep reeds jaren voordien de behoefte aan oplossingen voor de baggerspecieproblematiek heeft onderkend en het Fasiver-project had opgestart, waardoor zij in 2000 over de vergunning beschikten om baggerspecie te verwerken en te bergen. De andere kandidaten, die zonder twijfel eveneens op de hoogte moeten geweest zijn van de aanslepende problematiek van het tekort aan bergingslocaties, zijn er blijkbaar niet in geslaagd tijdig de vereis-

te vergunning te verkrijgen voor het bergenvan de specie en konden dus niet verder in aanmerking worden genomen.

Voor deel 2 van de oproep, namelijk het beschikbaar stellen van vergunde bergingslocaties vanaf juli 2002, konden 7 inschrijvers in aanmerking worden genomen. Verwacht wordt dat de administratie de verdere onderhandelingsprocedure spoedig zal opstarten.

Financiering investering

Zoals boven uiteengezet, is het toewijzen van de opdracht aan de TV DI-DEC het resultaat geweest van een aanbestedingsprocedure die in de wet op de overheidsopdrachten is opgenomen.

Het feit dat er slechts één aannemer voor deel 1 in aanmerking kwam, maakt deel uit van de gehouden marktraadpleging. Door de procedure in twee delen te splitsen, kon zeer snel een efficiënte oplossing uitgewerkt worden voor het acute baggerprobleem in het bekken van de Bovenschedde, en kon de mededinging daarnaast toch optimaal spelen.

Het is dus niet juist te spreken over het verlenen van een gunst aan een aannemer.

Vraag nr. 236 van 28 februari 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N16-N17 Klein-Brabant – Coördinatie wegenwerken

Werken op de gewestweg N16 in Bornem zorgen reeds geruime tijd voor filevorming tijdens de spitsuren.

Een deel van de verkeersstroom zou normaliter kunnen worden afgeleid via de provinciale weg N17. Daar zijn evenwel ook al geruime tijd werken aan de gang, waardoor die alternatieve weg afgesloten is voor het verkeer.

Kan de minister vice-president meedelen of er ooit enig overleg is geweest tussen de provincie en het gewest aangaande de timing van die werken ?

Antwoord

Het overlappen van de uitvoering van de werken op de N17 (provincieweg) en de N16 (gewestweg) is een gevolg van een latere aanvangsdatum van de

werken op de N17 dan oorspronkelijk voorzien. De werken op de N17 werden reeds aanbesteed eind 1999, maar pas door de provincie opgestart in augustus 2001.

De werken op de N16 werden niet verder achteruitgeschoven in het vooruitzicht van de werken op de Ring van Antwerpen, die gepland zijn voor 2004. De werken op de N16 dienden met zekerheid voltooid te zijn vóór de start van de werken op de Ring.

Het einde van de werken op de N17 is gepland voor einde maart 2003. Vanaf dan kan een deel van de verkeersstroom via deze weg worden afgeleid. De beëindiging van de werken op de N16 is gepland voor einde juni 2003. Vanaf dan zal het verkeer op N16 en N17 opnieuw normaal verlopen.

Vraag nr. 237 van 28 februari 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N16 Klein-Brabant – ADR-transporten

Het incident op de N16 waarbij een vrachtwagen een kilometerlang spoor giftig chroomzuur op het wegdek naliet, heeft nogmaals de aandacht gevestigd op het gevaar van vervoer van gevaarlijke producten over deze weg.

Heel wat ADR-vervoer neemt deze weg omdat het de Kennedytunnel in Antwerpen niet mag gebruiken. De N16 loopt op sommige plaatsen echter in de buurt van dichtbevolkte woonkernen (Puurs, Bornem, Hingene, Temse).

Kan de minister vice-president meedelen of het de bedoeling is om het vervoer van gevaarlijke stoffen over de N16 op termijn af te bouwen ?

Antwoord

De Kennedytunnel is enkel verboden voor ontvlambare en ontplofbare producten. Dit betekent dat chroomzuur door de Kennedytunnel mag vervoerd worden. Het is dus niet zo dat vervoer van dit product op de N16 terechtkomt, omdat het de Kennedytunnel wil ontwijken.

De producten die niet door die Kennedytunnel mogen, hebben een alternatief door via de Liefkenshoektunnel en de R2 te rijden. In die tunnel zijn onder welbepaalde voorwaarden ontplofbare en ontvlambare producten toegelaten.

De aanleg van de Oosterweelverbinding zal met zich meebrengen dat ook via deze nieuwe verbinding ontplofbare en ontvlambare producten getransporteerd mogen worden onder welbepaalde voorwaarden.

Vraag nr. 238
van 28 februari 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Energie-audit – Erkende uitvoerders

De federale regering heeft in het kader van de hervorming van de personenbelasting, vervat in de wet van 10 augustus 2001 (Belgisch Staatsblad van 20 september 2001), aangekondigd een grotere aandacht te willen schenken aan duurzame ontwikkeling. Teneinde aan deze doelstelling een concrete uitwerking te geven, werd een nieuwe belastingvermindering toegekend voor de uitgaven gedaan door de eigenaar van een woning die één of meer welomschreven energiebesparende maatregelen laat uitvoeren.

Om deze belastingvermindering te genieten, zullen een aantal formaliteiten moeten worden vervuld door zowel de belastingplichtige, als de geregistreerde aannemer en de erkende persoon die met een energie-audit wordt belast. Deze laatste moet erkend zijn door één van de gewesten.

1. In dit verband zou ik graag vernemen of het Vlaams Gewest reeds overgegaan is tot de erkenning van een aantal personen die gerechtigd zijn een dergelijke energie-audit te verrichten ?

Bestaat er een lijst van personen erkend voor het uitvoeren van een dergelijke audit ?

Bij welke instantie kan deze lijst worden geraadpleegd ?

2. Over welk diploma dienen de personen te beschikken die in aanmerking wensen te komen voor opname op bovengenoemde lijst ?

3. Door welke instantie wordt het ereloon vastgesteld dat deze personen erkend om een energie-audit uit te voeren, mogen aanrekenen ?

Antwoord

1. Het koninklijk besluit tot wijziging van het KB/WIB 92 inzake de belastingvermindering

voor energiebesparende uitgaven in een woning dat uitvoering geeft aan artikel 145-24 van het Wetboek van de Inkomstenbelasting 1992, werd definitief goedgekeurd op 20 december 2002. Voor de uitgaven gepaard gaande met het uitvoeren van een energie-audit van de woning, dienen door de gewesten bijkomende modaliteiten te worden bepaald.

Het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering inzake de erkenning van energie-auditoren voor woningen en houdende bepaling van de uitvoeringsvoorwaarden van de energie-audit werd een eerste maal principieel goedgekeurd op 13 december 2002. Na advies van de MINA-raad en de SERV, werd het een tweede maal principieel goedgekeurd op 14 maart 2003. Het ontwerp van besluit is nu voor advies voorgelegd aan de Raad van State.

De Vlaamse energieadministratie zal een lijst met de erkende energie-auditoren openbaar maken via haar website (www.energiesparen.be) en de lijst toesturen naar de geïnteresseerden.

2. Het huidige ontwerpbesluit bepaalt dat de erkende energie-auditor beroepservaring moet hebben in het geven van energieadvies aan vennootschappen, niet-commerciële instellingen of publiekrechtelijke rechtspersonen.

Wegens de door de federale overheid opgelegde krappe startdatum van 1 januari 2003 in het koninklijk besluit van 20 december 2002, die intussen reeds overschreden is, was een bredere erkenningsregeling momenteel niet haalbaar. Het besluit betreft echter een tijdelijke overgangsregeling en zal binnen een redelijke termijn vervangen worden door een erkenningregeling met een bredere selectiebasis van kandidaat-energie-auditoren.

Indien de rekruteringsregeling voor kandidaat-energie-auditoren nu al zou opengetrokken worden naar andere beroepssectoren die actief zijn op het vlak van de energievoorzieningen in de gebouwde omgeving, zou het kwaliteitsniveau, de onafhankelijkheid en de minimum kennis in de expertisedomeinen waarop het ontwerp van uitvoeringsbesluit betrekking heeft, onvoldoende gegarandeerd kunnen worden.

3. In het huidige ontwerpbesluit werden geen bepalingen met betrekking tot erelonen opgenomen.

Vraag nr. 239
van 28 februari 2003
van mevrouw NIKI DE GRYZE

Wegomlegging Gent – Franstalige borden

Enige tijd geleden (nl. op 4 en 5 november 2002) – vandaar mijn schriftelijke vraag en geen vraag om uitleg – hingen er in Gent Franstalige wegwijzers om een wegomlegging aan de Wondelgembrug (= de brug over het Verbindingskanaal tussen de Wondelgemstraat en de Frans van Ryhovelaan) aan te duiden.

Zwart op oranje prijkten er drie borden met "déviation". De afdeling Beleid Elektriciteit en Mechanica van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voerde die werken uit en de verantwoordelijke heeft bevestigd dat de aannemer daarbij een bord "déviation" heeft gebruikt.

Mag ik de minister vice-president vragen hoe het mogelijk is dat in Vlaanderen Franstalige borden worden gebruikt en wat daartegen voor de toekomst wordt gedaan ?

Antwoord

De signalisatie werd geleverd en opgesteld door NV Jacobs te Deerlijk. Zij voeren ook geregeld werken uit in het Franstalige landsgedeelte.

De oorspronkelijk geplaatste Nederlandstalige borden werden gedurende het Allerheiligenweekend beschadigd. Bij gebrek aan Nederlandstalige borden werden door de aannemer een drietal borden met Franstalige tekst geplaatst. Enkele dagen nadien werden de Franstalige borden opnieuw vervangen, waardoor de toestand werd geregulariseerd. De afdeling Beleid Elektriciteit en Mechanica heeft de aannemer gewezen op zijn tekortkoming.

Vraag nr. 240
van 28 februari 2003
van de heer ERIK MATTIJS

Geluidsschermen – Polyacrylaat

In de buurt van autowegen hebben vele mensen hinder van geluidsoverlast door het drukke verkeer.

Na een lange administratieve procedure worden op sommige plaatsen door het gewest of de gemeente geluidsschermen geplaatst.

Deze schermen zijn dikwijls onesthetisch, worden slecht onderhouden, en zetten letterlijk een muur in het landschap.

In onze buurlanden is men daardoor overgeschakeld op geluidsmuren in polyacrylaat. Deze geluids-"muur" is doorzichtig, heeft hoge geluidswerende eigenschappen, en heeft een lange levensduur.

1. Wordt er overwogen om bij de vervanging van geluidsschermen en bij het plaatsen van nieuwe schermen in de nabijheid van woonkernen, gebruik te maken van deze doorzichtige schermen ?
2. Geldt dit met name ook voor de R4 van Oostakker tot de E40, voor de E17 van Zwijnaarde tot de R4, en de E40 van Flanders Expo tot Merelbeke ?

Antwoord

Bij de studie van woonzones waar geluidsoverlast door druk verkeer voorkomt, wordt voor de geluidswerende schermen de meest optimale oplossing gekozen. In veel gevallen komt dit neer op de toepassing van geluidsabsorberende schermen.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde schermen uit polyacrylaat zijn geluidsreflecterend en vereisen bij plaatsing hogere schermen dan bij het gebruik van geluidsabsorberende schermen om een volwaardig akoestisch resultaat te verzekeren. Dit leidt ertoe dat de kostprijs van doorzichtige schermen veelal hoger is. Ervaring wijst overigens uit dat bij doorzichtige schermen zonder regelmatige reiniging de transparantie vlug verslechterd.

Overigens kan worden gesteld dat in het buitenland nog steeds meer niet-doorzichtige dan doorzichtige schermen geplaatst worden.

Vraag nr. 241
van 28 februari 2003
van de heer CARL DECALUWE

E17 Rekkem-Menen – Bodemverontreiniging

In opvolging van mijn schriftelijk vraag nr. 204 van 21 februari 2002 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1556), zou ik de minister vice-president volgende vragen willen stellen.

1. De administratie Wegen en Verkeer, afdeling West-Vlaanderen, gaf de opdracht voor een bijkomend onderzoek.

Is dit onderzoek reeds van start gegaan ?

Zo ja, wat heeft het onderzoek uitgewezen m.b.t. de vervuiling met zware metalen op de berm van de E17 ter hoogte van Rekkem-Menen ?

2. Is een sanering van deze locatie vereist ?

Zo ja, welke planning en kostprijs worden vooropgesteld ?

Wie voert de sanering uit ?

3. Wat is de oorzaak van de vervuiling ?

Antwoord

1. Het bijkomend onderzoek is uitgevoerd. Het verslag is ons tot op heden niet bezorgd.
2. Aangezien het verslag nog niet in ons bezit is, is het nog niet bekend of er sanering vereist is.
3. De oorzaak is een chroomverontreiniging.

Vraag nr. 242 van 28 februari 2003 van de heer CARL DECALUWE

Zwarte punten – West-Vlaanderen

Voor de versnelde wegwerking van gevaarlijke verkeerspunten en wegvakken op de Vlaamse gewestwegen, zal een stuurgroep de volgorde van uitvoering van de verschillende ingrepen in brede consensus bepalen. In deze stuurgroep zetelen de gouverneurs, de federale politie, de wegbeheerder, de administratie Openbare Werken en een vertegenwoordiging van de VZW Ouders van Verongelukte Kinderen.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 354 van 14 augustus 2002 zou ik de minister vice-president volgende vragen willen stellen (Bulletin van

Vragen en Antwoorden nr. 3 van 4 november 2002, blz. 526).

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de zwarte punten in de provincie West-Vlaanderen voor de periode 2001-2002 ?
2. Wat zijn de belangrijkste oorzaken en de betrokken categorieën van weggebruikers van de ongevallen, en hoe vaak komen ze voor ?
3. Is er een verbetering merkbaar tegenover de vorige periode 2000-2001 ? Zo neen, plant de minister vice-president hiertoe concrete acties ?
4. Welke criteria gebruikt de stuurgroep bij de bepaling van prioritaire wegwerking van zwarte punten ?

Antwoord

1. De term "zwart punt" bestaat niet meer en werd vervangen door "gevaarlijk punt". Een "gevaarlijk punt" is een plaats waar enerzijds in de loop van drie kalenderjaren minstens drie ongevallen met lichamelijk letsel plaatsvonden en anderzijds de op objectieve wijze bepaalde gewogen ernst van de ongevallen voldoende hoog is.

Zoals reeds gemeld bij het antwoord op parlementaire vraag nr. 230 d.d. 01/06/2001 van de heer De Meyer, beschikt het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) over de gegevens die betrekking hebben op de ongevallen waarbij kan worden vastgesteld of een bepaald punt al dan niet een gevaarlijk punt is. De administratie Wegen en Verkeer heeft echter een overeenkomst met het NIS waarin wordt gesteld dat de administratie deze gegevens intern kan gebruiken, doch niet mag verspreiden via derden. De gegevens van het NIS zijn voor 2002 trouwens nog niet beschikbaar. Derhalve is een overzicht voor de gevaarlijke punten van 2002 nog niet mogelijk.

Het staat de Vlaamse volksvertegenwoordiger vrij om, eventueel via de diensten van het Vlaams Parlement, deze gegevens bij het NIS op te vragen en zodoende antwoord te krijgen op de meer specifiek gestelde vragen.

2. Wat de belangrijkste oorzaken van de ongevallen betreft, hoe vaak ze voorkomen en welke weggebruikers er bij deze ongevallen waren betrokken, moet worden verwezen naar de statis-

tieken van het NIS en de jaarlijkse analyse van deze gegevens door het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIVV).

De gegevens die door het BIVV worden gebruikt, worden ter beschikking gesteld door het NIS.

3. De evolutie van de verkeersveiligheid kan eenvoudig worden opgevolgd via de evolutie van het aantal slachtoffers zoals jaarlijks gepubliceerd door het BIVV.
4. De criteria die gehanteerd worden om te bepalen of een punt al dan niet een gevaarlijk punt is dat prioritair aangepakt moet worden in het kader van de geplande inhaalbeweging om de gevaarlijke punten weg te werken, is het aantal doden, zwaargewonden en lichtgewonden waarbij slachtoffers onder de zwakke weggebruikers (voetgangers en fietsers) zwaarder doorwegen dan de andere weggebruikers.

Het programma 2003-2004 voor het wegwerken van de gevaarlijke punten werd inmiddels vastgelegd door het Vlaams Gewest, in samenspraak met de provinciegouverneurs.

Vraag nr. 243
van 28 februari 2003
van de heer CARL DECALUWE

N43 Pottelberg Kortrijk – Verkeerslichten

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 282 van 8 augustus 2001, stel ik vast dat de verkeerslichten langs de Pottelberg (N43) in Kortrijk, ter hoogte van het op- en afrittencomplex met de R8, nog steeds niet in gebruik zijn (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 19 oktober 2001, blz. 254).

Daarenboven is er op deze drukke locatie geen fietsoversteekplaats, niettegenstaande er scholen langs deze weg gelegen zijn.

1. Wat is de reden voor het nog steeds niet geactiveerd zijn van deze verkeerslichten ?

Wat is de concrete deadline voor de indienststelling ervan ?

2. Er is naar verluidt sprake van een herinrichting van het op- en afrittencomplex.

Klopt dit ?

Zo ja, welke budgetten zijn hiervoor ingeschreven ? Voor wanneer is deze herinrichting gepland ?

Hoe lang zullen deze werken duren ?

Wat gebeurt er dan met de reeds geplaatste verkeerslichten ?

3. Welke specifieke maatregelen zijn er genomen voor de fietsers ?
4. Hoe verantwoordt de minister vice-president het feit dat deze verkeerslichten, met apparatuur voor verkeersbeïnvloeding door het openbaar vervoer, reeds in de zomer van 2001 geplaatst werden en nog steeds niet functioneren ?

Wijt hij dit aan een verkeerd ingeschat concept van verkeersafwikkeling of aan een verkeerd gelopen coördinatie, of aan andere factoren en zo ja, welke dan ?

Antwoord

In aansluiting met uw vraag nr. 311 d.d. 06.6.2002 en nr. 282 d.d. 08.8.2001 laat ik u weten dat er inmiddels een nieuw ontwerp is opgemaakt. Aangezien er vastgesteld werd dat het nabijgelegen kruispunt van de N43 met de Engelse Wandeling een directe invloed heeft op de verkeersafwikkeling van het op- en afrittencomplex, zullen de verkeerslichten slechts in werking gesteld worden nadat het voornoemd kruispunt heringericht is. De herinrichting van dit kruispunt is opgenomen in het investeringsprogramma 2003 onder projectnummer 1965. De werken zijn gepland in het voorjaar van 2004. De inrichting van het kruispunt samen met de aanpassingen op het op- en afritten-complex kan 2 à 3 maanden in beslag nemen.

Enkele verkeerslichten geplaatst in het midden van de N43 dienen opgeschoven te worden. De andere worden behouden. Er zijn hiervoor geen specifieke budgetten ingeschreven. De aanpassingen zullen immers samen met de herinrichting van het kruispunt N43 met de Engelse Wandeling uitgevoerd worden. De fietspaden worden verbreed tot ongeveer 1,75 m. en er wordt een veiligheidsstrook gemarkeerd tussen het fietspad en de rijweg van ongeveer 0,5 m.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds eerder werd medegedeeld als gevolg aan zijn vraag nr. 311, was het eerste ontwerp gebaseerd op verkeersstellingen daterend uit de periode 1995-1996,

die procentueel opgewaardeerd werden op basis van de gemiddelde stijging van het verkeer. Nieuwe tellingen, uitgevoerd begin 2002, hebben bevestigd dat de gebruikte intensiteiten te laag werden ingeschat. Het is pas bij de inwerkingstelling van de driekleurige lichtsignalisatie dat de invloed van het kruispunt N43 met de Engelse Wandeling op de verkeersafwikkeling ter hoogte van het complex werd vastgesteld. De vele afslagbewegingen vastgesteld bij een kruispunttelling van de voertuigen op voornoemd kruispunt, hebben dit bevestigd.

Als gevolg van de onderschatting van de verkeersintensiteiten, diende het concept aangepast te worden. Het nieuwe concept zal eerst getoetst worden bij middel van een computerprogramma, waarbij een microsimulatie van de verkeersafwikkeling wordt gemaakt. Na de toetsing zal de convent-procedure, waaraan dit project onderworpen is, opgestart worden.

Vraag nr. 244
van 28 februari 2003
van de heer CARL DECALUWE

Onteigende woningen – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 71 van 6 november 2001, zou ik de minister vice-president enkele bijkomende vragen willen stellen (Bulletin

van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 924).

1. Hoeveel woningen zijn er momenteel na onteigening nog eigendom van het Vlaams Gewest, en dit opgesplitst per arrondissement ?

Welke bedragen werden voor deze woningen betaald ?

2. Kan per gemeente van het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt worden vermeld waarom een gebouw nog bestaat en de betaalde aankoopprijs ?

3. Op welke manier laat de minister vice-president dit patrimonium beheren ? Gebeurt dit effectief en efficiënt ?

Hoe wordt dit opgevolgd ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het onmogelijk om binnen de gestelde termijn te antwoorden.

Zodra ik alle gegevens van de administratie heb ontvangen, zal ik deze via de diensten van het Vlaams Parlement bezorgen.

Aanvullend antwoord

1. Antwerpen

Arrondissement	Aantal woningen	Totale onteigeningsvergoeding
Antwerpen	9	470.192,79 EUR
Mechelen	4	691.517,39 EUR

Vlaams Brabant

Arrondissement	Aantal woningen	Totale onteigeningsvergoeding
Halle-Vilvoorde	2	250.372,00 EUR
Leuven	5	291.895,00 EUR

West-Vlaanderen

Arrondissement	Aantal woningen	Totale onteigeningsvergoeding
Brugge	2	189.390,66 EUR
Kortrijk	13	812.827,97 EUR
Diksmuide	1	74.368,06 EUR
Oostende	5	264.417,17 EUR
Oudenburg	2	114.675,55 EUR
Ieper	1	66.931,25 EUR
Veurne	1	36.316,40 EUR

Oost-Vlaanderen

Arrondissement	Aantal woningen	Totale onteigeningsvergoeding
Aalst	0	0
Dendermonde	0	0
Oudenaarde	8	142.737,09 EUR
Sint-Niklaas	1	74.987,79 EUR
Gent	3	287.878,75 EUR

Limburg

Geen.

2. Arrondissement Kortrijk

Gemeente	Betaalde aankoopprijs
Waregem	80.565,40 EUR
Waregem	61.973,38 EUR
Waregem	74.368,06 EUR
Wielsbeke	153.693,99 EUR
Wielsbeke	167.080,24 EUR
Kortrijk-Heule	39.154,78 EUR
Kortrijk-Heule	22.369,89 EUR
Kortrijk-Heule	49.578,70 EUR
Kortrijk-Heule	45.178,59 EUR
Kortrijk-Heule	13.262,30 EUR
Kortrijk-Heule	32.424,47 EUR
Kortrijk-Heule	32.275,74 EUR
Kortrijk-Heule	40.902,43 EUR

3. Het patrimonium wordt beheerd door de respectieve provinciale afdelingen van de administratie Wegen en Verkeer. De meeste woningen werden onteigend voor infrastructuurprojecten die binnenkort uitgevoerd zullen worden. Deze woningen zullen dan ook worden gesloopt in de loop van 2003 en 2004.

Een aantal woningen zijn niet meer noodzakelijk, aangezien het uitgevoerde onteigeningen betreft voor projecten die inmiddels niet meer zinvol geacht worden. Het gaat onder meer over onteigeningen in het kader van de aanleg van de A2 tussen Leuven en Mechelen, het duwvaartkanaal en de Grote Ring R2 in Antwerpen en de aanleg van de N328 in Kortrijk. Het laatste project wordt beschouwd als een mogelijk project van stedelijk belang, maar dus niet langer uit te voeren door het Vlaams Gewest. Deze woningen zullen voor verkoop overgedragen worden aan het federale Ministerie van Financiën.

Andere oudere onteigeningsdossiers zoals bijvoorbeeld voor de aanleg van de N60 in Ronse, zijn wel nog steeds actueel, de uitgevoerde onteigeningen zijn vervroegde onteigeningen om sociale redenen.

Vraag nr. 245
van 28 februari 2003
van de heer CARL DECALUWE

E17 Kortrijk-Waregem – Derde rijstrook

In het investeringsprogramma voor de wegen 2003-2005 werd voor dit jaar 3.700.000 euro inge-

schreven voor de aanleg van een derde rijstrook op de E17 Kortrijk-Waregem.

1. Waar precies is de aanleg van een derde rijstrook op de autosnelweg E17 Kortrijk-Waregem gepland? Zit het heel drukke stuk tussen de verkeerswisselaar A17 en Kortrijk-Zuid daarin vervat?

Worden deze werken gefaseerd uitgevoerd? Zo ja, hoe? Met welk tijdschema?

Hoe lang zullen deze werken duren?

2. Zijn de daartoe geplande budgetten toereikend?

Wat is de totale kostprijs voor dit project? Hoe zal dit worden opgevangen?

3. Hoe wordt het verkeer afgeleid tijdens de werkzaamheden?

Antwoord

1. De globale fasering van het project is opgenomen in het indicatief meerjarenprogramma dat aan het Vlaams Parlement medegedeeld werd.
2. Een exacte kostenraming werd nog niet aan het kabinet bezorgd, dit gebeurt pas op het ogenblik van de opstart van de aanbestedingsprocedure. Ook de uitvoeringstermijn dient nog bepaald te worden.
3. Het omleiden van het verkeer wordt in de mate van het mogelijke vermeden. In principe zullen er altijd 2 x 2 rijstroken (evenwel versmald) ter beschikking zijn voor het verkeer.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 125
van 20 februari 2003
van de heer JAN ROEGIERS

Adoptiedienst Ray of Hope – Dossiers

In een advies van 11 december 2002 heeft de raad van bestuur van Kind en Gezin de onmiddellijke

intrekking van de erkenning als adoptiedienst van Ray of Hope geformuleerd. Hiertegen stelde Ray of Hope beroep in, dat ontvankelijk werd verklaard.

Binnen drie maanden na de ontvankelijkheid van het beroep moet de beroepscommissie van de Gezins- en Welzijnsraad een advies uitbrengen, waarna de minister één maand heeft om een definitieve beslissing te nemen over de erkenning.

Indien er uiteindelijk een negatieve beslissing komt voor Ray of Hope, is het belangrijk dat de kandidaat-adoptanten weten waar ze aan toe zijn. Sommige kandidaten kregen een kindje toegewezen, andere staan al een tijd op de wachtlijst.

1. Wat gebeurt er bij een definitieve intrekking van de erkenning als adoptiedienst van Ray of Hope met dossiers waarbij een kind is toegewezen, maar die uiteindelijk niet zullen afgehandeld zijn?
2. Er bestaat een wachtlijst van kandidaat-adoptanten aan wie vooralsnog geen kindje werd toegewezen. Bij een definitieve intrekking van de erkenning riskeren de kandidaat-adoptanten de hele procedure te moeten overdoen bij een andere erkende adoptiedienst.

Komen deze kandidaten automatisch onderaan de wachtlijst bij een andere dienst of wordt een (zekere) volgorde van inschrijving gerespecteerd?

Worden er maatregelen genomen om deze ouders te begeleiden?
3. Wat gebeurt er met de afgehandelde individuele dossiers bij Ray of Hope indien de erkenning als adoptiedienst definitief wordt ingetrokken?

Antwoord

Het is correct, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangeeft, dat Ray of Hope beroep heeft aangetekend tegen de beslissing van de minister om de erkenning als adoptiedienst in te trekken. De zitting bij de beroepscommissie had plaats op 21 februari 2003. Na de verzending van het advies heeft de minister 60 dagen om te beslissen, en niet één maand zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt.

Het is uiteraard zo dat pro-actief maatregelen werden en worden genomen voor het geval de intrekking van de erkenning definitief wordt. Ik kan dan

ook het volgende antwoorden op de gestelde vragen.

1. Ray of Hope heeft een schriftelijke overeenkomst afgesloten met de adoptiediensten Adoptiewerk Vlaanderen omtrent de overdracht van dossiers en dit voor alle landen waar Ray of Hope actief is, met uitzondering van Haïti, omdat daar, los van de mogelijke intrekking het kanaal is stopgezet.

Het is uiteraard zo dat de kandidaat-adoptanten, wat hun dossier betreft, met deze overdracht akkoord moeten gaan. Ze kunnen ook altijd zelf beslissen om de procedure stop te zetten of om over te schakelen naar een andere dienst. Dit heeft evenwel tot gevolg dat ze dan ook moeten veranderen van herkomstland.

2. De kandidaat-adoptanten bij wie nog geen kindje is toegewezen, staan op de wachtlijst.

Deze wachtlijst wordt overgenomen – in het kader van de afgesloten overeenkomst – door Adoptiewerk Vlaanderen, die verder het volledige dossier zal afhandelen. Aangezien er geen andere dienst in de herkomstlanden in kwestie werkzaam was, bestaat er ook geen andere wachtlijst dan die van Ray of Hope.

Het is ook Adoptiewerk Vlaanderen dat de verdere begeleiding van de kandidaat-adoptanten op zich zal nemen. De nazorg maakt ook deel uit van de overeenkomst met Ray of Hope.

Als kandidaat-adoptanten zelf kiezen voor een ander herkomstland zijn mogelijke kosten, verbonden aan vertalingen en legalisaties bijvoorbeeld, niet uit te sluiten.

3. De afgehandelde dossiers worden bezorgd aan Kind en Gezin. De dossiers gaan in het archief, zodat latere zoekers hun dossier kunnen terugvinden.

Vraag nr. 128
van 20 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bejaardenzorg Brussel – Bijkomende middelen

Op 6 februari kon de minister niet meteen uitsluitend geven op de vraag om uitleg van collega Brigitte Grouwels of de 2 % van de bijkomende middelen voor bejaardenzorg bestemd voor Brussel, al dan niet uitsluitend naar de bi-communautaire sec-

tor zou gaan. De minister zou hierover nog navraag doen (Handelingen Commissievergadering nr. 129, blz. 1 e.v.).

Heeft zij ondertussen uitsluitend verkregen ?

Antwoord

Aansluitend op het antwoord gegeven op de vraag om uitleg van mevrouw Brigitte Grouwels, kan ik meedelen dat de 2 % van de bijkomende middelen voor bejaardenzorg bestemd voor Brussel verdeeld zullen worden tussen Cocof en Cocom.

De concrete verdeelsleutel zal in onderling overleg tussen beide instanties opgemaakt worden.

Vraag nr. 129
van 20 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Abbeyfield-huizen – Etterbeek

In een artikel dat op 18 februari in de krant De Morgen verscheen, wordt een zogenaamd Abbeyfieldproject dat volgend jaar in de Brusselse gemeente Etterbeek opengaat, besproken. Daarin wordt onder meer gesteld dat de formules van het Abbeyfield-huis één van de drieëndertig demonstratieprojecten ouderenvoorzieningen van de minister is.

Het is me evenwel niet duidelijk of het concrete project in Etterbeek daar deel van uitmaakt, dan wel of het de bedoeling is om elders een gelijkaardig project op te starten.

1. Kan de minister dit verduidelijken ?
2. Indien de Vlaamse Gemeenschap toch participeert in het Etterbeekse project, werden er dan op het gebied van het taalgebruik garanties voor de Nederlandstalige bewoners bedongen ?

Antwoord

1. In verband met de vraag om verduidelijking van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreffende de demonstratieprojecten kan ik melden dat de VZW Abbeyfield, Amelweg 30 te 1730 Wemmel, in 2001 wel degelijk een projectvoorstel in het kader van de "demonstratieprojecten ouderenzorg 2001" indiende. Er werden in 2001 trouwens 33 projectvoorstellen ingediend, waarvan

er vijf door mij, op advies van een deskundige selectiecommissie, werden geselecteerd.

Ik heb mijn beslissing aangaande de vijf geselecteerde projecten op 7 november 2001 meegegeeld en gemotiveerd, tijdens een vergadering waarop alle projectindieners werden uitgenodigd.

Het project "Abbeyfield", ingediend door de VZW Abbeyfield, werd niet geselecteerd.

De vijf geselecteerde projecten ontvingen elk een subsidie van 2 miljoen BEF (€ 49578,7).

- Gelet op het feit dat het project "Abbeyfield" niet werd geselecteerd, is de tweede vraag zonder voorwerp.

Vraag nr. 131
van 28 februari 2003
van mevrouw INGRID VAN KESSEL

Prenatale preventie – Beleid

Net zoals roken en stress houdt het drinken van koffie tijdens de zwangerschap een risico in voor de zwangere vrouw, voor het zwangerschapsproces en voor het zich ontwikkelende kind.

Zwangere vrouwen die veel koffie drinken, lopen een verhoogd risico dat hun kind dood wordt geboren. Dit blijkt uit een recent onderzoek van de Universiteit van Aarhus in Denemarken. De kans op een doodgeborene verdubbelt bij het drinken van meer dan acht koppen koffie per dag.

Eerder was al aangetoond dat door een grote cafeïneconsumptie de kans op een kleine baby of een miskraam toeneemt. Hoe cafeïne de ontwikkeling van een nog ongebooren kind beïnvloedt, is onbekend. Mogelijk komt volgens de onderzoekers door een grote inname van cafeïne meer adrenaline vrij, waardoor de bloedvaten in de placenta versmallen of het hartritme wordt verstoord.

- Bestaan in Vlaanderen recent cijfermateriaal of studies aangaande de oorzaken van doodgeborenen ?
- Welke prioriteiten worden door de minister gelegd inzake prenatale preventie ?
- Welke concrete sensibiliseringsacties werden of worden gevoerd of gesubsidieerd door de Vlaamse overheid op het vlak van mogelijke ri-

sico's voor de zwangere vrouw, voor het zwangerschapsproces en voor het zich ontwikkelende kind ?

Antwoord

- Ja. In de "Gezondheidsindicatoren 2000" van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, opgesteld door ambtenaren van de administratie Gezondheidszorg, departement Welzijn, Gezondheid en Cultuur, uitgave juli 2002, worden epidemiologische gegevens over de opvolging van de zwangerschap, foeto-infantiele sterfte en het overlijden van het jonge kind in 2000 meegegeeld.

Het Studiecentrum voor Perinatale Epidemiologie (SPE) wordt door mij gesubsidieerd. Dit centrum werd opgericht om gegevens te verzamelen betreffende zwangerschappen en bevallingen, die plaatsvinden in kraamklinieken of thuis, alsook van kinderen die opgenomen worden in neonatale diensten.

Het doel van deze gegevensverzameling, die reeds gedurende 15 jaar onafgebroken gebeurt, is het verloop van de zwangerschap, de geboorte en de perinatale periode voor moeder en kind te bevorderen.

Het SPE publiceert jaarlijks de verzamelde gegevens. Het recentste jaarverslag is van 2001.

- en 3. De prioriteiten van mijn gezondheidsbeleid zijn het bereiken van de gezondheidsdoelstellingen. Door het opstellen van gezondheidsdoelstellingen tracht ik een verbetering van de volksgezondheid en een gezondheidswinst bij een zo groot mogelijk publiek te bereiken.

De foetale en maternale morbiditeit en mortaliteit zijn in Vlaanderen zeer laag. Daarom heb ik geen specifieke doelstellingen naar deze bevolkingsgroep uitgeschreven. Het is echter wel zo dat van de huidige vijf doelstellingen, die zich richten naar de ganse bevolking, er een aantal toepasbaar zijn op zwangere vrouwen. Zo worden in het kader van doelstelling 1, die bepaalt dat het aantal rokers in Vlaanderen op significante wijze moet dalen, specifiek ontradingscampagnes van roken bij zwangeren opgezet. Hetzelfde geldt voor doelstelling 2, waarbij een gezonde voeding wordt vooropgesteld. Ook in het kader van deze doelstelling worden programma's opgesteld om een vetarme, gezonde en gevarieerde voeding bij zwangeren te promoten.

Door Kind en Gezin, een Vlaamse overheidsinstelling die door mij gefinancierd wordt, wordt het belang van een gezonde levenswijze voor zwangeren en borstvoeding voor de zuigelingen sterk gepromoot.

Vraag nr. 132
van 28 februari 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Omgangsrecht na echtscheiding – Overheidssteun

Het omgangsrecht van kinderen met hun ouders na een echtscheiding loopt niet altijd even vlot. Enerzijds zouden moeilijkheden voorkomen kunnen worden vanuit goede, vooraf gemaakte afspraken, wat onder meer via een scheidingsbemiddeling ondersteund kan worden. Anderzijds zal het wellicht ook nodig zijn om na de scheiding in begeleiding te voorzien indien nodig. In dit kader bestaan diverse projecten rond omgangsrecht, zoals de neutrale zoekersruimte.

In het verlengde van het justitieel optreden (echtscheidingsprocedure) worden federaal dergelijke initiatieven ondersteund.

Men zou kunnen stellen dat in het raam van diensten aan personen, dergelijke initiatieven vanuit Vlaanderen moeten kunnen worden ondersteund.

1. Op welke wijze verleent Vlaanderen steun aan initiatieven die erop gericht zijn om
 - ofwel echtparen te steunen om het proces van echtscheiding zo goed mogelijk te laten verlopen,
 - ofwel echtparen te steunen om, na (echt)scheiding, het omgangsrecht met kinderen zo goed mogelijk te laten verlopen ?
2. Wordt ook steun verleend aan belangengroepen of verenigingen die dergelijke initiatieven nemen, of echtparen hierin de weg wijzen, en zo ja, op welke wijze ?
3. Op welke wijze worden dergelijke initiatieven ondersteund vanuit het federale niveau ?

Antwoord

1. Negentien van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende en gesubsidieerde autonome centra voor algemeen welzijnswerk bieden

scheidingsbemiddeling en eventueel ouderschapsbemiddeling aan. Deze centra garanderen, door hun laagdrempeligheid en ruime toegankelijkheid, een dienstverlening ten behoeve van de brede bevolkingslaag.

Scheidingsbemiddeling is een specifiek hulpverleningsaanbod voor mensen die beslist hebben te scheiden of die al gescheiden zijn. Deze vorm van bemiddeling is bedoeld om uit elkaar gaande partners zoveel mogelijk kansen te geven om tot aanvaardbare afspraken te komen en een duidelijke overeenkomst te sluiten onder meer over geld, goederen en eventueel over de kinderen. Het bereiken van een onderling akkoord tussen de betrokkenen biedt vele voordelen op het persoonlijke, sociale en maatschappelijke vlak, vooral wanneer ook kinderen betrokken partij zijn.

Via scheidingsbemiddeling kan ook begeleiding worden geboden bij de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag. Er wordt getracht de ouderlijke conflicten op een constructieve manier te hanteren, met aandacht voor de wensen van het kind, dat meestal loyaal wil blijven ten aanzien van beide ouders. De bemiddelaar maakt met de ouders een werkbaar ouderschapsplan op waarin de wensen en behoeften van het kind voldoende worden gegarandeerd. Bovendien stimuleert hij de ouders om stil te staan bij de mening van het kind. Zo kunnen ouders vermijden hun toekomstige meningsverschillen op zo'n manier te laten escaleren dat het kind erin geklemd geraakt.

De ouderschapsbemiddeling die zich beperkt tot regelingen in verband met de kinderen voor, tijdens en na de scheiding, is gericht op:

- een akkoord omtrent het gezag en/of het verblijf en/of de kosten ;
- een correct uitvoeringsplan om de regeling in verband met de kinderen functioneel te maken.

Bij het opmaken van ouderschapsplannen wordt vertrokken van de visie over ouderschap dat men als partner wel kan scheiden, maar steeds ouder blijft van zijn/haar kind. Beide ouders blijven verantwoordelijk voor en betrokken bij de opvoeding van hun kind(eren).

Verder bieden de autonome centra voor algemeen welzijnswerk de mogelijkheden om de so-

ciale gevolgen van een scheiding op te vangen en nazorg te garanderen.

2. De VZW Trefpunt Zelfhulp, gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, brengt verschillende bestaande zelfhulpgroepen in beeld en maakt de hulpvrager wegwijs in dit aanbod. Bovendien staat deze organisatie in voor het coachen en het begeleiden van deze zelfhulpgroepen zodat zij een kwaliteitsvolle hulp kunnen bieden aan hun leden. In de zelfhulpgids van het Trefpunt Zelfhulp zijn 17 organisaties voor echtgescheidenen opgenomen en is 1 groepering vermeld voor personen die betrokken zijn in co-ouderschap. Deze zelfhulpgroepen als zodanig worden niet financieel ondersteund door de Vlaamse Gemeenschap.
3. De federale overheid ondersteunt momenteel 13 neutrale ontmoetingsruimten in Vlaanderen. De neutrale ontmoetingsruimten vinden hun juridische basis in artikel 12 van het KB van 6 oktober 1994 houdende uitvoeringsmaatregelen inzake de dienstverlening en opleiding (BS 15 oktober 1994). Voor elke ontmoetingsruimte wordt een overeenkomst gesloten tussen de organiserende VZW en de FOD Justitie.

Het voorwerp van de overeenkomst is "(...) instaan voor de begeleiding buiten de uitoefening van het omgangsrecht wanneer dit wordt verbroken of op moeilijke, conflictueuze of voor het kind gevaarlijke wijze, verloopt" (artikel 1 van de standaardovereenkomst). Na ondertekening van de overeenkomst krijgt de betrokken VZW een bedrag uitgekeerd waarmee het zowel de ruimte kan huren en inkleden, als het personeel kan aanwerven.

Intussen werd, in onderling overleg tussen FOD Justitie en de betrokken VZW's, een deontologische code uitgewerkt.

**Vraag nr. 134
van 3 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Inburgeringstrajecten – Evaluatie taalaanbod

De Vlaamse inburgeringstrajecten 2001 hadden betrekking op de periode november 2001-oktober 2003. Uit de werkingsverslagen van de onthaalbureaus zijn dus de resultaten af te leiden, zeker voor de nieuwkomers die tot de doelgroep van het inburgeringsbeleid in de experimentele fase behoren.

Kan de minister een evaluatie geven van de samenwerking met de taalaanbodverstrekkers, en met name van mogelijke evoluties met betrekking tot de knelpunten die vorig jaar opvallend aanwezig waren:

- te laag aantal uren van de basis cursus Nederlands Tweede Taal (NT2) ;
- problemen bij het inschrijven van de cliënten inburgering ;
- te weinig NT2-capaciteit ;
- onvoldoende flexibiliteit om andere vormen van NT2 aan te bieden ;
- lange wachttijden – niet naadloos aansluiten van de trajecten ;
- te weinig aandacht voor doorstroming naar andere aanbodesverstrekkers ;
- te weinig aanbod voor hogergeschoolden ?

Antwoord

Uit de werkingsverslagen van het aanwending van de subsidies voor inburgeringstrajecten 2001-2002 valt af te leiden dat gezocht werd naar oplossingen voor de knelpunten van het werkjaar 2000-2001.

Door de goede samenwerking met de taalaanbodverstrekkers was het mogelijk de wachtlijsten voor de basis cursus NT2 tot een minimum te beperken. Momenteel rijzen enkel nog problemen voor het aanbod laaggeschoolden in Antwerpen en Brussel.

Inschrijvingen verlopen vlotter en de samenwerking zal nog verbeteren door de oprichting van de Huizen van het Nederlands, waarvan onthaalbureaus partner zijn.

De doorstroming naar het vervolgaanbod of het secundaire traject loopt in de meeste regio's vrij probleemloos, met uitzondering van de stad Antwerpen waar momenteel met VDAB Antwerpen naar een oplossing wordt gezocht.

Over de duur van het basispakket bestaat er momenteel onduidelijkheid. De administratie Onderwijs is zich momenteel, in samenwerking met deskundigen, aan het buigen over de duur van het pakket op basis van het Europees Referentiekader.

Een vertegenwoordiger van de cel Inburgering zal aanwezig zijn op de werkgroep "Afsprakenkader NT2" opgericht door de administratie Onderwijs, in opvolging van de Rondetafelconferentie NT2 van 24 mei 2002, die als opdracht heeft een voorstel van geactualiseerd afsprakenkader uit te werken.

**Vraag nr. 135
van 3 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Onthaalbureaus – Evaluatie

De Vlaamse inburgeringstrajecten 2001 hadden betrekking op de periode november 2001-oktober 2003. Uit de werkingsverslagen van de onthaalbureaus zijn dus de resultaten af te leiden, zeker voor de nieuwkomers die tot de doelgroep van het inburgeringsbeleid in de experimentele fase behoren.

De onthaalbureaus evalueren ook hun eigen werking.

1. Wat is de evaluatie van het computergestuurd registratiesysteem Traject 2000 ?
2. Kan de minister het kwaliteitsbeleid toelichten met betrekking tot de dienstverlening ?
3. Wat zijn de wijzigingen in de methodiekontwikkeling van trajectbegeleiding en maatschappelijke oriëntatie ?

Antwoord

Tijdens de experimentele fase van het inburgeringsbeleid hebben we veel kunnen leren uit de ervaringen op het werkterrein. Deze ervaringen (zowel positieve als negatieve) nemen we natuurlijk mee in de verdere uitbouw van het inburgeringsbeleid. De onthaalbureaus worden gesubsidieerd, waarbij zij een vooropgezet aantal trajecten dienen te behalen. Belangrijk is hierbij dat wij echter ook aandacht besteden aan het kwalitatieve aspect van de werking van de onthaalbureaus. Als coördinerend minister voor het inburgeringsbeleid heb ik dan ook de bevoegde administratie (cel Inburgering) de opdracht gegeven om de onthaalbureaus in hun werking te ondersteunen. Op regelmatige basis worden rapportages opgevraagd bij de onthaalbureaus waarbij zij moeten aangeven in welke mate het aantal trajecten werden gereali-

seerd en welke initiatieven werden ondernomen om dit op een kwalitatieve wijze uit te voeren.

De cel Inburgering heeft ook een helpdeskfunctie op zich genomen om de onthaalbureaus te ondersteunen in hun operationele werking o.m. met betrekking tot het computergestuurd registratiesysteem Traject2000. Dit registratiesysteem biedt een ondersteuning aan de trajectbegeleider in de uitoefening van zijn functie en heeft ons toegelaten om op basis van de geregistreerde gegevens uitgebreide werkingsverslagen op te vragen bij de onthaalbureaus, zodanig dat we de uitvoering van het beleid op het terrein op de voet hebben kunnen opvolgen.

Traject2000 laat echter geen centraal beheer van data toe, noch communicatie van gegevens met andere aanbodverstrekkers. Daarom werd gezocht naar een alternatief. M@trix is een nieuwe toepassing die aanvankelijk ontwikkeld werd voor cursistenadministratie en begeleiding voor de centra voor basiseducatie. Bij de oprichting van de Huizen van het Nederlands werd deze toepassing uitgebreid met het oog op een betere transparantie en toegankelijkheid voor de andere partners, waaronder de onthaalbureaus. Momenteel zoekt de cel Inburgering uit in welke mate M@trix kan geïmplementeerd worden in de werking van de onthaalbureaus en bereidt de overgang voor van het registratiesysteem Traject2000 naar M@trix.

Daarnaast heeft de cel Inburgering projecten opgestart rond inhoudelijke verdieping van het inburgeringsprogramma, methodiekontwikkeling en vorming voor de medewerkers op het werkterrein. Als voorbeelden gelden de uitbouw van het concept loopbaanoriëntatie, de einddoelen voor maatschappelijk oriëntatie, een docentenhandleiding, een handboek voor trajectbegeleiders, een draaiboek voor de onthaalbureaus rond de uitbreiding van de doelgroep naar minderjarigen, de uitbouw van de portfoliomethodiek in het kader van loopbaanoriëntatie met bijbehorende oefeningen en handleiding, een vorming rond de methodiek voor trajectbegeleiders, een introductie cursus voor nieuwe medewerkers op onthaalbureaus, een uitgebreide vorming voor docenten maatschappelijke oriëntatie,

Tot slot dient te worden vermeld dat het decreet inzake kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen van toepassing zal zijn op de erkende onthaalbureaus. Hiertoe zal ook de nodige tijd worden uitgetrokken om in dialoog met deze voorzieningen de sectorspecifieke minimale kwaliteitseisen te formuleren.

Vraag nr. 136
van 4 maart 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Sociaal Huis – Startersovereenkomsten

Vorig jaar werd door de minister een oproep gelanceerd aan alle lokale besturen om zich in te schrijven voor het afsluiten van een "startersovereenkomst Sociaal Huis".

Het ging er vooral om gemeenten met enige ervaring terzake een eenmalige premie toe te kennen, die gaat van 12.500 tot 25.000 €.

Ondanks de zeer korte termijn die daartoe werd gehanteerd, blijkt dat 53 lokale besturen een dossier indienden. Hieruit werden er 21 geselecteerd.

1. Welke lokale besturen dienden een aanvraag in ?
2. Wat waren de criteria voor selectie ?
3. Op grond waarvan werden 32 dossiers afgewezen en waarin verschilden deze dossiers van de geselecteerde dossiers ?
4. Welke criteria waren doorslaggevend voor de 21 geselecteerde dossiers ?
5. Wat zijn de bedragen die de geselecteerde lokale besturen ontvangen ?
6. Op grond van welke criteria en parameters gebeurde de toewijzing van het ontvangen bedrag ?

Antwoord

1. Volgende 53 lokale besturen dienden een aanvraag in :

Provincie Antwerpen

Antwerpen, Boom (Imsir), Bornem, Brasschaat, Brecht, Essen, Geel, Herentals, Hove, Kalmt-hout, Lier, Lint, Malle, Mol, Mortsel, Puurs, Rijkevorsel, Schilde, Schoten, Zoersel en Kina (26 OCMW's).

Aantal kandidaturen : 17

Provincie Limburg

Alken, Dilsen-Stokkem, Genk, Heusden-Zolder, Houthalen-Helchteren, Leopoldsburg, Lommel, Maasmechelen, Neerpelt, Overpelt.

Aantal kandidaturen : 10

Provincie Oost-Vlaanderen

Aalst, Deinze, Gent, Haaltert, Kruibeke, Lierde, Lokeren, Sint-Niklaas, Waarschoot, Wetteren, Zomergem, Ronse.

Aantal kandidaturen : 9

Provincie Vlaams-Brabant

Aarschot, Beersel, Dilbeek, Herent, Kampenhout, Rotselaar, Scherpenheuvel-Zichem, Tienen.

Aantal kandidaturen : 7

Provincie West-Vlaanderen

Harelbeke, Heuvelland-Wijtschate, Izegem, Kortrijk, Kuurne, Mesen, Middelkerke, Oostende, Wevelgem,

CAW's Piramide en Stimulans (Kortrijk)

Aantal kandidaturen : 10

2. De criteria voor de selectie waren de volgende.

- 1) Ontvankelijkheid :

- datum (postdatum uiterlijk 05/12)
- ondertekende kandidatuur door gemeente én OCMW
- bijgevoegde stukken (vb. uittreksels uit beslissingen, samenwerkingsovereenkomsten, enz ...)

- 2) Schaalgrootte, gebaseerd op de OCMW-wet (aantal raadsleden) :

- Cat. A : – 15.000 inwoners
- Cat. B : 15.000 – 50.000 inwoners
- Cat. C : + 50.000 inwoners

- 3) Realisatiegraad : *Score 3+*
- Scores van 1 tot 5 *Score 1*
- Sociaal Huis in planfase : *Score 4*
- beleidsnota
 - overlegcomité
 - meerjarenplan
 - werkgroep(en)
- Score 1+ :*
- In samenwerking met andere private of openbare partners (samenwerkingsprotocol). *Score 4+*
- Score 2*
- Sociaal huis in planfase
 - Gemeente en OCMW hebben reeds afspraken gemaakt inzake doorverwijzing op het vlak van :
 - dienstverlening (gemeentelijke diensten, pensioen, premies) ;
 - hulpverlening
- Bij voorkeur vastgesteld in een samenwerkings- of afsprakennota) *Score 5*
- Het Sociaal Huis is gerealiseerd :
 - op één locatie (eventueel met verschillende antennepunten)
 - één loket (met front- en backoffice)
 - doorverwijzingafspraken
- Score 2+*
- In samenwerking met andere private of openbare partners (samenwerkingsprotocol). *Score 5+*
- In samenwerking met andere private of openbare partners (samenwerkingsprotocol). *Score 5+*
- In samenwerking met andere private of openbare partners (samenwerkingsprotocol). *Score 5+*
- Score 2+*
- In samenwerking met andere private of openbare partners (samenwerkingsprotocol). *Score 5+*
- Score 3*
- Sociaal huis in planfase
 - Er is een samenwerkingsprotocol tussen gemeente en OCMW
 - Er is concrete samenwerking tussen gemeentelijke diensten (administratieve en/of welzijnsdiensten) en de sociale diensten van het OCMW
 - Meerdere locaties
- Score 3+*
- In samenwerking met andere private of openbare partners (samenwerkingsprotocol).
- Score 4*
- Sociaal huis in planfase
- Gemeente en OCMW hebben hun diensten op elkaar afgestemd in functie van een toekomstige opening van een Sociaal Huis op één locatie (eventueel met verschillende antennepunten met één loketfunctie)
- Score 4+*
- In samenwerking met andere private of openbare partners (samenwerkingsprotocol).
- Score 5*
- Het Sociaal Huis is gerealiseerd :
- op één locatie (eventueel met verschillende antennepunten)
- één loket (met front- en backoffice)
- doorverwijzingafspraken
- Score 5+*
- In samenwerking met andere private of openbare partners (samenwerkingsprotocol).
3. De 32 dossiers werden afgewezen om de volgende redenen :
- onontvankelijke aanvragen : 12 ;
 - starterspremie werd toegekend aan de kandidaten met minstens een score 2 (dus aan de scores 2, 3, 4 en 5). Dit zijn de kandidaten met een reeds voldoende praktijkervaring ;
 - aantal aanvragen met score lager dan score 2 : 20 ;
 - Totaal niet in aanmerking voor een premie : 32.

4. Deze criteria waren doorslaggevend voor de 21 geselecteerde dossiers : de 21 geselecteerde dossiers behaalden een score van 2, 3, 4 of 5 (cfr. selectiecriteria).
5. De premies die de geselecteerde lokale besturen ontvangen werden (vastgesteld op basis van volgende parameters :

- schaalgrootte gemeente (3 categorieën op basis van het aantal inwoners) ;
- behaalde score 2, 3, 4 of 5.

De premies bedragen :

- 1) Voor gemeenten met minder dan 15.000 inwoners

Score 2 : 12.500 euro

Score 3 en 4 : 13.750 euro

Score 5 : 15.000 euro

- 2) Voor gemeenten met een inwonersaantal tussen 15.000 en 50.000

Score 2 : 13.750 euro

Score 3 en 4 : 16.250 euro

Score 5 : 18.750 euro

- 3) Voor gemeenten met meer dan 50.000 inwoners (centrumsteden)

Score 2 : 16.250 euro

Score 3 en 4 : 20.625 euro

Score 5 : 25.000 euro

6. Het antwoord op vraag 6 met betrekking op welke grond van welke criteria en parameters de toewijzing gebeurde voor de toewijzing van het ontvangen bedrag zit verwerkt in het antwoord van vraag 5.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 67
van 14 februari 2003
van de heer BART DE SMET

Rondetafel onderwijs – Welzijn op het werk

1. Op 25 januari 2002 was de minister aanwezig op de Rondetafel Welzijn. Daar stelde zij dat dit initiatief Rondetafel zeer ambitieus mocht durven denken over de toepassing in het onderwijs van de wet van 1996 inzake het welzijn van de werknemers. Tevens deelde zij mee dat zij terzake een beleid wil voeren op korte en lange termijn.

Wat zijn de resultaten van deze Rondetafel en welke maatregelen neemt de minister op korte en lange termijn betreffende de uitvoering van de wet inzake het welzijn van de werknemers van 1996 in het onderwijs ?

2. Artikel 19 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk bepaalt : "Wanneer de werkgever een werknemer met de uitvoering van een taak belast neemt hij de bekwaamheid van de betrokken werknemer op het gebied van veiligheid en gezondheid in aanmerking".

Hoe wordt in de onderwijsregelgeving rekening gehouden met dit beginsel bij bevorderingen, selectie en reffectatie van onderwijspersoneel ?

3. Artikel 14 van de conventie nummer 155 "Veiligheid en gezondheid van de werknemers" van de Internationale Arbeidsorganisatie, vraagt om de integratie van veiligheid en gezondheid in onderwijs en opleiding.

Hoe wordt dit principe toegepast in de onderwijsinstellingen en in de opleidingscentra ? Hoe wordt dit principe met name toegepast in de lerarenopleiding ?

Antwoord

1. De expertenwerkgroep beëindigde zijn werkzaamheden in het najaar van 2002 en legde een voorstel voor met volgende krachtlijnen:

- bewustmaking van personeel over belang van veiligheid en preventie ;
- één contactpersoon per school voor welzijn op het werk ;
- preventieverantwoordelijke is een personeelslid ;
- aandacht voor welzijn in eindtermen ;
- overleg inzake welzijn op alle relevante niveau's (school, scholengemeenschap, scholengroep) ;
- opleiding preventieadviseurs prioritair in nascholing ;
- mogelijk naast de preventiewerking op schoolniveau bijkomende een coördinerende werking op bovenschools niveau voor aangelegenheden waarvoor doorgedreven kennis noodzakelijk is ;
- medische onderzoeken op leerlingen in uitvoering van deze wet aan CLB's toevertrouwen in plaats van aan arbeidsgeneesheren.

Deze voorstellen werden ook meegedeeld aan de representatieve verenigingen van inrichtende machten. De administratie maakte ook een aantal berekeningsmodellen waaruit blijkt dat veel middelen nodig zijn om deze voorstellen in de praktijk te brengen. Dit voorstel kon in de begroting van 2003 niet worden opgenomen vanwege andere prioriteiten en vanwege de noodzaak een begroting in evenwicht in te dienen. Men dient niet te vergeten dat de wet op het welzijn van werknemers een federale wet is, die de gemeenschappen niet konden budgetteren in de meerjarenbegroting.

2. In de lerarenopleidingen zijn elementen van attitudevorming rond veiligheid en gezondheid opgenomen via de basiscompetenties.

Zodoende mag men ervan uitgaan dat wie in het bezit is van het vereiste bekwaamheidsbewijs op dit vlak bekwaam is.

3. Men mag een aantal zaken toch niet vermengen.

Het toepassingsgebied van de wet "welzijn op het werk" bestrijkt de werknemers en de leerlingen die een vorm van arbeid in de school verrichten, wat in hoofdzaak neerkomt op de leerlingen die praktijkonderwijs krijgen op school.

Uiteraard is het aanbrengen van veiligheidsattitudes en gezondheidsattitudes bij de leerlingen van essentieel belang, maar dan niet vanuit de wetgeving "welzijn op het werk", maar wel omdat er een brede maatschappelijke consensus rond deze waarden bestaat.

De eindtermen zijn precies een uitgelezen mechanisme dat de legitieme verwachtingen van de samenleving omzet in doelstellingen voor het onderwijs. De vakoverschrijdende eindtermen voor het basisonderwijs en voor de eerste graad van het secundair onderwijs bevatten verschillende doelstellingen met betrekking tot veiligheid en gezondheid. De vakgebonden eindtermen worden nog ontworpen voor het secundair onderwijs, waar met name in het technisch en beroepsonderwijs veiligheidsattitudes een prominente plaats zullen innemen.

Vraag nr. 71
van 20 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nord-Pas-de-Calais – Samenwerkingsprojecten

Zie :

Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting
 Vraag nr. 68
 van 20 februari 2003
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 2201

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting.

Vraag nr. 72
van 20 februari 2003
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Brusselse basisscholen – Brusselnormen

Basisscholen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad hebben normen voor rationalisatie en

programmatie die identiek zijn aan die van geïsoleerde scholen en vestigingsplaatsen in gemeenten met minder dan 75 inwoners per km². Zij hebben lestijdenschalen die gunstiger zijn dan voor de rest van Vlaanderen tot 116 leerlingen. De directeur wordt sneller klasvrij gemaakt (vanaf 100 leerlingen i.p.v. 180 leerlingen elders in Vlaanderen).

Aangezien het aantal leerlingen in het lager onderwijs in Brussel steeds meer aangroeit, stel ik mij de vraag hoeveel basisscholen nog concreet de gunstige Brusselnormen kunnen genieten.

1. Hoeveel en welke basisscholen (en van welk net) ontvangen in het kader van de Brusselnormen nog gunstige klasnormen ?
2. Sinds wanneer zijn de Brusselnormen op die basisscholen van toepassing ?
3. Welke basisscholen hadden vroeger gunstige normen en nu niet meer ? Waarom ?

Antwoord

1. Alle scholen die in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest zijn gelegen ontvangen gunstige klasnormen in het kader van de Brusselnormen. In totaal zijn dit 117 scholen die verdeeld zijn over de drie netten :

gemeenschapsonderwijs : 25

gemeentelijk onderwijs : 29

vrij onderwijs : 63

2. De Brusselnormen zijn sinds het schooljaar 1984-1985 van toepassing op de basisscholen in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.
 - KB in verband met programmatie en rationalisatie (02/08/1984).
 - KB in verband met het lestijdenpakket (30/08/1984).
 - Deze normen werden verder opgenomen in het decreet Basisonderwijs (25/02/1997).
3. Geen enkele basisschool die vroeger gunstige normen had, heeft deze verloren. Alle scholen in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest hebben steeds deze Brusselnormen genoten.

Vraag nr. 73 van 20 februari 2003 van de heer PAUL WILLE

Europees Computerrijbewijs – Optioneel karakter

Via de door het avond- en volwassenenonderwijs georganiseerde cursussen Informatica krijgen de cursisten de mogelijkheid om het Europees Computerrijbewijs te behalen. Ik had begrepen dat deze mogelijkheid optioneel was en dat de cursisten bij hun inschrijving te kennen moeten geven of zij dit inderdaad wensen te doen.

Er werd mij gesignaleerd dat sommige instellingen het behalen van het Europees Computerrijbewijs als niet-optioneel beschouwen en bij het inschrijvingsgeld voor de betrokken informaticacursus onmiddellijk een bedrag voor administratiekosten verrekenen aan de cursist.

Veel cursisten wensen dit Computerrijbewijs niet te behalen en betalen op die manier eigenlijk voor iets dat ze ook niet krijgen of wensen te krijgen.

Is het behalen van het Europees Computerrijbewijs inderdaad optioneel ?

Zo ja, kunnen de cursisten dan verplicht worden om bij hun inschrijvingsgeld voor een informaticacursus een extra bedrag hiervoor te betalen ?

Antwoord

Een centrum voor volwassenenonderwijs (CVO) kan als testcentrum voor ECDL worden erkend (*ECDL : European Computer Driving License – red.*). Een erkenning houdt in dat een CVO bevoegd wordt om automatische testen af te nemen voor het behalen van een ECDL, en dit zowel voor cursisten van CVO's als voor externen. Het samenwerkingsverband Katholieke Hogeschool Kempen / Smash staat in voor de erkenning van een CVO als officieel ECDL-testcentrum. Het CVO dient hiertoe een aanvraag tot erkenning in.

Tien centra voor volwassenenonderwijs zijn in het project ECDL gestapt en zijn erkend als testcentrum. Om een ECDL-examen af te leggen, moet een kandidaat in het bezit zijn van een modulekaart, die gekocht wordt bij een ECDL-testcentrum. Het ECDL-testcentrum, in dit geval het CVO, koopt de modulekaarten aan bij het samenwerkingsverband Katholieke Hogeschool Kempen / Smash. De automatische testen worden aangekocht bij Enlight Teststation NV, een officiële testprovider voor het automatisch testen.

Het ECDL is een bijkomend 'studiebewijs' en is bijgevolg optioneel. Een cursist die een informatica-opleiding volgt, krijgt altijd het officiële studiebewijs aan die opleiding verbonden. Kosten voor ECDL kunnen dus enkel aangerekend worden aan die cursisten die formeel te kennen hebben gegeven dat zij het ECDL wensen te behalen. Het tersluiks aanrekenen van ECDL-kosten aan een cursist is de facto een laakbare praktijk. Totnogtoe werden geen klachten aangaande bijkomend inschrijvingsgeld met betrekking tot ECDL bij het departement Onderwijs ingediend. Indien dit wel gebeurt, zullen desbetreffende klachten aan een onderzoek worden onderworpen.

Vraag nr. 74
van 20 februari 2003
van de heer JOS DE MEYER

Secundair onderwijs – Puntenenveloppe ondersteunend personeel

Scholengemeenschappen in het secundair onderwijs krijgen een puntenenveloppe voor de aanstelling van ondersteunend personeel. Na het uitvoeren van een aantal verplichtingen kan elke scholengemeenschap een aantal punten voorafnemen uit deze enveloppe, en dit voor de ondersteuning van de scholengemeenschap.

In het schooljaar 2001-2002 bedroeg deze voorafname 5 % en dit schooljaar 2 %.

1. Waarom is dit percentage met 3 % verlaagd ?
2. Is er al bepaald hoeveel dat percentage volgend schooljaar zal bedragen ?
3. Welke factoren beïnvloeden de grootte van dat percentage ?
4. Kan de minister een lijst bezorgen, uitgesplitst per net en per scholengemeenschap, met daarop vermeld het aantal punten dat dit schooljaar uit deze puntenenveloppe wordt genomen voor de ondersteuning van de scholengemeenschappen ?

Antwoord

1. De voorafname van 5% van de totale puntenenveloppe van de scholengemeenschap gold in eerste instantie slechts voor het schooljaar 2001-2002. Deze voorafname werd ingevoerd als compensatie voor het stopzetten van de ondersteuning van de werking van de scholenge-

meenschap via de toekenning van een verlof voor een halftijdse opdracht van leraar per scholengemeenschap. Deze maatregel werd, net als de andere maatregelen betreffende het ondersteunend personeel in uitvoering van CAO 6, opgenomen in het recent goedgekeurde decreet betreffende het onderwijs-XIV en aldus ingevoegd in het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs.

Tijdens het onderhandelingsproces van dit decreet werd het principe van de voorafname van de puntenenveloppe bestendigd. Voor het schooljaar 2002-2003 werd het percentage aldus vastgelegd op 2 %. De daaropvolgende schooljaren kan het percentage jaarlijks worden aangepast, tot een maximum van 5 % van de puntenenveloppe van de scholengemeenschap.

2. Het al of niet verhogen van het percentage hangt af van de vertegenwoordigers van de representatieve verenigingen van inrichtende machten en representatieve vakorganisaties.

Het voormelde decreet bepaalt dat de Vlaamse regering het percentage jaarlijks kan aanpassen tot een maximum van 5 %, mits een eensluidend advies van alle betrokken partijen. Tot op heden is nog geen eensluidend advies terzake bekend.

3. Zie 2. Dit hangt af van het akkoord van de betrokken partijen. Als er geen akkoord komt, blijft het percentage voor het volgende schooljaar 2 % bedragen.
4. Zie **bijlage**.

De hierna vermelde gegevens zijn gebaseerd op de gegevens uit het elektronisch personeelsdossier van januari 2003.

De cijfers vragen weliswaar enige nuancering. De scholengemeenschap kon tijdens het schooljaar 2002-2003 2 % van haar enveloppe gebruiken ter ondersteuning van haar werking. Deze 2 % mocht evenwel worden overschreden, tot een maximum van 120 punten, als dit percentage niet volstond om een voltijdse betrekking op te richten. Een scholengemeenschap kon aldus tot maximaal 120 punten voorafnemen uit haar enveloppe en aldus heel wat meer dan 2 % gebruiken voor haar ondersteuning.

Bijlage – Voorafname uit de puntenenveloppe voor het schooljaar 2002-2003.

Net	NaamSG	Voorafname	%
VGO	SGKSO Oostkust	8	0,34
VGO	SGKSO Petrus en Paulus	8	0,19
VGO	SGKSO Haacht	12	0,35
GMO	SGGO nr 1 Antwerpen-Wommelgem-Zwijndrecht	14	0,32
VGO	SGKSO O-L-V-Oorzaak Onzer Blijdschap	16	0,16
VGO	SGKSO Oost-Brabant	16	0,57
VGO	SGKSO Ter Nethe	18	0,79
OGO	SGPSO Midden- en Zuid-Limburg	20	0,51
VGO	SGKSO Noorderkempen	20	0,80
VGO	SGKSO Markdal - Hoogstraten	22	0,56
GMO	SG GO 27	24	0,75
VGO	SGKSO Hoppeland	24	1,17
VGO	SGKSO Dilbeek - Ternat	24	0,97
VGO	SGKSO Leopoldsburg	24	3,50
GMO	SG Scholengroep 2 Antwerpen-Noord	30	2,57
VGO	SGKSO Sint-Servaas Maasland	32	1,10
VGO	SGVGSO Beveren en Bazel	34	1,15
VGO	SGKSO Onze-Lieve-Vrouw-van-Antwerpen	44	0,73
VGO	SGKSO Regio Mechelen	44	0,49
GMO	SG Aalst	48	1,99
GMO	SG Limburg-Noord	52	3,37
GMO	SG Denderleeuw-Ninove	52	3,09
VGO	SGKSO Turnhout	54	1,30
VGO	SGKSO Sint-Jan	56	2,03
VGO	SGKSO Sint-Martinus	56	2,71
GMO	SG Avelgem-Oudenaarde-Ronse	60	3,77
VGO	SGKSO Kardinaal Cardijn	64	1,14
OGO	SGGOO	68	1,91
VGO	SGKSO Oscar Romero	72	1,88
VGO	SGKSO Sint-Michiel	72	2,25
VGO	SGKSO Voorkempen	74	1,69
VGO	SGKSO Sint-Paulus	74	1,48
VGO	SGKSO JB David Lier	76	2,18
VGO	SGKSO Noordwest-Brabant	76	3,53
OGO	SGGOO Antwerpen - Zuid	80	2,42
VGO	SGKSO Vorselaar-Nijlen	80	4,46
VGO	SGKSO Borsbeek-Mortsel-Edegem-Boechout	82	2,84
VGO	SGKSO De Bron Gent-Zuid	82	1,24
VGO	SGKSO Regio Zottegem	84	2,62
GMO	SGGO Lanaken-Tongeren-Sint-Truiden	88	3,46
VGO	SGKSO Sint-Quintinus	88	1,43
VGO	SGKSO Antwerpen-Oost	90	2,65
GMO	SG Brugge	94	2,65

Net	NaamSG	Voorafname	%
VGO	SGKSO Ekeren - Merksem	98	1,68
VGO	SGKSO Stroming Gent Noord-West	100	1,98
VGO	SGKSO Sint-Gorik Brussel	100	1,53
VGO	SGKSO Sint-Niklaas (Diksmuide-Veurne)	102	2,54
VGO	SGKSO Houtland	104	2,19
VGO	SGKSO Scholen aan de Durme	104	2,58
VGO	SGKSO Aalst - Erpe-Mere	114	1,73
VGO	SGKSO Sint-Nicolaas	116	1,36
GMO	SG Aarschot-Diest-Tessenderlo	120	5,94
GMO	SG GO Brussel	120	3,25
GMO	SGOO Leuven	120	6,02
GMO	SG Eeklo-Maldegem-Zelzate	120	5,35
GMO	SG Dendermonde-Hamme	120	6,63
GMO	SG Boom-Willebroek	120	6,23
GMO	SG Vilvoorde-Zaventem-Tervuren-Kampenhout	120	4,88
GMO	SG Asse-Wemmel-Halle	120	5,16
GMO	SG Agora	120	5,56
GMO	SG Genk-Maasmechelen-Dilsen-Stokkem	120	7,04
GMO	SG Turnhout	120.	8,71
GMO	SG Mechelen-Keerbergen-Heist o/d Berg	120	2,86
VGO	SGKSO Malle - Zandhoven	120	3,20
VGO	SGKSO Geel-Kasterlee	120	2,93
VGO	SGKSO Stad Herentals	120	3,41
VGO	SGKSO Kontich - Hove	120	3,97
VGO	SGKSO Sint-Maarten VZW	120	1,99
VGO	SGKSO Onze-Lieve-Vrouw van Tuine	120	3,31
VGO	SGKSO Meetjesland	120	3,51
VGO	SGKSO Aalter - Deinze	120	3,26
VGO	SGKSO Sint-Pieter	120	4,78
VGO	SGKSO Harlindis en Relindis	120	3,78
VGO	SGKSO AMO-Asse-Merchtem-Opwijk	120	4,06
VGO	SGKSO Drieklank Overijse-Tervur-Zaventem	120	4,57
VGO	SGKSO Denderland	120	5,48
VGO	SGKSO Diest - Tessenderlo	120	3,26
VGO	SGKSO Sint-Michiel	144	1,99
VGO	SGKSO Leuven	160	1,94
VGO	SGKSO Onze-Lieve-Vrouw van Groeninge	178	1,77
VGO	SGKSO Molenland	274	3,67
GMO	SG Sint-Niklaas		
GMO	SG Kortrijk-Menen		
GMO	SG Mortsel-Edegem-Lier		
GMO	SG Herentals-Geel-Westerlo		
GMO	SG Geraardsb.-Brakel-Herzele-Zottegem		
GMO	SG Mol		
GMO	SG Maaseik-Bree		

Net	NaamSG	Voorafname	%
GMO	SG Aalter-Deinze-Tielt-Waregem		
GMO	SG Hasselt		
GMO	SG Westhoek		
GMO	SG Gent 22		
GMO	SG Landen-Tienen		
OGO	SG GIB/GITOK		
OGO	SGGOO Brussels hoofdstedelijk gewest		
OGO	SG Artevelde		
OGO	SG Kempen-Maasland		
OGO	SGGOO Antwerpen - Noord		
VGO	SGKSO Arendonk - Beerse - Turnhout		
VGO	SGKSO Mol		
VGO	SGKSO Sint-Donaas		
VGO	SGKSO Edith Stein Gent-Centrum		
VGO	SGKSO Vlaamse Ardennen		
VGO	SGKSO Geraardsbergen		
VGO	SGKSO Wetteren - Lede		
VGO	SGKSO Eureka Buggenhout - Dendermonde		
VGO	SGKSO De Heide		
VGO	SGKSO Sint-Truiden		
VGO	SGKSO Sint-Jozef		
VGO	SGKSO Sint-Maarten		
VGO	SGKSO Sint-Willibrord		
VGO	SGKSO Vilvoorde		
VGO	SGKSO Aarschot - Betekom		
VGO	SGKSO Boom-Bornem-Puurs		

N.v.d.r.

VGO :	vrij gesubsidieerd onderwijs
GMO :	gemeenschapsonderwijs
SG :	scholengemeenschap
KSO :	katholiek secundair onderwijs
GO :	gemeenschapsonderwijs
PSO :	provinciaal secundair onderwijs
GOO :	gesubsidieerd officieel onderwijs
GIB :	Gemeentelijk Instituut Brasschaat
GITOK :	Gemeentelijk Instituut Technisch Onderwijs Kalmthout

Vraag nr. 76
van 28 februari 2003
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Arbeidsongevallenverzekering tijdelijken

In het gesubsidieerd vrij onderwijs krijgen vele tijdelijke personeelsleden een aanwervingsovereenkomst tot het einde van het schooljaar. Dat einde is wettelijk vastgelegd op 31 augustus. Dat betekent dat deze personeelsleden, contractueel gesproken, nog in dienst zijn gedurende de zomervakantie. Er zijn directeurs die tijdens deze vakantie een beroep doen op deze personeelsleden. Dat betekent dat deze personeelsleden in de zomervakantie bepaalde werkzaamheden uitoefenen en dit in het kader van hun arbeidsovereenkomst.

In de omzendbrief betreffende de arbeidsongevallen wordt vermeld dat tijdelijk aangestelde personeelsleden die bij de aanvang van het nieuwe schooljaar niet opnieuw aangesteld worden, tijdens de zomervakantie alleen verzekerd zijn voor activiteiten die verband houden met het voorafgaande schooljaar. Tijdelijke personeelsleden die het daaropvolgende schooljaar wel opnieuw aangesteld worden, zijn volgens de omzendbrief verzekerd voor alle schoolactiviteiten.

1. Waarom wordt er een onderscheid gemaakt tussen beide categorieën personeelsleden? Beide categorieën hebben immers een arbeidsovereenkomst tot 31 augustus.

Is het logisch dat personeelsleden nog gebonden zijn door een arbeidsovereenkomst, niet tegen arbeidsongevallen verzekerd zijn?

Waarom worden deze activiteiten beperkt tot activiteiten die betrekking hebben op het voorafgaande (in feite het lopende) schooljaar?

2. Vele personeelsleden weten niet of zij het volgende schooljaar nog aangesteld zullen worden.

Hoe weten deze personeelsleden dan of ze al dan niet tegen arbeidsongevallen verzekerd zijn?

3. In welke situatie bevinden zich de personeelsleden van wie de arbeidsovereenkomst wel wordt beëindigd op 30 juni?

Kunnen zij tijdens de zomervakantie nog belast worden met taken?

Zo ja, zijn ze hiervoor dan verzekerd en op welke basis, gelet op het feit dat zij geen arbeidsovereenkomst meer hebben?

Zo neen, wat is dan hun situatie als zij toch bepaalde werkzaamheden zouden uitoefenen? Maakt het een verschil uit over welke werkzaamheden het gaat?

4. In welke situatie bevinden zich de personeelsleden die een arbeidsovereenkomst hebben die loopt tot 31 augustus, wier arbeidsovereenkomst op 30 juni niet wordt beëindigd, maar die op deze datum wel een C4 krijgen, louter en alleen om zo werkloosheidsuitkeringen te kunnen krijgen?

In welke mate zijn deze personeelsleden verzekerd tegen arbeidsongevallen wanneer zij gedurende de zomervakantie op school bepaalde werkzaamheden uitoefenen?

Antwoord

Volgens de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector en het KB van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen naar en van het werk, moet een personeelslid van een gesubsidieerde school recht hebben op een weddentoelage ten laste van de Vlaamse Gemeenschap wil hij vallen onder de arbeidsongevallenreglementering van de overheidssector. Het al dan niet hebben van een arbeidsovereenkomst is dus geen relevant criterium.

Volgens de rechtspositiedecreten hebben enkel aangestelde personeelsleden recht op een weddentoelage. Enkel activiteiten die in verband staan met de aanstelling kunnen verzekerd zijn tegen arbeidsongevallen. Tijdens de maanden juli en augustus kan het gaan om een activiteit die te maken heeft met het voorgaande schooljaar en de aanstelling tot 30 juni zoals herexamens afnemen of een activiteit die te maken heeft met het volgende schooljaar of de aanstelling vanaf 1 september zoals het bijwonen van vergaderingen voor de voorbereiding van het nieuwe schooljaar.

Voor activiteiten die niets te maken hebben met de aanstelling voor het voorgaande schooljaar of de nieuwe aanstelling voor het komende schooljaar moet het personeelslid beschouwd worden als een

contractueel personeelslid van een gesubsidieerde onderwijsinstelling. De arbeidsongevallen van dergelijke personen vallen onder het toepassingsgebied van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Het is uiteindelijk de werkgever die verantwoordelijk is voor de opdrachten die gegeven worden aan de personeelsleden. Hij moet oordelen over de opportuniteit om de opdracht te laten uitvoeren door een vastbenoemd of door een tijdelijk personeelslid.

Vraag nr. 77
van 3 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Opleidingen verpleegkunde – Moederschapsbescherming

Na het advies van de Raad van State keurde de Vlaamse regering op 21 februari 2003 een besluit goed betreffende het verlof wegens moederschapsbescherming voor de personeelsleden van het onderwijs. Het regelt de situatie van de vrouwen tijdens de periode van zwangerschapsverlof en borstvoeding.

Parallel met de regeling in de privé-sector worden de tijdelijke en contractuele personeelsleden die niet door een beroepsziekte bedreigd worden, betaald door het ziekenfonds. Vastbenoemde personeelsleden hebben recht op doorbetaling van de wedde of weddentoelage.

Betekent dit dan dat zwangere personeelsleden bedreigd door een beroepsziekte, bijvoorbeeld verpleegkundigen die stagebegeleiding doen onder de regeling van privé-werknemers vallen en dus vroegtijdig verwijderd moeten kunnen worden uit de werkomgeving, met name de school, en een vergoeding krijgen van het Fonds voor de Beroepsziekten ?

Antwoord

Naast het verlof wegens moederschapsbescherming, ingevoerd door het besluit van de Vlaamse regering van 21 februari 2003 betreffende het verlof wegens moederschapsbescherming voor de personeelsleden van het onderwijs, is er ook nog het verlof wegens een bedreiging door een beroepsziekte tijdens de zwangerschap. Dit verlof is geregeld door artikel 3 bis van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoe-

ding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector.

De regeling is vergelijkbaar met de regeling in de privé-sector, met dit verschil dat niet het Fonds voor de Beroepsziekten maar de Administratieve Gezondheidsdienst beslist dat het gaat om een bedreiging door een beroepsziekte. Voor tijdelijke en contractuele personeelsleden betekent dit dat tijdens het verlof wegens een bedreiging door een beroepsziekte tijdens de zwangerschap de wedde(ntoelage) doorbetaald wordt zolang de aanstelling duurt.

Meer informatie kan gevonden worden in de omzendbrief 'Bedreiging door een beroepsziekte tijdens de zwangerschap en moederschapsbescherming' van 24 september 2002.

Vraag nr. 78
van 4 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zeepreventorium De Haan – Financiering Franstalig onderwijs (2)

Artikel 7 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs maakt het mogelijk dat er klassen worden georganiseerd die "slechts toegankelijk zijn voor kinderen die de gemeente van hun woonplaats verlaten hetzij om gezondheidsredenen, hetzij omdat hun ouders geen vaste verblijfplaats meer hebben en die, krachtens de wet, in die gemeente onderwijs zouden ontvangen in een andere taal dan die van de streek waar de school gevestigd is".

1. Kan de minister meedelen of er buiten de Franstalige afdeling van het Zeepreventorium in De Haan nog andere dergelijke instellingen met een Franstalige afdeling in Vlaanderen bestaan ?
2. Zijn de minister in Wallonië dergelijke instellingen met een Nederlandstalige afdeling bekend ?

Antwoord

1. Er is één instelling in Vlaanderen bekend die een Franstalige afdeling heeft :
 - Ronse : basisschool van het gemeenschaps-onderwijs met vijf vestigingsplaatsen, waarvan er twee Franstalig zijn.

Er zijn tevens een aantal scholen in Vlaanderen die volledig Franstalig zijn:

- De Haan : basisschool voor buitengewoon onderwijs van het gemeenschapsonderwijs
 - Ronse : vrije basisschool
 - Drogenbos : gemeentelijke basisschool
 - Linkebeek : gemeentelijke basisschool
 - Sint-Genesius-Rode : gemeentelijke basisschool, vrije basisschool
 - Wemmel : twee gemeentelijke basisscholen
 - Kraainem : gemeentelijke basisschool
 - Wezembeek-Oppem : gemeentelijke basisschool, twee vrije basisscholen
2. Er zijn geen Nederlandstalige afdelingen van instellingen in Wallonië bekend.

Tot vorig schooljaar bestond er een Nederlandstalige school in Ottignies, maar deze werd op 1/9/2002 stopgezet wegens een te laag leerlingenaantal.

Vraag nr. 79
van 4 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zeepreventorium De Haan – Financiering Franstalig onderwijs (3)

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 56 van 24 januari 2003 bevestigt de minister dat omwille van het territorialiteitsbeginsel de financiering van de Franstalige basisschool en de Franstalige leerkrachten in het Zeepreventorium in De Haan, door de Vlaamse Gemeenschap geschiedt (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 21 maart 2003, blz. 1888).

Kan de minister bevestigen dat omwille van datzelfde territorialiteitsbeginsel de pedagogische inspectie van die bewuste klassen eveneens door de Vlaamse Gemeenschap gebeurt ?

Antwoord

Het territorialiteitsbeginsel zou in principe impliceren dat de inspectie van scholen gebeurt door de

gemeenschap van de overheid die het grondgebied van die gemeente beheert. In afwijking op dat principe werden echter een aantal akkoorden gesloten tussen onderwijsministers, en deze akkoorden werden in de Bijzondere Wet van 21 juli 1971 betreffende de cultuurraden ingeschreven.

In het akkoord Dubois-Vermeulen van juni 1970 staat dat de pedagogische inspectie voor de Franstalige scholen op het Vlaams grondgebied wordt verzekerd door de Franstalige onderwijsinspectie. Dit houdt in dat de inspectie op de Franstalige afdeling van het Zeepreventorium van De Haan moet gebeuren door de inspectie van het Ministerie van de Franse Gemeenschap.

Vraag nr. 81
van 11 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Instapbrief "Klasse voor Ouders" – Taalgebruik (2)

Met mijn schriftelijke vraag nr. 62 van 7 februari 2003 vroeg ik of het initiatief van de instapbrief aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) werd voorgelegd. De minister gaf een omstandige uitleg over de bedoeling en de totstandkoming van het initiatief, maar antwoordt niet op mijn vraag. (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 21 maart 2003, blz. 1888) Derhalve wens ik alsnog te vernemen of het initiatief al dan niet aan de VCT werd voorgelegd ?

Antwoord

De redactie van Klasse voor Ouders heeft advies voor het initiatief gevraagd aan het departement Communicatie en Ontvangst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Dat departement stelt :

1. dat een voorafgaandelijk advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht niet nodig is ;
2. dat gezien de doelstellingen van het initiatief er genoeg bestaande adviezen zijn van de VCT (en van de adjunct van de gouverneur van Vlaams Brabant) om te besluiten dat de instapbrief geen probleem vormt voor de taalwetgeving.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 44
van 14 februari 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers

Bij heel wat publiekrechtelijke en privaatrechtelijke instellingen of ondernemingen die betrokken zijn bij de uitvoering van het beleid van de Vlaamse regering en/of haar leden, worden de respectieve ministers bij de leidinggevende organen vertegenwoordigd door een gemandateerde (commissaris, afgevaardigde, gemachtigde, ...) die rechtstreeks onder zijn of haar gezag ressorteert en enkel aan hem of haar rekenschap verschuldigd is, en die dus onafhankelijk werkt van, én in zekere zin parallel met de bevoegde diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Reeds lang blijkt dat de opdrachten van deze vertrouwenspersonen, evenals hun kwalificaties, rechten, plichten en vergoedingen erg uiteenlopend geregeld worden en ook een verschillende wettelijke verankering hebben (decreten, besluiten, beheersovereenkomsten, enz ...). Dat dit heel wat problemen met zich meebrengt, kwam nogmaals op schrijnende wijze vast te staan tijdens de werkzaamheden van de Onderzoekscommissie Scheepskredieten van het Vlaams Parlement. Kortsluitingen tussen de opeenvolgende ministers en hun afgevaardigden in Gimvindus en andere instellingen liepen als een rode draad door het verhaal.

Hoog tijd dus om zo mogelijk een eenvormig decretaal statuut uit te werken. Ik richtte dan ook op 6 juni 2001 hieromtrent reeds een eerste schriftelijke vraag aan alle leden van de Vlaamse regering, teneinde aldus de nodige gegevens binnen hun respectieve beleidsdomeinen te verkrijgen. Overeenkomstig de afspraken binnen de regering was het toen de minister-president die terzake een gecoördineerd antwoord diende te verstrekken. Op 10 oktober 2001 kreeg ik een eerste voorlopig antwoord. Het eigenlijke antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 69 werd mij bezorgd op 4 december 2001 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 1049). Uit de verstrekte gegevens blijkt dat er inderdaad heel wat verschillen bestaan en dat ook de respectieve verantwoordelijkheden niet steeds voldoende zijn omschreven.

Alvorens tot de redactie van een voorstel van decreet over te gaan, zou ik dan ook een geactualiseerd antwoord willen ontvangen op dezelfde vragen, die ik hierbij herneem.

1. Kan de minister een bondig overzicht bezorgen waarin vermeld wordt bij welke publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instellingen of ondernemingen hij/zij vertegenwoordigd wordt door een persoon die rechtstreeks onder hem/haar ressorteert en enkel aan hem/haar rekenschap verschuldigd is ; hoe de functie wordt omschreven (commissaris, afgevaardigde, gemachtigde, ...) ; of er kwalificatievereisten voor die functie bestaan ; welke rechten en plichten die persoon heeft ; welke vergoeding hij krijgt en in welke reglementering dit alles geregeld wordt ?
2. Kan de minister ook een lijst bezorgen van die functies, met vermelding van de datum van aanstelling ?
3. Hoe evalueert de minister de werking van dergelijke vertegenwoordigers ?

Genieten die vertegenwoordigers eenzelfde statuut, of bestaan er dienaangaande verschillen ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael nr. 17, Stevaert nr. 210, Vogels nr. 117, Vanderpoorten nr. 63, Landuyt nr. 44, Dua nr. 107, Van Mechelen nr. 81, Van Grembergen nr. 80, Gabriels nr. 62, Vanhengel nr. 23).

Antwoord

Ik stelde geen ambtenaren van de administratie Werkgelegenheid aan als rechtstreeks ministerieel vertegenwoordiger in leidinggevende organen van enige publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instelling of onderneming die betrokken is bij het Werkgelegenheidsbeleid.

In het beheerscomité van de **Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding** (VDAB) zetelen twee regeringscommissarissen namens de Vlaamse regering: één commissaris namens de functioneel bevoegde minister, één commissaris namens de minister bevoegd voor Financiën en Begroting. Deze regeringscommissarissen worden, krachtens het decreet van 20 maart 1984 houdende oprichting van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding en het decreet van dezelfde datum houdende uitbreiding van de bevoegdheden van deze Dienst, benoemd door de Vlaamse regering.

De laatste aanstelling van een "commissaris van de Vlaamse regering in het beheerscomité van de VDAB, afgevaardigde van de Vlaamse minister, bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid", vond plaats op 17 december 1999. Deze regeringscommissaris ziet erop toe dat de VDAB zich ontwikkelt in de door de Vlaamse regering gewenste zin.

Bij de oprichting van de **CVBA Trividend** – Vlaams Participatiefonds voor de Sociale Economie, werden door de Vlaamse regering drie personen voorgedragen met het oog op hun benoeming door de algemene vergadering tot bestuurders van de CVBA Trividend, waaronder één bestuurder namens de minister van Werkgelegenheid. De raad van bestuur is met de meest uitgebreide macht bekleed voor alle handelingen zowel van bestuur als van beschikking in alle maatschappelijke aangelegenheden, behalve voor die handelingen waarvoor volgens de wet of de statuten enkel de algemene vergadering bevoegd is. Het mandaat van de bestuurders is niet bezoldigd.

De Vlaamse regering is vertegenwoordigd in de Vlaamse openbare instelling **Toerisme Vlaanderen** door twee commissarissen van de Vlaamse regering, één commissaris namens de functioneel bevoegde minister, één commissaris namens de minister bevoegd voor Financiën en Begroting. De laatste aanstelling van een "commissaris van de Vlaamse regering bij Toerisme Vlaanderen", afgevaardigde van de Vlaamse minister bevoegd voor het Toerisme vond plaats op 18 december 2002.

De opdracht van de commissarissen wordt geregeld in artikel 18 van het decreet van 7 juli 1998 betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor het Toerisme. Hun opdracht bestaat uit een toezichtsfunctie die geregeld is bij artikel 9 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. De vergoeding van de commissarissen is geregeld bij besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1988 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de toelagen en het presentiegeld aan commissarissen, gemachtigde van Financiën, afgevaardigden van de Vlaamse regering, voorzitters en leden van niet-adviserende bijzonder commissies of van de raden van bestuur van instellingen en ondernemingen die onder de Vlaamse regering behoren, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 14 mei 1996.

In de VZW Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen (KMDA) is de Vlaamse regering vertegenwoordigd door een "bijzondere vertegenwoordiger", laatst aangesteld door de

Vlaamse regering op 20 oktober 2000, op basis van de "Bijzondere vertegenwoordigingsovereenkomst" afgesloten op 17 juli 1985 tussen de Vlaamse regering en de VZW KMDA. Deze opdracht is niet vergoed. Er zijn geen bijzondere kwalificaties gesteld.

De vertegenwoordiger waakt over de correcte uitvoering van de bepalingen van het decreet houdende subsidiëring van de Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen (KMDA) VZW, inzonderheid over de toepassing van de bepalingen van artikel 3 – § 2. De vertegenwoordiger waakt erover dat de door de VZW opgemaakte jaarlijkse begroting geen hogere tegemoetkoming vereist van de Vlaamse Gemeenschap, dan deze bepaald in het decreet houdende subsidiëring van de KMDA VZW, of vastgesteld in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Hij kan de goedkeuring van de begroting door de raad van beheer met maximum zeven werkdagen doen uitstellen ; de termijn begint te lopen op de dag na de vergadering waarop de goedkeuring van de begroting op de agenda werd ingeschreven.

Indien de vertegenwoordiger, op het ogenblik van de goedkeuring van de begroting door de raad van beheer, vaststelt dat de goedgekeurde begroting een hogere tegemoetkoming van de Vlaamse Gemeenschap zou kunnen vereisen, zal hij zijn bezwaren binnen vier werkdagen meedelen aan :

- de gemeenschapsminister die de begrotingsartikelen beheert waarop de toelage aan de VZW staat ingeschreven ;
- de gemeenschapsminister die de begroting betreffende de aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet in zijn bevoegdheid heeft ;
- de Inspectie van Financiën.

Na overleg delen de betrokken gemeenschapsministers hun beslissing inzake het bezwaarschrift mee aan de voorzitter van de raad van beheer van de VZW.

Lijst van functies met datum van aanstelling

Commissaris van de Vlaamse regering in het Beheerscomité van de VDAB : datum van aanstelling : 01.01.2000 (beslissing Vlaamse regering van 17.12.1999).

Commissaris van de Vlaamse regering bij Toerisme Vlaanderen : datum van aanstelling : 01.01.2003 (beslissing Vlaamse regering van 18.12.2002).

Afgevaardigd vertegenwoordiger van de Vlaamse regering bij de KMDA : datum van aanstelling : 01.11.2000 (beslissing van de Vlaamse regering van 20.10.2000).

Bestuurders van de CVBA Trividend – Vlaams Participatiefonds voor de Sociale Economie : datum van voordracht door de Vlaamse regering met het oog op benoeming door de algemene vergadering : 14.12.2001 (beslissing Vlaamse regering van 14.12.2001).

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 2208 ; antwoord Patrick Dewael : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 1901 ; Steve Stevaert : ibidem, blz. 1935 ; Marleen Vanderpoorten : ibidem, blz. 1953 ; Vera Dua : ibidem, blz. 1970 ; Dirk Van Mechelen : ibidem, blz. 2004 ; Paul Van Grembergen : ibidem, blz. 2036 ; Jaak Gabriels : ibidem, blz. 2068 ; Guy Vanhengel : ibidem, blz. 2098 – red.)

Vraag nr. 45
van 14 februari 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard

Zowel in de opeenvolgende Boeken van het Rekenhof aan de federale Kamer, als in de specifieke Boeken van het Rekenhof aan het Vlaams Parlement, is geregeld sprake van gebrekkige naleving van de regelgeving inzake overheidsopdrachten bij het gunnen van opdrachten in verband met diensten van juridische en boekhoudkundige aard, in casu uitgaande van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en/of zijn verschillende departementen, of van de kabinetten van de respectieve ministers.

Voor de diensten geleverd door rechtsgeleerden, advocaten, fiscalisten en bedrijfsrevisoren vallen hierbij op. Zo werden onder meer de bepalingen inzake mededinging en de vereiste van het schriftelijk en voorafgaand akkoord met forfaitaire prijsbepalingen niet gerespecteerd. Alle te gunnen opdrachten vallen sinds 1 mei 1997 onder toepassing van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten. Essentieel hierbij is dat een beroep op mededinging verplicht wordt gesteld. Zelfs bij onderhandelingsprocedures zonder naleving van bekendmakingregels dient in de regel een

beroep op mededinging te worden gedaan, ongeacht het bedrag. Dient hierop geen beroep te worden gedaan, dan moet dit uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Het is voor het Vlaams Parlement van belang de door de regering gevolgde werkwijze te kunnen evalueren. Ik richtte dan ook op 14 december 2001 hieromtrent reeds een eerste schriftelijke vraag aan alle leden van de Vlaamse regering, teneinde aldus de nodige gegevens binnen hun respectieve beleidsdomeinen te verkrijgen. Overeenkomstig de afspraken binnen de regering was het toen de minister-president die terzake een gecoördineerd antwoord diende te verstrekken. Op 22 januari 2002 kreeg ik een dienstig antwoord op mijn vragen. Uit de mij verstrekte gegevens blijkt dat het inderdaad gaat om heel wat specifieke opdrachten en voor miljoenen euro (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1153).

Alvorens een voorstel van decreet te overwegen, zou ik dan ook een geactualiseerd antwoord willen ontvangen op dezelfde vragen, die ik hierbij herneem.

1. Aan welke advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden en fiscalisten heeft de minister sinds zijn/haar aantreden in de Vlaamse regering opdrachten gegund ? Kan eveneens meegeëld worden uit welke stad of gemeente de aangewezen advocaten, rechtsgeleerden of fiscalisten afkomstig zijn ?
2. Om welke specifieke redenen werd op deze personen een beroep gedaan en hoeveel bedroegen de erelonen per aangewezen advocaat, rechtsgeleerde of fiscalist ?
3. Heeft de minister hierbij voor elke opdracht de regelgeving inzake overheidsopdrachten nageleefd, meer bepaald de bepalingen inzake mededinging en de vereiste van een schriftelijk en voorafgaand akkoord met forfaitaire prijsbepaling in elk dossier ?
4. Vallen de opdrachten betreffende diensten van juridische aard volgens de minister onder toepassing van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en is een beroep op mededinging bijgevolg verplicht ? Zo neen, kan de minister dit uitvoerig toelichten ?

Wordt bij het uitbesteden van opdrachten betreffende diensten van juridische en/of fiscale aard steeds onderzocht of men dit onderzoek aan ambtenaren had kunnen gunnen ?

5. Met welke advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden en fiscalisten wordt er binnen de diensten van de minister op permanente basis onder de formule van een abonnement gewerkt, rekening houdende met de geldende wetgeving, en wat was de kostprijs hiervan op jaarbasis ?

Vonden er bij de aanwijzing van deze specialisten voorafgaandelijk raadplegingen met mogelijke kandidaten plaats ? Zo ja, kunnen hiervan verantwoordingsstukken worden voorgelegd ?

- NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael nr. 18, Stevaert nr. 211, Vogels nr. 118, Vanderpoorten nr. 64, Landuyt nr. 45, Dua nr. 108, Van Mechelen nr. 82, Van Grembergen nr. 81, Gabriëls nr. 63, Vanhengel nr. 24).

Antwoord

1. Toerisme

Wat mijn bevoegdheid Toerisme betreft, kan ik mededelen dat mijn antwoord op vorige vraag, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 april-mei 2002 op pagina 1166 en 1167, onveranderd is gebleven. Er zijn geen wijzigingen in de toen meegedeelde wijze van aanpak.

2. Werkgelegenheid

- 2.1. Wat de VDAB betreft

2.1.1 Lijst van advocaten aan wie de VDAB opdrachten toevertrouwt tijdens de lopende legislatuur : (telkens een lijst van advocaten per rechtsgebied en enkele rechtsgeleerden voor adviezen op specifieke domeinen)

Rechtsgebied Arbeidshof Brussel

Van Landuyt & Vennoten, Swennen Remi
1731 Zellik

Libeer Stéphane
1040 Brussel

De Vlies & Tillemans, De Vlies Carl
3000 Leuven

Beelen Bert
3000 Leuven

Rechtsgebied Arbeidshof Gent

Ducheyne Paul, Mourisse Filip, Ducheyne Filip
8000 Brugge

Staelens, Van Den Berghe & Vrombaut, Staelens Bart
8000 Brugge

Devloo Rik
8500 Kortrijk

Fonteyne J.
8790 Waregem

Honoré Rik (Bouwrecht)
8500 Kortrijk

De Schrijver Luc
9000 Gent

Van hecke Richard
9000 Gent

Bernauw Kris
9000 Gent

Van Buynder Paul
9100 Sint-Niklaas

Baro Karel
9200 Dendermonde

Vanhonsbrouck M.H.
9600 Ronse

Rechtsgebied Arbeidshof Antwerpen

Huyghe, Ballet, Stas & Van der Schueren
2000 Antwerpen

Advocatenkantoor Lambrechts – Keirsebelik
2000 Antwerpen

Lecoutre Rudy
2018 Antwerpen

Henderickx Steven
9340 Oordegem – Lede

Verherstraeten S.
2400 Mol

Rechtsgebied Arbeidshof Antwerpen – Hasselt

Daenen – Bijmens – Van Mol – Cox – Lenaerts,
Bijmens Marc
3600 Genk

Lenaerts Gabriël
3680 Maaseik

1-1-2002 tot 30-9-2002, een bedrag van 69.916,00 euro betaald.

Raets J.
3830 Wellen

In 2003 (februari) werd een bedrag van 30.478 euro betaald.

Hof van Cassatie

Stibbe, Simont Lucien
1060 Brussel

Overheidsopdrachten

D'Hooghe David (kantoor Stibbe)
1060 Brussel

2.1.3. Op deze vragen wordt hetzelfde antwoord gegeven als op de eerste parlementaire vraag van 14-12-2001, namelijk dat de VDAB zich aansluit bij de stellingname van de afdeling Overheidsopdrachten, waarbij wordt gesteld dat concrete dienstverlening inzake advies- en rechtsbijstand in het algemeen wel onderworpen is de aan wet van 24.12.1993, maar daarbij een uitzondering geniet waardoor geen verplichting bestaat tot beroep op mededinging.

Intellectuele eigendomsrechten

Weynants Liesbeth
1170 Watermaal-Bosvoorde

2.1.4 De werkwijze zoals binnen Werkgelegenheid gehanteerd, strookt met de wettelijke verplichtingen in deze en waarborgt een adequate verdediging bij juridische geschillen voor een redelijke prijs (die echter uit de aard van de zaken niet vooraf forfaitair kan afgesproken, maar steeds in verhouding staat tot het belang van de kwestie, de complexiteit en de omvang van de te voeren rechtsgang).

Milieurecht

Deketelaere Mario
1000 Brussel

2.1.5 Voor de invordering van openstaande facturen is er een afspraak dat het ereloon gelijk is aan het bedrag van de intresten, ofwel 10% van het in te vorderen factuurbedrag.

Stedenbouw

Denys Martin
1000 Brussel

Europees mededingingsrecht

2.2 Naar Administratie Werkgelegenheid

Gilliams Hans
1000 Brussel

Personeel

Kaat Leus
1000 Brussel

2.2.1 In het kader van de bevoegdheden en werkzaamheden van de administratie Werkgelegenheid wordt er een beroep gedaan op advocaten en/of advocatenassociaties telkens wanneer door derden (begunstigden, aanvragers, zowel individuen als instanties) een rechtsgeding wordt aangespannen ingevolge uitgevoerde beslissingen en genomen maatregelen. Dit is noodzakelijk om de rechtmatige belangen van de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, in casu de Werkgelegenheidsminister en zijn administratie adequaat te kunnen verdedigen. Veeleer uitzonderlijk wordt specifiek juridisch advies ingewonnen over de juiste toedracht en interpretatie van Europese regelgeving en procedures, hiermee wordt vermeden dat juridische betwistingen zouden ontstaan omtrent de wijze van toewijzing en besteding van middelen uit Europese Structuurfondsen, in casu het Europees Sociaal Fonds.

Herstructurering

Koen Byttebier
9000 Gent

2.1.2. Deze advocaten vertegenwoordigen de VDAB voor de gewone rechtbanken en de administratieve rechtscolleges. Er wordt op hen tevens een beroep gedaan voor het verstrekken van juridische adviezen in bepaalde materies.

2.2.2 Bij de toewijzing wordt er in beurtrol een beroep gedaan op een beperkte maar niet limitatief gestelde lijst van in de kwestieuze materie ervaren

Om vertrouwelijke redenen kan het ereloon niet voor elke advocaat afzonderlijk meegedeeld worden. Voor 2002 werd voor de VDAB (uitgezonderd de commerciële diensten) een bedrag van 190.606,00 euro betaald aan erelonen ; voor de commerciële diensten werd, voor de periode van

advocaten. De meeste van deze advocaten en kantoren werden reeds door vorige Werkgelegenheidsministers ingezet en blijven op de lijst zolang hun dienstverlening op peil blijft en zolang zij redelijke erelonen blijven aanrekenen.

Per materie werd tijdens de lopende legislatuur een beroep gedaan op volgende advocaten en advocatenassociaties :

- a) migratie-aangelegenheden, erkenningen van uitzendbureaus en wervings- en selectiekantoren, toekenningen van aanmoedigingspremies i.v.m. arbeidsherverdeling en loopbaanonderbreking :

advocatenkantoor Nulens, Kumpen, Vandepuut e.a., 3500 Hasselt, in casu meesters Regina Gymza en Jan Peeters ;

meester Steven Van Meensel, 2018 Antwerpen ;

advocatenassociatie Van Landuyt & Vennoten, 1731 Zellik, in casu meester Dirk De Greef (tot midden 2001 was dit Dirk De Greef via advocatenassociatie De Geest, De Greef & Naudts, 1190 Brussel) ;

- b) advocatenassociatie Staelens, Van den Berghe & Vrombaut, 8000 Brugge, in casu meester Bart Staelens ;

ESF-aangelegenheden en specifieke juridische adviesverlening m.b.t. Europese steunmaatregelen ;

advocatenassociatie De Band, Van Hecke, Lagae & Loesch, 1000 Brussel, in casu meesters Patrick Peeters en Bernard van de Walle de Ghelcke ;

advocatenkantoor Eubelius, 8500 Kortrijk, in casu meester Hans Gilliams ;

advocaat Roger Bommerez, 8310 Sint Kruis Brugge (alleen gedingen, geen specifiek juridisch advies) ;

- c) tewerkstellingsprogramma's en maatregelen i.v.m. de sociale economie/meerwaardeneconomie :

advocatenkantoor Anja Celis & Ann Vlem-inckx, 3000 Leuven, in casu meester Anja Celis.

De uitbetaalde erelonen sinds juli 1999 tot en medio februari 2003 (huidige legislatuur) bedragen 117.183,45 euro verdeeld als volgt per periode :

juli 1999 t/m december 1999 :	22.702,41
kalenderjaar 2000	30.751,94
kalenderjaar 2001	33.336,18
kalenderjaar 2002	26.859,92
jaar 2003 (tot medio februari)	3.533,00

Om redenen van vertrouwelijkheid kan het ereloon niet voor elke advocaat afzonderlijk meege-deeld worden.

2.2.3. Het antwoord op deze vraag hangt nauw samen met antwoord op vraag 4, waarbij dient nagegaan te worden of dienstverleningen van juridische aard al dan niet vallen onder de wetgeving inzake overheidsopdrachten en zo ja of een beroep op mededinging dient te worden gedaan. Werkgelegenheid blijft zich aansluiten bij de stellingname ter antwoord vraag 4 die onder formulering van de afd. Overheidsopdrachten werd gedaan bij de beantwoording van de initiële vraag van 14 dec. 2001 en waarbij werd gesteld dat concrete dienstverlening inzake advies- en rechtsbijstand in het algemeen wel onderworpen is de aan wet van 24.12.1993, maar daarbij een uitzondering geniet waardoor geen verplichting bestaat om een beroep te doen op mededinging.

2.2.4. De werkwijze zoals binnen Werkgelegenheid gehanteerd, strookt met de Wettelijke verplichtingen in deze en waarborgt een adequate verdediging bij juridische geschillen voor een redelijke prijs (die echter uit de aard van de zaken niet vooraf forfaitair kan afgesproken, maar steeds in verhouding staat tot het belang van de kwestie, de complexiteit en de omvang van de te voeren rechtsgang).

Hiervoor wordt verwezen naar het antwoord terzake van de afdeling Overheidsopdrachten waarvan onder 3 reeds melding is gemaakt.

2.2.5. Er wordt binnen de administratie Werkgelegenheid niet gewerkt onder de formule van een abonnement.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 2210 ; antwoord Jaak Gabriels : blz. 2229 ; antwoord Patrick Dewael : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 1902 ; Steve Stevaert : ibidem, blz. 1935 ; Marleen Vanderpoorten : ibidem, blz. 1953 ; Vera Dua : ibidem, blz. 1971 ; Dirk Van Mechelen : ibidem, blz. 2010 ; Paul Van Grembergen : ibidem, blz. 2047 ; Guy Vanhengel : ibidem, blz. 2099 – red.)

Vraag nr. 46
van 14 februari 2003
van de heer JOS DE MEYER

Buitenschoolse kinderopvang – Bijkomende plaatsen

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
 Vraag nr. 119
 van 14 februari 2003
 van de heer Jos De Meyer
 Blz. 2213

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 51
van 4 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Leie-Actieplan – Stand van zaken

Het Leie-Actieplan (op initiatief van de minister) is één van de lopende studies en projecten rond de Leie en de Leievallei. Het wil de toeristisch-recreatieve ontwikkeling in en langs de Leievallei stimuleren.

1. Welke timing wordt voor deze studie/project gehanteerd ?

Hoever staat het reeds met deze studie/project ?

Wanneer mogen we de resultaten ervan verwachten ?

2. Welke actoren nemen eraan deel ? En welke rol krijgen zij toegewezen ?
3. Hoeveel budgetten werden vastgelegd voor deze studie/project ?

Antwoord

1. De projectoproep werd eind december door mijzelf en door Toerisme Vlaanderen gelanceerd. De verschillende gemeenten van de Leiestreek en de toeristische VZW's van de Leie-

streek die erkend zijn door Toerisme Vlaanderen, werden aangeschreven en kunnen projecten indienen voor het Leie-Actieplan.

Deze projecten dienden ingediend te worden bij Toerisme Vlaanderen voor 14 maart 2003. Een jury zal de ingediende projecten beoordelen. Na de goedkeuring kunnen de projecten starten, de eerste resultaten worden verwacht in de loop van 2004.

2. Alle gemeenten gelegen in het werkingsgebied van de VZW Toerisme Leiestreek, met name Wervik (Geluwe), Menen (Lauwe, Rekkem), Wevelgem (Gullegem, Moorsele), Kortrijk (Heule, Bissegem, Marke, Rollegem, Bellegem, Kooigem, Aalbeke), Roeselare (Rumbeke, Beveren, Oekene), Izegem (Emelgem, Kachtem), Moorslede (Dadizele), Kuurne, Harelbeke (Stasegem, Hulste, Bavikhove), Waregem (Dessselgem, St. Eloois-Vijve, Beveren-Leie), Dentergem (Wakken, Oeselgem), VVV West-Vlaamse Scheldestreek (Avelgem, Spiere-Helkijn, Zwegem, Deerlijk, Anzegem), Zulte (Olsene, Machelen), Deinze (Wontergem, Vinkt, Gottom, St. Martens-Lerne, Meigem, Bachte-Maria-Lerne, Grammene, Astene, Petegem a/d Leie, Zeveren), Nazareth (Eke), De Pinte (Zevergem), St.-Martens-Latem (Deurle), Gent (enkel de deelgemeenten Drongen, Afsnee, St.-Denijs-Westrem), werden aangeschreven met de vraag om projectvoorstellen in te dienen.

Ook de erkende toeristische actoren werden aangeschreven met de vraag om projecten in te dienen. De VZW Toerisme Leiestreek, als koepelorganisatie van toeristische diensten, heeft een belangrijke initiërende rol in het Leie-Actieplan.

3. Er is een bedrag uitgetrokken van 1.620.000 euro.

Vraag nr. 52
van 5 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB-opleidingen – RVA-geschorsten

Ik werd geconfronteerd met het probleem van opleidingsbehoefte vs. RVA-schorsing.

Een studente die in het kader van de VDAB-bemiddeling zich zou inschrijven om een opleiding in de verpleegkunde te gaan volgen, werd, ten gevolge van een vroeger feit, op het ogenblik van de in-

schrijvingen geconfronteerd met een sanctie door de RVA. Zij werd zes weken geschorst.

De VDAB meldde haar daarop dat zij zich wegens deze schorsing niet mocht inschrijven in de onderwijsinstelling. Zo groeide een sanctie van zes weken uit tot een sanctie van een heel jaar, want eenmaal een opleiding gestart, is het moeilijk om nog aansluiting te vinden.

1. Klopt het dat een schorsing door de RVA impliceert dat er in die periode geen enkele VDAB-opleiding mag worden gestart? Zo ja, wat is de motivatie/het beoogde doel van deze regeling?
2. Wordt deze regeling nog geëvalueerd? Welke waren de resultaten/bijstellingen?
3. Wat indien de schorsing wordt uitgesproken op het ogenblik dat een VDAB-opleiding gestart is?

Antwoord

1. Iedere persoon die bij de VDAB ingeschreven is als werkzoekende, kan een beroepsopleiding aanvragen en starten ongeacht of hij/zij op dat moment uitkeringen van de RVA geniet of niet. Dus ook een persoon die ingeschreven is als werkzoekende, maar geschorst is door de RVA, kan een beroepsopleiding aanvragen en starten.
2. Deze vraag is zonder voorwerp gelet op hetgeen hierboven is gesteld.
3. Uitkeringsgerechtigde volledig werklozen die een VDAB-opleiding volgen en die tijdens deze opleiding om een voorgaand feit een schorsing van de RVA-uitkeringen oplopen, kunnen de opleiding zonder probleem voortzetten.

Het concrete geval waarover de Vlaamse volksvertegenwoordiger het heeft, betreft echter de mogelijkheid voor een uitkeringsgerechtigde volledig werkloze om met behoud van uitkeringen studies met volledig leerplan aan te vatten.

Met de omzendbrief 31000.93/13039/ML van de RVA dd. 7/01/2002 werd de RVA-regelgeving aangepast:

"Voortaan kan een vrijstelling worden toegekend om studies met volledig leerplan te volgen aan de persoon die op het ogenblik van de aanvraag tot vrijstelling een uitkeringsgerechtigde

volledig werkloze is (zelfs indien hij dit niet was bij het begin van de studies (begin van het academiejaar), voor zover hij voldoet aan alle andere voorwaarden om de vrijstelling te bekomen".

Vraag nr. 53 van 6 maart 2003 van de heer CARL DECALUWE

Ondersteuning sportclubs – Reglementering en projecten

Onlangs kwam federaal vice-premier Vande Lanotte in het radionieuws met de melding dat de basketbalploeg Oostende ondersteuning krijgt voor de opleiding van jonge spelers.

Dit wordt, naar verluidt, gefinancierd vanuit het Vlaamse departement Werkgelegenheid.

1. Op basis van welke reglementering en criteria kunnen jonge basketbalspelers in aanmerking komen voor financiële tegemoetkoming bij hun opleiding?
2. Kan de minister een overzicht geven van de gesteunde projecten en personen, en dit in de verschillende sporttakken tijdens de afgelopen vijf jaar?

Antwoord

Het toekennen van de financiële ondersteuning gebeurt in het kader van de regelgeving gesubsidieerde contractuelen (gesco).

Doelstelling is aan topsporters of aankomende talenten mogelijkheden te geven om op professionele basis met hun sport om te gaan en op een degelijke financiële en sociale basis te beschikken. Tevens biedt deze financiële ondersteuning de mogelijkheid topsporters een deskundige begeleiding en ondersteuning aan te bieden.

De projecten, gaande van de wielerploeg Vlaanderen T-interim over Atletiek Vlaanderen, tot Topsport Vlaanderen enzovoort, zijn gesitueerd in diverse sporttakken: atletiek, duatlon, gymnastiek, judo, kajak, tennis, triatlon, schieten, wielrennen, zwemmen, zeilen, paardensport, basket, kunstschaatsen, voetbal, schermen en gehandicaptensport.

Vraag nr. 56
van 11 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Herplaatsingsfonds – Evaluatie

Volgens de media deden faillissementen van Belgische bedrijven dit jaar reeds 5.100 banen verloren gaan. Inmiddels blijft de stijgende trend van de Vlaamse werkloosheid voortduren.

In 1999 werd het Herplaatsingsfonds opgericht om werknemers die door het faillissement van hun bedrijf werkloos werden, aan een nieuwe job te helpen. Via het subsidiëren van outplacementbegeleiding wordt de herplaatsing bevorderd van werknemers die werkloos zijn geworden door een faillissement of ten gevolge van een gerechtelijk akkoord van hun bedrijf. Hiervoor wordt per begeleide ex-werknemer € 1.983 uitgetrokken; voor een aantal moeilijk plaatsbare werknemers wordt deze premie verdubbeld.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal dossiers dat door het Herplaatsingsfonds werd behandeld, en dit per provincie en per sector en met vermelding van de gependeerde bedragen?

Om welke failliete bedrijven ging het?

2. Hoeveel aanvragen waren er?

Hoeveel werden er geweigerd en om welke redenen?

3. Wat is de gemiddelde tijdsduur van de besluitvormingsprocedure?

4. Acht de minister het niet noodzakelijk dat de hele procedure binnen twee maanden wordt afgerond om maximaal te kunnen inspelen op de arbeidsmarkt- en werknemersbehoeften?

Antwoord

1. Overzicht

Dossiers	Sector	Plaats	Euro
2001			
Coutextyl NV	Textiel	Harelbeke	1.722
Mertens NV	Metalen Meubelen	Boom	505
Van der Eecken & C° NV	Textiel	Zelee	57.306
2002			
Sabena NV	Luchtvaart	Zaventem	5.340.416
Société Industrielle de Caoutchouc NV	Vervaardiging van overige producten van rubber	Zaventem	6.811
Custom Silicon Configuration Services – CS2 NV	Vervaardiging van elektronische onderdelen	Zaventem	352.622
Carpet Yarns Groep	Textiel	Diksmuide	558.013
Autonoom NV	Vervaardiging van chocolade en suikerwerk	Ieper	172.381
Alesa NV	Metaal	Schoten	59.207
Reina Bronnen BVBA	Productie van mineraalwater en frisdranken	Gavere	8.907
Trost Group Belgium NV	Vervaardiging van parfums en cosmetische artikelen	Sint-Truiden	203.819
City Bird NV	Luchtvaart	Diegem	84.357

2003

Tam International NV	Bouwen van individuele huizen	Grimbergen	138.848
MEVI NV	Vervaardiging van stoelen en zitmeubels voor woningen en kantoren	Harelbeke	50.824
Vivanex NV	Vervaardiging van panelen en platen van hout	Harelbeke	55.015
Teldico NV	Vervaardiging van telefonie-apparatuur	Harelbeke	2.620
Brepols Graphic Industries NV	Groothandel in overige intermediaire producten, n.e.g.	Turnhout	272.413

nog te beslissen in 2003

United Bicycles Assembly NV	Vervaardiging van rijwielen	Maasmechelen	388.333 ¹
Sofitex Groep	Textiel	Waregem	989.011 ¹

¹ Raming op basis van de gegevens in het dossier.

2. Aanvragen :

- 34 aanvragen (2002-2003) : 17 goedgekeurde dossiers ;
- 10 niet-goedgekeurde dossiers, redenen :
 - onvolledig : 5
 - onontvankelijk wegens geen faillissement : 2
 - dossier werd door curator zelf ingetrokken : 3
 - 5 dossiers nog te vervolledigen
 - 2 dossiers in behandeling.

3. De gemiddelde duur vanaf het indienen van het dossier tot de mededeling van de beslissing is 77 dagen (92 dagen in 2002, 63 dagen in 2003).

4. Momenteel worden de meeste dossiers binnen twee maanden afgerond. Door het stroomlijnen van de procedures is de behandelingstermijn teruggebracht van gemiddeld 92 dagen in 2002 naar 63 dagen in 2003. Teneinde te voorkomen dat de betrokken ontslagen werknemers in de structurele werkloosheid terechtkomen, heeft men er inderdaad alle belang bij dat de outplacementbegeleiding zo snel mogelijk kan opgestart worden. Maar in vele gevallen zijn er na het faillissement nog gesprekken i.v.m. de overname van het bedrijf, waardoor de curator of de

overnemer maar effectief de aanvraag zal kunnen indienen wanneer deze gesprekken, al dan niet met een positief resultaat, werden afgerond. Vanzelfsprekend dient het Herplaatsingsfonds rekening te houden met deze overnamegesprekken en kan de aanvraag maar ingediend worden bij het Herplaatsingsfonds wanneer men een duidelijk zicht heeft op de gevolgen van het faillissement of de mogelijke overname op de personeelsleden. Hierdoor duurt het gemiddeld 68 dagen (na het uitspreken van het faillissement) voordat de curator een dossier kan indienen.

Om dit probleem in de toekomst te verhelpen of alleszins tot een minimum te beperken, zullen er vanaf 4 april eerstkomend sociale interventieteams opgericht worden om de werknemers na een faillissement of een herstructurering zo snel mogelijk op te vangen en te begeleiden en alzo een vorm van eerstelijns hulp aan te bieden. Negen interventieadviseurs van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding zullen naar de getroffen bedrijven gaan om de gegevens van het met werkloosheid bedreigde personeel proactief te verzamelen. Deze teams kunnen daarbij een activerende rol spelen naar de curatoren toe om een dossier in het kader van het Herplaatsingsfonds samen te stellen en in te dienen, waarbij dan met de middelen vanuit dit fonds de tweedelijns hulp kan georganiseerd worden.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 116
van 20 februari 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Spoelwater olietankers – Opvanginfrastructuur

Hoewel sedert vele jaren olietankers verondersteld worden het bij het reinigen van hun tanks vervuilde water niet langer in zee te lozen, maar het in daartoe in vele havens beschikbare opslagtanks over te pompen, is gebleken dat talloze gezagvoerders zich niet bekommeren om de internationale reglementering. Het is inderdaad gebleken dat van de honderden vogels die aan onze kust aanspoelden vele zijn terechtgekomen in het spoelwater dat in zee werd gedumpt en dat niet afkomstig was van de "Tricolor".

1. Welke Belgische havens beschikken over opslagtanks waar de tankers het spoelwater na het reinigen van hun tanks kunnen achterlaten ?

Wat is voor de diverse havens de beschikbare opslagcapaciteit voor het spoelwater van de olietankers ?

2. Moet voor het gebruik van de opslagtanks een heffing worden betaald ? Hoeveel bedraagt deze ?

Welk bedrag werd de jongste vijf jaar in totaal afgedragen ?

Zijn er ook reders die verzuimen deze heffing te betalen ?

3. Wat gebeurt er met het ingezamelde spoelwater ? Welke dienst staat in voor het recycleren ervan ?

Hoeveel ton spoelwater werd in de Belgische havens door olietankers geloosd in de jongste vijf jaar ?

4. Welke controle wordt er in de Belgische havens uitgeoefend om na te gaan of de olietankers daadwerkelijk hun spoelwater hebben achtergelaten in de daartoe bestemde opslagtanks, en niet meer aan boord hebben bij hun vertrek ?

Antwoord

1. Volgens het Marpol 73/78-Verdrag (IMO) en de EU-richtlijn 2000/59/EG inzake havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen, moet elke haven voorzien in voldoende ontvangstvoorzieningen voor de schepen die de haven normaal gesproken aandoen. Een haven dient dus niet in opvang te voorzien voor schepen die slechts in theorie de haven kunnen binnenlopen.

(Marpol : Internationaal Verdrag ter Voorkoming van Verontreiniging door Schepen ; IMO : International Maritime Organization – red.)

In de havens van Oostende, Brugge-Zeebrugge en Gent, die onder normale omstandigheden niet worden aangedaan door olietankers en waar er ook geen ruwe olie of afgewerkte olieproducten worden geïmporteerd, is er dan ook geen grote opslagcapaciteit voor het verzamelen van spoelwater van olietankers voorzien. De haven van Zeebrugge beschikt met de NV Marpos wel over een vaste ontvangstvoorziening voor scheepsafval, vergund voor de opslag van vloeibare oliehoudende afvalstoffen.

De haven van Antwerpen is de enige haven in België die regelmatig wordt aangedaan door olietankers. In de eerste plaats is er in de haven een netwerk van mobiele ontvangstvoorzieningen aanwezig, dat wordt gevormd door een vloot van een vijftiental schepjes die voornamelijk oliehoudend afval in ontvangst nemen. Deze schepen beschikken over een opslagcapaciteit van 250 tot circa 800 m³ per schip.

Daarnaast bevinden zich opslagtanks in de raffinaderijen Esso en Totalfina waar de tankers hun waswater, maar ook sludge en bilgewater, kunnen afgeven. Zoals echter de gangbare praktijk is in veel West-Europese havens, bestaat deze mogelijkheid tot afgifte enkel voor de tankers die ook laden en lossen bij de raffinaderijen.

Naast deze capaciteit beschikt de havenontvangstinstallatie Marpobel NV in de haven van Antwerpen over de volgende opslag- en verwerkingscapaciteit:

Opslagcapaciteit

Waswater en ballastwater : 20.000 m³

Sludge en bilgewater : 5.000 m³

Verwerkingscapaciteit

Waswater en ballastwater : 180.000 m³

Sludge en bilgewater : 50.000 m³

Ook kan hier melding worden gemaakt van de zustermaatschappij BOS (Belgian Oil Services), die met vijf tanklichters ook over een ophaal/opslagcapaciteit beschikt van 3.000 m³.

2. Er moet geen specifieke heffing worden betaald.

Volgens de bepalingen van richtlijn 2000/59/EG, die in Vlaanderen geïmplementeerd werd via de op 14 maart 2003 door de Vlaamse regering goedgekeurde wijziging van Vlarea, dienen schepen die een Vlaamse haven aanlopen een bijdrage te betalen. De hoogte van deze bijdrage wordt bepaald door de aard (en dus ook de verwachte afvalproductie) van het schip, en kan liggen tussen 500 en 3000 euro. Deze bijdrage kan door de kapitein van het schip gerecupeerd worden, wanneer wordt aangetoond dat alle afvalstoffen conform de geldende afvalstoffenwetgeving werden afgegeven.

Dit systeem treedt in werking tien dagen na publicatie van het Vlarea-wijzigingsbesluit.

3. De olie wordt gescheiden van het water. De oliefractie wordt nadien nog behandeld, waarna – afhankelijk van de kwaliteit van de opgewerkte olie – diverse verwerkingstechnieken mogelijk zijn. De waterfractie wordt in drie stappen gezuiverd d.m.v. biologische en fysico-chemische technieken tot water van viswaterkwaliteit, dat na strenge controle wordt geloosd.

In Vlaanderen zijn meerdere bedrijven uitgerust én vergund voor dit soort behandelingstechnieken. Ook de firma Marpobel NV, één van de grootste en modernste havenontvangstinstallaties van Europa, verwerkt het spoelwater dat bij hen wordt afgegeven. Voor het spoelwater dat wordt afgegeven bij de raffinaderijen, gebeurt dit door de raffinaderijen zelf.

Lozingen van spoelwater in de dokken is verboden. In geval van waterbezoedeling wordt het schip geblokkeerd. Zij moeten een bankwaarborg geven en zijn verantwoordelijk voor de totaliteit van de opruimkosten. Het havenbestuur geeft pas toelating om de haven te verlaten indien de schoonmaak afdoend heeft plaatsgevonden. Dit wordt opgevolgd en afgewerkt door de havenkapitein, die een officier is van de gerech-

telijke politie en bijgevolg het dossier kan overzenden aan het gerecht in geval van overtreding. De olielozingen in de haven zijn drastisch teruggelopen en zijn in de meeste gevallen te wijten aan menselijk of technisch falen. Ook hier worden de kosten, zoals eerder gezegd, verhaald.

4. Controle van het oliejournaal gebeurt door de federale dienst "Havenstaatcontrole – Solas" (Port State Control). Zij controleren 25% van alle zeeschepen die in de haven aanlopen. De controles maken deel uit van hun routine.

Vraag nr. 117
van 20 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

EU-ministervergaderingen – Standpuntbepalingen

Sedert begin 2002 wordt België op de EU-ministervergaderingen van Landbouw vertegenwoordigd door de regionale ministers.

In de praktijk neemt België geen standpunt in wanneer er voor bepaalde materies geen overeenstemming bestaat tussen de gewesten.

1. Kan de minister meedelen hoeveel keer en voor welke dossiers zich dit in het voorbije jaar heeft voorgedaan ?
2. Heeft haar Waalse collega zich telkens aan die afspraak gehouden ?

Antwoord

1. In de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de Bijzondere Wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en gemeenschappen, wordt gestipuleerd dat de betrokken gewestregeringen en de federale overheid onderling overleg plegen voor de voorbereiding van de onderhandelingen en de beslissingen, alsmede voor het opvolgen van de activiteiten van de Europese instellingen die betrekking hebben op het landbouwbeleid.

Door een wijziging van het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 met betrekking tot de vertegenwoordiging van België in de Ministerraad van de EU wordt voor de Ministerraad Landbouw de federale zetelende minister bijgestaan door de bevoegde ministers van het Vlaams Gewest en van het Waals Gewest.

Tot op vandaag heeft de toepassing van dit samenwerkingsakkoord niet geleid tot een situatie waarin België voor een bepaald landbouwdoosier geen standpunt heeft kunnen innemen op de Europese Landbouwrapraad.

- Over de Belgische interventies in de Minister-raad van Landbouw wordt vooraf overleg ge-pleegd tussen de gewesten en met de federale overheid, die optreedt als woordvoerder voor België.

De Belgische interventies worden per dossier schriftelijk vastgelegd en door de woordvoerder als zodanig vertolkt.

Vraag nr. 119
van 20 februari 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Bijenpopulatie – Insecticiden

Recentelijk hebben imkers in Frankrijk en andere Mediterrane landen een sterke daling – meer dan 30 % – van het aantal bijen kunnen vaststellen. Het fenomeen wordt rechtstreeks in verband gebracht met het toenemend gebruik van pesticiden in de landbouw, meer bepaald dan bij de maïsteelt. Een van de gebruikte producten lijkt vooral de bijenpopulatie die eraan blootgesteld is te treffen.

Het belang van de honing voor de menselijke voeding is onmiskenbaar en de daling van de productie kan dan ook als verontrustend worden beschouwd.

- Zijn er gegevens bekend inzake de evolutie van de bijenpopulatie in Vlaanderen ?

Hoe evolueert de honingproductie ?

- Zijn bepaalde insecticiden die in het buitenland worden aangewend in de landbouw en er schadelijk bevonden werden voor de bijen, ook in Vlaanderen in de handel verkrijgbaar ?

Werden sommige van die producten reeds uit de handel genomen ?

Antwoord

- Er bestaan geen officiële cijfers omtrent het aantal bijenkorven en de honingproductie ; bij de jaarlijkse landbouwtelling door het NIS worden geen gegevens over de bijenpopulatie opge-

vraagd (*NIS : Nationaal Instituut voor de Statistiek – red.*).

Volgens semi-officiële schattingen van het Informatiecentrum voor Bijenteelt van de Universiteit te Gent en de Koninklijke Vlaamse Imkersbond zouden er in België ongeveer 10 000 imkers zijn, met ongeveer 100.000 bijenkorven. Per kast wordt zo'n 10 kg honing geproduceerd. De honingproductie bedraagt bijgevolg zo'n 1000 ton. Dit bedraagt ongeveer 20 % van de honingconsumptie in België. Er zijn jaarlijks wel schommelingen in de bijenpopulatie en bijgevolg de honingproductie, vooral afhankelijk van weersomstandigheden en de varroase (bijenziekte), maar een algemene trend of evolutie is er niet direct waar te nemen.

- De reglementering op de handel in insecticiden, en het al of niet uit de markt nemen van deze producten is een federale bevoegdheid en wordt opgevolgd door de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu.

Het toelaten van insecticiden is op Europees vlak geharmoniseerd via de richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen ; in de betrokken richtlijn wordt geregeld verwezen naar eventuele risico's voor de bijenpopulatie's en naar meldingsplicht op de verpakkingen van deze risico's.

Vraag nr. 124
van 28 februari 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Kasteel van Groenendaal – Stand van zaken

Het Breughelproject, dat de verwerving van een groene rand rond Brussel voorstaat, voorziet ook in de overheveling van het Zoniënwoud, het park van Tervuren en het Kasteel van Groenendaal.

Voor de overdracht van het Kasteel van Groenendaal werd een onteigeningsbesluit genomen (28 juni 2001, reeds aangekondigd in maart 2001). Ingevolge de akte verleden op 6 juli 2001 is het Vlaams Gewest eigenaar geworden van het gebouw en zijn onmiddellijke omgeving.

Dit kasteel zou worden gebruikt om een deel van de Vlaamse wetenschappelijke instituten te huisvesten. Met het oog daarop werden in de loop van april 2002 contacten gelegd voor een renovatie en

een herinrichting (brief aan burgemeester Laureys, van 12 april 2002). Tegelijk vraagt de burgemeester van Hoeilaart aandacht voor een mogelijk onderdak voor de lokale verenigingen. Hij dringt aan op een snelle renovatie.

1. Wat is de stand van zaken van dit dossier ?
2. Wanneer mogen renovatiewerken verwacht worden ?
3. Wat is de concrete bestemming van het gebouw ?
4. Wordt er – in samenspraak met het gemeentebestuur – ruimte gemaakt voor het lokaal verenigingsleven of activiteiten in samenwerking met de lokale gemeenschap ?

Antwoord

1. Door de afdeling Gebouwen werd de procedure van de "open oproep" gevolgd. Uit deze procedure werden vijf ontwerpers geselecteerd die in aanmerking komen voor het uitvoeren van de restauratiewerken.
2. Aangezien de site beschermd is en gezien het cultuur-historisch belang van het geheel, werd in de procedure een historisch onderzoek ingelast op vraag van de afdeling Monumenten en Landschappen.

Op basis van de resultaten van het onderzoek wordt een behoefte- en bouwprogramma opgesteld voor de geselecteerde ontwerpers die op basis daarvan een voorstel tot restauratie opmaken. Hieruit wordt dan een definitief ontwerp geselecteerd en een ontwerper aangesteld. Samen met de opmaak van het restauratie- en aanbestedingsdossier wordt de vergunningsprocedure doorlopen met het oog op het toekennen van een bouwvergunning. Daarna volgt de procedure tot aanbesteding, goedkeuring en vastlegging.

De technische dossierbehandeling ligt bij de afdeling Gebouwen en de bovenvermelde procedures vragen een doorlooptijd van minstens 12 à 15 maanden.

3. De concrete bestemming van het gebouw beoogt de effectieve invulling van diensten van de Vlaamse Gemeenschap waarmee in de eerste plaats door herlokalisatie de sanering van de omgeving wordt beoogd.

Zo zal er ruimte zijn voor de afdeling Bos en Groen van Aminor in het kader van het bosbeheer en voor het Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal in het kader van hun opleidings- en onderzoekprogramma's.

4. Op de site naast het kasteel is ook nog de kerk van de vroegere priorij als een waardevol patrimonium gelegen. Het is eveneens de bedoeling deze locatie te bewaren.

Te gepasten tijde zal contact worden opgenomen met het gemeentebestuur om zowel de gemeente als het verenigingsleven te betrekken in het duurzaam beheer van dit gedeelte van de site.

Vraag nr. 125 van 28 februari 2003 van de heer JOHAN MALCORPS

Stort Laeremans Ramsel – Gezondheidsproblemen

Twintig jaar geleden begon men met de opvulling met afval van de putten van een kleigroeve in Ramsel (gemeente Herselt). Het gaat met name om de terreinen van de NV Laeremans aan de Westmeerbeeksesteenweg. Begin van de jaren '80 diende de NV Laeremans een vergunningsaanvraag in voor het storten van tharsispyrietassen afkomstig van de firma Limburg Chemie uit Ham. Deze assen bestonden volgens het ingediende dossier voor één derde uit een mengeling van diverse zware metalen (koper, zink, lood, arseen, mangaan, ...).

OVAM stelde toen reeds vragen bij de effecten van de voorgestelde stortwijze op bodem en grondwater. Een afdeklaag van 70 cm teelaarde (zoals voorgesteld door de firma Laeremans) zou zeker niet volstaan. Onder druk van protest van omwonenden werd deze vergunning uiteindelijk geweigerd.

In 1984 werd door de OVAM wél een vergunning afgeleverd aan de NV Laeremans voor het storten van puin en bouwafval in de klei-put. Maar het is algemeen bekend in Ramsel dat vóór de officiële vergunning en tijdens de vergunningsaanvraag al volop gestort werd in de klei-put. En of er na 1984 alleen bouwafval gestort werd, is ook verre van zeker.

Als de omwonenden zo hard protesteerden tegen het stort, was het omdat ze toen al vreesden dat vrachtwagens die 's nachts hun citernes kwamen leegspuiten, ook ander giftig afval in de klei-putten

dumpten. Volgens de omwonenden was er nauwelijks enige controle op het afval dat in de klei-put gestort werd tussen 1984 en 2000. Men heeft altijd het gevoel gehad vlak op een chemische tijdbom te leven.

Nu is er grote ongerustheid gerezen bij de mensen die in de buurt van deze oude stortplaats wonen, omdat op één jaar tijd bij twee kleine meisjes (van 6 en 4 jaar oud) in éénzelfde gezin dat woont in een huis vlak tegenover het stort, leukemie werd vastgesteld. In de directe omgeving werd ook nog een derde leukemiegeval gesignaleerd.

Verschillende overheden zijn nu wakker geschoten. Het gemeentebestuur van Herselt vraagt na jaren gedoogbeleid, nu een dringend verzoek. De Milieu-inspectie zou de zaak nu zeer dringend behandelen. De OVAM heeft blijkbaar in juni 1999 al stalen genomen, maar enkel op één van zeven verdachte percelen, op geringe diepte, en uitgerekend op de plaats waar vrachtwagens nooit iets gedumpt hebben. Nu zouden er opnieuw stalen genomen worden door een gespecialiseerde firma.

1. Welke vergunningen werden de laatste twintig jaar officieel afgeleverd voor de opvulling van de klei-put aan de Westmeerbeeksesteenweg ?
2. Welk toezicht was er op de stortverrichtingen ?

Klopt het dat het om totaal ongecontroleerd storten ging ? Zo ja, hoe is dit te verklaren ? Wie is hiervoor verantwoordelijk ?

3. Wat waren de bevindingen van het onderzoek van de OVAM van 9 juni 1999 ?

Is het mogelijk dat dit onderzoek te beperkt was ? Zo ja, hoe valt dit te verklaren ?

4. Welke stappen werden recentelijk ondernomen door de betrokken administratie (Milieu-inspectie, OVAM) in opvolging van het dringend verzoek van het gemeentebestuur naar aanleiding van de gesignaleerde gezondheidsproblemen ?

Zijn er al resultaten bekend ?

Worden er preventief al maatregelen genomen ?

Antwoord

1. Volgende vergunningen werden afgeleverd voor de opvulling van de klei-putten aan de Westmeerbeeksesteenweg :

- ARAB-vergunning bestendige deputatie van 25-9-1980 op naam van PVBA Steenbakkerijen Gebr. Hermans voor de exploitatie van een stortplaats voor onbrandbaar en niet-giftige industrieel afval in klei-put 2 (gelegen sectie L, nrs. 177ⁿ, 177^l, 177^e, 177^d, 178^e, 179^d, 178^h, 178^l) voor een periode op proef van 2 jaar (tot 25-9-1982). Voor klei-put 1 wordt de vergunning geweigerd wegens te dicht bij de dorpskom ;
- ARAB-besluit bestendige deputatie van 14-1-1982 waarbij vergunning van 25-9-1980 beperkt wordt tot bepaalde afvalstoffen ;
- ministerieel besluit (minister Lenssens) van 7-4-1982 waarbij het besluit van 25-9-1980 m.b.t. de stortplaats voor industrieel afval in klei-put 2 in beroep wordt bevestigd ;
- besluit schepencollege van 22-2-1993 waarbij aan NV Laeremans bouwvergunning wordt geweigerd tot het opvullen van een put met steenslag op terrein sectie L, 175^b, 176^e, 176^g, 177^d en 177^e ;
- besluit bestendige deputatie van 6-1-1994 waarbij bovengenoemde bouwvergunning in beroep wordt verleend.

2. Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen van 2 juli 1981 werd de burgemeester gemachtigd het storten voorlopig te verbieden.

Welke acties ondernomen zijn, is niet bekend bij de afdeling Milieu-inspectie. Het is pas vanaf 1991 dat de afdeling Milieu-inspectie bevoegd is om toezicht uit te oefenen.

Op 10 juni 1992 is door de toezichthoudende ambtenaar van de afdeling Milieu-inspectie proces-verbaal met kenmerk BMI/PJ/92/185 opge- maakt voor het achterlaten van afvalstoffen op het terrein. In dit proces-verbaal wordt verwe- zen naar vier processen-verbaal opgemaakt door de OVAM in het kader van de afval-

stoffenwetgeving. De processen-verbaal werden opgemaakt door de OVAM op 29 augustus 1986 met kenmerk 01/08/86/EB/PJ/01, op 29 april 1988 met kenmerk 03/04/88/PJ/TD/02, op 22 november 1988 met kenmerk 02/11/88/PJ/TD/03 en op 7 maart 1989 met kenmerk 10/3/89/PJ/TD/04. Deze pro-justitia's berusten bij de procureur des konings te Turnhout.

Op 28 juni 1996 werd een controle verricht door toezichthoudende ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie en op 11 juni 1997 werd er opnieuw een controle verricht door een toezichthoudende ambtenaar van de afdeling Milieu-inspectie. Bij deze inspecties zijn geen inbreuken vastgesteld op het terrein. Op 14 februari 2003 is er door een toezichthoudende ambtenaar van de afdeling Milieu-inspectie een aanvankelijk proces-verbaal met kenmerk A/2003/033 opgemaakt. Het aanvankelijk proces-verbaal is opgestuurd naar de procureur des konings te Turnhout.

3. In juni 1999 heeft Laeremans NV opdracht gegeven aan de erkende bodemsaneringsdeskundige Bodemkundige Dienst van België voor de uitvoering van een oriënterend bodemonderzoek. Het onderzoek werd inderdaad zeer beperkt uitgevoerd, met name alleen op het perceel met kadastrale toestand : 13392 Herstelt 2AFD, sectie L, nr. 163 R, aangezien Laeremans NV de intentie had om alleen dit perceel over te dragen.

Bijgevolg werd er geen bodemonderzoek verricht op de aangrenzende percelen waar de kleiputten zich bevinden. Het is bijgevolg inderdaad voorbarig te stellen dat er zich ter hoogte van de kleiputten zelf geen problemen voordoen.

4. De afdeling Milieu-inspectie heeft de nodige vaststellingen gedaan en een aanvankelijk proces-verbaal opgemaakt (zie punt 2). De procureur des konings heeft de afdeling nog niet in kennis gesteld van het gevolg dat zal gegeven worden aan alle opgemaakte en vermelde processen-verbaal. Ik ben intussen in kennis gesteld van een klacht van de NV Laeremans tegen mijn inspectiediensten wegens laster en eerroof en het doorgeven van incorrecte informatie aan de media. Ik betreur dit ten zeerste, en zal dit in een schrijven aan de NV Laeremans ook melden. OVAM heeft Laeremans NV, conform het bodemsaneringsdecreet, gewezen op zijn onderzoeksplicht, vanwege de stortactiviteiten die in de kleiputten plaatsvinden. Laeremans NV dient voor de percelen waarop de stortactivitei-

ten plaatsvinden, een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren.

Indien OVAM, op basis van het oriënterend bodemonderzoek, van oordeel is dat er ernstige aanwijzingen zijn dat de grond aangetast is door een bodemverontreiniging die een ernstige bedreiging vormt, dient er conform het bodemsaneringsdecreet overgegaan te worden tot de uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek.

De doelstelling van het beschrijvend bodemonderzoek, zoals opgenomen in artikel 12 van het bodemsaneringsdecreet, houdt de bepaling in van :

- de aard, hoeveelheid, de concentratie en de oorsprong van de verontreinigde stoffen of organismen ;
- de mogelijkheid op verspreiding daarvan ;
- het gevaar op blootstelling voor mensen, planten en dieren en van grond- en oppervlaktewater ;
- een prognose van de spontane evaluatie van de verontreinigde bodem naar de toekomst toe.

Het gevaar op blootstelling voor mensen wordt in het beschrijvend bodemonderzoek onderzocht door het uitvoeren van een humaan-toxicologische risico-evaluatie.

De burgemeester heeft op vraag van de afdeling Milieu-inspectie het bevel gegeven aan de exploitant om elke verdere aanvoer van afvalstoffen stop te zetten. Op verzoek van de burgemeester is het terrein volledig afgesloten.

Zonodig zal ik, in samenspraak met de burgemeester en de OVAM, bijkomende preventieve maatregelen aan de exploitant opleggen.

**Vraag nr. 126
van 28 februari 2003
van de heer JACKY MAES**

Zuidelijke omleidingsweg Diksmuide – Milieueffectrapport

Bij koninklijk besluit van 27 september 1984 en het besluit van de Vlaamse regering van 27 mei 1987 werden in uitvoering van de wet van 22 februari 1979 houdende goedkeuring van de overeenkomst

inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn, in het bijzonder als woongebied voor watervogels, aangenomen te Ramsar, Iran, op 2 februari 1971, de gebieden aangeduid die hiervoor in aanmerking komen. Eén ervan is het gebied De Blankaart, later uitgebreid tot het valleigebied van het IJzerbekken in Lo-Reninge en Diksmuide. Dit gebied wordt noordelijk begrensd door de serraatgracht die het industriegebied Heernisse scheidt van het valleigebied. De afbakening gebeurde ongeveer op basis van het gewestplan.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 werden in uitvoering van de EG-richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand, tevens diverse voor de avifauna waardevolle gebieden in Vlaanderen afgebakend. Eén ervan is het gebied 3.1 IJzervallei. Dit gebied wordt noordelijk begrensd door de imaginaire lijn die iets ten noorden van de Cardijnlaan loopt. De afbakening gebeurde op basis van oude topografische kaarten waarop het noordelijk gedeelte nog staat aangeduid als graslandencomplex en hogergelegen akkers behorende tot de vallei van de IJzer.

Ondertussen waren voor dit noordelijk deel planologische ontwikkelingen in uitwerking om er een industrieterrein uit te bouwen, aansluitend op het reeds bestaande bedrijventerrein Heernisse – Diamantstraat – Nijverheidsstraat. Een groot deel van het toekomstig en reeds in uitbouw zijnde bedrijventerrein kwam zo in Vogelrichtlijngebied te liggen, waardoor diverse vergunningsproblemen ontstonden. Deze situatie dient gecorrigeerd te worden, enerzijds door het opheffen van de status Vogelrichtlijn voor deze zone, anderzijds door het nemen van compenserende maatregelen.

In samenspraak met onder meer de Aminimal-afdeling Natuur gaf het stadsbestuur van Diksmuide begin 2002 opdracht om voor de zone van het EU-Vogelrichtlijngebied dat deel uitmaakt van het reeds jaren ontwikkelde industrieterrein "Heernisse" en de strook die mogelijk zou worden gebruikt voor de aanleg van de zuidelijke omleidingsweg rond Diksmuide, een compensatiestudie uit te werken. Deze studie werd in mei 2002 afgeleverd door het studie bureau Econnection en kreeg van tal van instanties positieve adviezen (o.m. van Aminimal-afdeling Natuur).

Wat de verdere aanpak van het dossier van de zuidelijke omleidingsweg rond Diksmuide betreft, is onduidelijk of deze weg nu al dan niet MER-plichtig is (MER : milieueffectrapport).

1. Is, rekening houdende met de reeds uitgevoerde compensatiestudie, de aanleg van een zuidelijke omleidingsweg rond Diksmuide MER-plichtig ?
2. Zo ja, welke MER is hier vereist ?

Antwoord

1. In afwachting van het uitvoeringsbesluit, dat voor het recent gepubliceerde decreet milieueffect- en veiligheidsrapportage van 18 december 2002 (BS 13.02.2003) het toepassingsgebied voor de project-MER zal vastleggen, wordt de MER-plicht beoordeeld ten aanzien van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 1989 voor milieueffectrapportage bij bouwvergunningprocedure (BS 17.05.1989). Het relevante artikel 2 werd aangevuld bij besluit van 10 maart 1998 (BS 30.04.1998).

MER-plicht is mogelijk ingeval de werken betrekking hebben op: autosnelwegen, autowegen, hoofdwegen of primaire wegen (zie hiervoor de rubrieken 1, 2 en 20, b).

De besluiten vermelden 'ingrijpende wijzigingen' wat betreft de autowegen of autosnelwegen en verwijzen naar de aanpassing volgens de inrichtingsprincipes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) voor hoofdwegen en primaire wegen.

De bedoelde verbinding is volgens het provinciaal ruimtelijk structuurplan gecategoriseerd als secundaire weg. Bijgevolg is deze zuidelijke omleidingsweg op basis van deze besluiten niet MER-plichtig.

Bijkomend en vooruitlopend op het voorziene uitvoeringsbesluit mb.t. de toepassing van de project-MER kan de geplande verbinding getoetst worden aan de criteria uit bijlage II van het MER-decreet, die bepalend zijn voor de afbakening van het toepassingsgebied van de milieueffectrapportage voor projecten. Van elementair belang hierbij is de toetsing van de ligging ten aanzien van EU-Vogelrichtlijngebieden, waaraan reeds is voldaan met de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde studie.

De verbinding, zoals bestudeerd in deze studie, maakt evenwel deel uit van een ruimer project voor de aanleg van een omleidingsweg naar het noorden. Indien dan mee op basis van de overige criteria met betrekking tot de kenmerken van het project (aanleg van een nieuwe weg met

2 rijstroken), de plaats van het project (bv. beschermd landschap) en de potentiële effecten (bv. ruimte-inname, verstoring, versnippering, landschappelijke impact) een milieueffectrapport in het kader van de vergunningsaanvraag nodig zou zijn, kan de uitwerking van de milde-ring en compensatie uit de vermelde compensa-tiestudie meegenomen worden. Mijn admini-stratie (afdeling Algemeen Milieu- en Natuur-beleid, cel MER) zal zich bij AWV – afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen / provincie / stad verder informeren over de context van dit ruimere omleidingsproject teneinde hier een de-finitieve uitspraak over te kunnen doen.

2. De eventueel te volgen procedure is vastgelegd in hoofdstuk III van het eerder vermelde de-creet inzake de MER van 18 december 2002 (BS 13.02.2003), dat wat de project-MER in werking is getreden met de publicatie.

**Vraag nr. 127
van 28 februari 2003
van de heer JACKY MAES**

Raamakkoord Blankaartbekken – Stand van zaken

In maart 2001 tekenden de voornaamste actoren in het gebied een raamakkoord inzake het waterbe-heer in het Blankaartbekken. De minister sloot als minister van Leefmilieu een protocolovereenkomst hierover met de minister van Openbare Werken Steve Stevaert. Dit raamakkoord is van essentieel belang voor de verstandhouding tussen landbouw en natuur, en tussen de betrokken lokale besturen en het Vlaamse niveau. De minister weet dan ook dat ik de uitvoering van dit akkoord ten volle steun.

Een belangrijk onderdeel van het raamakkoord was het initiatief om 415 van de laagstgelegen gronden in het Blankaartbekken aan te kopen. Daarvoor werd gekozen voor een aankoop in der minne met wederbeleg. De uitbetaling van de we-derbeleggingsvergoeding werd beperkt tot een pe-riode van vier jaar.

Een ander belangrijk onderdeel was het akkoord van alle partijen om het waterpeil in het Blankaart-bekken te verhogen. Voorwaarde hiervoor was wel dat de dijk/de wegverhoging gerealiseerd wordt en de lageregelegen gronden aangekocht.

Ondertussen zijn we bijna twee jaar verder en dus ook bijna halfweg de periode waarbij de wederbe-leggingsvergoeding werkzaam is.

1. Hoeveel hectaren zijn ondertussen reeds aange-kocht ?
2. Wordt eraan gedacht om eventueel bijkomende middelen/instrumenten in te zetten om de aan-kopen te versnellen en zo de doelstelling van 415 ha binnen twee jaar te halen ?
Zo ja, welke middelen/instrumenten ?
3. Wat is de stand van zaken van het milieueffec-trapport ?
4. Wanneer zullen de werken aan de dijk en de wegverhogingen effectief van start gaan ?

Antwoord

1. Tot op heden is ca 31 ha verworven.
2. Aan de Vlaamse Landmaatschappij is opdracht gegeven om het principe van de grondbank in te zetten in een ruimer gebied dan het Blankaart-bekken. Dit zal begeleid gaan met een brochure bij de betrokkenen om de principes van de grondbank beter te communiceren.

Op heden leeft de verwachting bij betrokkenen dat ze bij een ruil een financieel voordeel kun-nen doen waardoor ze wachten met een ver-koop. Het spreekt voor zich dat geruild wordt op basis van de venale waarde van de gronden.
3. Het ontwerp-MER dient klaar te zijn in maart 2003 en het definitief rapport moet klaar zijn in juni 2003. Daarna dient het MER nog conform te worden verklaard.
4. Na de conformverklaring moet de bouwvergun-ning worden aangevraagd. Daarnaast moet nog een melding aan Europa gebeuren m.b.t. de dijkaanleg en de waterpeilverhoging in het raam van de Vogelrichtlijn. De afdeling Water heeft haar modelleringsstudie afgewerkt en mo-menteel worden scenario's uitgewerkt i.v.m. deze waterpeilverhoging. Daarnaast moeten de gronden die noodzakelijk zijn voor de aanleg van de dijk nog onteigend worden en moet er een aanbesteding worden uitgeschreven.

Indien al deze stappen voorspoedig verlopen, kunnen de werken eind 2004 begin 2005 starten.

Vraag nr. 128
van 28 februari 2003
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Duinen – Aankoopbeleid

Met het Duinendecreet werden enkele resterende stukjes duinen beschermd. Wij zien de aankoop van stukken duin als een extra zekerheid in het kader van bescherming en beheer.

Wij weten van verschillende stukken duin die op het gewestplan natuurgebied zijn, dat ze in handen zijn van verschillende, eigenaars. Onder andere de vennootschap Albatros, Landsverdediging, de stad Brussel, ...

1. Heeft de minister zicht op de duinengebieden die eventueel aangekocht kunnen worden ?
2. Neemt de minister initiatieven om tot aankoop over te gaan ?

Antwoord

1. In opdracht van de Aminimal – afdeling Natuur, werd reeds in 1996 door de Universitaire Instellingen Antwerpen in samenwerking met het Instituut voor Natuurbehoud het "Verwervingsplan voor de Vlaamse kustduinen en aangrenzende gebieden" opgemaakt (*Aminimal : administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer – red.*).

Hierin is een overzicht gegeven van alle binnen en langs de Maritieme Duinstreek gelegen terreinen die om natuurbehoudsdoeleinden zouden moeten worden verworven door het Vlaams Gewest.

2. In december 1997 bedroeg het totaal resterend areaal van juridisch beschermde kustduinen en duin-polderovergangsronden 3.600 hectare. Hiervan waren 1.096 hectare eigendom van het Vlaams Gewest, waarvan 581 ha in beheer bij de Aminimal – afdeling Natuur, 165 ha in beheer bij de Aminimal – afdeling Bos en Groen en 350 ha in beheer bij de AWZ – afdeling Waterwegen Kust (*AWZ : administratie Waterwegen en Zeewezen – red.*).

Bij de beslissing van de Vlaamse regering van 3 februari 1998 werd een verwervingsinstrument voor de maritieme duinstreek opgericht. Dat verwervingsinstrument voor de Maritieme Duinstreek bestaat enerzijds uit een afzonderlijk-

ke post van het MINA-fonds waarop de begroting van de Vlaamse regering jaarlijks in een dotatie voor de financiering van de aankopen van kustduinen voorziet en anderzijds uit twee personeelsleden die instaan voor onder meer de behandeling van de aankoopdossiers.

Het tijdens de vorige legislatuur beschikbaar budget voor de verwerving van kustduinen bedroeg 70 miljoen oude Belgische frank, overeenstemmend met ongeveer € 1.735.255. Dat budget werd bij het begin van de huidige legislatuur op mijn voorstel opgetrokken tot 130 miljoen oude Belgische frank of ongeveer € 3.222.616 in 1999, en tot 180 miljoen Belgische frank of ongeveer € 4.462.083 in de daaropvolgende begrotingsjaren.

Dat het verwervingsinstrument zijn vruchten afwierp blijkt uit het feit dat tussen 1998 en 2002 ruim 413 hectare kustduinen door de Aminimal – afdeling Natuur voor rekening van het Vlaams Gewest werden aangekocht, terwijl in de periode die de oprichting van het verwervingsinstrument voorafging, meer bepaald van 1990 tot 1997 slechts 33 ha kustduinen verworven werden door het Vlaams Gewest.

Ondanks de inspanningen van de recentste jaren is op heden nog altijd slechts 42 % (zijnde 1.509 ha op 3.600 ha) van het resterend duinenareaal eigendom van het Vlaams Gewest. De verwervingsinspanningen zullen dus in de toekomst onverminderd moeten voortgezet worden.

Vraag nr. 129
van 28 februari 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Huishoudelijke afvalstoffen – Voorbehandelingsinstallaties

1. Volgens het "ontwerp uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen" van OVAM zijn er tot nu toe vier voorbehandelingsinstallaties vergund.

Voor welk procédé werd gekozen in deze installaties : scheiden/vergisten of biologisch drogen/scheiden ?

Wanneer worden deze installaties in gebruik genomen ?

2. Bij het Herhofprocédé is er een naverbranding op 850 graden van de afgezogen vuile lucht die

ontstaat bij aërobe vergisting. Er is dus wel een thermische behandeling.

Is deze vaststelling correct ?

Antwoord

1. De volgende technieken worden gepland :
 - Vera CV Antwerpen – scheiden/vergisten 150.000 ton
 - IOK/Igemo Geel – drogen/scheiden 150.000 ton
 - Recycling Center Evergem – drogen/scheiden 120.000 ton
 - Igean Brecht – scheiden/vergisten 30.000 ton
 - Limburg – techniek nog niet bepaald 150.000 ton.
2. Bij de techniek van drogen-scheiden, zoals bv. Herhof aanlevert, wordt zowel te Geel als te Evergem inderdaad geopteerd voor een thermische behandeling van de afgezogen lucht volgens het LARA-procédé (regeneratieve naverbrander).

Deze techniek is specifiek ontwikkeld voor het 100% reinigen van grote debieten lucht die beladen zijn met geringe tot middelmatige concentraties organische componenten. Een biofilter zou in dergelijk reinigingsproces slechts 95% zuivering garanderen, vandaar de keuze voor een LARA. De lucht wordt op 850°C gebracht, wat (gedurende minstens 2 seconden) een volledige vernietiging van alle organische componenten tot gevolg heeft.

Alle emissienormen zullen gehaald worden door toepassing van deze thermische behandeling van de afgezogen lucht.

Vraag nr. 130 van 28 februari 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

NV Prayon Rupel (Ruisbroek) – Gipsstort (2)

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 9 van 4 oktober 2002 aangaande het heronderzoek betreffende de vergunning voor het storten in

Rumst en Boom van gipsafval van het bedrijf Prayon Rupel, deelde de minister mee dat ze in de loop van de komende maanden een advies van haar diensten verwachtte op basis waarvan ze een beslissing zou treffen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 18 november 2002, blz. 846). Onlangs konden we in de pers vernemen dat het gemeentebestuur van Rumst bijkomende informatie aan de minister bezorgde om het dossier aan te vullen. De minister zou aan het gemeentebestuur hebben laten weten dat die "argumenten voldoende zijn om blijvend te reageren tegen gips- en andere storten in Rumst".

1. Wil dat zeggen dat het aangekondigde heronderzoek daarmee afgesloten is ?
2. Werd er al een beslissing getroffen met betrekking tot de beroepen die destijds werden ingediend tegen de vergunning van de bestendige deputatie van Antwerpen voor de stortplaats van gipsafval ?
3. Is er nog sprake van een schadeclaim vanwege het bedrijf ?

Antwoord

1 en 2. Bij beslissing van 25 april 1991 verleende de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen aan de NV Prayon-Rupel de vergunning tot 31 december 1999 voor een stortplaats voor gipsafval, gelegen te Boom en Rumst, Groenenberg.

Bij ministerieel besluit van 1 mei 1992 werden de beroepen ingediend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rumst, door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boom en door 25 andere belanghebbenden, gegrond verklaard en werd de vergunning geweigerd.

De Raad van State vernietigde echter dit ministerieel besluit in zijn arrest van 18 februari 2002, op basis van de onvoldoende motivering van de weigering.

Op 3 februari 2003 heb ik een nieuwe beslissing getroffen over de in 1991 ingestelde beroepen en heb ik opnieuw de vergunning geweigerd. Alle adviezen die na het arrest van 18 februari 2002 werden ingewonnen bij de bevoegde administraties waren trouwens ongunstig.

3. Ik ben niet op de hoogte van een schadeclaim vanwege het bedrijf. De juridische dienst van mijn administratie is evenmin op de hoogte van een eventuele schadeclaim.

Vraag nr. 133
van 4 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Stadsrandbos Schoendale – Stand van zaken

Het open stadsrandbos Schoendale is één van de lopende studies/projecten rond de Leievallei waarvan het Vlaams Gewest geheel of gedeeltelijk initiatiefnemer is.

1. Welke timing wordt voor deze studie/project gehanteerd ?
 Hoever staat het reeds met deze studie/project ?
 Wanneer mogen we de resultaten ervan verwachten ?
2. Welke actoren nemen eraan deel ? En welke rol krijgen zij toegewezen ?
3. Hoeveel budgetten werden vastgelegd voor deze studie/project ?

Antwoord

1. De studie "Open stadsrandbos Schoendale" werd afgewerkt in juli 2002. De planologische aanpassingen die in deze studie voorgesteld worden zullen door de afdeling Bos en Groen ingebracht worden in de besprekingen van de afbakening van het buitengebied. De timing van deze afbakening wordt bepaald door de instanties verantwoordelijk voor de Ruimtelijke Ordening.

De afdeling Bos en Groen heeft reeds eigendommen in het gebied (voornamelijk oude Leie-armen). Er zijn ook reeds enkele dossiers voor aankoop in der minne opgestart. De realisatie is tevens afhankelijk van de afspraken met de huidige grondgebruikers.

De gemeente Wielsbeke voorziet in de aanplanting van een speelbos in het plantseizoen 2003-2004.

2. De studie "Open stadsrandbos Schoendale" werd uitgevoerd door de intercommunales

Leiedal en WVI in opdracht van de provincie West-Vlaanderen, het Vlaams Gewest, de stad Waregem en de gemeente Wielsbeke.

Deze partners worden ook betrokken bij de realisatie van het project.

3. Door het Vlaams Gewest werd 18.592 euro vastgelegd voor uitvoering van deze studie. Dit omvat 50 % van de studiekosten. De overige 50 % werden betaald door de provincie West-Vlaanderen (25 %), de stad Waregem en de gemeente Wielsbeke (elk 12,5 %). Totale kostprijs van de studie bedroeg 35.995 euro.

De aankoopbudgetten van het Vlaams Gewest worden over het algemeen niet projectmatig vastgelegd. Zij worden vastgelegd per concreet aankoopdossier. Dit laat toe de kredieten efficiënter te besteden.

Ter informatie kan ik nog mededelen dat vorig jaar op kredieten van de afdeling Bos en Groen 16,7 miljoen euro werden vastgelegd voor de aankoop van bossen en te bebossen gronden in Vlaanderen.

Vraag nr. 140
van 12 maart 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Habitatrichtlijngebied Brasschaat – Fietspad

De gemeenten Brasschaat, Kapellen en Kalmthout zijn vragende partij voor de aanleg van een dubbelrichtingsfietspad ten zuiden van de gewestweg N117 (Essensteenweg) tussen de N1 en de Franseweg. Om de verkeersveiligheid te verzekeren, blijkt dit de beste oplossing. Het fietspad is echter gesitueerd binnen het militair domein, dat beschermd is als Habitatrichtlijngebied. De afdeling Natuur van Aminal vreest voor de aantasting van een unieke biotoop en is tegen de aanleg van het fietspad gekant.

Verkeersveiligheid én het behoud van unieke biotopen zijn alle twee als doelstelling zeer belangrijk. In dit dossier komen ze blijkbaar met mekaar in conflict.

1. Kan de minister mededelen of zij in overleg met de lokale besturen en de administratie Wegen en Verkeer zal meehelpen om tot een oplossing te komen en haar diensten daartoe de nodige instructies zal geven ?

2. Als blijkt dat er effectief geen evenwaardig alternatief fietstracé gevonden kan worden om de problemen inzake bereikbaarheid en veiligheid op te lossen, wordt dan naar compenserende maatregelen gezocht om eventueel verlies aan natuurkwaliteit te ondervangen ?
3. Zijn er voorgaanden wat de aanleg van fietspaden in natuurgebieden of speciale beschermingszones betreft, en welke procedure werd toen gevolgd om tot een oplossing te komen ?

Antwoord

1. Over deze problematiek heeft op 30 januari 2003 een overlegvergadering plaatsgevonden, georganiseerd door de intercommunale Igean. Op deze vergadering waren de gemeenten Braschaat, Kalmthout en Kapellen vertegenwoordigd, evenals de afdeling Wegen en de afdeling Natuur. Doel van de vergadering was na te gaan wat de gevolgen zijn van het "Decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu" op het plan om langs de zijde van het militaire domein een dubbelrichtingsfietspad aan te leggen.

Het gebied valt enerzijds onder de beschermende maatregelen van de Habitatrichtlijn, anderzijds komen er vegetaties voor die volledig beschermd zijn overeenkomstig de Vlaamse natuurbehoudswetgeving. Indien men dus het fietspad wenst aan te leggen in dit gebied zijn er een aantal procedures voorzien. De afdeling Natuur lichtte deze procedures toe op de vergadering. Op basis hiervan zou de intercommunale Igean een nieuwe werkvergadering organiseren met de drie betrokken besturen om na te gaan in welke richting het project verder dient te worden uitgewerkt. Deze vergadering heeft tot op heden niet plaatsgevonden.

2. Indien er een goede motivatie is en er alternatieven zijn, kan de minister bij gemotiveerd besluit een afwijking toestaan op de verbodsbepalingen overeenkomstig art. 7 van het "Besluit van de Vlaamse regering dd. 23/07/1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu" op voorwaarde dat de zorgplicht wordt nageleefd. Deze afwijking moet schriftelijk worden aangevraagd en moet onder meer een voorstel van compenserende maatregelen voor natuurherstel- of ont-

wikkeling bevatten, zodanig dat de natuur in kwantiteit en kwaliteit niet vermindert.

Voor de vegetaties die onder de bescherming van de Habitatrichtlijn vallen, dient er een passende beoordeling gemaakt te worden overeenkomstig artikel 36ter van het gewijzigde "Decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu". Indien het plan een betekenisvolle aantasting kan veroorzaken, kan dit slechts goedgekeurd worden :

- 1) nadat is gebleken dat er voor de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone geen minder schadelijke alternatieve oplossingen zijn en
- 2) dwingende redenen van groot openbaar belang met inbegrip van redenen van sociale of economische aard.

Deze afwijking kan bovendien slechts toegestaan worden nadat voldaan is aan volgende voorwaarden :

- 1) de nodige compenserende maatregelen zijn genomen ;
- 2) de compenserende maatregelen zijn van die aard dat een evenwaardig habitat of het natuurlijk milieu ervan, van minstens een gelijkwaardige oppervlakte in principe actief ontwikkeld is.

Indien dus aan alle voorwaarden voldaan wordt om het tracé in de beschermde vegetaties te leggen, dient de initiatiefnemer compenserende maatregelen te treffen om het verlies aan natuurkwaliteit te ondervangen.

3. Momenteel is er vanuit diverse openbare besturen een belangrijke inhaaloperatie lopende m.b.t. de aanleg van fietspaden. Indien deze door kwetsbare gebieden lopen, wordt ofwel naar een alternatief gezocht, ofwel betreft het een aanpassing van bestaande wegen. De aanleg van een nieuw tracé door een beschermde vegetatie wordt waar mogelijk vermeden.

De aanleg van een fietspad in het Vogelrichtlijngebied Demervallei rond Schulen leidde in 2001 tot een ingebrekestelling van de Europese Commissie. Dit toont de noodzaak aan om de wettelijk bepaalde procedures hiervoor strikt te volgen.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 88
van 20 februari 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Registratie- en hypotheekrechten – Ontvangsten

Bij vestiging van een hypotheek op een in België gelegen onroerend goed wordt een registratierecht van 1 % geheven, berekend op het bedrag dat door de hypotheek wordt gewaarborgd.

Het hypotheekrecht wordt gevestigd op de inschrijvingen van hypotheeken en voorrechten. Het bedraagt 0,3 % van het bedrag waarvoor de inschrijving genomen of vernieuwd wordt.

1. Wat waren de ontvangsten in 2001 en 2002 uit deze belastingen ?
2. Komen ze allebei ten goede aan het Vlaams Gewest ?

Kan de Vlaamse decreetgever autonoom deze belastingen wijzigen ?

3. Wat is de verdeling van de opbrengst over particulieren en rechtspersonen (desnoods indicatief) ?

Antwoord

1. Ingevolge de Bijzondere Wet van 13 juli 2001 heeft het Vlaams Gewest sinds 1 januari 2002 de volheid van bevoegdheid wat betreft het registratierecht op de vestiging van een hypotheek op een in het Vlaamse gewest gelegen onroerend goed. Dit wil zeggen dat het Vlaams Gewest vanaf 1 januari 2002 bevoegd is om de heffingsgrondslag, de tarieven, verminderingen en vrijstellingen te wijzigen.

Hierbij een overzicht van de ontvangsten van het Vlaams Gewest wat betreft het registratierecht op de vestiging van een hypotheek voor het jaar 2002.

Hierbij moet worden opgemerkt dat het hier gaat om de ontvangsten die effectief in 2002 werden geïnd ten behoeve van het Vlaams Gewest, en die dus telkens een maand later worden doorgestort. Bijvoorbeeld : de ontvangst van 4,4 miljoen euro van januari 2002 werd in februari 2002 aan het Vlaams Gewest doorgestort.

	Rechten (euro)	Intresten (euro)	Fiscale boeten (euro)	Totaal (euro)
Januari	4.416.757,54	0,00	0,00	4.416.757,54
Februari	6.292.905,08	0,00	227,98	6.293.133,06
Maart	6.338.952,64	0,00	0,00	6.338.952,64
April	7.387.785,92	0,00	0,00	7.387.785,92
Mei	8.408.953,25	0,00	0,00	8.408.958,25
Juni	8.761.593,98	0,00	451,80	8.762.045,78
Juli	9.745.972,71	0,00	104,00	9.746.076,71
Augustus	10.216.503,17	0,00	333,00	10.216.836,17
September	6.826.816,37	0,00	31,90	6.826.848,27
Oktober	10.143.121,02	0,00	0,00	10.143.121,02
November	6.428.899,24	-602,17	320,20	6.428.617,27
December	9.721.801,29	0,00	118,65	9.721.919,94
Totaal	94.690.062,21	-602,17	1.592,53	94.691.052,57

Van het totale bedrag van 94.691.052,57 werd in 2002 84,96 miljoen euro effectief aan het Vlaams Gewest doorgestort.

Het hypotheekrecht van 0,3 % gevestigd op de inschrijvingen van hypotheeken en voorrechten is nog steeds een federale bevoegdheid en de opbrengsten hiervan komen ook volledig aan de federale overheid toe. De Vlaamse volksvertegenwoordiger dient zich bijgevolg voor de opbrengsten van dit hypotheekrecht te richten tot de federale overheid.

2. Zoals uit het antwoord op de eerste vraag blijkt, komt enkel de opbrengst van het registratierecht op de vestiging van een hypotheek op een in het Vlaamse gewest gelegen onroerend goed toe aan het Vlaams Gewest.

De Vlaamse decreetgever kan, zoals bovenvermeld, de heffingsgrondslag, het tarief, de verminderingen en vrijstellingen van dit registratierecht wijzigen. Er moet wel worden gewezen op het feit dat, zolang de federale overheid de dienst van de belasting verzekert (inning), de overlegprocedure met betrekking tot de technische uitvoerbaarheid van de voorgenomen wijzigingen inzake bovenvermelde gewestelijke belasting moet worden nageleefd.

3. Zoals uit het antwoord op de tweede vraag blijkt, wordt de inning van het registratierecht op de vestiging van een hypotheek verzorgd door de federale overheid. De diensten van de federale overheid belast met de inning van voormeld registratierecht beschikken niet over gegevens i.v.m. de verdeling van de opbrengst tussen particulieren en rechtspersonen.

Evenmin kan, langs de omweg van de statistische gegevens bijgehouden door de Nationale Bank van België, op deze vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger een antwoord worden verstrekt. Er zijn immers geen gegevens bekend betreffende de kredieten met hypotheekvestiging toegestaan aan bedrijven (rechtspersonen). Wat betreft de kredieten met hypotheekvestiging worden immers enkel de gegevens betreffende hypothecaire kredieten, d.w.z. woonkredieten aan particulieren, bijgehouden.

Vraag nr. 95
van 28 februari 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Wetenschappelijk onderzoek – Toepassingen

In een recentelijk door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verspreide publicatie met als titel "Flanders Research Area 2002", wordt een algemeen overzicht gegeven van de werking en onderzoeksactiviteiten van de administratieve instellingen bedrijvig op het vlak van wetenschap en technologische innovatie. Verder worden nog vermeld : onderzoeksinstellingen, universiteiten en hogescholen in Vlaanderen. Tevens wordt een overzicht gegeven van de collectieve onderzoekscentra.

Deze publicatie bevat een schat aan zeer interessante informatie over de inspanningen die in Vlaanderen gericht zijn op het wetenschappelijk onderzoek, uiteraard bijzonder waardevol voor de tewerkstelling.

Research op zichzelf volstaat echter niet. Enkel de praktische toepassing door het bedrijfsleven van de resultaten van de research kan ervoor zorgen dat op termijn Vlaanderen de vruchten zal kunnen plukken. Een aantal researchers afgestudeerd aan onze universiteiten gaat elders hun kennis te gelde maken, inzonderheid in de Verenigde Staten. Deze "brain drain" is voor Europa een oud zeer.

1. Welke bijzondere initiatieven of inspanningen worden ondernomen om het eigen bedrijfsleven te stimuleren tot een betere aanwending van de resultaten van het onderzoek aan de in de bovenvermelde publicatie opgenomen instellingen, universiteiten en hogescholen ?
2. Hoeveel vertegenwoordigers van het bedrijfsleven hebben momenteel zitting in de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid ?
3. Is het mogelijk zich een beeld te vormen van de waarde die de praktische toepassingen van het onderzoekswerk in de researchinstellingen vertegenwoordigt ?
4. In welke mate kan het onderzoek in de Vlaamse onderzoeksinstellingen rekenen op de steun van de Europese Unie ?

Op welk vlak situeren zich de meest geavanceerde onderzoeksresultaten en "spin-offs" ?

Hoe verloopt de samenwerking tussen de eigen research-organisaties en deze uit de andere lidstaten van de EU ?

Antwoord

1. Verschillende maatregelen en initiatieven worden door de Vlaamse overheid genomen om het

eigen bedrijfsleven te stimuleren en onderzoeksresultaten beter aan te wenden.

- 1.1 In september 2002 publiceerde de administratie Wetenschap en Innovatie de tweede uitgave van "100 vragen over innoveren Het innovatiezakboekje". Dit praktische zakboekje gericht op Vlaamse ondernemers en bedrijfsverantwoordelijken die willen innoveren, werd van oktober 2002 tot februari 2003 op 6.500 exemplaren verspreid naar alle Vlaamse bibliotheken, kamers van handel en nijverheid, gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, beroepsfederaties, Unizo, en allerhande associaties en instellingen van en voor bedrijven en zelfstandigen (*Unizo : Unie van Zelfstandige Ondernemers – red.*).

Tevens werd hiervoor in januari – februari 2003 ook een korte mediacampagne gevoerd met een advertentie in enkele gespecialiseerde publicaties voor ondernemers. De promotie loopt nog verder via gerichte (her)mailings naar de doelgroep, met vermelding van de website waarop de publicatie te bekijken is in het Nederlands en het Engels.

- 1.2 IWT-Vlaanderen deed najaar 2002 een mediacampagne "innovatiesteun aan KMO's" voor bedrijven die wensen te innoveren en hiervoor ondersteuning zoeken.

Het betreft informatie over de vier projectvormen uit het vernieuwde KMO-programma waarbij bedrijven financiële steun kunnen aanvragen (3 types KMO-innovatiestudies en 1 type van KMO-innovatieprojecten).

- 1.3 Naast de algemene werkingsmiddelen en toelagen voor universiteiten, hogescholen, en onderzoekscentra en -instellingen, is een deel van de financiële steun uitdrukkelijk bestemd voor O&O ten behoeve van het bedrijfsleven. In 2002 ging het om volgende bedragen (mln. euro) :

- IWT-Vlaanderen / initiatief Vlaamse regering : 41,890
- IWT-Vlaanderen / initiatief bedrijven en Vlaamse Innovatiesamenwerkingsverbanden (VIS-programma) : 87,560
- IMEC : 29,067
- VITO : 29,759

– VIB : 26,034

– STV : 1,973

– IWT-Vlaanderen HOBU-fonds : 5,949

– Interfacediensten Vlaamse universiteiten : 1,307

(bron : Speurgids 2002 Wetenschap Technologie en Innovatie, Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap)

Deze ondersteuning vanwege de Vlaamse overheid gaat voor het grootste deel naar projecten van gericht industrieel onderzoek. Naast deze kredieten hebben IMEC, VITO en VIB ook nog eigen middelen afkomstig uit contractonderzoek e.d., waarmee ook de werkingskosten gedekt worden. Door middel van een beheersovereenkomst met de vlaamse regering is aan deze ondersteuning een duidelijke resultaatsverbintenis verbonden.

IWT-Vlaanderen fungeert als enig loket voor bedrijfsgerichte onderzoekssteun in het Vlaamse gewest en heeft daartoe een reeks instrumenten ontwikkeld. Zo kunnen bv. Vlaamse KMO's die willen innoveren in hun producten, processen of diensten, en die voor de realisatie van deze innovatie geconfronteerd worden met nader uit te werken technologische oplossingen, terecht bij het vernieuwde KMO-programma. De aanvragende onderneming kan voor de uitvoering van het project een samenwerking uitbouwen met Vlaamse onderzoekinstellingen/universiteiten, of andere (ook grote) bedrijven. Uitgangspunt is dat er een verwerving van kennis voor de KMO moet zijn.

Het VIS-programma wil de innovatieactiviteiten in het Vlaamse bedrijfsleven stimuleren door financiële ondersteuning van projecten ingediend door netwerken van bedrijven. Voor deze projecten komen vier types in aanmerking ; collectief onderzoek, technologische dienstverlening, subregionale innovatiestimulering, en thematische innovatiestimulering.

Voor de ondersteuning van interfaceactiviteiten aan universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap keurde de Vlaamse regering op 13 september 2002 een meerjarig besluit goed dat de tijdelijke ad hoc ondersteuning vervangt. Het besluit beoogt drie doelstellingen : de bevordering van de samenwerking tussen de universiteiten en bedrijven, de bevordering van

economische valorisatie van het onderzoek, en de bevordering van de oprichting van spin-off-bedrijven.

Binnen het HOBU-fonds worden projecten ondersteund uitgevoerd door een hogeschool, in nauwe samenwerking met een groep bedrijven die zich verenigen in een gebruikerscommissie en met ondersteuning van een wetenschappelijke partner. In elk project moeten drie aspecten aan bod komen : technologieverkenning, technologievertaling en technologieverspreiding.

2. Vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven zetelend in de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid volgens de beslissing van de Vlaamse regering van 14 februari 2003 :

- de voorzitter : K. Vinck (gedelegeerd bestuurder NMBS) ;
- leden rechtstreeks benoemd door de Vlaamse regering : Ludo Verhoeven, CEO en president Agfa Gevaert, A. Declerck (CEO Otrooibureau) ;
- leden voorgedragen door de werkgeversorganisaties vertegenwoordigd in de SERV : Annie Van Broekhoven, Innogenetics, Barbara Tan, Studiedienst VEV, Viviane Camphyn, Vormelec.

3. De waarde van praktische toepassingen van het onderzoekswerk kan ingeschat worden aan de hand van informatie over de aangevraagde patenten per universiteit/onderzoeksinstituut per jaar, de waarde van het contractonderzoek, of het aantal opgestarte spin-off bedrijven.

Het is evenwel onmogelijk deze waarde in absolute waarde in geld uit te drukken wegens een aantal externe en onbekende factoren, zo bijvoorbeeld kunnen octrooien pas veel later na de toekenning effectief gebruikt worden, of ook "weglekken" naar moederbedrijven in andere landen.

3.1 Patenten in Vlaanderen :

- van de 11.851 EPO-patentaanvragen met een Belgische aanvrager en/of een Belgische uitvinder gedurende de periode 1979-1999, zijn er 8.270 (69,8 %) patenten met een Vlaamse aanvrager en/of Vlaamse uitvinder ;

- van de 9.905 USPTO-patenten met een Belgische aanvrager en/of een Belgische uitvinder gedurende de periode 1976-1999, zijn er 6.508 (65,7 %) patenten met een Vlaamse aanvrager en/of Vlaamse uitvinder ;

(EPO : European Patent Office ; USPTO : United States Patent and Trademark Office – red.)

Meer dan de helft (56,5 %) van de Vlaams-uitgevonden EPO-patentaanvragen gebeuren door een Vlaams bedrijf. Voor de USPTO-gegevens is dit percentage 41,2 %. De percentages van de aanvrager zijn verdeeld als volgt :

	EPO-patent	USPTO-patent
universiteit	2,3	2,6
bedrijf	83,5	92,8
openbare onderzoeksinstituut	3,6	3,3
persoon/uitvinder	10,4	1,3
administratieve instelling	0,1	0,1

Over de band tussen de technologische activiteit en de economische prestaties (BBP, aandeel uitvoer) in Vlaanderen kan men het volgende stellen.

Vlaamse patenten zijn geconcentreerd in vier economische sectoren : professionele goederen, niet-elektronische machines, chemicaliën, en medicijnen. In een aantal economische sectoren (papier, ...) heeft Vlaanderen een aanzienlijk relatief technologisch voordeel, maar in een aantal ook een nadeel.

Aan de hand van de patentgegevens kan men besluiten dat de technologische positie van Vlaanderen en België relatief kwetsbaar is, omdat ze sterk geconcentreerd is rond een klein aantal grote bedrijven en niet gedragen wordt door een kritische massa van technologisch-actieve organisaties.

Hiermee rekening houdende, stelt men voor Vlaanderen een mismatch vast tussen de technologische en de economische prestaties. Het economische specialisatieprofiel is slechts in beperkte mate toe te schrijven aan het technologisch specialisatieprofiel van het gewest. Dit geldt ook voor bv. Frankrijk en het VK, maar niet voor andere landen als bv. Nederland en Duitsland.

Ten slotte, voor de indicator wetenschappelijke publicaties per miljoen inwoners behoort België, en Vlaanderen, tot de meest productieve wereldwijd. Deze publicaties kunnen leiden naar valorisatie van onderzoek in de bedrijfs-wereld.

(Bron : Debackere, Veugelers, Zimmerman, Van Looy, Andries, Callaert, KU Leuven, 2002)

- 3.2 De drie Vlaamse onderzoekinstellingen IMEC, VITO en VIB ontvangen een jaarlijkse dotatie van de Vlaamse overheid, maar hebben daarnaast nog eigen inkomsten afkomstig uit contractonderzoek (uitgevoerd voor Vlaamse bedrijven, internationale bedrijven, EU, overheid, ...).

In 2000 bedroegen deze inkomsten voor IMEC 70, 48 miljoen euro, voor VITO 18 miljoen euro, voor VIB 4,91 miljoen euro.

(Bron : Speurgids 2002 Wetenschap Technologie en Innovatie)

- 3.3 Een onderzoek naar academische spin-offs in België waarbij technologieoverdracht gebeurde (Clarysse, Heirman, Degroof, 2001), identificeerde op 31 januari 2001 in ons land 172 spin-offs (waarvan over 106 financiële gegevens beschikbaar waren). Van de spin-offs die

kunnen toegewezen worden aan een intermediaire instelling zijn er 99 in Vlaanderen, gerelateerd aan : IMEC, KU Leuven, LUC, RUG, Starlab, UA, VIB, VUB. De KU Leuven neemt ongeveer de helft van alle spin-offs voor haar rekening (42 eenheden).

In de periode 1985-1990 werden gemiddeld 3 spin-offs per jaar opgestart, in de eerste helft van de jaren 1990 was dit 6-7 per jaar, en in de tweede helft van de jaren 1990 meer dan 10.

Per sector (heel België, voor 106 eenheden) bekeken, behoort 29 % tot de consultingbedrijven, 28 % tot de ICT-sector, 14 % tot de machinebouw, 8 % tot de biotechnologie en genetica, 6 % tot de milieusector, en 5 % tot de scheikundige sector. Geschat wordt dat ze in Vlaanderen meer dan 1.500 mensen tewerk stellen, en meer dan 80 miljoen euro toegevoegde waarde creëerden.

4. De Vlaamse onderzoekscentra participeren sterk in het Europees Kaderprogramma voor Onderzoek.

In de onderstaande tabel is de deelname van de onderzoekscentra in cijfers weergegeven wat het Vierde Kaderprogramma (1994-1998)¹ en het Vijfde Kaderprogramma betreft (hier beschikken we slechts over tussentijdse gegevens).

	KP4 (1994-1998)		KP5 (1998-2002)*	
	Aantal deelnames	Deelnamebudget (Meuro)	Aantal deelnames	Deelnamebudget (Meuro)
Vlaamse onderzoekinstellingen	216	52,0	121	46,9
Wetenschappelijke instellingen	111	13,0	88	9,7
Collectieve centra	21	1,4	1	<0,2
Totaal	348	66,4	210	56,8

* tussentijdse gegevens die ongeveer de helft van het Vijfde Kaderprogramma bestrijken

(Meuro = miljoen euro – red.)

Binnen de groep van de onderzoekscentra nemen de Vlaamse onderzoekinstellingen (het Interuniversitair Micro-elektronica Centrum IMEC, de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek VITO, het Vlaams Interuniversitair Instituut voor Biotechnologie VIB en het Instituut voor Tropische Geneeskunde ITG) het grootste aandeel voor hun rekening.

Voor IMEC haalt veel middelen uit het Kaderprogramma naar zich toe. Van de collectieve centra neemt Centexbel deel. Bij de andere wetenschappelijke instellingen noteert men vooral de deelnames van het Studiecentrum voor Kernenergie (SCK), het Von Karman Instituut (VKI) en het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek (CLO).

Bij bovenvermelde deelnames werken de Vlaamse onderzoekscentra uitgebreid samen met buitenlandse partners, waaronder ook onderzoekscentra. In het Vierde Kaderprogramma waren er 835 samenwerkingsverbanden tussen de Vlaamse en buitenlandse onderzoekscentra. Halverwege het Vijfde Kaderprogramma waren dat er 400. De belangrijkste landen waarmee werd samengewerkt waren (in afnemende volgorde van belangrijkheid): Frankrijk, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk.

¹ Vlaanderen in het Europese Vierde Kaderprogramma voor Onderzoek (1994-1998), P. Dengis, E. Dewallef en V. Lories, 2001, Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Wetenschap en Innovatie D/2001/3241/242.

**Vraag nr. 96
van 28 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Bouwaanvragen provincie Antwerpen – Behandelingsduur

Gedurende jaren werden de minister en zijn voorgangers geregeld aangesproken op de vertragingen bij de behandeling van bouwaanvragen, vooral in de provincie Antwerpen, maar ook elders. Op een gegeven ogenblik nam de behandeling van die dossiers gemiddeld tot 120 dagen in beslag.

De minister beloofde die termijn tot 60 dagen te zullen terugbrengen. Dit opzet scheen te slagen.

Aanvraagdossiers stedenbouwkundige vergunning, artikel 43

Rohm afdeling

Gemiddelde doorlooptijd op (*)	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Limburg	Vlaams-Brabant
1.10.1999	125	76	54	42	28
1.4.2000	124	88	60	42	28
1.10.2000	118	91	65	41	29
1.4.2001	98	85	69	40	27
1.10.2001	84	72	67	37	27
1.4.2002	77	65	64	37	28
1.10.2002	73	62	60	41	28
1.1.2003	80 (**)	64	59	44	28

Naar verluidt stapelen zich in de provincie Antwerpen echter weer vertragingen op. Men spreekt opnieuw van wachttijden die schommelen tussen de 90 en de 100 dagen. Indien dit juist is, lijkt ons dit onaanvaardbaar.

1. Kan de minister dit bevestigen ?
2. Hoe ziet de situatie er in andere provincies uit ?
3. Heeft men de verslechterde situatie niet zien aankomen ? Zo ja, waarom werd er niet meteen ingegrepen ?

Heeft de minister reeds maatregelen genomen om de situatie te normaliseren ?

Antwoord

Sedert een aantal jaren worden de doorlooptijden van de bouwaanvraagdossiers nauwgezet opgevolgd. Het klopt dat er vrij grote verschillen zijn over de verschillende buitenafdelingen van Arohm, maar die hebben te maken met historische achterstanden die maar moeilijk weggewerkt raken, regionale verschillen in aanpak van de zaken en dossierinstroom en structurele problemen waarop hierna wordt ingegaan (*Arohm : administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen – red.*).

Wat de doorlooptijden zelf betreft, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in onderstaande tabel de vergelijking van de verschillende ROHM-afdelingen en de evolutie sedert eind 1999 tot nu.

(*) In de tabel is de doorlooptijd berekend op de dossiers ingediend tijdens de afgelopen 24 maanden vóór het tijdstip waarop gemeten wordt, om te vermijden dat zware dossiers waarvoor bijvoorbeeld tijdrovende planningsprocedures moeten doorlopen worden vooraleer de vergunning kan worden verleend, het gemiddelde al te sterk zouden beïnvloeden.

(**) Wat ROHM Antwerpen betreft, ontbreekt het meest recente cijfer, omdat na zware informaticaproblemen (computer-crashes na het leveren van nieuwe apparatuur) alle gegevens zijn verloren geraakt eind vorig jaar en de gegevensbestanden opnieuw van nul moeten worden opgebouwd. Navraag leert echter dat de gemiddelde doorlooptijd thans rond de 80 dagen ligt (de informaticaproblemen hebben op zichzelf ook voor vertraging gezorgd).

Uit de cijfers blijkt dat de behandelingstermijn – en derhalve ook de historische achterstand – overal wordt teruggedrongen of alleszins binnen de perken blijft. Dat die doorlooptijd niet sneller daalt en niet overal beneden de 60 dagen kan worden gebracht, heeft te maken met een aantal factoren.

Na het zogenaamde "achterstandsproject" van enkele jaren geleden waren een aantal structurele maatregelen aangekondigd die nog niet of nog veel te beperkt een impact hebben op de toevloed aan dossiers en taken en de mogelijke verwerking ervan.

Het PIP/PEP "Vergunnen", basis voor eventuele nieuwe aanwervingen in het kader van een voldoende aanvulling van de personeelsneden, is o.m. na een herinschatting pas eind 2002 goedgekeurd door Vlaams minister P. Van Grembergen, evenwel onder het voorbehoud van het beschikbaar zijn van de nodige kredieten. Overigens was pas eind februari 2003 duidelijk dat de PIP/PEP-goedkeuring ook de tussenliggende jaren en niet enkel de eindtoestand (na transitie van het oude naar het nieuwe decreet) inhield (uit de goedkeuringsbeslissing kon eerst worden afgeleid dat enkel de eindtoestand was goedgekeurd zodat – op basis van het lager benodigde aantal VTE – geen invulling van de bestaande noden of zelfs vervanging van de uitstappers tijdens de komende maanden mogelijk was). Er kan dus nu toch worden aangeworven op basis van het PIP/PEP "Vergunnen", weliswaar mits bekende budgettaire restricties gelet op de algemene beperking van de personeelsbudgetten (het zogenaamde refertekrediet).

(PIP/PEP : *procesimplementatieplan/personeelsplan* ; VTE : *voltijdse eenheden – red.*)

Momenteel loopt een aanwervingsprocedure waarvan wordt verwacht dat de reeds jarenlang aan de gang zijnde personeelsterugloop minstens deels

weer kan worden aangevuld. In de huidige stand van zaken ziet het er naar uit dat voor de processen "vergunnen" een tiental nieuwe krachten zullen kunnen worden ingezet. Voorwaarde echter is o.m. dat prioriteit wordt gegeven aan de aanwervingsprocedure (het gaat immers bij de kandidaten vaak om jonge, hooggeschoolde mensen die goed op de arbeidsmarkt liggen, met diploma's die zeer in trek zijn bij verschillende gegadigden, zoals lagere overheden, ook studie bureau's, e.d.).

Anderzijds is duidelijk dat de broodnodige personeelsversterking slechts ten dele een resultaat zal hebben, omdat ze ook het bekende, bij sommige ROHM-afdelingen vrij grote personeelsverloop en de gevolgen van de door de overheid gecreëerde uitstapregeling moet opvangen.

Een aantal recente decreetswijzigingen en het uitblijven van het opnemen van de vergunningstaken door de gemeentebesturen zorgt ervoor dat het personeel van Arohm langer en meer nieuwe taken moet opnemen. Denk daarbij aan de gewijzigde regeling omtrent de zonevreemde woningen en gebouwen, de problemen inzake de vergunningenregisters, het wijzigen van de regeling inzake het planologisch attest, de aansnijding van de woonuitbreidingsgebieden, enzovoort. Momenteel is nog geen enkele gemeente ontvoegd, zodat de bevoegdheid inzake vergunningen nog in geen enkele van de 308 gemeenten is overgedragen. Arohm krijgt dus in principe nog alle Vlaamse vergunningsaanvragen te verwerken, zij het ter advies, zij het ter nazicht.

In tussentijd zijn onder mijn impuls nochtans heel wat maatregelen genomen om de lagere overheden te sensibiliseren in het opnemen van vergunnings-taken, in het kader van subsidiariteit en om de diensten van Arohm enigszins te ontlasten. Dergelijke maatregelen hebben echter altijd een vertraagd effect omdat ze vaak enkel voor de toekomst gelden, enige inwerkingsperiode behoeven en bij de totstandkoming ervan altijd een intensievere aanleerperiode vergen. Denk aan het gewijzigde uitvoeringsbesluit betreffende de werken vrijgesteld van vergunning of van advies van de gemachtigde ambtenaar, die weliswaar een nuttig effect hebben maar eerst zijn geïnstrueerd aan de gemeentebesturen of afgevaardigden ervan. Om op deze weg – vooruitlopend op de regeling uit het nieuwe decreet – verder te gaan, heb ik in de lopende decreetswijziging (die thans voor advies bij de Raad van State ligt) voorgesteld dat de gemeentelijke overheid kan voorbijgaan aan de adviesplicht van de gemachtigde ambtenaar wanneer die laatste geen advies heeft gegeven binnen 50 dagen.

Ik hoop voor deze aanpassing – na het advies van de Raad van State en de definitieve goedkeuring door de Vlaamse regering – snel groen licht te krijgen van het Vlaams Parlement.

Het zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger hopelijk duidelijk zijn dat onder mijn impuls de diensten van Arohm op de goede weg zijn om de achterstanden verder terug te dringen. Voor een snellere oplossing van het probleem zijn echter meer structurele oplossingen noodzakelijk. Een ervan, namelijk het terugdringen van het vrij grote personeelsverloop en het onvoldoende kunnen aantrekken van hooggekwalificeerd personeel, zal wellicht slechts een echte oplossing kunnen krijgen via een aangepast verloningsbeleid, dat momenteel op vraag van de Vlaamse regering wordt voorbereid door een bijzondere kenniscel.

Vraag nr. 99
van 6 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Gecoro's – Bedrijfsinformatie en privacy

In het kader van de opmaak van een sectoraal BPA worden de plannen ter advies besproken op de gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening (gecoro). Deze sectorale BPA's bevatten vaak informatie over de individuele bedrijven die niet zomaar aan het brede publiek kenbaar kan worden gemaakt.

Er wordt vaak vastgesteld dat er voorbereidingen gebeuren voor de vergaderingen van de gecoro's over de sectorale BPA's waarbij niet-leden van de gecoro's eveneens over deze bedrijfsinformatie beschikken.

1. In welke mate is het normaal dat bepaalde bedrijfsgegevens ter beschikking worden gesteld van de leden van de gecoro en dat er buiten gecoro's om informele vergaderingen zijn waarbij dit besproken wordt ?
2. Kan dit niet beschouwd worden als inbreuk op de privacy ?
3. Bestaan er richtlijnen om bepaalde gegevens uit dergelijke dossiers niet aan de "grote klok" te hangen ?

Hoe wordt daarop toegezien ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt vast dat bij de behandeling van sectorale plannen zonevreemde bedrijven er vertrouwelijke informatie ter beschikking wordt gesteld van de commissieleden. Verder zouden deze bedrijfsgegevens via voorbereidende vergaderingen eventueel in het bezit kunnen komen van niet-leden. Hierbij rijst de vraag of dit geen inbreuk is op de privacy en in hoeverre er richtlijnen bestaan om te voorkomen dat deze bedrijfsgegevens aan de "grote klok" gehangen worden.

Zijdelings wil ik hierbij de vraag stellen of in de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger de begrippen "vertrouwelijke bedrijfsinformatie" en "privacy" niet te veel vermengd worden. De vraag rijst immers in hoeverre een bedrijf beschikt over een persoonlijke levenssfeer. Ik ga er in mijn antwoord van uit dat deze kwestie vooral verband houdt met vertrouwelijke bedrijfsinformatie.

Vooreerst hoop ik dat iedereen overtuigd is van het belang van een goed opererende gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening. Deze onafhankelijke adviesraad kan op basis van haar samenstelling zowel een maatschappelijke als technisch bijdrage leveren aan het gemeentelijk ruimtelijk beleid. Als we deze belangrijke adviesopdracht ernstig willen nemen, dan impliceert dit dat deze commissie moet kunnen beschikken over de mogelijkheden om deze adviesopdracht ernstig waar te nemen. De toegang tot de voorliggende dossiers is hierbij vanzelfsprekend. Ten slotte kan de commissie geen advies uitbrengen over een dossier dat ze niet grondig heeft kunnen bestuderen.

Daarnaast rijst de vraag over welke bedrijfsgegevens het hier gaat. Bij de opmaak van een sectoraal plan voor zonevreemde bedrijven worden hoofdzakelijk gegevens gebruikt die via diverse andere kanalen ook verkregen kunnen worden door particulieren. De standaardgegevens van een sectoraal BPA zonevreemde bedrijven zoals omzetcijfers, algemene personeels- en balansgegevens zijn publieke gegevens. Ik denk dan ook te kunnen stellen dat er zelden vertrouwelijke gegevens voorkomen in een dossier van een sectoraal BPA zonevreemde bedrijven of een ander ruimtelijk plan. Mijn administratie is alleszins geen vragende partij voor dergelijke informatie. In de gevallen waarbij er wel vertrouwelijke informatie voorkomt in de dossiers, valt dit volledig onder de verantwoordelijkheid van de gemeente of de betrokken bedrijven. Soms vragen gemeenten vertrouwelijke informatie op die

wezenlijk niet nodig is voor de planopmaak. In dit geval is de gemeente verantwoordelijk. Daarnaast wordt er bij deze BPA's veel gewerkt met vragenlijsten waarbij de bedrijven zelf kunnen beslissen over de mate waarin ze bedrijfsgegevens vrijgeven. In dit geval ligt de verantwoordelijkheid bij de bedrijven zelf. En als er dan toch "geheimen" staan in dergelijke dossiers, dan zullen ze niet lang geheim blijven. De dossiers zijn immers consulteerbaar tijdens het openbaar onderzoek en eens ze zijn goedgekeurd worden deze ruimtelijke plannen publiek toegankelijke documenten. Iedereen kan immers in het kader van de openbaarheid van bestuur desgewenst het volledige dossier consulteren.

Anderzijds spreekt het voor zich dat de leden van de commissie omzichtig dienen om te gaan met de gegevens waarover ze beschikken als lid van de commissie. Zeker tijdens de voorbereiding van een plan en tijdens de besluitvorming is de nodige discretie geboden. Op dit punt bestaat er geen specifieke regelgeving voor de gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening. Het is trouwens bijzonder moeilijk om terzake een werkbare algemeen geldende deontologische regeling op te stellen. De commissies kunnen eventueel wel bijkomende regels vastleggen in het eigen huishoudelijk reglement. Ik verwacht evenwel meer heil van de persoonlijke deontologie van de leden van de commissie en het toezicht hierop van de voorzitter van de commissie. Mijn inziens behoort het tot de opdracht van de voorzitter om deze problematiek binnen de commissie te bespreken en desnoods blijvend probleemgedrag te signaleren bij de gemeenteraad.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst in zijn vraag ook naar de betrokkenheid van niet-leden in de zittingen of voorbereidende zittingen van de commissie. Wat de aanwezigheid van niet-leden betreft op de zittingen van de commissie, zijn er duidelijke regels vastgelegd in artikel 8 van het besluit van 19 mei 2000. Verder bepaalt dit besluit dat de commissie niet openbaar kan vergaderen als dit een probleem vormt op het vlak van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Wat de eventuele voorbereidende vergaderingen betreft bepaalt artikel 10 van het besluit van 19 mei 2000 enkel dat "de oprichting en werking van interne werkgroepen" behoort tot de verplichte inhoud van het huishoudelijk reglement. Om het functioneren van deze voorbereidende vergaderingen te kunnen beoordelen, moet er dus het huishoudelijk reglement geconsulteerd worden. De voorzitter van de commissie en de gemeenteraad zijn verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van dit reglement. Het lijkt me alleszins wei-

nig wenselijk dat niet-leden deelnemen aan deze werkgroepen en aldus inzage krijgen in de voorliggende dossiers. Op dit ogenblik heb ik evenwel geen kennis van dergelijke situaties. Het is voor mij dan ook de vraag of "de informele vergaderingen buiten de gecoro om" waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar verwijst, gerelateerd zijn aan de werking van de gecoro en deze niet meer te situeren zijn binnen een breder politiek kader.

Met dit antwoord hoop ik duidelijk gemaakt te hebben dat de problematiek die de Vlaamse volksvertegenwoordiger schetst geen problematiek is van de werking van de gecoro's. Er komen in de dossiers van sectorale BPA's zonevreemde bedrijven in principe geen vertrouwelijke gegevens voor. Als dit wel het geval is, dan is dit het gevolg van een onterechte vraag van de gemeente. Soms geven de bedrijven zelf overbodig veel gegevens vrij. Deze gegevens kunnen trouwens sowieso geconsulteerd worden tijdens het openbaar onderzoek of in het kader van de openbaarheid van bestuur. Los daarvan moeten de leden van een gecoro natuurlijk discreet omgaan met gegevens die ze vanuit hun functie onder ogen krijgen. De persoonlijke deontologie en het toezicht hierop door de voorzitter van de commissie zijn hier doorslaggevend. In uitzonderlijke gevallen zullen er misschien misbruiken zijn. Deze moeten lokaal opgevolgd worden door de voorzitter van de commissie en de gemeenteraad, die eventueel kan ingrijpen in de samenstelling van de commissie. Het is mijn inziens niet opportuun om de toegang tot de dossiers voor de leden van de commissie te beperken. Dit zou de werking van de gecoro's immers in sterke mate hypothekeren.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 92
van 20 februari 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

RWZI-Noord – Gewestoverschrijdende milieufecten

De Overlegcommissie van de stad Brussel heeft het MER ingediend door het bedrijf met de bouw belast van de RWZI-Noord, een gunstig advies verleend. Dit nieuwe station, gelegen naast het kanaal,

grenst aan het Vlaamse gewest. Het lijkt dan ook evident dat over de mogelijke gevolgen voor het milieu van de activiteiten van deze waterzuiveringsinstallatie overleg wordt gepleegd met de Vlaamse regering.

Het reeds bestaande station-Zuid roept inderdaad een aantal vragen op, waarop het antwoord totnogtoe is uitgebleven. Zo is er sprake van een aanzienlijke lozing van stikstof, waarbij de geldende normen in belangrijke mate werden overschreden.

Verder doorkruist de bedding van de zwaar vervuilde Zenne het terrein bestemd voor de bouw van de nieuwe RWZI.

1. Heeft de stad Brussel contact opgenomen met het bestuur van de aanpalende gemeenten over de locatie van de RWZI-Noord en de mogelijke effecten ?
2. Zal door deze RWZI het water van de Zenne niet langer vervuild zijn op Vlaams grondgebied ?

Werden dienaangaande reeds waarborgen gevraagd aan de Brusselse instanties ?

Zal ook aandacht worden besteed aan de eerbiediging van andere normen van toepassing in het Vlaamse gewest en die eventueel verschillend zijn van die welke gelden in het Brusselse gewest ?

Antwoord

Ik beschik momenteel niet over de informatie waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger om vraagt.

Ik verzoek de Vlaamse gemeenten Wemmel, Meise, Grimbergen, Vilvoorde en Machelen waar zich mogelijk milieu-effecten kunnen voordoen, mij in te lichten over eventuele contacten met de stad Brussel of het Brusselse Gewest.

Met betrekking tot de vraag over de vervuiling van de Zenne, de waarborgen dienaangaande en de gehanteerde normen, win ik inlichtingen in bij de Brusselse instanties. Ik wil wel wijzen op mogelijke bevoegdheden terzake van mijn collega van Leefmilieu en Landbouw, aan wie ik deze vraag ook doorspeel.

Ik houd de Vlaamse volksvertegenwoordiger op de hoogte van het resultaat van mijn opzoekingen.

Vraag nr. 93 van 20 februari 2003 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Kasteel van Beaulieu (Machelen) – Restauratie (2)

In mijn schriftelijke vraag nr. 34 van 6 december 2002 met betrekking tot de restauratie van het Kasteel van Beaulieu in Machelen werd geïnformeerd naar het nieuwe tijdschema voor de uitvoering van de werkzaamheden en naar de redenen voor de opgelopen vertraging.

In het antwoord werd enkel verwezen naar de aanvang zijnde graafwerken aan de grachtomwalling en het starten eind januari 2003 van de definitieve herstelling van het dak (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 14 februari 2003, blz. 1571)

1. Welk schema werd opgesteld dat moet leiden tot de volledige restauratie van het Kasteel van Beaulieu ?

Heeft men reeds een idee van de einddatum van deze restauratiewerken ?

2. Beschikt men reeds over een raming van de totale kostprijs voor de restauratie van dit historische kasteel ?

Antwoord

1. Volgens de erfpachtovereenkomst moeten de werken beëindigd zijn voor augustus 2005 (drie jaar na de start der werken).

2. Aangezien er geen restauratiepremie verleend wordt voor de werken, is er geen raming der werken bekend bij de afdeling Monumenten en Landschappen.

Vraag nr. 94 van 20 februari 2003 van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Gemeentefonds en Stedenfonds – Besteding

Wat de middelen betreft, ontvangt elke gemeente in de nieuwe regeling inzake het Gemeentefonds een gewaarborgd bedrag dat gelijk is aan de som van haar aandeel in het Gemeentefonds 2002, haar trekkingsrecht uit het Investeringsfonds 2002 en haar gewaarborgd aandeel uit het Sociaal Impulsfonds (SIF).

Voor de gemeenten betekent het samenbrengen van de verschillende fondsen in één financieringsfonds dat er veel meer autonome beleidsruimte ontstaat om een beleid te voeren waarvoor zij de volle verantwoordelijkheid kunnen nemen. Voor de steden die zijn opgenomen in het Stedenfonds, wordt het SIF-plusaandeel niet in het Gemeentefonds, maar in het Stedenfonds gewaarborgd.

Wat de middelen van het Stedenfonds betreft, krijgen Antwerpen en Gent drie vierden van de trekingsrechten (vastleggingskrediet) van het Stedenfonds toegewezen. De resterende middelen zijn bestemd voor de centrumsteden (proportioneel verdeeld op basis van bevolkingsaantal en jaarlijks geactualiseerd). Van dit vastleggingskrediet is een voorafname voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie (10 %) en communicatie. Bovendien is er per stad een gewaarborgd gedeelte, bovenop het aandeel van de SIF-plusmiddelen van 2003.

Het gedeelte van het convenant 2000-2002 dat niet op Vlaams niveau werd vastgelegd vóór 31 december 2002, wordt overgedragen naar het Stedenfonds en opgenomen in de beleidsovereenkomsten van de desbetreffende steden.

Wat de besteding van het Gemeentefonds betreft, krijgen de OCMW's een basisfinanciering van acht procent van het gemeentelijke aandeel, tenzij de gemeenteraad en OCMW-raad samen over een andere verdeelsleutel beslissen en die aan de administratie Binnenlandse Aangelegenheden meedelen uiterlijk op 30 juni van het jaar dat aan de verdeling voorafgaat (uitgezonderd voor 2003, waar de einddatum vastgelegd was op 1/12/2002). Het percentage voor 2004 blijft behouden, tenzij de beslissing vóór 30 juni 2003 door de gemeente- en OCMW-raad wordt gewijzigd.

In het kader van meer autonomie voor de gemeenten zijn deze vrij om de middelen die zij verkrijgen vanuit het Gemeentefonds, te besteden aan de begrotingsposten naar keuze. Het staat hen met andere woorden vrij minder middelen te besteden aan vroegere zogenaamde SIF-projecten en te opteren voor andere bestedingen.

Wat de besteding van het Stedenfonds betreft, kan het trekkingsrecht pas worden toegekend nadat een beleidsovereenkomst is opgesteld en goedgekeurd door de gemeenteraad en de Vlaamse regering. In die beleidsovereenkomst moet expliciet de toewijzing van de middelen aan de geformuleerde operationele doelstellingen vermeld staan. De eerste beleidsovereenkomst loopt tot 31 december. De Vlaamse regering bepaalt het model van de be-

leidsovereenkomst en de wijze waarop de beleids-overeenkomst wordt voorbereid.

In tegenstelling tot het Gemeentefonds moeten de betrokken steden aan de Vlaamse regering wel verantwoording afleggen voor de besteding van de middelen van het Stedenfonds. Zij moeten namelijk een beleidsovereenkomst indienen. Op basis van welke parameters de Vlaamse regering deze beleidsovereenkomst goed- of afkeurt, valt niet af te leiden uit het op 4 december 2002 goedgekeurde decreet. Wel kan er verondersteld worden dat er geen opportuniteitstoets is ; met andere woorden, de regering zal normaliter niet oordelen over de inhoud van de te besteden middelen. Ook hier speelt dus de autonomie van de steden.

Al het bovenstaande is interessant om te weten, maar was al onderwerp van discussie bij de bespreking van de voornoemde decreten in de schoot van dit parlement. Maar ook nadien is in het Vlaams Parlement deze thematiek in het algemeen, en de mogelijke vermindering van bestedingen bij gemeentelijke sociale projecten bij afloop van de SEF-projecten, al aangekaart. Ook bijvoorbeeld in het kader van een vraag om uitleg door de heer Marcel Logist op 1 oktober 2002. Zijn vrees was dat er heel wat gemeenten minder zouden investeren in sociale projecten en hij haalde hierbij Tienen als voorbeeld aan. De minister weerlegde dit en zei dat dit voorbeeld geen algemene tendens weergaf. Wel stelde de minister daarvoor bijzonder veel aandacht te zullen hebben, zodat de gemeenten geen tabula rasa zouden maken van alle sociale bekommernissen en het geld dat daaraan besteed moet worden. De minister ging dan ook proberen een aantal gegevens te verzamelen en ter beschikking te stellen van het parlement, om zo een evaluatie te maken (Handelingen Commissievergadering nr. 4 van 1 oktober 2002, blz. 5-7).

1. Zijn de gemeenten inderdaad vrij om de middelen uit het Gemeentefonds te besteden aan investeringen en uitgaven naar eigen vrije keuze ?
2. Zo ja, hoe moet het dan verder met de lopende SIF-projecten die destijds door de gemeenten in het kader van dit fonds werden opgestart (momenteel zijn er zo goed als overal meningsverschillen omtrent het behouden of stopzetten van deze projecten) ?
3. Op basis van welke parameters keurt de Vlaamse regering de in het kader van het Stedenfonds ingediende beleidsovereenkomsten goed of af ?

4. Is hierbij al dan niet sprake van een opportuniteitsstoets m.b.t. de te besteden middelen ?
5. Beschikt de minister reeds over een aantal gegevens om een eerste evaluatie te maken ?

Zo ja, wat kan hieruit worden afgeleid ?

Zo neen, tegen wanneer mogen die gegevens verwacht worden ?

Antwoord

In zijn inleiding schetst de Vlaamse volksvertegenwoordiger de effecten van de hervorming van de fondsen. Om alle misverstanden te vermijden dient er wel op gewezen te worden dat :

- a) voor alle gemeenten, op de steden in het Stedenfonds na, niet alleen de middelen uit het oude Gemeentefonds en het Investeringsfonds, maar ook alle SIF-middelen 2002 worden gewaarborgd. Voor SIF-plus gemeenten, die niet onder het Stedenfonds vallen, betekent dit dat ook hun SIF-plus aandeel wordt gewaarborgd;
- b) voor de steden wordt het SIF-plus aandeel 2002 gewaarborgd via het Stedenfonds,

Wat de concrete vragen betreft, kan het volgende antwoord worden gegeven.

1. Zoals reeds gesteld, kunnen gemeenten vrij beschikken over de besteding van de middelen uit het Gemeentefonds, en dit zowel voor gewone als buitengewone uitgaven.
2. De integratie van de SIF-waarborgmiddelen in het Gemeentefonds houdt in dat gemeenten en steden zelf beslissen of men al dan niet SIF-projecten verder blijft ondersteunen.

Bij de hervorming van het Gemeentefonds werd duidelijk aangegeven dat het Sociaal Impulsfonds een aantal goede winstpunten heeft opgeleverd: er is ruimere aandacht ontstaan voor het probleem van de bestrijding van de kansarmoede en de zorg voor het leef- en omgevingsklimaat in alle gemeenten. Anderzijds is in een groot deel van de gemeenten op basis van dat fonds nieuw beleid op de sporen gezet zonder dat de financiële middelen op evenredige wijze zijn toegenomen. Het zogenaamde waarborggedeelte werd daardoor meer en meer gebruikt voor het opzetten van beleid dat in het regulier beleid is verankerd geraakt.

Het is niet houdbaar om telkens op nieuwe beleidsimplusen aan te sturen en tegelijk de waardevolle initiatieven in de reguliere werking te blijven onderhouden. Door de integratie van het waarborggedeelte van het Sociaal Impulsfonds kunnen de lokale besturen autonoom oordelen over de waarde van de genomen initiatieven om deze voort te zetten of het beleid bij te sturen. Grotere autonomie impliceert uiteraard ook grotere verantwoordelijkheid. Het zijn de lokale besturen die nu de keuzes dienen af te wegen.

3. De beoordeling van de beleidsovereenkomsten binnen de Vlaamse regering gebeurt op basis van een dubbele toetsing :
 - a) passen de voorstellen binnen de doelstellingen van het Stedenfonds ;
 - b) zijn de voorstellen niet in tegenspraak met de Vlaamse beleidslijnen op de verschillende domeinen.
4. Aangezien de toetsing te maken heeft met de doelstellingen van het Vlaamse beleid, is er wel degelijk sprake van een opportuniteitsstoets.
5. Voor een evaluatie is het vandaag nog iets te vroeg.

Zo wordt momenteel onderzocht in welke mate de integratie van de fondsen al dan niet een effect heeft op de beschikbare middelen voor de OCMW's. Anderzijds zijn de gesprekken met de steden nog volop aan de gang. Het ligt in de bedoeling om voor eind juli 2003 met alle betrokken steden beleidsovereenkomsten af te sluiten. Op basis van een analyse van deze beleidsovereenkomsten kan nagegaan worden welke andere en/of nieuwe impulsen vanuit het Stedenfonds worden gegeven. Deze analyse kan pas in het najaar worden doorgevoerd.

Vraag nr. 96 van 20 februari 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Erfpacht "Centre Sportif et Culturel "

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 136 van 18 juli 2002 aangaande de vernietiging van het besluit van de gemeenteraad van Voeren betreffende de erfpacht van de oude gemeenteschool van de VZW Centre Sportif et Culturel des Fourons, kondigde de minister aan dat hij deze aangelegenheid

door de provinciegouverneur van Limburg zou laten onderzoeken (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 4 november 2002, blz. 692).

Immers, de betrokken lokalen blijken nog altijd door de bewuste VZW te worden aangewend.

Beschikt de minister intussen over de resultaten van dat onderzoek ?

Antwoord

Ik vroeg inderdaad naar aanleiding van de schriftelijke vraag nr. 136 van 18 juli 2002 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger een onderzoek aan de gouverneur van Limburg met betrekking tot de organisatie van Franstalig onderwijs in de oude gemeenteschool door de VZW Centre Sportif et Culturel des Fourons.

Ik ben ondertussen inderdaad in het bezit van de resultaten van dit onderzoek. Hieruit blijkt dat er inderdaad nog steeds – en dit sinds de afschaffing van de Franstalige gemeentelijke school in 1993 – Franstalig onderwijs georganiseerd wordt in de oude gemeenteschool te Sint-Martens-Voeren door de VZW Centre Culturel et Sportif des Fourons.

Het betreft hier echter een louter privé-initiatief, waartegen uiteraard moeilijk iets ondernomen kan worden. Het feit dat dit onderwijs georganiseerd wordt in de oude gemeenteschool is het gevolg van een beslissing van 4 maart 1993 van de gemeenteraad van Voeren waarbij dit gebouw aan de VZW werd verhuurd voor een termijn van 90 maanden, telkens van 1 september tot 30 juni, tegen een maandelijkse huurprijs van 112.079 oude Belgische franken. Het lopende contract eindigde normaliter op 30 juni 2002.

Op 15 maart 2001 echter nam de huidige meerderheid het besluit om dit schoolgebouw onder dezelfde voorwaarden opnieuw te verhuren aan de VZW. Het onderzoek van de gouverneur van Limburg heeft overigens uitgewezen dat het huurgeld nauwgezet op de gemeenterekening worden gestort. Bovendien gaat het om een huurovereenkomst voor negen jaar tijdens dewelke telkens opeenvolgende tijdelijk contracten ingaan, die niet kunnen opgezegd worden, mocht hiertoe al enige reden bestaan. Ten slotte kwam het besluit van 15 maart 2001 reeds toe bij de gouverneur, zodat de toezichttermijn reeds lang verstreken is. Overigens zie ik ook geen reden om eventueel, mocht dit nog mogelijk blijken, quod non, tegen deze situatie op te treden.

Het vernietigingsbesluit van 19 januari 2000 ten slotte waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwees in zijn vraag nr. 136 van 18 juli 2002, betrof de vernietiging van een besluit van 22 september 1999 van de gemeenteraad van Voeren waarbij de gebouwen van de oude gemeenteschool in Sint-Martens-Voeren aan de VZW voor veertig jaar in erfpacht gegeven worden tegen de symbolische vergoeding van één frank, hetgeen een belasting was voor de gemeentefinanciën en waardoor de VZW bovendien een ongeoorloofd voordeel kreeg, vermits een lopende huurovereenkomst waarbij de betaling van een maandelijkse huurprijs werd vastgesteld, zonder voorwerp werd. Door de vernietiging kreeg deze huurovereenkomst – die zoals boven gesteld door de huidige meerderheid werd hernieuwd – opnieuw zijn normale verloop.

Vraag nr. 97 van 20 februari 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Omzendbrief straatnaamborden

Op 4 februari vroeg ik de minister in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand van het Vlaams Parlement naar een stand van zaken betreffende de opdracht die hij vorige zomer aan de administratie Binnenlandse Aangelegenheden had gegeven om een omzendbrief op te stellen voor de gemeentebesturen van de faciliteitengemeenten, met aanbevelingen op basis van het rapport-Boes over het gebruik van het Nederlands op straatnaamborden, wegwijzers, enzovoort. Het lag toen in de bedoeling om de omzendbrief vóór het einde van 2002 aan de betrokken gemeentebesturen te verzenden.

De minister kon die stand van zaken niet meteen geven, maar zegde toe dat hij zou laten natrekken of dit daadwerkelijk gebeurd is. Indien niet, zou hij erop toezien dat de verzending alsnog zou plaatsvinden (Handelingen Commissievergadering nr. 123 van 4 februari 2003, blz. 1-4).

Kan de minister thans bevestigen dat de bewuste omzendbrief vóór het einde van 2002 is verzonden ?

Indien niet, werd dit inmiddels rechtgezet ?

Antwoord

Ik heb inderdaad in een antwoord op de schriftelijke vraag nr. 122 van 9 juli 2002 van de Vlaamse

volksvertegenwoordiger gesteld dat ik aan de administratie Binnenlandse Aangelegenheden opdracht zou geven een omzendbrief op te stellen waarin het standpunt van professor Marc Boes opgenomen wordt over het gebruik van het Nederlands op straatnaamborden en bewegwijzingen in de Vlaamse randgemeenten (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 4 november 2002, blz. 680 – red.*).

Professor Boes stelde in zijn studie dat voor de berichten aan het publiek een onderscheid moet gemaakt worden naargelang degenen voor wie de berichten bestemd zijn al dan niet behoren tot de eigen inwoners. Alleen op de eigen inwoners zijn immers de faciliteiten van toepassing. De faciliteitenregeling slaat volgens professor Boes dan ook enkel op de informatie die door de overheid wordt gegeven en die exclusief voor de inwoners van die gemeenten is bedoeld. Alle andere informatie die van de overheid uitgaat en die niet exclusief is gericht tot de inwoners van een faciliteitengemeente – zoals bijvoorbeeld een wegwijzer of een straatnaam – zou niet vallen onder die regeling en zou dan ook uitsluitend in het Nederlands gesteld moeten worden.

Na mijn antwoord werd ik er attent op gemaakt dat over het standpunt van professor Boes, ook onder juristen geen eensgezindheid bestaat.

In afwachting van verder onderzoek om tot een eenduidig standpunt te komen, heb ik daarom beslist momenteel nog geen omzendbrief te zenden.

**Vraag nr. 98
van 20 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Wezembeek-Oppem – Vacatures

In mijn schriftelijke vraag nr. 115 van 9 juli 2002 gaf ik de minister een concreet voorbeeld van een Franstalige personeelsadvertentie in *Le Soir* uitgaande van de gemeente Wezembeek-Oppem, waarbij zelfs geen melding wordt gemaakt van taalvereisten. De minister beloofde een onderzoek door de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3. van 4 november 2002, blz. 668*).

Beschikt de minister intussen over de resultaten van dat onderzoek?

Werden er eventueel reeds maatregelen getroffen?

Antwoord

Ik ontving ondertussen inderdaad de resultaten van het onderzoek waarmee ik de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant gelastte naar aanleiding van vraag nr. 115 van 9 juli 2002 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger met betrekking tot personeelsadvertenties uitgaande van de gemeente Wezembeek-Oppem met het oog op de aanwerving van verschillende statutaire betrekkingen.

Uit het onderzoek van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant blijkt dat de personeelsadvertentie inderdaad in het Nederlands verscheen in *Vacature en Job@* en in het Frans in *Le Soir*. Het ging hierbij om identiek dezelfde tekst. Bovendien publiceerde de gemeente de advertentie in het Nederlands en in het Frans in het Belgisch Staatsblad. Ik ben het eens met de gouverneur van Vlaams-Brabant dat hierdoor de geest van de taalwetgeving werd gerespecteerd. Via eentalige publicaties in zowel Nederlandstalige als Franstalige kranten, die naar inhoud en naar vorm identiek zijn, en vooral door de tweetalige publicatie van de vacatures in het Belgisch Staatsblad, werd immers het publiek bestaande uit zowel Franstaligen als Nederlandstaligen bereikt.

De gouverneur deelde mij verder mee dat, overeenkomstig artikel 31 van de SWT de gemeente Wezembeek-Oppem haar diensten dermate organiseert dat zonder moeite kan worden voldaan aan de artikelen 23 tot 27 en aan artikel 30 van de SWT. Meer concreet betekent dit dat er geen verplichting tot elementaire kennis van het Frans in het examenprogramma wordt opgenomen. In het concrete geval dat door de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt aangehaald, werd niet uitdrukkelijk naar deze bepalingen gewezen om kosten te besparen en werd de inhoud van de advertentie dan ook zo beknopt mogelijk gehouden (*SWT: gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken – red.*).

Voor nadere informatie in verband met de voorwaarden en het examenprogramma wordt er in de personeelsadvertentie wel verwezen naar de personeelsdienst, waar steeds de nodige informatie wordt gegeven. Elke potentiële kandidaat werd zowel schriftelijk als mondeling meegedeeld dat hij in het bezit moet zijn van een Nederlandstalig diploma, of een Franstalig diploma met een attest van Selor. Indien er toch een Franstalige kandidatuur toekomt, wordt de afzender per kerende verzocht het bewijs (Nederlandstalig diploma of Franstalig diploma met attest van Selor) toe te

zenden. Pas dan wordt de kandidatuur in aanmerking genomen.

Met de gouverneur ben ik wel de mening toegedaan dat niet alleen het bewijs geleverd moet worden van de kennis van de taal van het gebied (in casu dus het Nederlands), maar ook dat de kandidatuur in het Nederlands ingediend moet worden. De faciliteiten zijn er immers voor de bestuurden, en niet voor diegene die zich officieel kandidaat stelt voor een betrekking en in dat kader briefwisseling voert met het gemeentebestuur. Faciliteiten doen zich voor als uitzonderingen op de algemene regel dat de bestuurstaal het Nederlands is, uitzonderingen die erop neerkomen dat het bestuur, voor beperkte, precies en limitatief bepaalde verrichtingen, van de algemene regel "Nederlands is bestuurstaal" moet afwijken, doch enkel ten voordele, en meestal op uitdrukkelijke aanvraag, van een gedeelte van de bestuurden, niet van de bestuurders.

De brief waarbij iemand kandideert voor een betrekking kan niet meer worden beschouwd als een betrekking met een particulier in de zin van de taalwetgeving. De briefwisseling tussen een kandidaat en het bestuur met het oog op een aanwerving moet worden beschouwd als een handeling in een binnendienst. De kandidatuurstelling is een essentieel stuk bij de besluitvorming in de gemeenteraad. Overeenkomstig artikel 23 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken gebruikt Wezembeek-Oppem in zijn binnendiensten uitsluitend het Nederlands. Bijgevolg kan alleen een Nederlandstalige sollicitatiebrief aanvaard worden. Indien toch een Franstalige kandidatuur zou in aanmerking worden genomen, zal hiertegen eventueel kunnen worden opgetreden bij de beoordeling van het dossier aangaande de benoeming van het betrokken personeelslid.

Momenteel zie ik dan ook geen reden om in het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangekaarte dossier welke maatregel dan ook te nemen.

Vraag nr. 99
van 20 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Opleidingen onthaal anderstaligen

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 146 van 28 augustus 2002 deelde de minister mee dat in totaal 1.077 ambtenaren mogelijk in aanmerking

komen voor het volgen van de cursus "Klantgerichtheid en onthaal voor anderstaligen" aan de bestuursschool van het Provinciaal Instituut voor Vorming en Opleiding (PIVO). De minister kondigde aan dat hij "binnenkort" en in samenspraak met de bestuursschool PIVO en de bevoegde diensthoofden zou bekijken op welke termijn die mensen de cursus zouden kunnen volgen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 4 november 2002, blz. 701).

Kan de minister medelen of die samenspraak heeft plaatsgehad en er eventueel een concrete planning werd opgemaakt ?

Antwoord

Begin januari heeft de administratie overlegd met de bestuursschool PIVO om te kijken hoe we deze opleidingen voor de Vlaamse ambtenaren het beste zouden kunnen organiseren.

Gezien de omvang van de groep ambtenaren die in aanmerking komt en het beperkt aantal plaatsen binnen de bestuursschool PIVO, er tot op heden nog geen concrete planning voor iedereen vastgelegd. Wel kan ik melden dat de eerste ambtenaren binnenkort de cursus "Klantgerichtheid en onthaal voor anderstaligen" zullen volgen.

Ik zal het niet nalaten de Vlaamse volksvertegenwoordiger op de hoogte te brengen van de concrete startdata en de exacte planning.

Vraag nr. 100
van 20 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Bevoegdheid adjunct-arrondissementscommissaris

Op de gemeenteraad van Voeren in januari 2003 was er naar verluidt nogal wat discussie over de bevoegdheid van de adjunct-arrondissementscommissaris voor Voeren. Die had namelijk een aantal bezwaarschriften van Waalgezinde inwoners gebundeld teneinde Franstalige documenten aan te vragen. Sommige indieners zouden de adjunct-arrondissementscommissaris daartoe een Nederlandstalige machtiging hebben gegeven, anderen hadden hun belasting reeds betaald en nog anderen hadden reeds individueel een bezwaarschrift ingediend.

Naar verluidt heeft de burgemeester een vraag gericht aan de minister aangaande de bevoegdheid van de adjunct-arrondissementscommissaris inzake belastingen, aangezien het om een individuele en persoonsgebonden aangelegenheid gaat.

Heeft de minister een dergelijke vraag ontvangen?

Zo ja, hoe luidde zijn antwoord?

Antwoord

Ik heb inderdaad een brief ontvangen van de burgemeester van de gemeente Voeren met betrekking tot de bevoegdheid van de adjunct-arrondissementscommissaris aangaande het aanvragen van Franstalige documenten in naam van een aantal inwoners van de gemeente.

Mijn administratie is momenteel bezig deze aangelegenheid juridisch te onderzoeken. Zodra dit onderzoek is voltooid, zal ik de heer Broers een antwoord verstrekken op zijn vraag om advies.

Vraag nr. 101 van 28 februari 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vernieuwd beloningsbeleid – Stand van zaken

In het kader van het project "vernieuwd beloningsbeleid" werd met het oog op het wegen van functies concreet gekozen voor een analytisch systeem, aldus het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 182 van 4 juli 2001 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 6 november 2001, blz. 538).

De minister merkte evenwel op dat analytische puntensystemen op zich geen tovermiddel zijn. Daarom zou de Vlaamse overheid een reeks criteria voor sekseneutraliteit inbouwen.

1. Is het project "vernieuwd beloningsbeleid" reeds voltooid?
2. Wat zijn de bevindingen?

Antwoord

Nuttige achtergrondinformatie

Op 8 december 2000 (VR/2000/08.12/DOC.1127Bis) hechtte de Vlaamse regering haar principiële goed-

keuring aan de algemene principes van het vernieuwd beloningsbeleid en aan het voorstel van aanpak.

Het voorstel van aanpak kwam erop neer om – aan de hand van zorgvuldig gekozen simulatieoefeningen – de principes van de blauwdruk te toetsen, de budgettaire consequenties beter te kunnen inschatten en vervolgens het verdere traject en de concrete implementatie van het beloningsbeleid te kunnen voorstellen.

De werkwijze en de resultaten van de simulatieoefeningen, de beslissingen inzake het theoretisch kader van het beloningsbeleid, alsook de concrete projecten voor implementatie in 2003 en 2004 werden voor goedkeuring voorgehouden aan de Vlaamse regering.

Tijdens haar vergadering d.d. 15 juli 2002 heeft de Vlaamse regering beslist – binnen het bepaalde in het begrotingsakkoord – haar goedkeuring te hechten aan de principes en grondslagen zoals bepaald in de blauwdruk "Vernieuwd beloningsbeleid" en de concretisering ervan (VR/PV/2002/29 punt 42).

Vernieuwd beloningsbeleid – Stand van zaken

Is het project "vernieuwd beloningsbeleid" reeds voltooid

Conform de beslissing van de Vlaamse regering d.d. 15 juli 2002 is een projectplan opgemaakt waarin de structurering, planning, budgettering en organisatie van het project "vernieuwd beloningsbeleid" is beschreven.

De algemene doelstelling van het project "vernieuwd beloningsbeleid" werd omschreven als volgt: "binnen het kader van een geïntegreerd en kwalitatief HR-beleid, competente mensen te kunnen aantrekken, behouden en motiveren; met het oog op een meer doelmatige en efficiënte dienstverlening aan haar klanten".

Meer in concreto werden volgende doelstellingen vooropgesteld: (1) marktconforme beloning, (2) gestructureerde band tussen functie, prestatie, competentie en beloning, (3) loopbaanbeleid, (4) grotere aantrekkingskracht van de organisatie voor externen, (5) minimaal verloop van personeelsleden in kernfuncties (retentiebeleid), (6) transparante en door de personeelsleden gekende "spelregels" en (7) kennisoverdracht naar de interne HR-professionals.

De risico's binnen het project werden gesitueerd op twee vlakken :

(1) risico's van algemene aard

- beschikbaarheid van de nodige financiële middelen ;
- tijdige beschikbaarheid en inzetbaarheid van de interne begeleiders (HR-professionals) ;
- draagvlak aan de top ;
- koppeling en aansluiting bij het project "Beter Bestuurlijk Beleid" ;
- complexiteit van het speelveld en meer specifieke verwachtingen van de VOI's ;
- medewerking met en van de syndicale partners ;
- koppeling met de andere projecten ;

(2) risico's in het kader van het projectverloop en de deelprojecten.

Tijdens het laatste kwartaal 2002 hebben de representatieve vakorganisaties kennis kunnen nemen van de krachtlijnen van het raamstatuut en van het vernieuwd beloningsbeleid. Met deze informatie werd door de representatieve vakorganisaties een algemene raadpleging van de basis georganiseerd. De conclusies – aldus de vakbonden – van de basis en van het personeel zijn overweldigend unaniem. Het vernieuwd beloningsbeleid, geïntegreerd in het raamstatuut, zoals door de Vlaamse regering voorgesteld, werd algemeen verworpen. De representatieve vakorganisaties eisten dan ook dat het vernieuwd beloningsbeleid van de politieke agenda wordt afgevoerd.

De herstructurering Beter Bestuurlijk Beleid zal een migratie van personeel tot gevolg hebben; deze personeelsleden ressorteren nu onder drie juridisch verschillende maar gelijkaardige personeelsregelingen. Derhalve is een raamstatuut, zij het in de vorm van een koepelbesluit, hoe dan ook noodzakelijk.

Teneinde geen misverstand over deze opvattingen te laten bestaan, werden de representatieve vakorganisaties uitgenodigd op een overleg met de minister-president en met de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, waar over de algemene termen van het raamstatuut en het vernieuwd beloningsbeleid (nogmaals) van gedachten werd gewisseld. Om

het vernieuwd beloningsbeleid degelijk en gedragen uit te werken, acht de Vlaamse regering het immers essentieel dat de vakbonden – als partners van het personeelsbeleid – hieraan meewerken, zodat het concept voldoende draagvlak verwerft bij het personeel.

Volgende afspraken werden op 19 maart 2003 gemaakt :

- 1) nog deze legislatuur wordt, in nauw overleg met de vakbonden, het raamstatuut operationeel, d.w.z. dat de diverse overleg-, onderhandelings- en goedkeuringsfases doorlopen worden ;
- 2) uit het raamstatuut worden verwijzingen naar loopbaan en beloning van het vernieuwd beloningsbeleid gehaald. Voor loopbaan en beloning blijven alle momenteel geldende stelsels van kracht ;
- 3) samen met de vertegenwoordigers van het personeel wordt – als beleidsvoorbereiding voor de volgende Vlaamse regering – verder gewerkt aan een modern beloningsbeleid. De insteken gebeuren door de Kennisbeloningsbeleid, toetsing door een 'raadgevend comité' waarin de vakbonden vertegenwoordigd zijn. Deze legislatuur komt er dus geen principiële of andere beslissing van de Vlaamse regering meer over beloningsbeleid.

Wat zijn de bevindingen ?

De resultaten van de simulatieoefeningen bevestigen de vaststellingen gedaan na de eerste remuneratie-analyses, uitgevoerd bij het opmaken van de "blauwdruk".

Samengevat zijn deze als volgt.

In vergelijking met de referentiemarkt worden de lagere functies over het algemeen competitief betaald. Het probleem bij deze functies ligt voornamelijk op het vlak van de **interne billijkheid**.

- Een duidelijke interne onbillijkheid werd vastgesteld bij de contractuelen. Deze situeert zich t.o.v. de statutairen vooral op het vlak van loopbaan, pensioenregeling, risicodekking en tewerkstellingszekerheid.
- Functies van eenzelfde functiegewicht worden zeer verschillend betaald, m.a.w. personeelsleden die eenzelfde functie doen, vinden wij bijvoorbeeld terug in loonschalen van niveaus B, C en D.

- En eenzelfde loon wordt betaald voor functies met zeer uiteenlopende functiezwarte, m.a.w. medewerkers /-sters van bijvoorbeeld graad C doen functies van een (soms zeer verschillend) functiegewicht.

Wat de **externe competitiviteit** voor deze functies betreft, stellen wij het volgende vast.

- 13,60 % (216 op een totaal van 1.586) van de personeelsleden uit de simulatieoefeningen wordt onder het aangenomen minima bezoldigd wat het basissalaris betreft. Wat de totale remuneratie betreft – dit is basissalaris + aanvullende voordelen uit de secundaire arbeidsvoorwaarden – wordt die kloof een beetje verkleind voor de vastbenoemden omwille van het in rekening brengen van de tewerkstellingszekerheid en het uitgesteld salaris (pensioen).
- 19,60 % (311 op een totaal van 1.586) van de personeelsleden uit de simulatieoefeningen worden boven de aangenomen maxima van de referentiemarkt betaald. Dit zijn personeelsleden die niet meer zullen verdienen in het vernieuwd beloningsbeleid, maar die wel een garantie krijgen van loonbehoud en waarvoor, via een actief loopbaanbeleid, naar een zwaardere functie overeenkomstig hun competenties uitgekeken kan worden.
- Voor de populatie pas afgestudeerde hogeschoolden blijkt de aanvangswedde competitief te zijn, maar de progressie in de eerste vijf jaren is dermate lager vergeleken met de referentiemarkt, dat deze gunstige uitgangspositie in die periode volledig teniet gedaan wordt. Dit verklaart waarom medewerkers/-sters die reeds een eerste werkervaring achter de rug hebben, moeilijk aan te trekken zijn.
- De marktcompetitiviteit neemt af naarmate het functiegewicht toeneemt. De eerste reeks remuneratie-analyses ten tijde van de blauwdruk toonde hetzelfde beeld en wees uit dat het huidige loonbeleid vanaf het niveau afdelingshoofd en hoger beduidend onder de referentiemarkt ligt.

Vraag nr. 102
van 28 februari 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Overheidsgebouwen – Brandverzekering

De felle brand in het Koninklijk Atheneum in Antwerpen van 15 januari laatstleden was en is ook rechtstreeks aanleiding tot heel wat polemiek omtrent het niet verzekerd zijn van dit cultuur-historisch belangrijk openbaar patrimonium. Menige Vlaming zal de wenkbrauwen hebben gefronst toen de afgevaardigde van het gemeenschapsonderwijs in het televisiejournaal kwam verklaren dat dit gebouw niet verzekerd was ; meer nog, dat dit zelfs het geval is voor alle schoolgebouwen van de ARGO (in tegenstelling tot het vrij onderwijs, waar alle gebouwen verzekerd zijn). De betrokken ambtenaar voegde er zelfs aan toe dat dit ook geldt voor alle andere gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap.

Aangezien de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap als zodanig behoren tot de bevoegdheid van de minister en aangezien dit ook blijkt uit zijn beleidsprioriteiten 2002, wordt onderhavige vraag dan ook aan de minister gericht.

Uit de verklaringen van de betrokken ambtenaar in de media (VTM-Nieuws) blijkt dat de ARGO in een bepaald jaar 115 miljoen frank heeft uitgegeven aan brandschade, terwijl de globale kosten aan brandpolissen 56 miljoen frank bedragen. Begrijp wie kan ! De geschreven media (De Standaard, 16/01/03) hanteren evenwel andere cijfers ; een kosten-batenanalyse wees uit dat de jaarlijkse schade aan gebouwen van het gemeenschapsonderwijs 372.000 euro bedraagt, terwijl een brandpolis voor de 664 schoolgebouwen van het gemeenschapsonderwijs 1,4 miljoen euro zou kosten. Het gemeenschapsonderwijs besloot hieruit om dan zelf maar als risiconemer op te treden, zoals de overheid ook deed eind jaren tachtig met de toenmalige gebouwen van het rijksonderwijs.

Een gelijkaardige situatie zou zich ook voordoen m.b.t. de administratieve gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap. Dit houdt volgens mij echter verregaande risico's in. Stel dat een gebouw van pakweg 50 miljoen euro wegens brand wordt vernield en de Vlaamse Gemeenschap zichzelf verzekert, dan kan men zich afvragen wat de financiële consequenties daarvan zijn.

1. Is het inderdaad zo dat de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap als zodanig niet verzekerd zijn tegen brand ? Met andere woorden, treedt de Vlaamse Gemeenschap daarvoor zelf als verzekeraar op ?

Zo ja, welke zijn de financiële implicaties hiervan op de overeenstemmende uitgaven voor brandschade ?

Zo neen, hoe en bij wie zijn de betrokken gebouwen dan verzekerd ?

2. Heeft de Vlaamse Gemeenschap zich in het algemeen voldoende ingedekt voor de mogelijke gevolgen van branden/of waterschade, nu het onroerend patrimonium steeds maar in omvang en waarde stijgt ?
3. Over hoeveel onroerende goederen spreken we in hoofde van de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

Als antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger in verband met de verzekering van de gebouwen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, kan in de lijn van het antwoord op zijn mondelinge vraag betreffende hetzelfde onderwerp het volgende gemeld worden.

De Vlaamse overheid opteert ervoor om voor de meeste gebouwen zelf als verzekeraar op te treden, aangezien de verzekering van het hele patrimonium van ongeveer 2.500 gebouwen een enorme financiële inspanning zou betekenen.

Volgens gegevens opgezocht in het Kadaster, ons geleverd door de Administratie van het Kadaster, de Registratie en de Domeinen, bedraagt de geschatte waarde van de gebouwen in het bezit van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ongeveer 1,53 miljard euro. Deze waardering stemt overeen met de nieuwbouwwaarde van alle panden, de specifieke panden zoals musea inbegrepen. Een brandpolis voor alle gebouwen in eigendom zou elk jaar ongeveer 2,3 miljoen euro (excl. lasten en taksen) kosten.

Voor enkele grote administratieve gebouwen houdt het niet-verzekeren ervan een zeker risico in. Om de financiële risico's, m.a.w. de implicaties op de begroting, te beperken, zijn daarom een aantal administratieve gebouwen in eigendom van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wel verzekerd tegen alle risico's op materiële schade zoals brand, aardbeving, overstroming en inwerking van electriciteit. Concreet zijn het Copernicus-gebouw (Antwerpen), het gebouw in de Kliniekstraat te Brussel, het Errera-gebouw (Brussel), het Graaf de Ferraris-gebouw (Brussel) en het Hendrik Consciencegebouw (Brussel) verzekerd. Deze gebouwen vertegenwoordigen een totale nieuwbouwwaarde van 211 miljoen euro. De kostprijs van deze verzekeringen bedraagt 105.400 euro (excl. lasten en taksen).

Alle gebouwen die zijn ingehuurd, zijn eveneens verzekerd. Het gaat onder andere over het Boudewijngebouw en het Markiesgebouw. Tevens zijn er ook vele gebruikers van gebouwen in eigendom van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die zelf een verzekering hebben afgesloten, zoals dat het geval is in o.a. Alden Biesen en het Muhka.

Gezien het beperkte risico op brand en de hoge financiële lasten die het verzekeren van het totale patrimonium met zich zouden meebrengen, is de keuze om de Vlaamse overheid voor het merendeel van haar gebouwen zelf als verzekeraar te laten optreden, gerechtvaardigd. Grote financiële risico's zijn beperkt, daar de grote administratieve gebouwen wel verzekerd zijn.

Vraag nr. 103 van 28 februari 2003 van mevrouw VEERLE HEEREN

Toegankelijkheid – Gemeentehuizen

Gemeenteraadsleden met een handicap ervaren heel wat moeilijkheden om hun mandaat uit te oefenen. Ze kunnen een beroep doen op derden om zich te laten bijstaan in het uitoefenen van hun taak en krijgen hiervoor soms een extra tegemoetkoming.

Raadsleden met een fysieke handicap zouden vaak zonder hulp hun taak kunnen uitoefenen als lokalen toegankelijk zouden zijn: heel wat gemeentehuizen zijn dit niet.

Ook geïnteresseerde burgers met een handicap zijn nu in veel gemeenten niet in staat de zittingen bij te wonen. Nochtans bepaalt de wetgeving (wet van 17 juli 1975 en koninklijk besluit van 9 mei 1977) dat publieke gebouwen toegankelijk moeten zijn voor mensen met een handicap. Toenmalig minister Peeters trok in 1996 middelen uit om hieromtrent sensibiliserend te werken.

1. Heeft de minister reeds klachten ontvangen over de ongelijke kansen voor raadsleden/burgers met een handicap die een zitting willen bijwonen ?
2. Welke gemeentehuizen/raadszalen in Vlaanderen zijn niet toegankelijk voor personen met een handicap ?
3. Welke maatregelen/acties onderneemt de minister om deze locaties toegankelijk te maken voor personen met een handicap ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 130) en Van Grembergen (vraag nr. 103).

Gecoördineerd antwoord

1. De administratie Binnenlandse Aangelegenheden noch de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden ontvingen in het kader van het administratief toezicht op de lokale besturen klachten over de ongelijkheid van kansen voor raadsleden/burgers met een handicap die een zitting wilden bijwonen.
2. Dit betekent natuurlijk niet dat er geen problemen zouden zijn op het vlak van toegankelijkheid in de gemeentehuizen in Vlaanderen. De wetgeving inzake toegankelijkheid die in Vlaanderen nog van kracht is, is op dat vlak verouderd (deze dateert van 1975). Bovendien hebben wellicht niet alle lokale besturen evenveel aandacht voor dit probleem.

Om een goed zicht te krijgen op de problematiek heeft de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden de vijf gouverneurs aangeschreven met de vraag na te gaan welke gemeentehuizen/raadszalen in Vlaanderen niet toegankelijk zijn voor personen met een handicap.

Daarnaast heeft de Vlaamse minister van Gelijke Kansen in de provincies Limburg en Antwerpen reeds een screening van de toegankelijkheid van gemeentehuizen laten uitvoeren door de Provinciale Steunpunten Toegankelijkheid. Dit gebeurde in samenwerking met de technische adviesbureaus die binnen deze provincies werkzaam zijn. Deze screening leidde tot omstandige rapporten betreffende de mate van toegankelijkheid van elk gemeentehuis. Deze rapporten bevatten ook mogelijke oplossingen om deze te verbeteren. Ze werden bezorgd aan de betrokken gemeentebesturen en liggen ter inzage bij de Provinciale Steunpunten.

3. Mochten de resultaten van het onderzoek van de gouverneurs laten blijken dat het nemen van bijkomende maatregelen met betrekking tot de toegankelijkheid van gemeentehuizen noodzakelijk is, dan zal de Vlaamse regering overwegen om de nodige maatregelen te treffen.

Naast de reeds vermelde screening in de provincies Antwerpen en Limburg, heeft het Vlaams

Steunpunt Toegankelijkheid reeds initiatieven genomen om de situatie te verbeteren.

- Zo wordt enerzijds de laatste hand gelegd aan een omstandig advies ter actualisering van de bestaande wetgeving, en dit binnen het bestaande kaderdecreet op de organisatie van de ruimtelijke ordening. Dit advies zal eind maart 2003 aan de heer Van Mechelen, Vlaams minister voor Ruimtelijke Ordening, worden voorgelegd. Het komt tot stand in een proces van nauwe en actieve samenwerking met de verschillende gebruikersorganisaties en technische bureaus die in Vlaanderen rond de toegankelijkheidsproblematiek werkzaam zijn. Het is immers cruciaal om in deze complexe materie een zeer gevarieerde ervaringsdeskundigheid aan te spreken en te valoriseren en ernaar te streven dat het eindadvies wordt gedragen door het brede middenveld.
- Vanuit het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid wordt momenteel een project gesubsidieerd en begeleid dat loopt in samenwerking met de verschillende adviesbureaus in Vlaanderen en de doelstelling heeft om de verzameling van gegevens uit systematische screenings van publieke plaatsen in een centrale databank op te nemen, om van hieruit de toegankelijkheid van deze plaatsen op basis van één standaard classificatiesysteem, aan het grote publiek te kunnen vrijgeven.
- De Provinciale Steunpunten en het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid werken momenteel in samenwerking met de VVSG aan een publicatie rond het lokaal toegankelijkheidsbeleid en dit in de reeks "Pockets lokale besturen" van de VVSG (*VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*).

Deze pocket richt zich naar gemeentebesturen en geeft tips over hoe in een gemeentelijke werking aandacht te verkrijgen voor de toegankelijkheidsproblematiek, hoe een gericht beleid terzake vorm te geven, enzovoort. De publicatie wordt verwacht in het najaar.

Vraag nr. 104
van 28 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Fort van Breendonk – Bestuurstweetaligheid

Naar verluidt heeft de federale minister van Landsverdediging een wetsontwerp klaar waardoor het Fort van Breendonk volledig zou ressorteren onder het Ministerie van Landsverdediging, en dus tevens de bestuurstweetaligheid wordt ingevoerd. De raad van bestuur zou paritair worden samengesteld met vertegenwoordigers van de drie gewesten.

1. Is de minister op de hoogte van deze evolutie?
2. Gaat de minister er dan niet van uit dat dit monument, dat geen militaire waarde meer heeft, beter wordt overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap?
3. Heeft hij ooit initiatieven genomen in die richting?
4. Werd de Vlaamse regering reeds aangezocht om deel uit te maken van de raad van bestuur?

Zo ja, hoe heeft ze daar eventueel op gereageerd?

Antwoord

1. Ik ben op de hoogte van het feit dat de federale minister van Landsverdediging een wetsontwerp klaar heeft waardoor het Fort van Breendonk volledig zou ressorteren onder het Ministerie van Landsverdediging.
2. Ja, het monument zou beter worden overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap, op voorwaarde dat samen met de bevoegdheidsverdracht eveneens de daaraan verbonden financiële middelen worden overgedragen.
3. Neen.
4. Neen.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 68
van 20 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nord-Pas-de-Calais – Samenwerkingsprojecten

In de Beleidsbrief Buitenlandse Aangelegenheden wordt aangekondigd dat het in het kader van het samenwerkingsprogramma Vlaanderen-Frankrijk de bedoeling is om talrijke projecten op het gebied van onderwijs, cultuur, taal en wetenschappen te ontwikkelen.

In dat verband zou ik graag vernemen hoe dat voornemen concreet zal worden ingevuld voor Frans-Vlaanderen, officieel bekend als Nord-Pas-de-Calais.

1. In welk stadium bevinden die projecten voor 2003 zich?
2. Kan de minister een overzicht geven van de lopende en van de nieuwe initiatieven op het gebied van onderwijs van of in het Nederlands? Wordt er terzake in structurele hulp voorzien?
3. Is er enig overleg of samenwerking met de Nederlandse Taalunie in dat verband?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vanderpoorten (nr. 71), Van Grembergen (nr. 95) en Gabriels (nr. 68).

Gecoördineerd antwoord

Ter uitvoering van het akkoord inzake samenwerking op het gebied van cultuur, taal en wetenschappen tussen de Vlaamse regering en de regering van de Franse Republiek d.d. 28/09/2000, is er een eerste ambtelijke vergadering van de Vaste Gemengde Commissie gepland op 24 maart in Parijs. Tijdens deze bijeenkomst wordt een samenwerkingsprogramma Vlaanderen Frankrijk opgesteld voor een periode van drie jaar. Dit werkprogramma zal overeenkomstig het artikel 5 van het Akkoord, dat de grensoverschrijdende samenwerking met Nord-Pas-de-Calais aanmoedigt, ook een aantal acties bevatten die betrekking hebben op Noord-Frankrijk. Aangezien de Vaste Gemengde Commissie nog in voorbereiding is, bevinden deze projecten op terreinen als kunsten, architectuur, taal en onderwijs, wetenschappelijk onderzoek zich nog in de planningsfasen. Zodra het werkprogramma onderhandeld en ondertekend is, zal dit kunnen worden geconcretiseerd.

Daarnaast ontstond er in de loop van 2002 ook een nieuwe dynamiek in de rechtstreekse samenwerking tussen Vlaanderen en Nord-Pas-de-Calais, die eveneens zal leiden tot een verdere ontwikkeling van gezamenlijke projecten in velerlei domeinen, waaronder ook cultuur, onderwijs en onderzoek.

Onder impuls van Vlaanderen startte de Préfet de Région Nord-Pas-de-Calais, in samenwerking met de Conseil-Régional Nord-Pas-de-Calais in het na-jaar 2002 een breed overleg op met de buurregio's teneinde de bilaterale samenwerking te versterken en te structureren. Dit overleg wordt in 2003 voortgezet met het oog op het bepalen van een globale strategie en het opstarten van concrete grensoverschrijdende projecten, waarbij de vlaamse overheid en de lokale besturen belangrijke actoren zijn.

De uitbouw van dit samenwerkingskader is verzekerd door het feit dat Nord-Pas-de-Calais in het kader van het Franse decentralisatieproces voor een periode van enkele jaren een "experimentatierecht" verkreeg om de interregionale en de grensoverschrijdende samenwerking met België en zijn deelstaten te ontwikkelen.

Ten slotte wens ik erop te wijzen dat op 16 september 2002 in Brussel het Belgisch-Frans Akkoord inzake de grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen en lokale openbare lichamen werd ondertekend, dat in een juridische basis voorziet voor samenwerkingsinitiatieven op lokaal niveau. Aan Vlaamse zijde, evenals bij de andere verdragsluitende partijen, wordt de internationale ratificatieprocedure voor dit kaderverdrag voltrokken in 2003.

1. De projecten in het kader van het werkprogramma Vlaanderen-Frankrijk bevinden zich in de planningsfase, zoals hierboven vermeld. Voor verdere sectoriële informatie verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het antwoord van mijn collega's bevoegd voor Onderwijs en Cultuur.
2. Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het onderstaande antwoord van mijn collega bevoegd voor Onderwijs.
3. Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het onderstaande antwoord van mijn collega's bevoegd voor Onderwijs en Cultuur.

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming

Wat vraag 1 betreft, verwijs ik naar het antwoord van mijn collega bevoegd voor het Buitenlands Beleid.

Voor 2003 werd structurele hulp door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd via twee wegen: enerzijds via de subsidiëring van de Nederlandse Taalunie en anderzijds via subsidiëring van VVOB (de Vlaamse vereniging voor Ontwikkelingssamenwer-

king en Technische Bijstand). Vanaf 1 januari 2003 gaat de Vlaamse subsidiëring voor het onderwijs Nederlands in Nord-Pas-de-Calais volledig naar de Nederlandse Taalunie. Hier zijn twee redenen voor. Het onderwijs Nederlands in Noord-Frankrijk past niet binnen de kerntaken van de VVOB, die zich voortaan concentreert op de ontwikkelingssamenwerking. In het kader van het meerjarenbeleidsplan 2003-2007 van de Taalunie, hebben Vlaanderen en Nederland ervoor gekozen om de middelen voor onderwijs Nederlands in de grensgebieden te groeperen.

In de regio Noord-Frankrijk is de Inspecteur Académique du Nord verantwoordelijk voor het onderwijs en dus ook voor het onderwijs van vreemde talen. Onlangs heeft hij de intentie uitgesproken te willen werken aan een duidelijk gestructureerd meerjarenbeleidsplan voor de bevordering van het onderwijs Nederlands in Nord-Pas-de-Calais. Dit mede op basis van recent, door de Nederlandse Taalunie gefinancierd onderzoek. De Inspecteur heeft op 17 januari jongstleden een vergadering belegd met alle instanties die betrokken zijn bij het onderwijs Nederlands in Noord-Frankrijk. Hierbij waren ook vertegenwoordigers van de Nederlandse Taalunie en vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap aanwezig. Tijdens deze vergadering werd een stand van zaken gepresenteerd met aandacht voor de noden en behoeften in het veld. Voorts zullen drie werkgroepen in het leven worden geroepen die zich gaan bezighouden met :

- 1) het vastleggen van de behoeftes en de doelstellingen;
- 2) de didactische middelen en de (na)scholing van de leerkrachten;
- 3) het opstellen van een samenwerkingsovereenkomst met de Nederlandse Taalunie.

De uitvoering van het beleid gebeurt door de Cellule Langues Vivantes die deel uitmaakt van de Inspection Académique. In de Cellule zijn twee personen werkzaam voor het Nederlands, waarvan er één betaald wordt via de Nederlandse Taalunie. Zij coördineren de lopende projecten, die zich op dit ogenblik afspelen op het vlak van :

- bijscholing en assistentie van docenten ;
- uitbouwen en verzamelen van educatief materiaal ;
- promotie van het Nederlands ;
- internationale uitwisselingen.

Verder staat de Cellule in voor de begeleiding van drie leerkrachten Nederlands. Dit zijn moedertaal-sprekers die tot eind 2004 in een aantal instellingen voor basisonderwijs de leerkrachten assisteren bij het onderwijs Nederlands. Deze assistenten zijn reeds enkele jaren aangesteld door de VVOB (Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand), die zich tot eind 2002 namens de Vlaamse Gemeenschap bezighield met de bevordering van het onderwijs Nederlands in Noord-Frankrijk. Sinds 1 januari 2003 worden ze door de Vlaamse Gemeenschap betaald via de Nederlandse Taalunie. De bedoeling is dat op den duur het onderwijs kan worden gegeven door lokale, Franse leerkrachten. Voor de activiteiten van de Cellule ontvangt de Franse Inspection Académique ook sinds een aantal jaren jaarlijks een subsidie van de Nederlandse Taalunie.

De Nederlandse Taalunie zal in de toekomst vooral structurele ondersteuning bieden in de regio Nord-Pas-de-Calais op basis van het meerjarenbeleidsplan waartoe de inspecteur thans het initiatief heeft genomen. Hiervoor zal normaliter nog in 2003 een samenwerkingsovereenkomst worden gesloten.

Tevens wil de Taalunie binnen het Nederlandse taalgebied een centrum opzetten voor informatie, advies, begeleiding en nascholing voor leerkrachten die werkzaam zijn in het niet-universitaire onderwijs Nederlands in de grensgebieden Noord-Rijnland-Westfalen, Nedersaksen, Nord-Pas-de-Calais en in Wallonië en Brussel. Aldus worden de middelen voor de ondersteuning van het onderwijs Nederlands in deze grensgebieden gebundeld met het oog op een meer gecoördineerde aanpak.

Zoals uit bovenstaande blijkt, is de samenwerking met de Nederlandse Taalunie sedert 2003 versterkt. Het beleid dat Nederland en Vlaanderen ter bevordering van het Nederlands voeren in Nord-Pas-de-Calais in samenwerking met de Taalunie, wordt bepaald door de Nederlandse en Vlaamse ministers van respectievelijk Onderwijs en Cultuur, die samen het Comité van Ministers van de Taalunie vormen. Tot eind 2002 was de beleidsuitvoering door de Vlaamse Gemeenschap grotendeels gedelegeerd aan de VVOB. Zoals hierboven gemeld, is met ingang van 2003 ook deze opdracht overgeheveld naar de Taalunie. Dit belet niet dat de Vlaamse ministers van Onderwijs en Cultuur aandacht kunnen vragen voor Vlaamse belangen en aandachtspunten in de uitvoering van deze activiteiten.

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

1. Vooreerst verwijs ik naar het antwoord van mijn collega bevoegd voor het Buitenlands Beleid. Wat de interregionale samenwerking met Nord-Pas-de-Calais betreft, werd ervoor geopteerd om in 2003 enerzijds het institutioneel kader (verder) te verkennen (welke instanties hebben welke culturele bevoegdheden) en anderzijds om enkele samenwerkingsprojecten in aanloop naar 2004, wanneer Rijsel Europese cultuurhoofdstad is, te ondersteunen.

A. Verkenning van het institutioneel kader

Om mogelijke projecten vorm te geven, dienden in een eerste fase door de administratie Cultuur terreinverkennde gesprekken gevoerd te worden met de instanties die op één of andere manier belast zijn met culturele bevoegdheden:

- de DRAC (Direction Régionale des Affaires Culturelles, de regionale vertegenwoordiging van het Ministerie van Cultuur in Parijs, die ressorteert onder de Préfet) ;
- de Conseil Régional du Nord-Pas-de-Calais (voorzitter : Michel Delebarre ; vice-voorzitter, bevoegd voor cultuur: Ivan Renar) ;
- de Départements (Nord en Pas-de-Calais) ;
- de intercommunales of "Comités Urbaines" met Lille als protagonist ;
- de steden en gemeenten.

Het terreinverkennd overleg vond plaats in oktober 2002 met de Région, november 2002 met de DRAC, de staf van Lille 2004. Tevens werden prospectiebezoeken gebracht aan 11 cultuurhuizen die of reeds banden hadden met Vlaamse partners of waarvan de belangstelling voor Vlaanderen was ingestoken door de collega's van de Région en/of de DRAC. Op 27 januari 2003 vond een ontmoetings- en info-studiedag plaats met de experts van de DRAC en van de Vlaamse administratie Cultuur.

Op verzoek van de Région werd op 27 februari een ontmoeting georganiseerd tussen minister Paul Van Grembergen en Ivan Renar. Tevens op verzoek van de Région, en duidelijk te situeren in de bovengeschetste context van regionale afirmatie en legitimatie, werd een "ontwerp van samenwerking" tussen VL en de Région NPdC

voorbereid (zie bijlage). Wegens onverenigbaarheid van de respectievelijke agenda's werd deze ontmoeting in extremis afgeblazen; een nieuwe afspraak is gepland voor 27 maart 2003.

B. 2003 : concrete projecten – projectgewijze stand van zaken 2003

Drie bijzonder belangrijke factoren dienen in acht te worden genomen bij de visieontwikkeling (en cum quo bij de financiering) van het project VL-NPdc :

- geheel NPdC, een deel van Zuid-West-Vlaanderen en geheel Henegouwen zijn om evidente sociaal-economische redenen door de EU erkend om in aanmerking te komen voor projectfinanciering in het kader van het Interreg-programma. Dat had/heeft tot gevolg dat een vloed van culturele, sociaal-culturele en educatieve Interreg-dossiers werden ingeleid (zie verder). Gesteld de criteria van Interreg, dient zorgvuldig te worden onderzocht welke de budgettaire implicaties zijn voor de betrokken overheden (provincies, départements en régions en ... voor de Vlaamse Gemeenschap!);
- de Région NPdC wil het sluimerende samenwerkingsverband van de "Euroregio" (NPdC, VL, Brussel, Wallonië en Kent/GB) nieuw leven inblazen;
- zoals reeds aangegeven, is Lille in 2004 – samen met Genova/It., door de EU verkozen tot Culturele Hoofdstad van Europa. Lille 2004 zal, in tegenstelling met de vorige Europese Culturele Hoofdsteden, de hele Région NPdC inschakelen in dit project; daartoe werden samenwerkingsakkoorden afgesloten met alle grotere steden in de regio (Lens, Maubeuge, Valenciennes, Tourcoing, Calais, Duinkerken, e.a.) én reeds met twee Vlaamse (Kortrijk en Antwerpen) en twee Waalse (Mons en Charleroi) steden.

Hierna volgt een lijst van projecten die bij de administratie Cultuur werden ingediend. Deze projecten dienen nu op hun waarde en financiële haalbaarheid gescreend te worden. Essentiële selectiecriteria hierbij zijn: creatie, vorming en presentatie van jonge kunstenaars.

Lille-Kortrijk

Op 12 oktober 2002 werd een "samenwerkingsakkoord" ondertekend tussen de burgemeesters

van beide steden. Om het project te coördineren, werd in Kortrijk de ad hoc VZW "Beeldenstorm" opgericht.

Er werden verschillende "beleidslijnen" vooropgesteld: design; Maisons Folies; diverse projecten. Voor het luik "Maison Folie" (in Kortrijk gesitueerd op het BUDA-eiland – voor de renovatie waarvan de Vlaamse Gemeenschap recent een toelage van 3 miljoen euro goedkeurde) is formeel erkend binnen het Interreg-programma.

"Passe Partout"

Partners: "De Kreun"/Bissegem, "Krockrock"/Avelgem en Jongerenkunstencentrum "Texas" aan Vlaamse zijde ; "RIF", "DDO", "CALL 911" en "IMAX" aan NPdC-zijde.

Inhoud: uitbouw van een grensoverschrijdend advies-, informatie-, vormings- en promotienetwerk rond jongerencultuur, begeleiding en coaching van jonge kunstenaars, copresentatie van "Franco-Belges" concerten in beide regio's, en andere.

Dit project is formeel erkend binnen het Interreg-programma van de EU. Het is opgestart in juli 2002 en loopt (in een eerste fase) tot juni 2005.

"De Grenzenopeners – Les Perce-Frontières"

Partners :

- "VZW Vlaanderen 1.2.3."/Gravin Adelahuis Mesen, "Rencontre" Duinkerken/NPdC ;
- ASBL "Centre d'Animation de Langues" – La Louvière/Wallonië.

Inhoud :

- uitbouw van het Adelahuis tot een triregionaal "Grenzenopenend Huis" ;
- ontwikkeling van een triregionale culturele databank ;
- publicatie van een tweetalig elektronisch nieuwsbulletin.

Culturele projecten :

- "Beeldverhaal" : 10 beeldende kunstenaars ontwerpen kartons voor tapijten die worden

geweven door kantscholen, weefateliers, met als themata de historische momenten in de gezamenlijke geschiedenis ;

- muzikale ontmoetingen (presentatie van muziekgroepen van en in de 3 regio's) ;
- cultuurhistorische ontdekkingsstochten.

Educatieve projecten :

- talenclubs NL/FR ;
- tweetalige lezingen in verenigingen en scholen ("HAHAMIMI").

Dit project is ingediend bij Interreg, maar nog niet goedgekeurd. Het project werd opgestart in november 2002. De totale duur van het project bedraagt drie jaar.

Diverse projecten

- "Ancienne Belgique" en "SKIPP-label Lille" : coproductie van een "Skipp labelnight", een selectie van the best off de elektronische muziekscène uit NPdC.
- "Traject" : een audiovisueel en muzikeducatief project voor kinderen van ± 10 tot ± 13 jaar met als thema "de weg van huis naar school", die filmisch in beeld gebracht wordt. Initiatiefnemers zijn : "Kong VZW" (Martine Huvenne), "DCP" en "Canon-Cultuurcel" enerzijds, "Le Fresnoy" en "Le grand Mix" (NPdC) anderzijds.
- "Taxidriver" : een tweetalige coproductie van "Theater Antigone"/Kortrijk, "Compagnie Tirelaine"/Wazemme-NPdC en "Compagnie HVDZ"/Loos en Gohele (NPdC).
- "Terre Neuve", "Maison des Jeunes et de la Culture" in Duinkerken zoekt Vlaamse partners ("Jeugd en Stad", "De Verbeelding") voor een audiovisueel project.
- "Het Théâtre Communal d'Arras" organiseert sedert twee jaar een multidisciplinair Festival, outdoor en indoor, onder de naam "Les Sacrés Belges". Was het in de vroegere editie uitsluitend gericht op Wallonië, de organisatoren werken nu aan een opening naar Vlaanderen, kleinschalig dit jaar, grootschalig in 2004.

Volledigheidshalve valt nog te vermelden dat er reeds voor 2004 geprospecteerd wordt. Ook hiervoor werden reeds aanvraagdossiers bij de administratie Cultuur ingediend. Het betreft :

Antwerpen-Lille

Op 13 september 2002 werd een "Samenwerkingsprotocol" ondertekend door beide burgemeesters, L. Detiège en M. Aubry. In uitvoering daarvan worden volgende projecten ontwikkeld.

- Rubens : diverse tentoonstellingen rond Rubens en zijn tijd in de Antwerpse en de Rijsselse musea.
- Een uitwisselingsproject tussen de "Zomer van Antwerpen" en Lille 2004, dat een gelijkaardig cultureel animatieproject wil organiseren en daartoe een beroep doet op de knowhow van "Antwerpen Open" en onder meer een aantal "formats" wil overnemen ("Muziek in de Wijk" en Openluchtfilms). De internationale tourneeplanning wordt momenteel onderzocht door beide partners.
- In coproductie met de scène nationale "Le Channel" in Calais, wordt in 2004 een tentoonstelling gepresenteerd van de theatermachines van Francois Delarozière (de scenograaf van Royal de Luxe)

Gent – Victoria en Partners

- "Charlotte (coproductie "Victoria", "Het Publiektheater" en "La Rose des Vents"/NPdC – Villeneuve d'Asq). Vijf voorstellingen in NPdC liggen vast ; "La Rose des Vents" investeert 60.000 € als coproducent. Gepraat wordt met andere mogelijke coproductanten (Rotterdamse Schouwburg? Schaubühne am Leniner Platz/Berlijn?) ; pas daarna kan worden berekend wat de eventuele vraag zal zijn aan de Vlaamse Gemeenschap ;
- "A-tipies" (coproductie van "Victoria", "Beursschouwburg Brussel", "Lille 2004", en het "Oerol Festival" in Terschelling/Zeeland ; er wordt nog onderhandeld met het Festival van Avignon).
- "Onder de Torens" (Gent) – Lille 2004 "Les Heures Bleues". Een samenwerkingsverband van de Gentse Cultuurhuizen of organisaties "Nieuwpoorttheater", "Ceremo-

nia", HetmuziekLod", "DAStheater", "De Kopergieterij", "Les Ballets C de la B", "Victoria" en "Vooruit".

2. Wat vraag 2 betreft, verwijs ik naar het (bovenstaande) antwoord van mijn collega bevoegd voor Onderwijs en Vorming.
3. Het beleid dat Nederland en Vlaanderen ter bevordering van het Nederlands voeren in Nord-Pas-de-Calais valt onder de bevoegdheden van de Nederlandse Taalunie.

Tot eind 2002 was de beleidsvoering door de Vlaamse Gemeenschap gedelegeerd aan de VVOB. Zoals werd vermeld in het antwoord van mijn collega bevoegd voor Onderwijs en Vorming, is deze bevoegdheid met ingang van 2003 overgeheveld naar de Taalunie.

**Vraag nr. 69
van 20 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Export Vlaanderen – Overheveling BDBH-personeel

Eerlang wordt een aantal Vlaamse personeelsleden van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel (BDBH) overgeheveld naar Export Vlaanderen. Anderen zullen worden toegevoegd aan het federale Agentschap voor de Buitenlandse Handel.

Bij deze laatste zijn er naar verluidt die er de voorkeur aan hadden gegeven om eveneens naar Export Vlaanderen te worden overgeheveld.

1. Kan de minister meedelen hoeveel personeelsleden van de BDBH die hun voorkeur voor het Vlaams Gewest te kennen hadden gegeven, thans gedwongen worden om over te stappen naar de federale instelling?
2. Op basis van welke criteria is dit gebeurd?
3. Heeft de Vlaamse overheid daar enige inspraak in gehad?

Antwoord

De overdracht wordt geregeld door het koninklijk besluit van 18 december 2002 tot vaststelling van

de wijze waarop de personeelsleden van de BDBH overgaan naar het Agentschap en de gewesten.

De Vlaamse regering bracht hierover positief advies uit op 21 juni 2002.

Met toepassing van voormeld koninklijk besluit werden alle personeelsleden van de BDBH per dienstorder van 23 december 2002 in kennis gesteld van de wijze waarop de overdracht dient te gebeuren.

De regels inzake de rangschikking bepaald door het KB werden strikt toegepast.

De Vlaamse regering bracht op 14 februari 2003 een positief advies uit over twee ontwerpen van koninklijk besluit tot overdracht van personeelsleden van de BDBH naar respectievelijk het Agentschap voor Buitenlandse Handel en het Vlaams Gewest.

Op 14 maart 2003 publiceerde het Belgisch Staatsblad de desbetreffende besluiten tot overdracht van het personeel van de BDBH.

De hele procedure is volkomen correct gebeurd en is in overeenstemming met de desbetreffende wetgeving.

1. Export Vlaanderen krijgt uitstekende medewerkers bij, die samen met de reeds aanwezige personeelsleden nodig zijn om de opdracht van Export Vlaanderen (FIT) uit te voeren. Aldus worden 63 personeelsleden overgedragen, waarvan:

17 van niveau A

7 van niveau B

16 van niveau C

13 van niveau D

10 van niveau E.

2. De criteria zijn opgenomen in het hierboven vermelde koninklijk besluit.

De hele procedure is volkomen correct gebeurd en is in overeenstemming met de desbetreffende wetgeving.

3. De Vlaamse regering bracht positief advies uit over de vermelde koninklijke besluiten.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 112
van 7 februari 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Centra voor ontwikkelingsstoornissen – Onthaal en informatie

Mensen die vermoeden dat hun kind gehandicapt is, wenden zich voor een diagnose tot de centra voor ontwikkelingsstoornissen (COS).

Wanneer zij zich daar aanmelden, krijgen zij te horen dat er een wachtlijst is van één jaar, een niet geringe wachttijd voor ouders die geconfronteerd worden met een kind met een handicap.

Bij het meedelen van de diagnose aan de ouders zijn sommige centra blijkbaar bijzonder karig met informatie. Aan de ouders wordt enkel meegedeeld wat de handicap is. Er wordt geen uitleg gegeven bij de handicap (wat houdt de handicap precies in ? wat voor implicaties heeft de handicap voor het kind, voor het gezin waarin het kind leeft, voor zijn verdere ontwikkeling ?). De ouders ontvangen een brochure met informatie over de handicap en met de mededeling dat zij voor verdere vragen altijd telefonisch terecht kunnen bij het centrum.

Evenmin wordt informatie gegeven over hoe het nu verder moet. Zo wordt niet gewezen op de opvangnormen die aangewezen zijn, laat staan op de instellingen waartoe de ouders zich moeten wenden (Vlaams Fonds).

Ten slotte wordt evenmin gewezen op de voordelen waarop gehandicapten een beroep kunnen doen in andere regelgevingen (bv. verhoogde gezinsbijslag).

1. Is de minister op de hoogte van de wachttijden bij de centra voor ontwikkelingsstoornissen ?

Kan die wachttijd niet worden ingekort ? Eventueel door een beroep te doen op externe experts ?

2. Vindt de minister het normaal dat ouders enkel een diagnose meegedeeld krijgen, maar geen mondelinge toelichting met wat de handicap inhoudt, wat de opvang- en therapiemogelijkheden zijn ?

Vindt de minister het normaal dat ouders die toch een zeer zware mededeling krijgen, niet eens een eerste – al was het maar een emotionele – opvang krijgen in deze centra ?

3. Vindt de minister het aanvaardbaar dat ouders met enkel een brochure met informatie naar huis worden gestuurd ?

4. Vindt de minister het normaal dat niemand de ouders met een gehandicapt kind informeert over hoe het nu verder moet na de diagnose ?

5. Welke instantie heeft volgens de minister de opdracht de ouders te informeren nadat de diagnose van een handicap is gesteld ?

Hoe zal de minister deze informatieverspreiding organiseren, stimuleren en wie zal zij daarmee belasten ?

Antwoord

Met het oog op een volledige voorbereiding van het antwoord op deze vraag heeft het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap met de verschillende centra voor ontwikkelingsstoornissen contact opgenomen.

Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een antwoord op haar vragen:

1. Ja, ik ben hiervan op de hoogte. De laatste jaren heb ik in de Vlaamse regering steeds een capaciteitsuitbreiding voor de centra verdedigd en gekregen.

Rekening houdende met de beperkte budgettaire mogelijkheden, werd in de begroting van 2003 echter prioriteit gegeven aan opvang en begeleiding in de zorgsector en aan het persoonlijke assistentiebudget. Deze prioriteitsbepaling, die ingegeven werd door de heldere presentatie van de uitgezuiverde wachtlijstgegevens, de afbakening van het structureel tekort aan opvangplaatsen en de omschrijving van de jaarlijkse aangroei van zorgbehoeften, ontkent geenszins de gesignaleerde wachttijden bij de centra voor ontwikkelingsstoornissen.

De capaciteit (= het aantal multidisciplinaire onderzoeken dat de centra jaarlijks mogen uitvoeren) is bij wet bepaald. De subsidie is gekoppeld aan de vastgelegde capaciteit. Naar mijn mening kunnen wachttijden slechts ingekort worden, als de capaciteit van de centra kan uitgebreid worden, en dit heeft natuurlijk een budgettaire weerslag. Voor 2003 kan de uitbreidingsvraag meegenomen worden bij de besprekingen van een eventueel 'bijblad bij de begroting 2003'. In deze operatie kan binnen de begrotingsmiddelen ingespeeld worden door middel van herschikkingen die het gevolg zijn van uitvoeringsresultaten van het lopende begrotingsjaar.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gesuggereerde mogelijkheid om te werken met externe experts biedt hier weinig perspectief, omdat een capaciteitsuitbreiding de basis van de subsidiëring blijft en de multidisciplinaire aanpak niet meer gewaarborgd zou zijn.

2. Er zijn in het Vlaams Fonds geen specifieke klachten bekend die er op zouden wijzen dat ouders onvolledig en ontoereikend worden geïnformeerd over de betekenis van de gestelde diagnose en de opvang- en therapiemogelijkheden, voor hun gehandicapt kind.

De diagnosestelling én de oriëntering gebeuren vaak in één gesprek en dat zorgt ervoor dat ouders zich overspoeld voelen door enerzijds de emotie die met dit "slecht-nieuws-gesprek" gepaard gaat en anderzijds een hoop praktische en richtinggevende informatie. Hierdoor kan eventueel een deel van de gegeven informatie niet aankomen of verloren gaan. Ik vraag aan het Vlaams Fonds om over deze problematiek voor mij een verslag op te stellen en mogelijkheden tot oplossing te verkennen.

3. Neen. In de praktijk blijkt dat de ouders inderdaad heel wat geschreven informatie krijgen, maar er is steeds een persoonlijk gesprek aan gekoppeld.
4. De gestelde diagnose wordt steeds opengetrokken naar de gevolgen ervan. Zij krijgen concrete informatie in de vorm van adressen van bestaande therapeuten, scholen, revalidatiecentra enzovoort.

Als de drempel te hoog is, legt het COS zelf contact met de betrokken diensten. Zeer vaak worden verschillende alternatieve ondersteuningsvormen voorgesteld (bijvoorbeeld revalidatie versus een combinatie van verschillende

privé-therapeuten). Bijkomende kinderbijslag, PAB, inclusie komen meestal ook aan bod (PAB : *Persoonlijk assistentiebudget – red.*).

5. De centra hebben als één van hun decretale taken de oriëntering. Deze taak wordt door de centra ook effectief uitgevoerd.

De centra voor ontwikkelingsstoornissen zijn bij het Vlaams Fonds ook erkend als multidisciplinair team. De link met het Vlaams Fonds is dus verzekerd.

**Vraag nr. 117
van 14 februari 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT**

Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers

Zie :
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 44
van 14 februari 2003
van de heer André-Emiel Bogaert
Blz. 2159

Antwoord

Beleidsdomein Welzijn

1. Publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instellingen

Vlaams Fonds

Het Vlaams Fonds staat onder controle van de regering. Deze controle wordt uitgeoefend door twee regeringscommissarissen die de regering benoemt (artikel 29 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap). Traditiegetrouw vertegenwoordigt één der commissarissen de voogdijminister, de andere de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting.

De vergoeding van de regeringscommissarissen is vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 12 december 1990 tot vaststelling van het presentiegeld en de vergoedingen van de voorzitter, de ondervoorzitter en de gemeenschapscommissarissen, de leden van de bestuursorganen en van de adviescomités van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (BS 22 februari 1991).

OPZ Geel

Het decreet betreffende het bestuurlijk beleid van 12.12.1990 bepaalt dat de instelling onder controle staat van de Vlaamse regering.

Daartoe worden door de Vlaamse regering bij de instelling twee commissarissen aangesteld. Deze commissarissen wonen met raadgevende stem de vergaderingen van de raad van bestuur bij. Zij kunnen tevens de vergaderingen van het directiecomité bijwonen met raadgevende stem, en ze beschikken voor het vervullen van hun opdracht over de ruimste bevoegdheid.

De commissarissen kunnen de uitvoering opschorten van elke beslissing die zij strijdig achten met de wetten, de decreten of het algemeen belang. Om beroep aan te tekenen, beschikken zij over een termijn van vier werkdagen met ingang van de dag van de vergadering waarop de beslissing werd genomen, indien zij erop aanwezig waren, en, in het tegenovergestelde geval, met ingang van de dag waarop zij er kennis van hebben gekregen. Indien de Vlaamse regering bij wie het beroep werd aange tekend, binnen een termijn van twintig werkdagen, ingaande de dag van de aantekening van het beroep, de nietigverklaring niet heeft uitgesproken, wordt de beslissing van de raad van bestuur definitief.

De vergoedingen worden bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 13.7.1988 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 27.1.1988 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de toelagen en het presentiegeld aan commissarissen en gemachtigden van Financiën.

OPZ Rekem

Betrokkenen worden aangesteld bij besluit van de Vlaamse regering; zij ontvangen via deze diensten een presentiegeld. De kostenvergoedingen van de commissaris van Financiën worden door OPZ Rekem alleen gewaarmerkt. Hun rechten en plichten, de vigerende reglementering etc. worden centraal geregeld; OPZ Rekem werd hiervan niet formeel in kennis gesteld.

Kind en Gezin

Bij Kind en Gezin, Vlaamse openbare instelling opgericht bij decreet van 29-5-84 (BS 22.8.1984), is er een gemeenschapscommissaris en een gemachtigde van Financiën decretaal aanwezig bij de beheersorganen.

Grond hiervoor is art. 5 § 1 van vermeld oprichtingsdeceet, dat verwijst naar art. 9 van de wet van 16.3.54 inzake de controle op de parastatalen.

Rechten en plichten zijn overeenkomstig de betrokken bepalingen uit vermeldde wet van 1954.

De vergoedingen worden toegekend met toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 27.1.1988 terzake. Deze bedragen vanaf het 1ste kwartaal 2002 : 490,63 euro per kwartaal.

2. Lijst van functies

Vlaams Fonds

Op voorstel van de voogdijminister werd de heer Guido Steenkiste tot regeringscommissaris benoemd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 december 2000 (BS 7 februari 2001).

De Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting oefent toezicht uit via de heer Herman Rombauts, benoemd bij besluit van de Vlaamse regering van 22 november 2002 (BS 18 december 2002, Ed. 2).

OPZ Geel

Op 20.10.2000 besliste de Vlaamse regering om de heer Marc Ruelens aan te stellen als gemachtigde van Financiën bij het OPZ Geel. Deze aanstelling nam een aanvang op 1.11.2000.

Op 23.9.1997 besliste de Vlaamse regering om mevrouw Mireille Deziron aan te stellen als commissaris bij het OPZ Geel. Deze aanstelling nam een aanvang op 1.10.1997.

OPZ Rekem

Dr. Piet Van Berkel, 3621 Rekem-Lanaken commissaris van de regering in vervanging van dr. M. Servaes
Kwalificaties : doctor in de geneeskunde

Dhr. Albert Vanhoof, 3054 Oud-Heverlee, afgevaardigde van Financiën voor de regering
Kwalificaties : inspecteur-generaal van Financiën

Vlaams Minderhedencentrum

Artikel 15, 4° van het minderhedendecreet van 28 april 1998 voorziet in een vertegenwoordiging van de Vlaamse regering in de bestuursorganen van het Vlaams Overlegcentrum. Artikel 12 §2 van het uitvoeringsbesluit stelt dat deze vertegenwoordiger van de Vlaamse regering deelneemt aan de verga-

deringen van de bestuursorganen en verslag uitbrengt bij de minister. Voor deze vertegenwoordiging is niet in een vergoeding voorzien.

Annemie Degroote, secretaris van de Interdepartementale Commissie voor Etnisch-Culturele Minderheden (ICEM), adjunct van de directeur bij de administratie GMW, is sinds mei 2000 aangewezen in de functie van vertegenwoordiger van de Vlaamse regering in de bestuursorganen van het Vlaams Minderhedencentrum (BVR goedgekeurd door de VR op 24/03/00 – BS 04.05.00, 2000/35386, p. 14096) (*GMW : Gezin en Maatschappelijk Welzijn – red.*).

Vlaamse Zorgkas

Op basis van de VZW-wetgeving en overeenkomstig de statuten van de VZW Vlaamse Zorgkas treedt een vertegenwoordiger van de Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking op als lid van de raad van beheer.

Aan dat mandaat is geen vergoeding verbonden en het wordt momenteel opgenomen door mevrouw Inge Blauwhoff. Zij is momenteel als raadgever werkzaam op mijn kabinet.

Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting

Het Beheerscomité telt twaalf leden, onder wie drie leden voorgedragen door de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest. Deze leden worden aangesteld op grond van hun deskundigheid en ervaring op de in dit samenwerkingsakkoord bedoelde gebieden. Ze worden door de respectieve regeringen aangesteld en bij een in ministerraad overlegd koninklijk besluit benoemd voor een hernieuwbaar mandaat van zes jaar.

Het koninklijk besluit van 7 mei 1999 tot benoeming van de leden van het Beheerscomité ingesteld bij het "Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting" wijst volgende leden aan op voordracht van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest : de heer Marc Morris, de heer Jan Vranken, mevrouw Monica De Coninck. Zij ontvangen geen vergoeding voor de invulling van dat mandaat.

Centrum voor Gelijkeheid van Kansen en Racismebestrijding

Het koninklijk besluit van 20 maart 2002 houdende benoeming van de voorzitter, de ondervoorzitter

en de leden van de raad van bestuur van het Centrum voor Gelijkeheid van Kansen en voor Racismebestrijding benoemt op voorstel van de Vlaamse regering :

- tot leden van de raad van beheer: Anke Hintjens en Yamila Idrissi;
- tot plaatsvervangende leden van de boven bedoelde leden, in overeenkomstige volgorde en voor een termijn van zes jaar: Helema Guerra en Isabel Haest.

Kind en Gezin

Bij BVR van 8.5.2002 werd als de gemeenschapscommissaris ontslag verleend aan de heer Karel Gutschoven en de heer De Niel Johan uit Lokeren te zijner vervanging benoemd.

Bij BVR van 20.10.2000 werd mevrouw Lieve Cerulus benoemd tot gemachtigde van Financiën.

Beleidsdomein Gelijke Kansen

De vragen zijn niet van toepassing voor het beleidsdomein Gelijke Kansen.

Beleidsdomein Ontwikkelingssamenwerking

De enige instelling op het domein Ontwikkelingssamenwerking is de VZW Vlaamse Vereniging voor Technische Bijstand en Ontwikkelingssamenwerking. De minister wordt niet vertegenwoordigd door een derde, aangezien zij zelf het voorzitterschap van deze VZW waarneemt.

(*Antwoord Renaat Landuyt : blz. 2159 ; antwoorden Patrick Dewael : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 1901 ; Steve Stevaert : ibidem, blz. 1935 ; Marleen Vanderpoorten : ibidem, blz. 1953 ; Vera Dua : ibidem, blz. 1970 ; Dirk Van Mechelen : ibidem, blz. 2004 ; Paul Van Grembergen : ibidem, blz. 2036 ; Jaak Gabriels : ibidem, blz. 2068 ; Guy Vanhengel : ibidem, blz. 2098 – red.*)

Vraag nr. 118 van 14 februari 2003 van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard

Zie :
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

Vraag nr. 45
van 14 februari 2003
van de heer André-Emiel Bogaert
Blz. 2161

Antwoord

Beleidsdomein Welzijn

1, 2 en 3.

Vlaams Fonds

Sedert mijn aantreden als toezichtsminister over het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, werden in het raam van dit deel van mijn bevoegdheid geen overheidsopdrachten van juridische aard op mijn verzoek gegund.

Advocaten aangesteld door het Vlaams Fonds vóór mijn aantreden zijn in hoofdzaak belast met de permanente belangenbehartiging van dit Fonds voor de arbeidsgerechten. Zij worden vergoed met een abonnementsformule. Deze advocaten waren ofwel reeds aan het werk bij de rechtsvoorganger van het Vlaams Fonds, namelijk het Rijksfonds voor Sociale Reclassering van de Mindervaliden, of werden aangewezen door het Fonds op grond van hun vertrouwdheid met de regelgeving met betrekking tot de sociale integratie van personen met een handicap.

De kostprijs van hun honoraria beliep € 83.072,77 in 2002.

Indien gewenst, kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger persoonsgegevens van deze advocaten ter inzage krijgen.

OPZ Geel

Aan de hierna vermelde advocaten werden opdrachten gegund :

mr. Lieve Matheussen 2440 Geel

mr. Patrick Devers 9000 Gent

Mr. Matheussen werd op 10 juni 1993 aangesteld door de raad van bestuur voor kleinere dossiers zoals schadegevallen in het kader van de burgerlijke aansprakelijkheid. Op mr. Devers werd/wordt een beroep gedaan voor zijn deskundigheid in administratief recht voor ondermeer tuchtzaken.

Aan mr. Devers werd in 2001 een bedrag van 11.037,43 euro betaald. Aan mr. Matheussen

werd in 2002 een bedrag van 827,99 euro betaald. Aan de betrokken advocaten wordt vooraf een schatting van de kosten gevraagd.

Deze advocaten worden aangesteld op basis van hun deskundigheid in de desbetreffende materie.

Wij hebben geen advocaten die werken met de formule van een abonnement.

Kind en Gezin

Sinds het aantreden van de huidige Vlaamse regering deed Kind en Gezin een beroep op volgende advocaten en/of advocatenkantoren :

kantoor Wery en Vennoten
kantoor Peeters & Partners (Brussel)
kantoor Gonthier-Dhaenens (Antwerpen)
kantoor Stibbe (Brussel)
meester Loots (Tessenderlo)
meester Stefan De Geeter (Kortrijk)
meester Van Hoorde (Gent)
kantoor De Broe & Partners (Wevelgem)
BDO Accountants (Brussel).

Bij het toewijzen van een opdracht aan een bepaalde advocaat of advocatenkantoor wordt rekening gehouden met verschillende factoren, waaronder de specifieke aard van de zaak, de specialisatie van de advocaat, vertrouwdheid met de juridische aangelegenheden waarmee Kind en Gezin geconfronteerd wordt, vroeger reeds geleverde prestaties voor Kind en Gezin, beschikbaarheid ...

Betaalde ereloonstaten

Wery en Vennoten	634,61 euro
Peeters & Partners	90.404,42 euro
Gonthier-Dhaenens	1.758,3 euro
Stibbe	6.418,32 euro
Mr. Loots	2.799,24 euro
Mr. Stefan De Geeter	2.309,91 euro
Mr. Van Hoorde	1.392,10 euro
De Broe & Partners	419,97 euro
BDO Accountants	22.372,34 euro

Departement

Met het oog op de verdediging van de belangen van de Vlaamse Gemeenschap in hangende rechtsgedingen, werden door de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

sinds haar aantreden in de Vlaamse regering de volgende advocaten aangesteld, met hun stad waaruit ze afkomstig zijn en hun ereloonstaten tot op heden :

mr. P. Van Orshoven, Brussel, 14.432,5 euro

mr. L. Cambier, Brussel, 1.487,36 euro

mr. B. Staelens, Brugge, 84.010,08 euro

mr. R. Bützler, Brussel, 1.177,49 euro

mr. H. Sebreghts, Antwerpen, 1.332,32 euro

mr. S. Verbouwe, Antwerpen, 1.500 euro.

Deze advocaten werden aangesteld rekening houdende met hun ervaring, hun specifieke kennis, gunstige ervaringen in het verleden, hoogte van erelonen, ...

Met betrekking tot de aanstelling van advocaten in rechtsgedingen werd geen voorafgaande forfaitaire prijsbepaling toegepast, aangezien dit moeilijk uitvoerbaar is rekening houdende met de veelal dwingende termijnen en gelet op het feit dat de complexiteit van een zaak veelal slechts in de loop van een geding kan worden beoordeeld. Er werd geen formele mededinging tussen meerdere kandidaten georganiseerd, aangezien dit niet verplicht is volgend de reglementering inzake overheidsopdrachten (zie het antwoord op vraag 4).

4. Het past hier te verwijzen naar mijn antwoord op de vorige identieke schriftelijke vraag, dat nog steeds integraal van toepassing is (vraag nr. 47 van 14 december 2001 van de heer André-Emiel Bogaert – *gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1153 – red.*).
5. Er wordt niet gewerkt met een abonnementsformule m.b.t. diensten van advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden en fiscalisten.

Beleidsdomein Gelijke Kansen

1. Nihil
2. Niet van toepassing
3. Niet van toepassing
4. Niet van toepassing
5. Niet van toepassing

Beleidsdomein Ontwikkelingssamenwerking

1. Stibbe

In 2002 werd de opdracht toegekend aan een juridisch expert van de advocatenassociatie Stibbe voor het uitschrijven van een decreet inzake het beleid convenants ontwikkelingsamenwerking. Het advocatenkantoor heeft hoofdkantoren in Amsterdam en in Brussel ; bijkantoren in Londen en New York. Het kantoor in Brussel telt 145 advocaten die aan de balie van Brussel ingeschreven zijn.

De associatie werd vertegenwoordigd door de heer David d'Hooghe, gespecialiseerd in het grondwettelijk recht en het bestuursrecht, inzonderheid de wetgeving inzake overheidsopdrachten, PPS, overheidsondernemingen, ambtenarenrecht, lokale besturen en wetgevings-techniek.

Mazars & Guerard

In 2002 heeft Mazars & Guerard, bedrijfsrevisoren, een financiële doorlichting uitgevoerd van het project "Regenwoud.com".

Het kantoor heeft zijn maatschappelijke zetel te Brussel en wordt vertegenwoordigd door de heer Dirk Stragier, bedrijfsrevisor en vennoot, gespecialiseerd in controleopdrachten in de sector gecontroleerd door de Commissie voor het Bank- en Financieuzen en allerhande revisoraats- en management-consultingopdrachten in o.a. leasing- en financieringsmaatschappijen, overheidsdiensten, enz. ...

2. Stibbe

Op Stibbe werd een beroep gedaan voor het uitschrijven van een decreet inzake het beleid convenants ontwikkelingsamenwerking. Stibbe heeft een aanzienlijke expertise op het vlak van convenants.

Relevant voor deze opdracht is het feit dat Stibbe meegewerkt heeft aan het provincie- en gemeentedecreet. Voor deze opdracht werd er een contract afgesloten van maximaal 35.000 euro.

Mazars & Guerard

Voor de financiële doorlichting van het project "Regenwoud.com", dat werd uitgevoerd door de VZW Landscape Foundation Belgium, werd een beroep gedaan op Mazars & Guerard.

De opdracht werd aan hen toegewezen omdat zij een goed gestoffeerd dossier hebben ingediend en zij reeds een vooronderzoek gedaan hadden naar de VZW Landscape Foundation Belgium. Voor de uitvoering van deze opdracht werd er een contract afgesloten van maximaal 7.865 euro.

3. Ja.

4. De opdrachten betreffende diensten van juridische aard vallen onder de toepassing van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten.

De eigen administratie beschikt niet over de nodige capaciteiten om een dergelijke opdracht uit te voeren. Voor het uitvoeren van bepaalde opdrachten waren specifieke technische capaciteiten nodig. Ook de snelheid waarbij het product dient afgeleverd te worden, is meestal niet haalbaar voor de administratie.

5. Geen.

(Antwoord Renaat Landuyt : blz. 2161 ; antwoord Patrick Dewael : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 1902 ; Steve Stevaert : ibidem, blz. 1935 ; Marleen Vanderpoorten : ibidem, blz. 1953 ; Vera Dua : ibidem, blz. 1970 ; Dirk Van Mechelen : ibidem, blz. 2010 ; Paul Van Grembergen : ibidem, blz. 2047 ; antwoord Jaak Gabriels : blz. 2229 ; Guy Vanhengel : ibidem, blz. 2099 – red.)

**Vraag nr. 119
van 14 februari 2003
van de heer JOS DE MEYER**

Buitenschoolse kinderopvang – Bijkomende plaatsen

Op de viering van de tienjarige werking, in september 2002, van de Wase Commissie voor Buitenschoolse Opvang, waarin Sint-Niklaas, Lokeren, Temse en Krubeke vertegenwoordigd zijn, werden een aantal elementen naar voren geschoven waaruit blijkt dat de initiatieven buitenschoolse opvang inspelen op een reële maatschappelijke nood. Anderzijds is ook het creëren van tewerkstellingskanalen in deze initiatieven geslaagd. Zo zijn er in het Waasland meer dan 100 werknemers in de buitenschoolse opvang.

Dit jaar zijn er onvoldoende bijkomende subsidies voor uitbreiding van bestaande locaties voor bui-

tenschoolse kinderopvang of om nieuwe initiatieven te starten. Nochtans zijn die nodig. In Vlaanderen is nood aan 4.500 nieuwe opvangplaatsen. Omdat de financiële middelen ontbreken, zal men de uitbreidingsplannen slechts gedeeltelijk kunnen uitvoeren. Niet alle VZW's of lokale besturen kunnen de kosten van zo'n initiatief zelf dragen.

Als er geen nieuwe initiatieven gestart kunnen worden of bestaande uitgebreid, moeten weldra kinderen worden geweigerd.

1. Kunnen er principieel nieuwe erkenningen voor 2003 voor initiatieven buitenschoolse opvang toegekend worden ?

Hoeveel nieuwe aanvragen kunnen er goedgekeurd worden ?

Moeten er aanvragen om budgettaire redenen worden geweigerd ? Is hiervan een raming ?

2. Kan de minister een overzicht geven per gemeente in het arrondissement Sint-Niklaas-Dendermonde van :

- de aanwezige opvangmogelijkheden;
- de huidige tewerkstelling in deze projecten;
- de nieuw ingediende aanvragen ?

Wanneer krijgen de aanvragers hierover duidelijkheid ?

3. Op welke wijze kunnen VZW's of lokale besturen op korte termijn inspelen op nieuwe behoeften voor buitenschoolse opvang ?

4. Welke perspectieven voor groei en voor nieuwe initiatieven buitenschoolse opvang zijn er ?

Welke tewerkstelling kunnen deze nieuwe projecten en uitbreidingen van bestaande buitenschoolse opvang genereren ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 119) en Landuyt (nr. 46).

Gecoördineerd antwoord

Het is juist dat kinderopvang, ook de buitenschoolse, beantwoordt aan een reële maatschappelijke nood. De invulling van de behoefte aan opvang gebeurt op meerdere manieren. De functie buitenschoolse opvang wordt immers door heel wat actoren opgenomen: kinderopvanginitiatieven, scholen,

jeugdwerk, sport- en culturele activiteiten. Het lokale overleg kinderopvang neemt terzake een belangrijke sturende en coördinerende rol op. De initiatieven voor buitenschoolse opvang zijn binnen dit meersporenbeleid een spoor naast andere sporen.

In wat volgt gaat, per gestelde vraag, het gecoördineerde antwoord van de beide ministers aan wie de vragen werden gesteld, met name minister Mieke Vogels en minister Renaat Landuyt.

1. Nieuwe erkenningen voor initiatieven voor buitenschoolse opvang voor 2003

Voor 2003 konden in de begroting geen middelen worden vrijgemaakt voor nieuwe plaatsen in initiatieven voor buitenschoolse opvang (IBO's). Er kunnen geen nieuwe vragen ingewilligd worden. Voor een aantal opstartende initiatieven waren nog middelen gereserveerd op het budget 2002.

Als evenwel het werkgelegenheidsakkoord door de Vlaamse regering wordt goedgekeurd, wat op korte termijn tot de mogelijkheden behoort, zijn opnieuw positieve beslissingen mogelijk en kunnen Weerwerkgesco's worden toegekend voor nieuwe initiatieven en voor uitbreidingen van bestaande initiatieven.

Sinds het ontstaan van de budgettaire problemen en de daaruit volgende blokkering van de ingediende dossiers midden februari 2002 werden tot op heden 95 VE Weerwerkgesco's aangevraagd.

2. Overzicht arrondissement Sint-Niklaas – Dendermonde

De **bijlagen** bevatten het concrete overzicht van de situatie in het arrondissement Sint-Niklaas – Dendermonde.

Binnen de vooropgestelde termijnen worden de aanvragen behandeld en wordt een antwoord gegeven aan de aanvragers. Overigens werden alle lokale besturen en bestaande organiserende besturen geïnformeerd over het feit dat er voor 2003 geen nieuwe middelen beschikbaar zijn.

Uiteraard worden de initiatieven geïnformeerd over de nieuwe mogelijkheden als het Vlaams werkgelegenheidsakkoord is goedgekeurd. Dit zou immers het deblokken van een aantal dossiers inhouden.

3. Inspelen op nieuwe behoeften voor buitenschoolse opvang

Het lokale overleg en de meersporenaanpak zijn de instrumenten die VZW's of lokale besturen kunnen hanteren voor het optimaliseren van het buitenschools opvangaanbod.

Rekening houdende met de budgettaire mogelijkheden en in overleg met de minister van Welzijn, blijft de minister van Werkgelegenheid bereid om mee te zoeken naar eventuele andere tewerkstellingsmaatregelen voor de verdere uitbouw van de buitenschoolse opvang. Hiervoor zal een protocol worden afgesloten.

4. Perspectieven voor groei en voor nieuwe initiatieven voor buitenschoolse opvang

Het is moeilijk vooruit te lopen op budgetten die nog vastgelegd moeten worden. Er wordt uiteraard voor geijverd om uitbreidingen in de buitenschoolse opvang verder mogelijk te maken. In deze context kan opnieuw verwezen worden naar het Vlaams werkgelegenheidsakkoord, waarin de sociale partners bijkomende IBO-plaatsen voorstellen. Per 1.000 plaatsen gerealiseerd in de initiatieven voor buitenschoolse opvang, kan gemiddeld in een 90-tal VTE aan tewerkstelling worden voorzien.

In afwachting van de uiteindelijke regularisering van de Weerwerkgesco's, werd vanuit Werkgelegenheid in 2002 het initiatief genomen tot harmonisering van het statuut van de Weerwerkgesco's bij lokale besturen. Bedoeling hiervan is de gelijkschakeling van de huidige D en E-niveaus van de weerwerkgesco's met een C-niveau, in het kader van de valorisatie van elders verworven competenties.

Van alle toegekende Weerwerkgesco's zijn ongeveer 80% aan het werk bij lokale besturen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 120 van 14 februari 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Ambtenarenproject Zuid-Afrika – Timing

Blijkbaar heeft de Vlaamse regering beslist om het subsidiebesluit betreffende de Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand als tegemoetkoming in de kosten voor het ambtenarenproject in Vrijstaat (Zuid-Afrika), te wijzigen.

Naar eigen zeggen kon de daarin voorgestelde timing om verschillende redenen niet gehaald worden.

Kan de minister meer bijzonderheden verstrekken omtrent die redenen ?

Antwoord

Het oorspronkelijke subsidiebesluit werd gewijzigd in die zin dat de einddatum voor de uitvoering van het project werd doorgeschoven; inhoudelijk, noch budgettair werden er wijzigingen doorgevoerd.

De redenen waarom de vooropgestelde timing niet kon gehaald worden zijn de volgende :

1. wegens gezondheidsproblemen van de project-uitvoerder kende het project reeds een verlate start
2. een misverstand tussen de projectaanvrager en de project-uitvoerder m.b.t. de verantwoording van de eerste schijf lag aan de basis van de verdere vertraging; de administratie werd laattijdig van dit misverstand op de hoogte gesteld. Hierdoor konden de kredieten nodig voor de uitvoering van de verder geplande activiteiten niet tijdig ter beschikking gesteld worden.

**Vraag nr. 121
van 14 februari 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Studieopdrachten – Overzicht

Door de leden van de Vlaamse regering wordt geregeld een beroep gedaan op de diensten van externe bureaus, en dit voor diverse opdrachten, zoals de behandeling van de bezwaarschriften inzake leegstandsheffing, de hervorming van de administratie, het beheer van de regionale luchthavens, het advies van het decreet inzake het Deurganckdok, de hervorming van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij,

1. Kan de minister een overzicht geven van de advies- en studie bureaus die sedert 1999 opdrachten uitgevoerd hebben binnen het beleidsdomein waarvoor hij/zij verantwoordelijk is, met telkens een omschrijving van de opdracht en de kostprijs ?
2. Welke criteria en beslissingsbasis worden gehanteerd bij de beslissende keuze om voor be-

paalde opdrachten geen beroep te doen op de eigen administratie, maar wel op externe bureaus ?

3. Gelden deze criteria binnen alle beleidsdomeinen, of verschilt dit naargelang het departement en zo ja, waarom ?
4. Volgens welke procedures krijgen deze externe bureaus bepaalde opdrachten toegewezen ?
- Is dit een uniforme procedure voor alle departementen ? Zo neen, waarom niet ?
5. Wat is de globale kostprijs voor het inschakelen van externe bureaus, en dit opgesplitst per jaar sedert 1999 ?

Hoeveel manuren vertegenwoordigen deze studies ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael nr. 20, Stevaert nr. 215, Vogels nr. 121, Vanderpoorten nr. 66, Landuyt nr. 47, Dua nr. 113, Van Mechelen nr. 83, Van Grembergen nr. 88, Gabriels nr. 64, Vanhengel nr. 25).

Antwoord

Beleidsdomein Welzijn

1. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de studieopdrachten die vanaf 1999 zijn uitgevoerd in het beleidsdomein welzijn en volksgezondheid.
2. Studieopdrachten worden uitgeschreven indien voor de analyse en de oplossing van een specifiek probleem een bepaalde kennis of ervaring noodzakelijk is, die niet aanwezig is binnen de administratie.

De motivatie om beroep te doen op externe bureaus kan gesitueerd worden op drie vlakken.

- Deskundigheid : de Vlaamse overheid doet een beroep op de meest uitgesproken expertise in een bepaald vakgebied. Dit is tevens het voornaamste selectiecriteria bij de beoordeling van de verschillende offertes.
- Objectiviteit : de Vlaamse overheid wil een bepaalde probleemstelling zo objectief mogelijk laten bestuderen door externe experts, of wil bij bepaalde (vernieuwende) pro-

jecten zo objectief mogelijk begeleid worden.

- Personeel: de verschillende administraties zouden met het huidige personeelsbestand dergelijke opdrachten niet kunnen uitvoeren.

3. Ik beschik over geen vergelijkende gegevens m.b.t. de criteria zoals die worden gehanteerd binnen de verschillende departementen.

4. Procedures van aanbesteding

Alle studieopdrachten worden toegewezen volgens de wettelijke procedures bepaald in de wet op de overheidsopdrachten.

5. De kostprijs voor het inschakelen van externe bureaus en onderzoeksinstellingen is verwerkt in het overzicht als **bijlage**.

Beleidsdomein Gelijken Kansen

1. 1999

- Focus Consulting, Begeleiding van het opstellen van een gelijkekansenbeleidsplan, 363.000 frank
- GITP, Selectie en screening van Pluspuntkandidaten, 417.450 frank

2001

- Comatech, EfQM-sessies voor de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen en haar nominatimorganisaties, 286.777 frank

2003

- Ok Consulting : Bemiddeling in de opmaak van het advies rond "Wetgeving op toegankelijkheid van publieke gebouwen", 3.872 euro

2. Bepaalde opdrachten worden uitbesteed indien ze ofwel door hun omvang, ofwel door hun gespecialiseerd karakter niet door het eigen personeel kunnen uitgevoerd worden.

4. Bij de uitbesteding van dergelijke opdrachten wordt steeds de wet op de overheidsopdrachten gerespecteerd. De gehanteerde procedure is dan afhankelijk van de grootte van het voorziene bedrag.

1999 : 390.225 frank

2001 : 286.777 frank

2003 : 3.872 euro

Beleidsdomein Ontwikkelingssamenwerking

1. KPMG Consultants

In 2001 heeft KPMG Consultants de werking van de VZW Vlaamse Vereniging voor Technische Bijstand en Ontwikkelingssamenwerking doorgelicht voor een bedrag van 74.687,84 euro.

Martina Van der Eecken

In 2001 heeft de toenmalig Vlaamse minister bevoegd voor Ontwikkelingssamenwerking, Bert Anciaux, een contract afgesloten met mevrouw Martina Van der Eecken ten bedrage van 37.299,99 euro voor de uitvoering van de opdrachten :

- opstellen van een nota waarbij de huidige werking van de waarborgverlening aan erkende ontwikkelingsfondsen en aan de ingediende ontwikkelingsprojecten wordt geëvalueerd. Het uitwerken van een voorstel dat een visie geeft over een mogelijke werking van de waarborgverlening om dit tot een efficiënt, klantvriendelijk instrument om te vormen ;
- voorzitten van de vergaderingen van de adviescommissie inzake de erkenning en de waarborgverlening aan ontwikkelingsprojecten voorzover nodig ;
- uitvoeren van een nota op basis van literatuur- en marktonderzoek m.b.t. multiculturele communicatie in Vlaanderen ; uitwerken van een beleidsvoorbereidende tekst die het kader voor de sensibilisatieacties en de educatieve projecten ondersteund door de Vlaams overheid bevat.

Karla Van Eynde

In 2001 heeft Karla Van Eynde een interne tussentijdse evaluatie uitgevoerd van het project "Centro Neotropico de Sarapiquis" gelegen in La Virgen de Sarapiquis in Costa Rica.

Dit project wordt uitgevoerd door de VZW Landscape Foundation Belgium. De overeenkomst werd afgesloten voor een bedrag van 6.262,31 euro.

IDEA Consult

In 2002 heeft de toenmalig Vlaamse minister bevoegd voor Ontwikkelingssamenwerking, Bert Anciaux, een contract afgesloten met IDEA Consult ten bedrage van 30.703,75 euro voor de uitvoering van de volgende opdrachten :

- opvolging van de afspraken gemaakt door de kabinetswerkgroep die op initiatief van de Vlaamse minister bevoegd voor Ontwikkelingssamenwerking het proces van de defederalisering van het domein Ontwikkelingssamenwerking voorbereidt ;
- voorbereiden en uitwerken van de standpunten voor de Vlaamse werkgroep die deelneemt aan het proces van de defederalisering van het domein Ontwikkelingssamenwerking en ondersteuning van de Vlaamse minister bevoegd voor Ontwikkelingssamenwerking die deze werkgroep voorziet ;
- voorbereiden en uitwerken van de standpunten die zullen worden voorgedragen op de federale werkgroep die het proces van de defederalisering van het domein Ontwikkelingssamenwerking implementeert en ondersteuning van de Vlaamse minister bevoegd voor Ontwikkelingssamenwerking ;
- opstellen van financiële en budgettaire draaiboeken en simulaties in het kader van de defederalisering van het domein Ontwikkelingssamenwerking.

Mazars & Guerard

In 2002 heeft Mazars & Guerard, bedrijfsrevisoren, een financiële doorlichting uitgevoerd van het project "Regenwoud.com". Dit project werd uitgevoerd door de VZW Landscape Foundation Belgium. De overeenkomst werd afgesloten voor een bedrag van 7.865 euro.

Alterfin

In 2002 heeft Alterfin een studieopdracht uitgevoerd i.v.m. mogelijke partners in Marokko in het kader van microkredietenassessment van de bestaande microkredietenorganisaties voor een bedrag van 51.486 euro.

Incofin

In 2002 werd de opdracht toegekend aan een juridisch expert en/of financieel expert van Incofin voor het uitschrijven van een ontwerpde-

creet waarbij het beleid van de waarborgverlening aan kleinschalige kredietverleningsorganisaties in het zuiden uitgetekend wordt, voor een bedrag van 19.936,70 euro.

Stibbe

In 2002 werd de opdracht toegekend aan een juridisch expert van Stibbe voor het uitschrijven van een decreet inzake het beleid convenants ontwikkelingssamenwerking, voor een bedrag van 35.000 euro.

South Research VZW

In 2002 werd de opdracht toegekend aan de VZW South Research voor een externe evaluatie van het beleid convenants ontwikkelingssamenwerking, voor een bedrag van 31.157 euro.

ACE Europe

In 2002 werd de opdracht toegekend aan ACE Europe voor het uitschrijven van een globale visietekst en een decreet over het beleid ontwikkelingseducatie in Vlaanderen, voor een bedrag van 28.767,75 euro.

2. De eigen administratie beschikt niet over de nodige capaciteiten om een doorlichting uit te voeren. Voor het uitvoeren van een aantal doorlichtingen waren specifieke technische capaciteiten nodig ; dit was o.a. het geval bij de doorlichting en die uitgevoerd werden door : KPMG Consultants, Karla Van Eynde, Mazars & Guerard, Alterfin en South Research.

Ook de snelheid waarbij het product dient afgeleverd te worden, is meestal niet haalbaar voor de administratie. Dit geldt o.a. voor de doorlichtingen die werden uitgevoerd door : Karla Van Eynde, Alterfin en South Research.

4. Dit gebeurt d.m.v. een beperkte offerte (met prijsvergelijking) met onderhandse toewijzing.
5. KPMG Consultants

Voor de doorlichting van de VZW Vlaamse Vereniging voor Technische Bijstand en Ontwikkelingssamenwerking is het aantal manuren onbekend.

Martina Van der Eecken

Voor de opdracht uitgevoerd door Martina Van der Eecken is het aantal manuren onbekend.

Karla Van Eynde

Voor de doorlichting uitgevoerd door Karla Van Eynde waren er 11 mandagen nodig.

IDEA Consult

Voor de doorlichting uitgevoerd door IDEA Consult waren er 29 mandagen nodig.

Mazars & Guerard

Voor de doorlichting uitgevoerd door Mazars & Guerard is het aantal manuren onbekend.

Alterfin

Voor de doorlichting uitgevoerd door Alterfin is het aantal manuren onbekend.

Incofin

Aangezien de overeenkomst loopt tot 01/03/03, is het aantal manuren nog niet bekend.

Stibbe

Aangezien de overeenkomst loopt tot 02/06/03, is het aantal manuren nog niet bekend.

South Research VZW

Voor de evaluatie uitgevoerd door de VZW, is het aantal manuren onbekend.

Stibbe

Aangezien de overeenkomst loopt tot 30/06/03, is het aantal manuren nog niet bekend.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

(Antwoord Renaat Landuyt : blz. 2226 ; antwoord Patrick Dewael : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 1906 ; Steve Stevaert : ibidem, blz. 1939 ; Marleen Vanderpoorten : ibidem, blz. 1958 ; Vera Dua : ibidem, blz. 1984 ; Dirk Van Mechelen : ibidem, blz. 2016 ; Paul Van Grembergen : ibidem, blz. 2056 ; Jaak Gabriels : ibidem, blz. 2075 ; Guy Vanhengel : ibidem, blz. 2102 – red.)

Vraag nr. 122

van 14 februari 2003

van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Ziekenhuizen – Buitenlandse patiënten

Nederland wordt geconfronteerd met enorme wachtlijsten op het vlak van gezondheidszorg. Reeds enige tijd sluiten Nederlandse zorgverzekeraars overeenkomsten af met het Ziekenhuis Oost-Limburg (ZOL) om massaal Nederlandse patiënten op te nemen en te opereren.

Uit meerdere vragen die mijn federale collega's stelden aan de minister van Sociale Zaken blijkt dat de uitgaven van het Riziv, inclusief het deel verpleegdagprijs dat vanuit Volksgezondheid wordt gesubsidieerd, wordt teruggevorderd van de andere staat, in casu de Nederlandse zorgverzekeraar.

Voor de terugbetaling van de medische prestaties is uiteraard de federale overheid bevoegd. Vlaanderen investeert echter ook in ziekenhuizen via het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden. Uiteraard is het zo dat in het ZOL Nederlanders massaal profiteren van de investeringen gedaan door Vlaanderen, en dat dit vanuit het ZOL niet wordt ontmoedigd.

1. Worden investeringskosten op enigerlei wijze gerecupereerd bij de buitenlandse patiënten ?
2. Vindt de minister het normaal dat belastinggeld dat vanuit Vlaanderen wordt geïnvesteerd in de eigen gezondheidszorg, zonder enige schuldvoordering ten goede komt van de Nederlandse bevolking en dat eigenlijk via Vlaamse investeringen het wachtlijstenprobleem van Nederland wordt opgelost ?

Antwoord

1. De VIPA-investeringskosten worden actueel niet gerecupereerd bij buitenlandse patiënten.

Over het al dan niet recupereren van subsidiegeld bij buitenlandse patiënten dient op een genuanceerde wijze nagedacht te worden. Vlaanderen beschikt namelijk over een erkende ziekenhuiscapaciteit, die in staat moet zijn de fluctuaties in de Vlaamse vraagzijde gedurende het ganse jaar op te vangen. De ziekenhuizen moeten binnen deze capaciteit in staat zijn een

normbezetting te halen op zijn verschillende diensten (C & D dienst : 80%, M & E dienst : 70%, N dienst : 75%).

Gedurende het werkjaar kan een ziekenhuis, gedurende de mindere periodes van bezetting, het verschil in capaciteit en normbezetting compenseren door "geplande opnamen". De aard van het buitenlands gebruik van de Vlaamse capaciteit, situeert zich binnen de strategie van de geplande opname en stoort in principe niet de toegankelijkheid voor de Vlaamse burger. Het is ook zo dat het buitenlands gebruik geen aanslag is op de capaciteit van de "niet-geplande opnamen".

Daarenboven merken we op dat het buitenlands gebruik van de Vlaamse ziekenhuiscapaciteit meestal beperkt is tot opnamen voor chirurgische ingrepen. Hierbij is het verblijf van de buitenlandse patiënt meestal beperkt tot enkele (3 à 4) dagen. Voor zijn verdere revalidatie keert hij terug naar zijn land.

Het gebruik van de totale beschikbare capaciteit ten opzichte van dit buitenlands gebruik is dus zeer beperkt, het neemt de laatste jaren wel stelselmatig toe.

2. Zoals reeds vermeld, worden VIPA-subsidies toegekend op basis van een ziekenhuiscapaciteit die in staat moet zijn fluctuaties in de Vlaamse vraagzijde gedurende het ganse jaar op te vangen.

Dat gedurende mindere periodes van bezetting buitenlanders ook gebruikmaken van het Vlaamse gezondheidsaanbod is op zichzelf niet erg, indien hierdoor de toegankelijkheid voor de Vlaamse burger niet in het gedrang komt.

Binnen een Europese context van vrij verkeer van personen, diensten en goederen is het buitenlands gebruik van onze gezondheidszorg niet te vermijden. Het wijst vooral op de hoogstaande kwalitatieve zorg die aangeboden wordt in onze Vlaamse ziekenhuizen en waarvan buitenlanders beperkt gebruik wensen te maken.

Dat de toegankelijkheid tot het ziekenhuis van de Vlaamse patiënt in het gedrang zou komen, is echter onwaarschijnlijk. Tenslotte gaat het meestal om buitenlandse patiënten die voor een heelkundige ingreep naar Vlaanderen komen. Door toepassing van nieuwe technieken en andere behandelingswijzen in de heelkunde, waarbij ook de mogelijkheden via daghospitalisatie

enorm zijn toegenomen, staan deze chirurgische diensten in onze ziekenhuizen minder onder druk en is er mogelijkwijze hier en daar wat ruimte ontstaan om buitenlandse patiënten te behandelen.

Sinds juli 2002 werd daarenboven een nieuw financieringssysteem ingevoerd door de federale overheid. Hierbij wordt met verantwoorde bedden binnen een toegestane budgetenveloppe gewerkt. Mocht de opname van buitenlanders ervoor zorgen dat deze budgetenveloppe overschreden wordt, dan wordt slechts een deel van het budget herzien. Het betrokken ziekenhuis heeft er dus geen belang bij om patiënten (buitenlanders) boven referentie-aantal op te nemen.

Indien het ziekenhuis, zelfs met de opname van buitenlanders, toch zijn toegestane referentie-aantal niet haalt, dan zou men eigenlijk moeten concluderen dat het ziekenhuis over een teveel aan bedden beschikt. Investerings via VIPA met behoud van een zelfde aantal bedden zou in deze laatste gevallen niet meer mogelijk mogen zijn.

Ten slotte kan de vraag gesteld worden of voor deze vroeger uitgevoerde investeringen, waarvan in beperkte mate gebruikgemaakt wordt door buitenlandse patiënten, er in een terugbetaling moet worden voorzien. Theoretisch zou dit kunnen via de overeenkomsten die afgesloten worden tussen het ziekenhuis als zorgleverancier en de zorgkantoren van de buitenlandse patiënten als zorginkopers. De regelgeving verbiedt niet dat bij deze overeenkomst binnen de bepaling van de "productprijs", een deel betrekking heeft op de afschrijvingskosten voor de investering en waarvan een deel doorgestort kan worden naar het VIPA. In Nederland ontvangen, bij wijze van voorbeeld, de zorgkantoren van de overheid all-in-prijzen voor "medische behandelcombinaties" waarin ook de middelen voor infrastructuur zijn begrepen.

Ik heb aan het VIPA alvast de opdracht gegeven deze opportuniteit in al zijn dimensies te onderzoeken en mij terzake te adviseren tegen uiterlijk 1 juni aanstaande.

Vraag nr. 124
van 14 februari 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Rusthuisanimatoren – Commerciële rusthuizen

Het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor een erkenning in aanmerking te komen, bepaalt in zijn bijlage B, 4.1.4 dat rusthuizen met meer dan 25 en minder dan 50 bewoners een halftijdse betrekking animatie moeten hebben. Voor rusthuizen met meer dan 50 bewoners en verder per groep van 50 bewoners dient in een bijkomende halftijdse betrekking voorzien te worden. Deze norm geldt voor alle erkende rusthuizen.

Naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen stelde de minister dat de ex-DAC'ers in de ouderenzorg, in de reguliere personeelsformatie van het rusthuis zullen worden ingeschreven, en dit via de functie van animator. Als motivering geeft de minister: "Er wordt voor geopteerd om dit te doen via de functie van animator omdat de animatoren een bijkomende erkenningsvoorwaarde zijn die de Vlaamse regering oplegt en financiert".

Evenwel vergat de minister te zeggen dat die financiering van de animator blijkbaar enkel geldt voor de erkende rusthuizen die de vorm aannemen van een VZW of die openbaar zijn. Uit een omzendbrief blijkt dat voor commerciële rusthuizen – waarvoor de animatiefunctie evenzeer verplicht is – deze financiering niet zal gelden.

1. Is het correct dat voor commerciële rusthuizen niet in een financiering is voorzien voor de functie van animator ?
2. Wat is de motivatie van de minister, gelet op het feit dat commerciële rusthuizen evenzeer zijn onderworpen aan het besluit van 17 juli 1985 en de in bijlage B opgenomen verplichtingen inzake de animator ?
3. Wentelt de minister de kosten voor die animator, die toch betaald moet worden, aldus niet af op de patiënt ? Het rusthuis zal die animator moeten betalen en ter financiering de dagprijzen moeten optrekken en dus de kosten doorrekenen aan de bejaarde.

Wat is de motivering om de bejaarde in een commercieel rusthuis deze animator zelf te laten betalen en de bejaarde in een VZW- of openbaar rusthuis niet ?

Antwoord

1. Het dossier met betrekking tot de sectorale verankering van de ex-DAC'ers in de ouderenzorg

door het invoeren van een reguliere subsidiëring van de animatiewerking in de rusthuizen wordt momenteel afgewerkt teneinde dit dossier in de loop van de maand maart te kunnen agenderen ter behandeling door de Vlaamse regering. De regelgeving zal ingaan op 1 juli 2003.

In het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende de subsidiëring van de animatiewerking in de erkende rusthuizen wordt in artikel 2 bepaald dat binnen de perken van de begrotingskredieten subsidies voor de animatiewerking toegekend kunnen worden aan de erkende rusthuizen die beheerd worden door een lokaal of provinciaal bestuur, door een vereniging zonder winstoogmerk, of door een instelling van openbaar nut in de zin van de wet van 27 juni 1921.

Het klopt dus inderdaad dat in de ontwerpregelgeving bepaald is dat de erkende rusthuizen uitgebaat door een natuurlijke persoon of door een rechtspersoon verschillend van diegene die vermeld staan in de ontwerpregelgeving, niet in aanmerking zullen kunnen komen voor deze financiering.

2. Gelet op de specifieke bepalingen van artikel 6 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, en zoals gewijzigd bij het decreet van 23 februari 1994, kan de regering andere vormen van huisvesting, verzorging en dienstverlening aan bejaarden, georganiseerd door een krachtens dit decreet erkende inrichting, subsidiëren voorzover deze vormen geen investeringen betreffen, overeenkomstig de bepalingen van het decreet inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden en volgens de modaliteiten bepaald in artikel 5, § 1 en § 2, 1°, 2°, 4° en 5°.

Artikel 5, § 1, stelt dat enkel een lokaal of provinciaal bestuur, een vereniging zonder winstoogmerk of een instelling van openbaar nut in de zin van de wet van 27 juni 1921, voor subsidiëring in aanmerking komt.

Gelet op deze bepalingen in het ouderendecreet komen momenteel enkel deze rechtspersonen in aanmerking voor de bedoelde werkingssubsidiëring.

3. Het is zo dat een erkend rusthuis reeds sinds 1985 dient te beschikken over het wettelijk vereiste personeel inzake animatie, zoals vervat in norm 4.1.4. van de bijlage B van het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1985 tot vast-

stelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen. De hiermee overeenstemmende personeelskosten maken sinds 1985 dan ook integraal deel uit van de dagprijs die aan de bejaarde wordt aangerekend.

De ontwerpregelgeving voorziet slechts in een beperkte toename van de globale personeelsformatie inzake animatie (0,25 voltijds equivalenten tot maximaal 1 voltijds equivalent), zodat de financiële meerkosten eerder beperkt van omvang zullen zijn.

Het is trouwens de vrije keuze van elke initiatiefnemer om de juridische structuur te kiezen waarbinnen men zijn erkenning wenst aan te vragen.

**Vraag nr. 126
van 20 februari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Minderhedenbeleid – Overleg met Minderhedenforum

In december 2002 kwamen minister-president Dewael, de ministers Vanderpoorten en Landuyt en de minister zelf samen met een delegatie van het Forum van Organisaties van Etnisch-Culturele Minderheden, naar aanleiding van de gebeurtenissen in Antwerpen.

Om betrokkenheid bij het minderhedenbeleid te verzekeren, zouden de Vlaamse regering en het Forum elkaar vier keer per jaar ontmoeten. Een eerste afspraak was gepland voor midden januari.

Werd deze planning gerespecteerd en welke afspraken werden er gemaakt voor de toekomst?

Antwoord

Het Forum van Organisaties van Etnisch-Culturele Minderheden (kortweg Minderhedenforum) is voor de Vlaamse regering de gesprekspartner bij uitstek namens de etnisch-culturele minderheden. Daarom werd door de Vlaamse regering beslist het Minderhedenforum te betrekken bij de opmaak van het nieuwe strategisch plan minderhedenbeleid: het Minderhedenforum heeft drie afgevaardigden in de plangroep (waaraan verder de diverse departementen van de Vlaamse administratie en

een afgevaardigde van zowel de SERV als het Vlaams Minderhedencentrum (VMC) deelnemen).

De moord op Mohammed Achrak en de gebeurtenissen die daarop volgden, toonden nogmaals aan hoe noodzakelijk de dialoog met de etnisch-culturele minderheden is. Op 13 december 2002 ontvingen de minister-president en ikzelf – coördinerend minister voor minderhedenbeleid – samen met de ministers Landuyt en Vanderpoorten een delegatie van het Minderhedenforum.

Tijdens dat gesprek werd afgesproken dat er om de drie maanden een overleg zou georganiseerd worden, en dat een volgende vergadering in januari zou plaatsvinden. Tevens werd afgesproken dat het overleg in januari zowel over het gelijkekansenbeleid in onderwijs als over het strategisch plan minderhedenbeleid zou gaan.

Het strategisch plan minderhedenbeleid wordt in eerste instantie voorbereid door de planningsgroep, waarin het Minderhedenforum ruim vertegenwoordigd is. Omdat de opmaak van het nieuwe strategische plan minderhedenbeleid in januari nog in een eerste voorbereidende fase was, werd beslist het overleg voorzien in januari te annuleren.

Een eerstvolgende vergadering is gepland voor april. In overleg met het Minderhedenforum en de leden van de Vlaamse regering wordt momenteel door mijn kabinet de agenda opgemaakt.

**Vraag nr. 127
van 20 februari 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Minderhedenbeleid – Federale coördinatiecellen

Begin december 2002 verspreidde minister Onkelinx het bericht dat ze in de grote steden coördinatiecellen voor het minderhedenbeleid wou oprichten. Ze ging daarmee voorbij aan het bestaan van gemeentelijke integratiediensten, die de Vlaamse overheid op basis van het minderhedendecreet van april 1998 erkent.

Meer dan twintig Vlaamse gemeenten en steden hebben immers al een lokale integratiedienst, die erkend en gesubsidieerd wordt door de Vlaamse Gemeenschap. Deze diensten dragen verantwoordelijkheid voor het uitwerken, coördineren en uitvoeren van het lokale minderhedenbeleid en voor het betrekken van de doelgroepen bij dit beleid. Ze namen hiertoe de jongste jaren een groot aantal initiatieven.

1. Werd dit federale initiatief verder ontwikkeld ? Zo ja, werd de minister hierbij betrokken ? Welk standpunt hanteert ze hierbij ?
2. Werd de belofte van de minister om het bestaande minderhedenbeleid te versterken door extra personeel ondertussen uitgevoerd ? Zo ja, hoe gebeurde dat concreet ?
2. De uitbouw van goed functionerende integratiediensten in alle gemeenten met een aanzienlijke aanwezigheid van etnisch-culturele minderheden, blijft één van de speerpunten van het Vlaamse minderhedenbeleid. In 2002 werd een programmatie uitgewerkt, waarin bepaald wordt in welke gemeenten integratiediensten noodzakelijk zijn. Het is de bedoeling om de in de programmatie vooropgestelde personeelsformaties uiterlijk tegen 2005 volledig in te vullen.

Antwoord

1. In december 2002 werd het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding door minister Onkelinx opgedragen in alle grootsteden een coördinatie op te zetten. Het gaat hierbij in de eerste plaats om een overlegplatform, waarop ook de lokale overheid uitgenodigd wordt.

Dit initiatief is slechts één van de afspraken die minister Onkelinx maakte op de "rondetafel voor wederzijds respect en samenleven". Aan die "rondetafel" – voorbereid door het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding (CGKR) – werd deelgenomen door vertegenwoordigers van verenigingen van etnisch-culturele minderheden en vertegenwoordigers van de religies. Ook de sociale partners en enkele niet-gouvernementele organisaties namen aan het overleg deel. De Vlaamse Gemeenschap werd op dit overleg evenwel niet uitgenodigd.

De Vlaamse Gemeenschap is wel betrokken bij de voorbereiding van het nog op te richten "platform samenleven" : hiertoe werd informatie omtrent het Vlaamse minderhedenbeleid ter beschikking gesteld van het CGKR. De Vlaamse Gemeenschap zal op het "platform samenleven" uitgenodigd worden.

Als minister bevoegd voor de coördinatie van het Vlaamse beleid t.a.v. etnisch-culturele minderheden betreur ik dat de federale overheid, en in het bijzonder minister Onkelinx en het CGKR, acties ondernemen op beleidsdomeinen die strict tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoren, zonder hierover vooraf enig overleg te plegen.

Op 31 december 2002 waren er 25 integratiediensten erkend. Op 1 januari 2003 sloot de Vlaamse Gemeenschap met de betrokken lokale besturen nieuwe overeenkomsten voor de periode 2003-2005. Hierin werd vastgelegd welke resultaten het lokale bestuur de komende drie jaar dient te bereiken en welke personeelsformatie hiervoor vanuit de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd wordt. Voor 7 lokale besturen werd het aantal gesubsidieerde personeelsleden verhoogd :

- lokale integratiedienst Gent : van 3 naar 4 voltijdse medewerkers ;
- lokale integratiedienst Leuven : van 1 naar 2 ;
- lokale integratiedienst Vilvoorde : van 1 naar 1,5 ;
- lokale integratiedienst Beringen : van 1,5 naar 2 ;
- lokale integratiedienst Maasmechelen : van 2 naar 3 ;
- lokale integratiedienst Antwerpen : van 2 naar 4,5 ;
- lokale integratiedienst Mechelen : van 2 naar 2,5.

Daarnaast zullen dit jaar in de gemeenten Zele, Sint-Truiden en Boom nieuwe integratiediensten worden erkend. Om dit mogelijk te maken, werd de begroting voor integratiediensten dit jaar verhoogd met 482.000 euro.

Integratiediensten	Aantal gesubsidieerde personeelsleden 2002	Aantal gesubsidieerde personeelsleden 2003
Aalst	1	1
Antwerpen	2	4,5
Beringen	1,5	2
Dilsen-Stokkem	1	1
Genk	6	6
Gent	3	4
Halle	1	1
Hasselt	1	1
Heusden-Zolder	4	4
Houthalen-Helchteren	2,5	2,5
Kortrijk	1	1
Leuven	1	2
Leopoldsburg	1	1
Lokeren	1	1
Lommel	1	1
Maaseik	1	1
Maasmechelen	2	3
Mechelen	2	2,5
Mol	1	1
Oostende	1	1
Ronse	1	1
Sint-Niklaas	2	2
Temse	1	1
Vilvoorde	1	1,5
Willebroek	1,5	1,5

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 55
van 24 januari 2003
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Afwezigheidsattesten

Personeelsleden van het onderwijs die ziek zijn, moeten bepaalde formaliteiten vervullen. Zo moeten zij door hun dokter zowel een afwezigheidsattest als een medisch attest laten invullen. Dat is uiteraard logisch.

Personeelsleden die in meerdere scholen staan, en zo zijn er nogal wat, moeten voor elke school waar zij lesgeven echter een afwezigheidsattest laten invullen en dit dan opsturen naar hun respectieve

scholen. Dit laatste moet zelfs gebeuren als zij in hun ziekteperiode geen les hebben in een van deze scholen, hoewel deze scholen geen gevolgen dragen van deze afwezigheid.

Nogal wat personeelsleden ervaren in dat geval wrevel bij de dokters die al deze attesten moeten invullen. Daarenboven is dit ook een vorm van overbodige planlast.

Dient deze werkwijze inderdaad gevolgd te worden en zo ja, is een herziening ervan dan niet aangewezen, zodat de planlast voor iedereen tot een minimum kan worden herleid ?

Antwoord

In de omzendbrief "Controle op de afwezigheid wegens ziekte" van 20-01-1999 staat er onder punt 5.1. Het afwezigheidsattest (formulier Pers 16) het

volgende: "Een personeelslid dat in verschillende instellingen fungeert stuurt aan ALLE respectievelijke directeurs een Pers 16 op. Naar het controleorgaan dient echter slechts één medisch attest te worden gestuurd."

Deze werkwijze moet inderdaad gevolgd worden. Als het zieke personeelslid meerdere werkgevers (= schoolbesturen of inrichtende machten) heeft, moet elke werkgever verwittigd worden dat het personeelslid arbeidsongeschikt is. Dit is een arbeidsrechtelijke verplichting.

Vraag nr. 61
van 7 februari 2003
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Geschiktheid voor aangepaste functie

Personeelsleden uit het onderwijs die ter beschikking gesteld zijn wegens ziekte kunnen door de Pensioencommissie van de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) opgeroepen worden. Deze commissie kan beslissen dat deze personeelsleden definitief ongeschikt zijn voor hun eigen functie, maar toch nog geschikt zijn om tewerkgesteld te worden in een andere functie, en dit onder bepaalde voorwaarden.

1. Is het de minister bekend dat de Pensioencommissie de laatste tijd deze "andere functie" niet steeds meer bepaalt, maar terzake verwijst naar de arbeidsgeneesheer? Het is derhalve de arbeidsgeneesheer die moet bepalen in welke functie betrokkenen nog kunnen fungeren en onder welke voorwaarden.

Kan de Pensioencommissie haar verantwoordelijkheid doorschuiven?

Is een arbeidsgeneesheer hiervoor wel bevoegd?

2. Zijn er omtrent deze materie afspraken gemaakt tussen het departement Onderwijs en de AGD? Zo ja, welke?
3. Wat moeten de personeelsleden doen die met zulke beslissing geconfronteerd worden?

Antwoord

Ik ben ervan op de hoogte dat de Pensioencommissie het volgende aan een personeelslid laat weten: "U bent definitief ongeschikt om uw normale werk

op regelmatige wijze te vervullen. U bent wel nog geschikt voor aangepast werk, dat eventueel ook bepaald kan worden door de Arbeidsgeneeskundige Dienst waarbij uw bestuur is aangesloten."

1. Als de Pensioencommissie een dergelijke beslissing genomen heeft, is het de bevoegdheid van de werkgever (onderwijsinstelling of inrichtende macht) van het personeelslid om voor aangepast werk te zorgen. De werkgever kan aan de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer advies vragen welke taken het personeelslid nog kan uitvoeren rekening houdende met zijn gezondheidstoestand. Het is de werkgever die uiteindelijk beslist of er aangepast werk beschikbaar is voor het personeelslid.
2. Tussen de administratie en de Administratieve Gezondheidsdienst zijn er afspraken gemaakt i.v.m. de uitvoerbaarheid van de beslissingen: de beslissing moet juridisch correct zijn en uitvoerbaar conform de onderwijsreglementering.
3. Het personeelslid kan zijn werkgever erop wijzen dat de bepalingen vermeld in de omzendbrief: "Beslissing van de Pensioencommissie van de Administratieve Gezondheidsdienst – Personeelslid definitief ongeschikt verklaard om zijn ambt uit te oefenen, doch geschikt bevonden voor een ander ambt" van 30-09-1993 van toepassing zijn.

De omzendbrief is te raadplegen op het internet: <http://www.ond.vlaanderen.be/edulex>.

Vraag nr. 69
van 14 februari 2003
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Wedde tijdelijken

De vierde Vlaamse onderwijs-CAO bepaalt dat tijdelijke personeelsleden die de dag voor een week-end of een korte vakantieperiode en de dag na hetzelfde weekend of dezelfde korte vakantieperiode een ambt uitoefenen in een onderwijsinstelling, tijdens dit weekend of deze korte vakantieperiode dezelfde wedde ontvangen als op de vooravond daarvan. Deze maatregel ging in op 1 december 1999.

1. Werd deze CAO-bepaling al wettelijk verankerd in een besluit of decreet?

Zo neen, gebeurt dat binnenkort?

2. Ik verneem dat deze bepaling in de praktijk alleen wordt toegepast voor personeelsleden die op de vooravond van een weekend of korte vakantieperiode effectief uit dienst gemeld worden, en niet voor personeelsleden die gedurende het weekend of korte vakantieperiode uit dienst gemeld worden.

Concreet kan dat bijvoorbeeld tot gevolg hebben dat personeelsleden die ad interim fungeren van personeelsleden die met bevallingsverlof zijn en waarvan dat verlof eindigt in deze korte vakantieperiode, niet voor de volledige vakantieperiode bezoldigd worden, en dit in tegenstelling tot personeelsleden die de volledige vakantieperiode uit dienst zijn en die dus wel gedurende de volledige vakantieperiode bezoldigd worden.

Dit lijkt mij volledig onlogisch en ook niet conform de CAO-bepaling.

Hoe verklaart de minister de uitholling van deze CAO-bepaling ?

Werd deze "interpretatie" overlegd met de vakbonden ?

Antwoord

1. Mijn administratie bereidt momenteel een besluit voor tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde bepaling van CAO IV zal hierin worden opgenomen.

2. De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde situatie is inderdaad onlogisch en werd reeds door mijn administratie onderkend.

Naar aanleiding van de totstandkoming van het voormelde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering zal ik laten onderzoeken hoe deze anomalie kan worden verholpen.

Uiteraard zal ik erop toezien dat de bepalingen die zullen worden opgenomen in het besluit tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 63 ter

uitvoering van bedoelde CAO IV-bepaling, duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zijn.

Vraag nr. 70 van 14 februari 2003 van de heer DIDIER RAMOUDT

Onderwijspersoneel – Terugvorderingen

Volgende zaak werd mij gesignaleerd. Een personeelslid van het onderwijs kreeg een verkeerdelijk berekende nettowedde gestort. Betrokkene werd na enige tijd schriftelijk aangemaand om dit bedrag terug te betalen. Het bedrag dat werd teruggevorderd, betrof echter de brutowedde. Navraag bij het betrokken departement leverde het volgende op : betrokkene moest na terugstorting van het brutobedrag zelf de RSZ en de bedrijfsvoorheffing terugvorderen van de desbetreffende diensten.

Eén en ander geeft toch aanleiding tot overbodig administratief werk van de betrokkene zelf, alsook van de diverse diensten, te meer daar de uitbetaling van de verkeerde wedde toch niet de fout van betrokkene zelf was.

1. Is een dergelijke procedure gebruikelijk en is dit de correcte procedure ?
2. Is de minister op de hoogte van het aantal dossiers dat op een dergelijke wijze afgehandeld wordt ?
3. Beschikt de minister over middelen om de afhandeling van dergelijke dossiers te vereenvoudigen, in de eerste plaats voor het personeelslid zelf, maar ook voor de betrokken diensten ?

Antwoord

1. De terugvordering van onverschuldigde bedragen door het departement Onderwijs gebeurt conform de richtlijnen van het Ministerie van Financiën, Administratie der Directe Belastingen. De omzendbrief van 5 oktober 1981 (referentie : Directie III/1, Ci. RH. 244/294.315) bepaalt onder meer het volgende :

- De terug te betalen sommen moeten worden teruggevorderd voor het belastbaar brutobedrag (dit is het nettobedrag plus de vroeger gestorte bedrijfsvoorheffing) wanneer de aanmaning tot terugbetaling werd verzonden tijdens een jaar volgend op dat van de betaling.

- De betrokkene kan deze bedrijfsvoorheffing recupereren d.m.v. een herziening van de belastingsaangifte door de Controleur der Belastingen, op voorlegging van een attest 281.25 dat door de werkgever één keer per jaar wordt afgeleverd voor ieder van de jaren van de terugvordering.

Deze initiële werkwijze had als gevolg dat de betrokkene in bepaalde gevallen lang diende te wachten op de regularisatie van de ten onrechte betaalde bedrijfsvoorheffing. Daarom heeft de federale overheid er zich toe verbonden een voor de belastingplichtige gunstiger regeling uit te werken (zie Protocol nr. 75 van het Gemeenschappelijk Comité voor alle overheidsbedrijven over het Intersectoraal Akkoord 1993-1994 – 6 juli 1994 ; referte:ap 280694.0a).

In concreto komt deze nieuwe regeling, uiteengezet in de circulaire van het Ministerie van Financiën – Administratie der Directe Belastingen van 20 februari 1996 (referte: Directie II/6, Ci RH. 244/479.739) op het volgende neer.

- De ten onrechte betaalde bedrijfsvoorheffing kan door de betalingsinstelling geregulariseerd worden tot op het ogenblik dat de fiscale documenten 281 en de samenvattende opgave 325 worden ingediend. Voor het departement Onderwijs is dit bij het einde van de betaling van februari.
- Voor iedere terugvordering van een onrechtmatig betaalde som waarin naast het netto-bedrag ook bedrijfsvoorheffing is verrekend, levert de betalingsinstelling zoals voorheen een attest 281.25 af. Een duplicaat wordt gestuurd naar het Hoofdbestuur der Directe Belastingen. Deze dubbele mededelingen gebeuren nu evenwel in de regel op 31 juli, 31 oktober en 31 december van het jaar van terugvordering. Het Hoofdbestuur der Directe Belastingen nodigt vervolgens de bevoegde taxatiedienst uit de fiscale toestand van de betrokkene te regulariseren, uiterlijk binnen twee maanden na ontvangst van het attest.

Deze regeling verlengt dus enerzijds de periode waarin de netto uitbetaalde sommen kunnen worden teruggevorderd (volledige regularisatie van de fiscale toestand op het ogenblik van de terugvordering) en verkort anderzijds de wachttijd voor de regularisatie van ten onrechte betaalde bedrijfsvoorheffing.

De ontvangst van het attest 281.25 impliceert dat de mededeling van het teruggevorderde belastbare bedrag aan het Hoofdbestuur der Directe Belastingen is gebeurd. Het betrokken personeelslid dient dus zelf geen stappen te ondernemen om zijn te veel betaalde bedrijfsvoorheffing te recupereren.

Het departement Onderwijs past sinds 1996 de nieuwe richtlijnen toe.

2. Tijdens het jaar 2001 werden 6.247 dossiers volgens de hierboven beschreven procedure afgehandeld.

Aantal afgeleverde attesten 281.25 :

- op 31 juli 2001 (betreffende de maanden maart tot en met juli 2001) : 5.014 ;
- op 31 oktober 2001 (betreffende de maanden augustus tot en met oktober 2001) : 1017 ;
- op 31 december 2001 (betreffende de maanden november tot en met december 2001) : 216.

3. Inzake de terugvordering van ten onrechte uitbetaalde wedden en weddentoelagen en de regularisatie van fiscale verplichtingen, dient het departement Onderwijs geheel te handelen conform de onderrichtingen die door het Ministerie van Financiën, Administratie der Directe Belastingen, worden verstrekt.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 47
van 14 februari 2003
van de heer CARL DECALUWE

Studieopdrachten – Overzicht

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 121
van 14 februari 2003
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 2215

Antwoord

De onderzoeken en studieopdrachten zijn ingepast binnen het beleidsvoorbereidende of uitvoerende werk van het betrokken beleidsdomein en zijn steeds geconcretiseerd via de administratie Werkgelegenheid en/of de betrokken Vlaamse openbare instelling, VDAB of Toerisme Vlaanderen.

Beleidsdomein Toerisme

Studieopdrachten uitgevoerd op vraag van Toerisme Vlaanderen

Er wordt voor elke opdracht telkens aangegeven :

opdracht,

werkjaar,

advies- of studiebureau,

criteria of beslissingsbasis om extern te gaan,

gevolgde procedure,

kostprijs opdracht excl. BTW.

- Toegankelijkheid van logies in Vlaanderen onder de loep. Werkjaar 1999. VZW Toegankelijkheidsbureau. Specificiteit van de opdracht. Onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking. 24.789 EUR.
- Toeristisch marktonderzoek Vlaamse Kust. 1999-2000. WES Onderzoek en Advies. Omvang en specificiteit van het onderzoek. Artikel 17, § 2 punt 1° f) van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten. 31.297 EUR.
- Toeristisch marktonderzoek Vlaamse Kunststeden. 2000. WES Onderzoek en Advies. Omvang en specificiteit van het onderzoek. Beperkte offerteaanvraag voor aanneming van diensten. 145.513 EUR.
- Toeristisch marktonderzoek Vlaamse regio's. 2000. Deloitte&Touche + MAS.

Omvang en specificiteit van het onderzoek. Beperkte offerteaanvraag voor aanneming van diensten. 101.835 EUR.

- Een toegankelijk toerisme in Vlaanderen. Probleemanalyse en mogelijke beleidsinstrumenten voor de logiessector + bepaling toegankelijkheidscriteria voor het premiebesluit. 2000. VZW toegankelijkheidssector. Specificiteit van de opdracht. Onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking. 58.305 EUR.
- Kustfietsroute: ontwerpen toeristisch-recreatieve fietsroute tussen De Panne en Knokke-Heist. 2000. West-Vlaamse vereniging voor de vrije tijd. Specificiteit van het onderzoek. Onderhandelingsprocedure. 30.974 EUR.
- Onderzoek ontwikkeling label toegankelijkheid. 2001. VZW Toegankelijkheidsbureau. Specificiteit van de opdracht. Onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking. 17.037 EUR.
- Brugge 2002: impactonderzoek. 2002. WES Onderzoek en Advies. Omvang en specificiteit van het onderzoek. Beperkte offerteaanvraag voor aanneming van diensten. 20.633 EUR.
- Invulling van het Infopunt Toegankelijk Reizen. 2002. VZW 't Kruispunt. Specificiteit van de opdracht. Beperkte offerteaanvraag met bekendmaking. 70.402 EUR.
- Opzetten en realiseren van een haalbaarheidsstudie voor het implementeren van een Tourism Satellite Account. 2002-2003. Idea consult. Specificiteit van het onderzoek. Onderhandelingsprocedure met bekendmaking voor aanneming van diensten. 49.500 EUR.

- Haalbaarheidsstudie voor het implementeren van industrieel toerisme. 2003.
WES Onderzoek en Advies.
Omvang en specificiteit van het onderzoek.
Beperkte offerteaanvraag voor aanneming van diensten.
15.000 EUR.
uitvoerder : Koning Boudewijnstichting, voor 8.428,38 EUR ;
- Invulling van het Infopunt Toegankelijk Reizen. 2003.
VZW 't Kruispunt.
Specificiteit van de opdracht.
Beperkte offertevraag met bekendmaking.
72.881 EUR.
uitvoerder : Vlerick Management School Gent Leuven, voor 5.205,76 EUR ;
- Begeleiding van de groeps gesprekken van het project "Aan de Bak" in het kader van het Strategisch Plan 'hulp- en dienstverlening aan gedetineerden' uitgevoerd door Stichting ECWS voor 4.488,92 EUR april-juni 2002 (op bestelbon na offerte).
uitvoerder : Human Quality Consulting, voor 3.718,40 EUR.
- Opmaken van een analyse als eindevaluatie van het project "Aan de Bak" in het kader van het Strategisch Plan "hulp- en dienstverlening aan gedetineerden" uitgevoerd door Stichting ECWS voor 4.488,58 EUR, juli 2002 (op bestelbon na offerte).
uitvoerder : Textit BVBA, voor 3.718,40 EUR.

Beleidsdomein Werkgelegenheid

Studieopdrachten uitgevoerd op vraag van de Administratie Werkgelegenheid

- Onderzoekscontract d.d. 22 dec. 1999 met Idea Consult NV "Evaluatie van de Vlaamse aanmoedigingspremies voor loopbaanonderbreking en arbeidsduurvermindering" t.b.v. 70.448,85 EUR. Overeenkomst gegund na raadpleging van meerdere dienstverleners, bij onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking, art 17 § 2, 1°, a van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten.
- Opdracht "strategiebegeleiding Trefpunt Werkend Vlaanderen" passend in project Kleurrijk Vlaanderen uitgevoerd door Idea Consult NV medio 2001 voor een bedrag van 5.999,02 EUR (op bestelbon na offerte).
- Procesbegeleiding bij de evaluatie-bijeenkomst van het strategisch plan "hulp- en dienstverlening aan gedetineerden" meer bepaald inzake het aspect "arbeidstoeleiding gedetineerden" uitgevoerd medio 2001 door Stichting Europees Centrum voor Werk en Samenleving (ECWS) voor 2.462,35 EUR, (op bestelbon na offerte).
- Vijf dienstenovereenkomsten inhoudende consultancy/coaching ter ondersteuning van de pioniersgroepen opgericht in het kader van het Trivisi-project met volgende data, alle 2001, gegund bij onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking, art. 17 § 2, 1°, a van de wet van 24 december 1993 :
uitvoerder : Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA), voor 5.949,44 EUR ;
- Opstellen expertenrapport "Kwaliteitslabeling van arbeidsmarktactoren" uitgevoerd juni – sept. 2002 door het Hoger Instituut voor de Arbeid voor 17.627,50 EUR, waarvan op Vlaams budget : 10.416,25 EUR, rest via ESF-cofinanciering (onderzoeksovereenkomst gegund als Onderzoeks & Ontwikkelingsopdracht zoals gedefinieerd in bijl. 2A, uitzonderingsclausule "voetnoot 4", van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten).
- Opstellen beleidsgerichte synthesenota van het expertenrapport "Kwaliteitslabeling en arbeidsmarktactoren" uitgevoerd door het HIVA oktober 2002, voor een bedrag van 2.500 EUR (op bestelbon).
- Dienstenovereenkomst met BVBA Koen Byttebier, advocatenkantoor, voor "Uitschrijven voorontwerptekst SERV-decreet" in 2002, gegund bij toepassing van art. 17 § 2, 1°, f van de wet van 24 dec. 1993 betreffende de overheidsopdrachten, voor een bedrag van 18.133,50 EUR.
- Dienstenovereenkomst met BVBA Delta i Consulting voor "Ontwikkeling van generieke indicatoren in het kader van de STC-werking", eind 2002 gegund, voor een bedrag van 19.511,00 EUR, na raadpleging van meerdere aanbieders, bij onderhandelingsprocedure zonder bekend-

making, in toepassing van art. 17 § 2, 1°, a van de wet van 23 dec. 1993.

Studieopdrachten uitgevoerd op vraag van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding

- "Sturing van de implementatie van de systemen en werkmodel voor uitvoering van de regiefunctie ESF3" – 03-2002 – door Deloitte & Touche (offerte ad 295.303,2 EUR).
- "Evaluatie van de oprichting en het functioneren van de lokale werkwinkels" – door Ernst & Young Consulting NV. 05-2002 (offerte ad 132.994,8 EUR).
- "Advisering en begeleiding m.b.t implementatie van de herstructurering van de VDAB dienstverlening" – 2001/2002/2003 – Cap Gemini – E&Y (offerte ad 479.921,86 EUR.)
- "Herstructurering VDAB" – 2000/2001/2002/2003 – advocaat Koen Byttebier (reeds gefactureerd over de vier jaar 66.706,15 EUR).
- "Herstructurering VDAB" – 2000/2001/2002/2003 – advocaat Kaat Leus (reeds gefactureerd over de vier jaar 98.621,43 EUR).

2. Er wordt telkens eerst nagegaan of er intern niet kan voldaan worden aan de opdracht. Alleen indien de aanwezige expertise ontbreekt of manifest onvoldoende is (en deze ook niet snel kan opgebouwd worden), wordt uitgekeken naar uitvoering door externe bureaus.

Deze werkwijze komt voor sommige gespecialiseerde, slechts occasioneel voorkomende opdrachten goedkoper uit dan zelf intern hiervoor expertise op te bouwen en levert kwalitatief beter resultaat dankzij de nauwgezette uitbesteding aan een telkens zeer specifiek bevoegd bureau, bevoegde firma of instelling.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 2215 ; antwoord Patrick Dewael : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 1906 ; Steve Ste-vaert : *ibidem*, blz. 1939 ; Marleen Vanderpoorten : *ibidem*, blz. 1958 ; Vera Dua : *ibidem*, blz. 1984 ; Dirk Van Mechelen : *ibidem*, blz. 2016 ; Paul Van Grembergen : *ibidem*, blz. 2056 ; Jaak Gabriels : *ibidem*, blz. 2075 ; Guy Vanhengel : *ibidem*, blz. 2102 – red.)

3. Hierover kan de verantwoordelijke minister voor één beleidsdomein zich niet uitspreken. Ik verwijs hierbij naar samenlezing van de antwoorden van alle Vlaamse ministers.

4. De wettelijke bepalingen inzake overheidsopdrachten zijn van toepassing.

De wijze van gunning van opdrachten wordt bepaald door de in het lastenboek opgesomde selectie- en gunningscriteria.

Voor het tweede deel van de vraag: cfr. antwoord op vraag 3.

5. Globale kostprijs per jaar voor het inschakelen van externe bureaus :

1999	126.534,85 EUR
2000	374.972,76 EUR
2001	431.424,85 EUR
2002	514.291,45 EUP
2003	72.881,00 EUR.

Een opgave van het totaal aantal mandagen is niet mogelijk, aangezien niet alle opdrachten opgemaakt werden in mandagen.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 63
van 14 februari 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard

Zie :
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 45
van 14 februari 2003
van de heer André-Emiel Bogaert
Blz. 2161

Antwoord**Export Vlaanderen**

Export Vlaanderen is een Vlaamse openbare instelling, die autonoom haar toegedragen taken uitvoert onder verantwoordelijkheid van haar raad van bestuur en steeds rekening houdende met de geldende wetgeving.

In antwoord op deze vraag is er vooreerst een preventieve rol weggelegd voor de juridische adviseur van de instelling. Deze staat ervoor in om de conformiteit van de processen aan de wetten en regels na te streven, zorgt voor het beleidsvoorbereidend werk en werkt complementair samen de advocaten. De noodzaak vereist dat in sommige gevallen een advocaat erbij gehaald wordt. Deze vormt immers de verbinding tussen het gerecht in zijn meest diverse vormen en de zaak. Daarnaast kan de mogelijkheid bestaan extern advies te vragen teneinde een ander licht op de zaak te verkrijgen.

Betreffende de keuze van de advocaten. Deze worden vrij door Export Vlaanderen gemaakt. Vooral de bekwaamheid en het juridische engagement van de advocaat en het kantoor spelen een rol bij de aanstelling. Daarnaast spelen ook de kennis van specifieke en juridisch-technische materies en de erelonen een rol bij de aanstelling.

In het afgelopen jaar 2002 werd voor een totaal van 53.014,86 euro uitbetaald aan erelonen. Deze uitbetaalde erelonen hebben zowel betrekking op nog in behandeling zijnde dossiers, als op de afgehandelde gedurende het jaar. Ook slaat de uitbetaling van de erelonen op de juridische adviezen welke in dat jaar werden aangevraagd en verstrekt.

In het jaar 2002 werd er bij Export Vlaanderen een beroep gedaan op 16 verschillende kantoren van advocaten, advocatenassociaties en notariaat :

- Allen & Overy uit Brussel
- Linklater All. uit Brussel en Antwerpen
- Stibbe Simont Monahan Duhot uit Brussel
- Van Olmen – Wynants uit Brussel
- Butenaerts – Van Geeteruyen uit Brussel
- Thompson Hine uit Brussel
- Storm Leroy Van Parys uit Gent

- Willemart Melot De Schryver uit Gent
- Devers uit Gent
- Flamme uit Gent
- Tilleman – Van Hoogenbemd uit Antwerpen
- Geyskens Van Deurzen & Venn uit Beringen
- Notariaat Bael uit Gent
- Vermeulen uit Deinze
- H. Snellmann uit Helsinki – Finland
- Basham, Ring Y Correa S.C. uit Mexico-City, Mexico.

Export Vlaanderen kiest dan ook zijn advocaten in volledige vrijheid, rekening houdende met de competentie(s) van de desbetreffende advocaat en zijn/haar specifieke kwalificaties.

Export Vlaanderen heeft tot op heden niet gewerkt met de formule van een abonnement met advocaten, advocatenassociaties of fiscalisten.

Beleidsdomein Algemeen Buitenlands Beleid

1. Tussen 1999 en nu is slechts één enkele keer een beroep gedaan op een advocaat, en dit voor een geschil bij de Raad van State. De hiervoor aangestelde advocaat is Mr. David D'Hooghe, professor aan de Katholieke Universiteit te Leuven en aangesloten bij de vennootschap Stibbe te Brussel.
2. Op 19.08.2002 ontving ik van de Raad van State een brief in verband met een "verzoekschrift houdende de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging" vanwege een VZW in het kader van het Vlaams ondersteuningsprogramma voor Centraal- en Oost-Europa. Binnen acht dagen diende de verwerende partij een dossier neer te leggen bij de griffie van de Raad van State.

Gezien het korte tijdsbestek diende ik – samen met de administratie Buitenlands Beleid – een beslissing te nemen over de aanstelling van een advocaat die het dossier bij de Raad van State zou verdedigen. De keuze viel op Mr. David D'Hooghe, professor aan de Katholieke Universiteit te Leuven, specialist administratief recht en aangesloten bij de vennootschap Stibbe te Brussel.

De keuze werd gemaakt op basis van :

- het dringende karakter van de zaak en beschikbaarheid van een advocaat ;
- het feit dat een advocaat diende te worden aangezocht die als pleiter is ingeschreven bij de Raad van State ;
- de kennis en de reputatie van de advocaat als specialist inzake overheidsprocedures ;
- het feit dat het om een Vlaamse pleiter gaat.

De tot hiertoe gefactureerde erelonen voor de prestaties uitgevoerd tussen 21.08.2002 en 15.10.2002 bedragen 4.980,50 euro.

3. Deze dienstverlening betreft advies- en rechtsbijstand in een geschil of een gerechtelijke procedure en geniet daardoor een uitzondering op de regelgeving inzake overheidsopdrachten (wet van 24.12.1993) ; er is bijgevolg geen verplichte mededinging nodig.
4. Zoals reeds vermeld, betreft deze dienstverlening advies- en rechtsbijstand in een geschil of een gerechtelijke procedure en geniet ze daardoor een uitzondering op de regelgeving inzake overheidsopdrachten (wet van 24.12.1993) ; er is bijgevolg geen verplichte mededinging nodig.
5. Binnen het beleidsdomein "Algemeen Buitenlands Beleid" wordt op geen enkele wijze op permanente basis via een abonnement gewerkt met of een beroep gedaan op advocaten, rechtsgeleerden en fiscalisten.

Beleidsdomein Economie

1. Advocatenkantoor Huybrechts, Engels, Craen te Antwerpen ; advocatenkantoor Vanderelst, Wyckmans, Everaert, Witters te Zaventem ; advocatenkantoor CMS Derks Star Busmann Hanotiau te Brussel ; Allen & Avery te Brussel ; KUL te Leuven ; De Bandt – Linklaters (Antwerpen).
2. Advocatenkantoor Huybrechts, Engels, Craen te Antwerpen ; advocatenkantoor Vanderelst, Wyckmans, Everaert, Witters te Zaventem (a)
 - Juridische bijstand met betrekking tot de toepassing van de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie-richtlijnen MGB.3 in het kader van de besprekingen van Europa

- Specialisatie Europees mededingingsrecht
- 147.493,783 euro (gezamenlijke opdracht)

Advocatenkantoor CMS Derks Star Busmann Hanotiau te Brussel (b)

- Juridische bijstand met betrekking tot de aanpassing van de waarborgregeling Vlaams Gewest in het kader van samenwerking met EIF

- Specialisatie handels-, financieel- en vennootschapsrecht

- 15.450 euro

Allen & Avery te Brussel (c)

- Juridische bijstand tot opmaak van het decreet ruimtelijke economie

- 180.000 euro

KUL te Leuven (d)

- Onderzoek criteria naar aanleiding van de invoering van een call-systeem

- Specifieke kennis

- 20.570 euro

De Bandt – Linklaters (e)

- De opdracht werd gegund voor een totale forfaitaire prijs van 37.184 euro en had betrekking op de uitwerking van uitvoeringsbepalingen bij het grinddecreet en een bijhorende overeenkomst met een sectoraal fonds.

3. (a) tot (d) Ja, rekening houdende met de specialisaties van de betrokken kantoren.

(e) De Bandt – Linklaters : er werd gebruikgemaakt van de onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking. Er werden 8 advocatenkantoren aangeschreven, waarvan er 4 een offerte hebben ingediend.

4. Lid 1

Overeenkomstig artikel 17, § 2, 1° van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en artikel 120 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 kan voor een juridische dienst een opdracht via onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking worden gegund tot 249.600 euro (exclusief BTW).

Via de onderhandelingsprocedure dient de mededinging eveneens geraadpleegd te worden. In juridische aangelegenheden wordt echter rekening gehouden worden met de specialisatie van bepaalde kantoren om een opdracht toe te wijzen.

Lid 2

Ja.

5. Er wordt niet met de formule van een abonnement gewerkt.

Beleidsdomein Huisvesting

1. Sinds mijn aantreden werden volgende juridische opdrachten toevertrouwd aan volgende advocaten, advocatenassociaties, rechtsgeleerden en fiscalisten.

- Voor juridische geschillen werd een beroep gedaan op meester Walter Muls, advocaat te Brussel.
- Voor studies en adviezen werd beroep gedaan op het advocatenkantoor Loyens, te Brussel, op het advocatenkantoor Denys Laevens De Vuyst, te Brussel en op de KU Leuven R&D te Leuven.

2. De opdrachten werden aan de betrokken associaties en advocaten toevertrouwd op grond van hun uitgebreide expertise in bepaalde domeinen van de rechtsleer, referenties, titels en publicaties aangaande de te bestuderen materies.

a) Het advocatenkantoor Denys Laevens De Vuyst werd aangewezen voor een juridische studie m.b.t. de toewijzingsregels in het sociaal huurstelsel. De opdracht is nog lopende, waardoor het totaalbedrag aan erelonen nog niet bekend is.

Het advocatenkantoor Loyens werd aangezocht in het kader van een procedure tot tijdelijke schorsing in het belang van de dienst van de twee leidend ambtenaren van de VHM, en dit voor een totaal bedrag aan erelonen van 22.485,64 euro.

De KU Leuven Research & Development werd om een advies gevraagd i.v.m. de uitoefening van het toezicht van de minister van Huisvesting op de VHM en de socialehuisvestingsmaatschappijen, en dit voor een totaal bedrag van 45.375 euro.

b) De opdracht aan het advocatenkantoor Denys Laevens De Vuyst werd gegund via een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking. Er werden hiervoor vier kandidaten uitgenodigd om een offerte in te dienen. De opdracht aan het advocatenkantoor Loyens gold voorkoming van een dreigend of in voorbereiding zijnde geschil. In dit geval was het een absolute noodzaak op zeer korte termijn te kunnen beschikken over een adequate bijstand die moest berusten op een sterke vertrouwensrelatie *intuitu personae*.

De opdracht aan de KU Leuven R&D behelsde eveneens – alleszins bij aanvang – een zeer urgente adviesvraag aangaande of naar aanleiding van concrete aangelegenheden die een band *intuitu personae* impliceerden.

c) Naar mijn mening vereist de regelgeving geen voorafgaande forfaitaire prijsbepaling in de beide laatste gevallen hierboven behandeld (sub. 3b).

3. Voor juridische studies kunnen de normale mededingingsregels worden gerespecteerd, omdat er normaliter geen sprake is van een vertrouwensrelatie tussen de opdrachtgever en de advocaat of rechtsgeleerde.

Er werd voor de bijstand in een geschil of in een gerechtelijke procedure geen beroep gedaan op de regelgeving inzake overheidsopdrachten omdat deze niet toepasselijk is. Dit vloeit voort uit de praktische onmogelijkheid van een raadpleging, uit het aspect *intuitu personae* van dergelijke prestaties en uit de noodzaak van het vertrouwelijk karakter ervan. In het verslag aan de Koning m.b.t. art. 68, 5 de lid van het KB van 6 januari 1996 wordt het volgende gesteld: Bij artikel 68, vijfde lid, past het de aandacht te vestigen op een bijzondere modaliteit voor bepaalde opdrachten voor aanneming van diensten die betrekking hebben op diensten van juridisch advies en vertegenwoordiging in de rechtbank. De tekst van het vijfde lid legt inderdaad de raadpleging op van minstens verscheidene dienstverleners. Voor de voornoemde juridische diensten verduidelijkt de tekst dat deze onmogelijkheid tot raadpleging zonder meer wordt erkend. Dit vloeit niet enkel voort uit de praktische onmogelijkheid van een dergelijke raadpleging, maar eveneens uit het aspect *intuitu personae* van dergelijke prestaties en uit de noodzaak om het vertrouwelijk karakter ervan in dit stadium te waarborgen. Dus volstaat een onderhandelings-

procedure zonder bekendmaking en is mededinging overbodig.

Zoals reeds vermeld in het antwoord op vraag 3, zijn voor juridische studies de normale mededingingsregels van de overheidsreglementering toepasselijk. Een beperkte offerteaanvraag kan, met als kwalitatieve selectiecriteria: titels, referenties, publicaties,... en als gunningscriteria: aanpak, tijdsduur, ereloon,...

4. a) Er bestaat geen raamovereenkomst met een advocatenkantoor specifiek voor de materie Huisvesting.

b) De advocaat bedoeld in het antwoord op vraag 1 onder de subtitel "juridische geschillen" werkt met een aanstellingsbesluit.

De totale kostprijs op jaarbasis voor de uitbetaalde erelonen voor het departement Leefmilieu en Infrastructuur bedroeg 2.085.675,4 euro in 2002 (het is niet mogelijk dit bedrag op te splitsen per bevoegdheidsdomein van de verschillende Vlaamse ministers).

Dit is een grote toename ten opzichte van het betaalde bedrag in 2001.

De redenen hiervoor zijn :

- een stijging van 25% bij de nieuwe dossiers,
- een indexaanpassing van de erelonen,
- enkele zware bijzondere dossiers.

(Antwoord Renaat Landuyt : blz. 2161 ; antwoord Mieke Vogels : blz. 2210 ; antwoorden Patrick Dewael : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 1902 ; Steve Stevaert : ibidem, blz. 1935 ; Marleen Vanderpoorten : ibidem, blz. 1953 ; Vera Dua : ibidem, blz. 1971 ; Dirk Van Mechelen : ibidem, blz. 2010 ; Paul Van Grembergen : ibidem, blz. 2017 ; Guy Vanhengel : ibidem, blz. 2099 – red.)

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

Nihil.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
221	20.02.2003	C. Decaluwe	<i>Mobiliteitsplannen – Parkeerplaatsen binnenstad</i>	2117
222	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>E34 Ranst – Noodoprit</i>	2117
223	20.02.2003	I. Vertriest	<i>Zonevreemde campings Lombardsijde – Stand van zaken</i>	2118
224	20.02.2003	F. Dewinter	<i>Files Antwerpse Ring – Liefkenshoektunnel</i>	2118
225	20.02.2003	F. Dewinter	<i>E17 Antwerpen – Wegmarkeringen</i>	2119
226	20.02.2003	I. Vertriest	<i>N493 Brakel-Geraardsbergen – Rooien van bomen</i>	2120
227	20.02.2003	C. Decaluwe	<i>Autobussen De Lijn – Bezettingsgraad</i>	2120
228	20.02.2003	D. Holemans	<i>N44 Aalter-Maldegem – Ombouw tot primaire weg</i>	2121
229	20.02.2003	J. De Meyer	<i>Basismobiliteit – Oost-Vlaanderen</i>	2122
230	20.02.2003	J. De Meyer	<i>Zwarte punten – Oost-Vlaanderen</i>	2123
231	20.02.2003	C. Decaluwe	<i>Mobiliteitsplannen – Evaluatie</i>	2124
232	20.02.2003	J. Malcorps	<i>Geplande infrastructuurwerken Antwerpen – Sociale gevolgen</i>	2126
233	28.02.2003	J. Verfaillie	<i>De Lijn – Vermindering voor asielzoekers</i>	2128
234	28.02.2003	C. Decaluwe	<i>Overdracht provinciewegen – Stand van zaken</i>	2129
235	28.02.2003	A.-E. Bogaert	<i>Waterbouwwerken – Aanbestedingen</i>	2129
236	28.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N16-N17 Klein-Brabant – Coördinatie wegenwerken</i>	2134
237	28.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N16 Klein-Brabant – ADR-transporten</i>	2134
238	28.02.2003	F. Vermeiren	<i>Energie-audit – Erkende uitvoerders</i>	2135
239	28.02.2003	N. De Gryze	<i>Wegomlegging Gent – Franstalige borden</i>	2136
240	28.02.2003	E. Matthijs	<i>Geluidsschermen – Polyacrylaat</i>	2136
241	28.02.2003	C. Decaluwe	<i>E17 Rekkem-Menen – Bodemverontreiniging</i>	2136
242	28.02.2003	C. Decaluwe	<i>Zwarte punten – West-Vlaanderen</i>	2137
243	28.02.2003	C. Decaluwe	<i>N43 Pottelberg Kortrijk – Verkeerslichten</i>	2138
244	28.02.2003	C. Decaluwe	<i>Onteigende woningen – Stand van zaken</i>	2139
245	28.02.2003	C. Decaluwe	<i>E17 Kortrijk-Waregem – Derde rijstrook</i>	2140
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking				
112	07.02.2003	P. Ceysens	<i>Centra voor ontwikkelingsstoornissen – Onthaal en informatie</i>	2207
117	14.02.2003	A.-E. Bogaert	<i>Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers</i>	2208
118	14.02.2003	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard</i>	2210

△ 119	14.02.2003	J. De Meyer	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Bijkomende plaatsen</i>	2213
120	14.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ambtenarenproject Zuid-Afrika – Timing</i>	2214
121	14.02.2003	C. Decaluwe	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	2215
122	14.02.2003	P. Ceysens	<i>Ziekenhuizen – Buitenlandse patiënten</i>	2218
124	14.02.2003	P. Ceysens	<i>Rusthuisanimatoren – Commerciële rusthuizen</i>	2219
125	20.02.2003	J. Roegiers	<i>Adoptiedienst Ray of Hope – Dossiers</i>	2141
126	20.02.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Minderhedenbeleid – Overleg met Minderhedenforum</i>	2221
127	20.02.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Minderhedenbeleid – Federale coördinatiecellen</i>	2221
128	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bejaardenzorg Brussel – Bijkomende middelen</i>	2142
129	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Abbeyfield-huizen – Etterbeek</i>	2142
131	28.02.2003	I. van Kessel	<i>Prenatale preventie – Beleid</i>	2143
132	28.02.2003	S. Becq	<i>Omgangsrecht na echtscheiding – Overheidssteun</i>	2144
134	03.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inburgeringstrajecten – Evaluatie taalaanbod</i>	2145
135	03.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Onthaalbureaus – Evaluatie</i>	2146
136	04.03.2003	S. Becq	<i>Sociaal Huis – Startersovereenkomsten</i>	2147

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

55	24.01.2003	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Afwezigheidsattesten</i>	2223
61	07.02.2003	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Geschiktheid voor aangepaste functie</i>	2224
67	14.02.2003	B. De Smet	<i>Rondetafel onderwijs – Welzijn op het werk</i>	2149
69	14.02.2003	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Wedde tijdelijken tijdens vakantie</i>	2224
70	14.02.2003	D. Ramoudt	<i>Onderwijspersoneel – Terugvorderingen</i>	2225
71	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nord-Pas-de-Calais – Samenwerkingsprojecten</i>	2150
72	20.02.2003	B. Grouwels	<i>Brusselse basisscholen – Brusselnormen</i>	2150
73	20.02.2003	P. Wille	<i>Europees Computertijbewijs – Optioneel karakter</i>	2151
74	20.02.2003	J. De Meyer	<i>Secundair onderwijs – Puntenenveloppe ondersteunend personeel</i>	2152
76	28.02.2003	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Arbeidsongevallenverzekering tijdelijken</i>	2156
77	03.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opleidingen verpleegkunde – Moederschapsbescherming</i>	2157
78	04.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zeepreventorium De Haan – Financiering Franstalig onderwijs (2)</i>	2157
79	04.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zeepreventorium De Haan – Financiering Franstalig onderwijs (3)</i>	2158
81	11.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Instapbrief "Klasse voor Ouders" – Taalgebruik (2)</i>	2158

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

44	14.02.2003	A.-E. Bogaert	<i>Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers</i>	2159
45	14.02.2003	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard</i>	2161

46	14.02.2003	J. De Meyer	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Bijkomende plaatsen</i>	2165
47	14.02.2003	C. Decaluwe	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	2226
51	04.03.2003	C. Decaluwe	<i>Leie-actieplan – Stand van zaken</i>	2165
52	05.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB-opleidingen – RVA-geschorsten</i>	2165
53	06.03.2003	C. Decaluwe	<i>Ondersteuning sportclubs – Reglementering en projecten</i>	2166
56	11.03.2003	C. Decaluwe	<i>Herplaatsingsfonds – Evaluatie</i>	2167

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

116	20.02.2003	F. Vermeiren	<i>Spoelwater olietanks – Opvanginfrastructuur</i>	2169
117	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>EU-ministervergaderingen – Standpuntbepalingen</i>	2170
119	20.02.2003	F. Vermeiren	<i>Bijenpopulatie – Insecticiden</i>	2171
124	28.02.2003	S. Becq	<i>Kasteel van Groenendaal – Stand van zaken</i>	2171
125	28.02.2003	J. Malcorps	<i>Stort Laeremans Ramsel – Gezondheidsproblemen</i>	2172
126	28.02.2003	J. Maes	<i>Zuidelijke omleidingsweg Diksmuide – Milieueffectrapport</i>	2174
127	28.02.2003	J. Maes	<i>Raamakkoord Blankaartbekken – Stand van zaken</i>	2176
128	28.02.2003	V. Declercq	<i>Duinen – Aankoopbeleid</i>	2177
129	28.02.2003	K. Van Dijck	<i>Huishoudelijke afvalstoffen – Voorbehandelingsinstallaties</i>	2177
130	28.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>NV Prayon Rupel (Ruisbroek) – Gipsstort (2)</i>	2178
133	04.03.2003	C. Decaluwe	<i>Stadsrandbos Schoendale – Stand van zaken</i>	2179
140	12.03.2003	J. Malcorps	<i>Habitatrichtlijngebied Brasschaat – Fietspad</i>	2179

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

88	20.02.2003	J. Sauwens	<i>Registratie- en hypotheekrechten – Ontvangsten</i>	2181
95	28.02.2003	F. Vermeiren	<i>Wetenschappelijk onderzoek – Toepassingen</i>	2182
96	28.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bouwaanvragen provincie Antwerpen – Behandelingsduur</i>	2186
99	06.03.2003	C. Decaluwe	<i>Gecoro's – Bedrijfsinformatie en privacy</i>	2188

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

92	20.02.2003	F. Vermeiren	<i>RWZI-Noord – Gewestoverschrijdende milieueffecten</i>	2189
93	20.02.2003	F. Vermeiren	<i>Kasteel van Beaulieu (Machelen) – Restauratie (2)</i>	2190
94	20.02.2003	A.-E. Bogaert	<i>Gemeentefonds en Stedenfonds – Besteding</i>	2190
96	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Erfpacht "Centre Sportif et Culturel"</i>	2192
97	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Omzendbrief straatnaamborden</i>	2193
98	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wezembeek-Oppem – Vacatures</i>	2194
99	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Opleidingen onthaal anderstaligen</i>	2195

100	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Bevoegdheid adjunct-arrondissementscommissaris</i>	2195
101	28.02.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vernieuwd beloningsbeleid – Stand van zaken</i>	2196
102	28.02.2003	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsgebouwen – Brandverzekering</i>	2198
△ 103	28.02.2003	V. Heeren	<i>Toegankelijkheid – Gemeentehuizen</i>	2199
104	28.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Fort van Breendonk – Bestuurstweetaligheid</i>	2200

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

63	14.02.2003	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsopdrachten – Diensten van juridische aard</i>	2229
△ 68	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nord-Pas-de-Calais – Samenwerkingsprojecten</i>	2201
69	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Overheveling BDBH-personeel</i>	2206